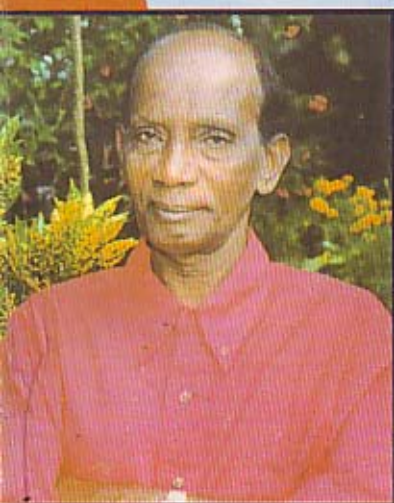

ஈழத்தில்
பெரியார் முதல்
அண்ணா வரை

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

ஈழத்தில் பெரியார் முதல் அண்ணா வரை

நாவலர்
ஏ.இளஞ்செழியன்

வெளியீடு

நாவல் ஏ.இளஞ்செழியன்
அரசியல் பொன்விழாக் குழு
கொழும்பு.

**ஈழத்தில் பெரியார்
முதல் அண்ணா வரை**

பதிப்புரை

© ஏ.இளஞ்செழியன்

முதற் பதிப்பு : ஜனவரி 2000

வெளியீடு : நாவலர் ஏ.இளஞ்செழியன்
அரசியல் பொன்விழாக்குழு

அச்சிட்டோர் : கிரப்பிக்லேண்ட் கண்டி.

**ELATHTHIL PERIYAR
MUTHAL ANNA VARAI**

© A. ILLENCHELLIYAN

First Edition : January 2000

**Published by : Navalar A. Ilencheliyan
Political Golden Jubilee
Committee**

Cover Design : S.D.Samy

**Printed by : GRAPHIC LAND
Peradeniya Road, Kandy.**

Price : 150/=

ஈழத்தில் பெரியார் முதல் அண்ணா வரை என்ற தலைப்பில் நாவலர் ஏ.இளஞ்செழியன் எழுதிய இந்நூல் ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகும். திரு ஏ.இளஞ்செழியன் சிறப்பாக மலையக மக்கள் மத்தியிலும் பொதுவில் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் நிலவிய முடிநம்பிக்கைகளை களையவும் பின்னர் அவர்கள் மத்தியில் அரசியல் தலைமையை உருவாக்க மேற்கொண்ட முயற்சியினை ஏனைய வரலாற்று சம்பவங்களுடன் இந்நூலில் தமது அனுபவங்களாகப் பகிர்ந்துள்ளார்.

இன்றைய இளைய தலைமுறையினருக்கு தெரியாத பல தகவல்கள் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. அரசியல் வரலாறு அல்லது மலையக மக்களின் வரலாறு எழுதுபவர்கள் இந்திய வம்சாவளியினரிடையே நிலவிய இலங்கை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு தலைமைத்துவம் கொடுத்த நாவலர் ஏ.இளஞ்செழியன் எத்தகைய பங்கினை வகுத்துள்ளார் என்பதனை அறிய இந்நூல் வாய்ப்பளிக்கின்றது.

நாவலர் ஏ.இளஞ்செழியனின் அரசியல் பொன்விழாக் குழுவினர் இந்நூலை வெளியீடும் முயற்சியில் ஆக்கப்பூர்வமான பங்களிப்பை செய்துள்ளனர். இந்நூல் வெளிவர உதவிய அனைவருக்கும் எமது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

நாவலர் ஏ.இளஞ்செழியன்
அரசியல் பொன்விழாக்குழுவினர்
66, முதலாம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு 11.

என்னுரை

பெரியார் என்றால் அது சுயமரியாதை இயக்கம். சுயமரியாதை இயக்கம் என்றால் அது பெரியார் என்பது உலகளாவிய ரீதியில் அனைவருக்கும் தெரியும். ஆயினும், நான் ஈழத்தில் பெரியார் முதல் அண்ணாவரை என்ற இச்சரித்திர வரலாற்று நூலுக்கு ஒரு சில வார்த்தைகளை கூறிவைக்க விரும்புகிறேன்.

இலங்கை என்ற ஈழத்திற்கும் இந்திய மாநிலமான தமிழ் நாட்டிற்கும் 20 மைல்கள் வரை கடலால் பிரிக்கப்பட்டிருந்த போதும் தமிழ் நாட்டில் ஏற்படும் ஒவ்வொரு சம்பவமும் ஈழத்திலே தாக்கத்தை ஏற்படுத்த தவறியதில்லை.

அவ்வாறு தமிழ் நாட்டில் உருவாகிய பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் தோற்றுவாய் உலகம் முழுவதும் பரவிக்கிடந்த கோடான கோடி தமிழ் மக்களிடம் அலை வீசியது. ஈழத்திலே அதிவிறுவிருப்பும் வேகமும் கூடியிருந்தது.

இக்கால கட்டத்திலே நான் இளவயதுடையவனாக இருந்த போது காலை முதல் மாலை வரை வேலை செய்துவிட்டு இரவிலே எடுத்து கல்வியைத் தொடருவேன். கொள்ளுப்பட்டியிலுள்ள சென். மைக்கல் இரவு பாடசாலையில் கல்வி கற்று வந்தேன். இளைஞனான நான் எதையும் தேடி படிக்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது என்னைவிட மூத்தவர்களான, பெரியாரின் கருத்துக்களால் கவரப்பட்டவர்களான தமிழ்நாடு இராமநாதபுர மாவட்டத்தை சார்ந்த செல்வராசன் கோட்டை நா. அ. பழனிநாதன் (கடவுள்), எஸ்.கே. மாயகிருஸ்ணன் செல்வராசன் கோட்டை, செம்பனூர் பெரியசாமி, எஸ்.வி. பெருமாள் (கல்லல்) இவர்களுடைய தொடர்பு ஏற்பட்டது.

இவர்கள் தினசரி பெரியார் பற்றியும் அவருடைய சுயமரியாதை கருத்துக்கள் பற்றியும் கலந்துரையாடுவார்கள். அவற்றை நான் செவிமடுத்த வண்ணம் இருப்பேன். தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் சுயமரியாதை இயக்க கருத்துக்களைக் கொண்ட பெரியாரின் குடியரசு, விடுதலை ஆகிய பத்திரிகைகளை படிக்கும் வாய்ப்பும் எனக்கு ஏற்பட்டது.

பெரியாரின் சுயமரியாதைக் கருத்துக்கள் என் சிந்தனையை பெரிதும் பாதித்ததோடு அவற்றைப் பற்றிய தாக்கம் இளவயதிலேயே என் நெஞ்சில் ஆழமாக பதிந்தது. அவருடைய புரட்சிகரமான கருத்துக்கள் என் வாழ்கையில் மிகப்பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. பெரியாரின் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்ட தோழர்களின் மூலம் பல்வேறு விடயங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன். இவர்களின் மூலமே இவர்களின் முன்னைய செயற்பாடுகளையும் பெரியாரின் இலங்கை வருகை பற்றியும் அவரின் சிறப்பு மிக்க உரையைப் பற்றியும் அறிந்துக் கொண்டேன்.

நாவலர் ஏ.இளஞ்செழியனின்
இளமைக்கால தோற்றம்

ஈழத்தில் திருநெல்வேலி ஆதி திராவிட மகாசன சங்கமும், இராமநாதபுர ஆதி திராவிட மகாசன சங்கமும், 1934ல் ஆண்டிளவில் பாப்பாரக்குடி பகுத்தறிவுக் கழகமும், 1937ல் பெரியார் ஈ.வெ.ரா. வாலிபர் பிரச்சார கழகமும் இயங்கி வருவதாகவும் இம்முத்த தோழர்கள் மூலம் இன்னுமொரு முக்கியத் தகவலையும் அறிந்துக் கொண்டேன்.

1940, தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்த திரு. இராஜ கோபாலாச்சாரி அவர்கள் இந்தியை ஆட்சி மொழியாக கொண்டு வந்தார். பின்னர் குலக்கல்வி வருணாச்சிரம தர்ம முறையை கட்டாய பாடமாக்கினார். இதனை எதிர்த்து தமிழகத்திலுள்ள சகல இயக்கங்களும் ஒன்றுபட்டு பெரியார் தலைமையை ஏற்று, இந்தியை ஒழிக்க போராட்டம் நடத்தினார்கள். இப்போராட்டத்தில் இரண்டாயிரத்துக்கும் அதிகமானோர் சிறை சென்றனர். இவ்வேளை ஈழத்தின் சார்பில் ஈ.வெ.ரா. பிரச்சார கழகம் நால்வரை இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்திற்கு அனுப்ப முடிவு செய்தது. ஏ.டி.சுப்பையா, எஸ்.எம். சிங்காரம், தமிழறிஞர் எஸ்.ஐ. சுப்பையா, கு.யா.திராவிடக்கழல், ஆகியோரை தெரிவு செய்தது. முதலில் ஏ.டி.சுப்பையா, எஸ்.எம்.சுப்பையா ஆகியோர்களை அனுப்பியது.

இவர்கள் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறை சென்றார்கள். பின் விடுதலையாகி இருவரும் இலங்கை வந்தபோது இருவருக்கும் பெரியார் ஈ.வெ.ரா. வாலிபர் பிரச்சார கழகமும், பாப்பாரக்குடி பகுத்தறிவு கழகமும் இணைந்து பெரும் வரவேற்பளித்தது.

1949 ம் ஆண்டளவில் பெரியார், மணியம்மை திருமணம் செய்ததன் விளைவாக திரு. சி.என்.அண்ணாத்துரை திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தை தொடங்கினார். அதன் தாக்கம் ஈழத்திலும் ஏற்பட்டபோது இலங்கைத் திராவிட கழகம், திராவிட முன்னேற்ற கழகம் எனும் பெயரினை ஏற்று, அதனை பிரகடனப்படுத்துவது என பலர் கருத்தை முன்வைத்தனர். அவ்வேளை தமிழகத்தை சார்ந்த திராவிடக் கழக உறுப்பினர்கள் திராவிட நாட்டினை குறிக்கோளாகக் கொண்டு திராவிட முன்னேற்ற கழகம் எனும் பெயரினை முன்வைத்தனர். இலங்கையை தாயகமாக கொண்ட எம்மால் அவ்வாறு செய்ய முடியாது. எனவே நாம் இனத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு திராவிடர் முன்னேற்ற கழகம் எனும் பெயரினையே பிரகடனம் படுத்த வேண்டுமென கூறினேன். அப்பெயர் ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

இக்கூட்டத்தில் என்னை பொதுச் செயலாளராக தெரிவு செய்யப்பட்ட பின் தி.மு.க. நாடு தழுவிய இயக்கமாக விரிவடைந்தது. சுயமரியாதை இயக்கமாயிருந்த இவ்வமைப்பு கலாசாரப் புரட்சி இயக்கமாகவும், சமூக, பொருளாதார, அரசியல் இயக்கமாகவும் எவ்வாறு ஈழத்தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வளர்ச்சியுற்றது என்பதை விளக்குவதே இந்நூலின் அடிப்படை நோக்கமாகும்.

இந்நூலை வெளியிடுவதோடு, 1994ம் ஆண்டு நாவலர் இளஞ்செழியனின் அரசியல் பொன்விழா குழுவொன்று அமைக்கப்பட்டது. இக்குழுவின் தலைவராக திரு.பி. முத்துலிங்கம் திரு. அந்தனிஜீவா செயலாளர் நிதிச்செயலாளராக செல்வி க.மேனகாவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

இந்நூலை வெளியிடுவதற்கான முயற்சிகள் 1960ம் ஆண்டு முதல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. 50 வருட வரலாற்றைக் கொண்ட இலங்கை திராவிட இயக்கத்தை பற்றிய ஆய்வு நூலொன்றை இவ்வியக்கத்தை சாராத பத்திரிகையாளரும் ஆய்வாளருமான கண்டி திரு. பெ. முத்துலிங்கம் “எழுதாத வரலாறு” என்ற பெயரில் 1996ம் ஆண்டில் வெளியிட்டது குறிப்பிடத் தகுந்ததோடு இந்நூலை எழுதுவதற்கு உந்துசக்தியாக அமைந்தது.

போர்வாள் ஆசிரியரும், தின்பதி துணை ஆசிரியருமான க.தமிழ்மாறன், அந்தனிஜீவா. க.நவமணி, கவிஞர் மலைத்தம்பி, ஜெயராமன் ட்ரொஸ்கி, எல்.பி.சண்முகநாதன், மு.நேசமணி, மோகன் சுப்பரமணியம், பி.எம்.லிங்கம், ஜி.எல்.டி.கோவிந்தராஜன், ஜோசப் ஜேஸ்கொடி அகியோர்களும் இந்நூலை தொகுப்பதற்கு அவ்வப்போது உதவி புரிந்தனர்.

இந்த நூலில் நான் எனக் குறிப்பிடுவதற்கு பதில் ஏ.இளஞ்செழியன் என்றே குறிப்பிடுகின்றேன். ஏனென்றால் பதிவு செய்யப்பட்ட ஆவணங்களிலிருந்து இந்த நூலுக்குரிய ஆதாரங்கள் அனைத்தும் தொகுக்கப்பட்டது ஒரு காரணமாகும்.

ஈழத்தில் திராவிடர் இயக்கத்தின் 50 தாண்டு கால களம் மிக விரிவானதும் ஆழமானதுமாகும். இதை ஓர் வரலாற்று ஆவணமாக கருதுகிறேன்.

ஏ.இளஞ்செழியன்

'சுழத்தில் பெரியார் முதல் அண்ணா வரை'

நான் ஒரு சுதந்திர மனிதன், எனக்கு உணர்ச்சி உண்டு. அதை உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கின்றேன். நீங்கள் என்னைப் போலவே உங்களது சுதந்திர நினைப்பு, அனுபவம், உணர்ச்சி ஆகியவைகளால் பரிசீலனை செய்து ஒப்பக்கூடியவைகளை ஒப்பி, தள்ளக் கூடியவைகளைத் தள்ளி விடுங்கள் என்கின்ற நிபந்தனையின் பேரில்தான் எதையும் தெரிவிக்கிறேன். எப்படிப்பட்ட பழமை விரும்பிகளானாலும் இதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை என்றால் அது நியாயமும் ஒழுங்குமாகாது.

ஈ.வெ.ரா. என்கிற நான் திராவிட சமுதாயத்தைத் திருத்தி உலகில் உள்ள மற்ற சமுதாயத்தினரைப் போல் மானமும் அறிவும் உள்ள சமுதாயமாக ஆக்கும் தொண்டை மேற்கொண்டு அதேயே பணியாய் இருப்பவன். அந்த தொண்டு செய்ய எனக்கு யோக்கியதை இருக்கிறதோ இல்லையோ இந்த நாட்டில் அந்த பணி செய்ய யாரும் விராத்தினால் நான் அதை மேற் கொண்டு தொண்டாற்றி வருகிறேன். இதைத் தவிர வேறு பற்று ஒன்றும் எனக்கு இல்லாததாலும் பகுத்தறிவையே அடிப்படையாகக் கொண்ட கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் வகுப்பதால் நான் அத்தொண்டுக்குத் தகுதி உடையவன் என்றே கருதுகிறேன். சமுதாய தொண்டு செய்பவனுக்கு இது போதும் என்றே கருதுகிறேன்.

ஈ.வெ.ரா. பெரியார் அவர்கள் தன்னையும் தன்பணியையும் குறித்து திருப்பூரில் பெரியார் 17.12.1933 மேற்கண்ட பிரகடனத்தை வெளியிட்ட பின்பு உலகெங்கிலும் பல லட்ச தொண்டர்கள் அணி திரண்டதை யாரும் மறக்கவேர மறுக்கவோ முடியாது.

தமிழ் நாட்டிலிருந்து பெருந்தொகையான திராவிட மக்கள் இலங்கைக்கு கோப்பி, தேயிலை பயிர் செய்கைக்காக கொண்டு வரப்பட்டு, குடியமர்த்தப்பட்டவர்கள். தமிழ் நாட்டில் சாதி ரீதியாக ஒதுக்கப்பட்டு குடியிருந்ததைப் போலவே தோட்டங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். இவர்கள் தமிழ் நாட்டில் நடப்பவைகளை அடிக்கடி அறியும் வாய்ப்பை பெற்றிருந்தனர். தொழிற்சங்க இயக்கங்களினால் சாதி ரீதியாகவும், புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்த கடை சிப்பந்திகள், வீட்டு வேலையாட்கள், நகரசுத்தி தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தோர், சலவை, சிகையலங்காரம், உள்ளிட்ட ஏனைய பிற தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்தோர், இயக்க ரீதியில் ஓரணி திரள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இத்தொழிலாளர்கள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து கொழும்பு வரும் திராவிட இயக்கச் சஞ்சிகைகள், நூல்கள், தினசரிகள் மற்றும் தகவல்களை அடிக்கடி பெற்று வந்தனர்.

இவ்வேளை பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கம் காட்டுத் தீ போல பரவி கொண்டிருந்தது. இயக்கத்தின் கருத்துக்கள், நடைமுறை

செயல்பாடுகளை அறிந்து கொண்டு ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தமக்கு சமூகத்தில் உரிய இடம் கிடைக்க வேண்டுமாயின் சுயமரியாதை இயக்கம் போன்ற இயக்கமொன்று தேவையென்பதை உணர்ந்தனர். ஈழத்தில் தலைநகரான கொழும்பு கொள்ளுப்பிட்டியில் 1932ம் ஆண்டு இலங்கை சுயமரியாதை இயக்கம் என்ற ஒரு இயக்கத்தை தோழர்களான நா.அபழனியப்பன், எஸ்.கே. மாயகிருஸ்னன், எஸ்.டி. சுப்பையா, எம்.ஏ.ஹமீது, சிங்காரம் ஆகியோரின் முயற்சியால் தொடங்கப்பட்டது. இதே ஆண்டு ஈ.வெ.ரா பிரச்சார கழகமொன்று தொடங்கப்பட்டது. இக்கழகத்திற்கு தலைவராக ந.முத்துப்பிரியர், செயலாளராக செ.வீரையா, பொருளாளராக நெ.க.காளிமுத்து ஆகியோர் பொறுப்பேற்றிருந்தனர். இக்கழகத்தில் தோழர்கள் ஆறுமுகம், எஸ்.டி.சுப்பையா கு.யா, திராவிடகழல், காத்தமுத்து இளஞ்செழியன், சிங்காரம், டி.எம்.குரே, ஏ.டி.சுப்பையா ஆகியோர் முக்கிய பிரமுகர்களாக இருந்தனர்.

பெரியார் தீவிரமாக சுயமரியாதைக் கழகத்தை வழிநடத்திக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் ஈழத்தில் சுயமரியாதை இயக்கமும் ஈ.வெ.ரா.பிரச்சார கழகமும் கடவுள் பெயரால் நடைபெற்று வந்த முடபழக்கவழங்களை, சாதிக்கொடுமைகளைத் தகர்க்கும் செயல்பாடுகளில் கவனம் செலுத்து முகமாக, தங்கள் பெயர்களையும் பெரியாரின் பாணியில் மாற்றிக் கொண்டார்கள். இராவணன், எமன், கடவுள் போன்ற பெயர்கள் அவற்றுள் சிலவாகும்.

ஈழத்தில் பெரியாரின் கொள்கைகளில் பெரிதும் ஈர்க்கப்பட்டுள்ளவர்களும் பெரியாரின் கொள்கைக்கு ஆதரவளித்தவர்களும், ஒடுக்கப்பட்ட பிரிவினரை சார்ந்தவர்களாக இருந்தனர். பெரும்பாலானோர் வெள்ளையர்களின் பங்களாக்களிலும், வீடுகளிலும் வேலை செய்தவர்களும் ஆதரவளித்தார்கள்.

இக்கால கட்டத்தில் ஈ.வெ.ரா.பெரியாரின் கருத்துக்களையும் சுயமரியாதைக் கொள்கைகளையும் தாங்கி தமிழகத்திலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த விடுதலை, குடியரசு, நாத்திகம் போன்ற ஏடுகள் இம்மக்களின் கவனத்தை கவர்ந்தன. இவ்வேடுகள் பெரியாரது சிந்தனைகளை இவர்களது எண்ணங்களிலும் செயல்பாட்டிலும் ஓர் அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தின. பெரியாரின் கொள்கைவாய்ப்பட்ட தோழர்கள் கூட்டம் கூடுவது இரவு பத்து மணிக்கு மேல்தான். இதுவே இவர்களுக்கு ஓய்வான நேரம். நெடுநேரம் கலந்துரையாடல் முடிந்து இத்தோழர்கள் தம் இல்லங்களுக்கு செல்லும் போது பெரும்பாலும் விடிந்து விடும். இருப்பினும் காலை ஆறு மணிக்கெல்லாம் தம்மம் வேலைகளுக்கு அவர்கள் சென்று விடுவார்கள்.

இப்படியான மூடநம்பிக்கை, சாதி, சடங்கு, சம்பிரதாயம், மதநம்பிக்கை கடவுள் கொள்கைகளுக்கு விரோதமாக செயல்பட்ட தோழர்களை அவர்களது குடும்பத்தார்கள் வெறுக்கத் தொடங்கினார்கள். இவற்றுக்கெல்லாம் இவர்கள் அஞ்சுவோ மனம் தளர்வடையவோ இல்லை. மாறாக மேலும் பன்மடங்கு உறுதியாகவும் உற்சாகத்துடனும் செயல்படத் தொடங்கினார்கள்.

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

இரவோடிர்வாக கூட்டம் கூடுவதிலும் சீர்த்திருத்த திருமணங்களை ஏற்பாடு செய்வதிலும் விவாதித்து முடிவெடுப்பதிலும் அக்கறை காட்டினார்கள்.

பெரியார் இலங்கை வருகை

இலங்கையில் சுயமரியாதை இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 1932ம் ஆண்டில் பெரியார் ஈ.வெ.ரா.தம் ரஷ்யப் பயணத்தை முடித்துக்கொண்டு தமிழ் நாடு செல்லும் வழியில் இலங்கைக்கு வருகை தந்தார்.

இவ்வாய்ப்பினை பயன்படுத்தி இலங்கை சுயமரியாதை இயக்கத் தோழர்கள் பெரியாருடனான கலந்துரையாடல் ஒன்றை 17.10.1932 அன்று இரவு 9.00 மணிக்கு கொழும்பு கொள்ளுப்பிட்டியிலுள்ள மகளிர் நட்புறவுச் சங்க மண்டபத்தில் ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். இக்கலந்துரையாடலுக்கு வருகை தந்த பெரியார் ஈ.வெ.ரா.வுக்கு சிறப்பான வரவேற்பளிக்கப்பட்டது. இக்கலந்துரையாடலில் முப்பது தோழர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். பெரியார் இக்கலந்துரையாடலின் போது மூன்று மணித்தியாலம் தொடர்ந்து உரையாற்றினார்.

“தோழர்களே! இனி இதற்கு அடிப்படையாகவும் அரணாகவும் இருந்து வரும் காரணங்கள் எவை என்பதைச் சற்று நடுநிலைமையில் இருந்து சிந்தித்துப் பார்த்தீர்களானால் இக்கொடுமைகளுக்கு முக்கிய காரணம் முன்சூறிய கடவுள், மதம், சாதி, தேசியம் என்பனவாகிய மயக்க உணர்வை மக்களுக்கு ஊட்டி, அதன் பயனாக பெரும்பான்மையான மனித சமூகத்தை மடமையாக்கி, ஏய்த்து, சோம்பேறிகளாய் இருந்து கொண்டு சுகம் அனுபவித்துவரும் ஒரு சிறுகூட்ட மக்களின் சூழ்ச்சியேயொழிய வேறில்லை என்பதை தெள்ளத் தெளிவாக உணர்வீர்கள்”.

இக்கலந்துரையாடலில் நிகழ்த்தப்பட்ட பெரியாரின் உரை சாதிக் கொடுமைகளை தன் கண்ணெதிரே கண்டு அதனை உணர்வு பூர்வமாக அனுபவித்த தோழர்களை தட்டியெழுப்பி போராடும் உத்வேகத்தை அளித்தது.

பெரியார் தனது உரையின் இறுதியில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார். “இவ்வளவு சிறிய தொகையினர் மத்தியில் மூன்று மணிநேரம் பேசியது பற்றி நீங்கள் எனக்கு பைத்தியக்காரன் என்ற பட்டம் குட்டலாம். நூற்றுக்கு நூறாக மக்கள் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கைக்கும் சம்பிரதாயங்களுக்கும் சமூக அமைப்புக்கும் எதிரான ஒரு கொள்கையை முன்வைத்திருப்பதால் இக்கொள்கையை இங்கே கூடியிருக்கும் உங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வைக்கும் நோக்கத்துடன்தான் இவ்வளவு நேரமாக எனது கொள்கையை விளக்கியிருக்கின்றேன்.”

“தேசியம் என்பதெல்லாம் ஒரு பித்தலாட்டமாகும். இது பணக்காரவர்க்கும் அணிந்திருக்கும் ஒரு முகமுடியாகும். சோசலிஸத்தின் மூலமே தீண்டாமை சாதிவெறி அனைத்தையும் ஒழிக்கலாம்.”

பெரியாரின் உரை நிறைவு பெற்றதையடுத்து அங்கு கூடியிருந்த தோழர்கள், பெரியாரின் கருத்துக்களில் மென்மேலும் தெளிவினை பெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு, மனதில் தோன்றிய நியாயமான சந்தேகங்களை கேள்விகளாக பெரியாரின் முன்வைத்தனர். பல் வேறு கோணங்களில் இருந்து முன்வைக்கப்பட்ட இக்கேள்விகளுக்கு அமைதியாகவும் ஆழமாகவும் பதிலளித்தார். தோழர்கள் தனது கருத்தை தெளிவாக உணரும் வகையிலும் தன் விளக்கத்தை அவர் விசிவு படுத்தினார். இதனால் இரவு 10 மணிக்கு ஆரம்பமான இக்கூட்டம் அதிகாலை இரண்டு மணிக்கே முடிவடைந்தது.

இந்திய துணைக்கண்டத்தின் ஒரு பகுதியில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சார்பாக குரலெழுப்பி இயக்க ரீதியாக செயற்பட்டு கொண்டிருந்த பெரியாரை இலங்கையின் இடதுசாரி தலைவர்களும் இத்தருணத்தில் அவரை சந்திக்க ஆர்வம் காட்டினர். இலங்கை சுயமரியாதை இயக்க தோழர்கள் இலங்கையின் இடதுசாரி தலைவர்கள் பெரியாரை சந்தித்து கருத்து பரிமாறிக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தனர். இந்த வகையில் இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்க தலைவர்களில் அக்காலக்கட்டத்தில் மிகவும் உத்வேகத்துடனும் செயற்திட்டத்துடனும் செயற்பட்டு வந்தவரான கலாநிதி கொல்வின், ஆர். டி. சில்வா அவர்கள் பெரியாரை சந்தித்து நீண்டநேர கலந்துரையாடல் ஒன்றினை மேற்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பெரியாரின் வருகையினால் கொழும்பில் இருந்த இந்திய வம்சாவழியினர் மாத்திரமின்றி, மலையகத்தில் இருந்த மக்களும் அவருடை கொள்கையினால் ஈர்க்கப்படத் தொடங்கினர். பெரியாரின் சுயமரியாதை கொள்கையை அறிவதிலும் அதனை நடைமுறை படுத்துவதிலும் மலையக மக்கள் பெரும் ஆர்வம் காட்டியமை, மலையகத்தவரின் அரசியல் வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற ஒரு நிகழ்வாகும்.

பெரியாரின் இலங்கை வருகையின் பின்னர் சுயமரியாதை இயக்க தோழர்களின் செயற்பாடுகளில் தீவிரத் தன்மை வெளிப்பட்டது. வெறுமனே பெரியாரின் கொள்கை கோட்பாடுகளை விவாதிப்பது, கலந்துரையாடுவது என்பதோடு நின்றுவிடாமல், அக்கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதில் இயக்கத் தோழர்கள் முன்னின்று உழைத்தனர். மூடநம்பிக்கைகள் கடவுள் கொள்கைகள் என்பவற்றிற்கு எதிராக நேரடியான பிரச்சாரங்களில் ஈடுபட்ட இத்தோழர்கள். நவராத்திரி, சிவராத்திரி, தீபாவளி போன்ற நாட்களில், அந்நாட்களில் பின்பற்றப்படும் மூடநம்பிக்கைகளை விமர்சித்தும் கண்டித்தும் துண்டு பிரசுரங்களை வெளியிட்டனர். பெரியாரின் கருத்துக்களை தமது இயக்க ஆவணமாக கருதி பாதுக்காத்ததோடு அடிக்கடி விவாத

அரங்குகளையும், கருத்தரங்குகளையும் ஏற்பாடு செய்து, ஆரோக்கியமான கருத்து, சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு வழியமைத்தனர்.

இரவோடு இரவாக சீர்திருத்த பணிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்ட சுயமரியாதை இயக்க தோழர்கள், உயர் சாதினப்படுவோரினதும், மதவெறியர்களினதும் கடுமையான எதிரிகளாயினர். தாம் கொண்ட கொள்கையில் உறுதியாகவும் செயலில் தீவிரமாகவும் இருந்த அந்த தோழர்கள் உயர் சாதி எனப்பட்டவராலும் மதவெறியர்களாலும் தூண்டிவிடப்பட்டு, கூலிக்கமர்த்தப்பட்டவர்களால் மூர்க்கத்தனமாயும் சுவிரக்கமற்ற முறையிலும் உடல் ரீதியாக தாக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு தாக்கப்பட்டவர்களில் “கடவுள்” என்ற புனைப் பெயர் கொண்ட தோழர் நா. அ. பழனிநாதன், “இராவணன்” என்ற பெயரில் இயங்கிய தோழர் கே. இராமசாமி “எமன்” தமிழ்மாறன் என்ற புனைப்பெயராக கொண்ட தோழர் சண்முகம் தோழர்கள் எஸ். கே. மாயகிருஷ்ணன் ஆகியவர்கள் முக்கியமாக குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

தம்முடைய கொள்கையில் தளராத நம்பிக்கை கொண்ட இந்த தோழர்களை அவர்களது புரட்சிகர செயற்பாடுகளில் இருந்து தடுத்து நிறுத்துவதில், உயர்சாதி எனக்கருதப்பட்டோரும், மதவெறியர்களும் படுதோல்வியே அடைந்தனர்.

இந்தி திணிப்பிற்கு எதிரான போராட்டம்.

1937ம் ஆண்டு இந்திய காங்கிரஸ் கட்சி சென்னை மாநிலத்தின் அரசியல் அதிகாரத்தை கைப்பற்றியது. தேசிய ரீதியில் தன்னைப் பலப்படுத்தும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருந்த இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியினர் தம்முடைய ஆளுகைக்கு உட்பட்ட மானிலங்களில் தம்முடைய அரசியல் பலத்தை பலப்படுத்திக் கொள்வதில் உறுதியாக (சுதந்திரப்போராட்டத்துடன்) செயற்பட்டனர். இதன் வெளிப்பாடாக 1938ம் ஆண்டு இந்தி மொழியை தமிழ் நாடெங்கும் கட்டாயப் பாடமாக்கும் சட்டத்தை அமுல்படுத்தினர். அப்பொழுது தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்த இராஜகோபாலச்சாரி ஆட்சி தமிழ் மக்களின் மீது மேற்கொண்ட உரிமை மீறலையும் தார்மீகமற்ற செயலை பெரியார் கடுமையாக எதிர்த்தார். பெரியாரின் தலைமையில் சுயமரியாதை இயக்கம் தமிழ் நாடெங்கும் இச்சட்டத்திற்கு எதிரான காத்திரமான போராட்டத்தை ஒழுங்குப்படுத்தியது.

தமிழ் இனத்தின் உரிமைகளை குழிதோண்டி புதைத்து விட்டு, அதன் கல்லறை மீதிருந்துக் கொண்டு ஜனநாயகம் பேசும் காங்கிரஸ் கட்சியின் நடவடிக்கைக்கு எதிரான ஆர்ப்பாட்டங்களும், மறியல் போராட்டங்களும் கண்டனக்கூட்டங்களும் முழு இந்தியாவையுமே அதிர வைத்தது. இலங்கையிலும் சுயமரியாதை இயக்கத்தினர் தமிழரின் பிறப்புரிமைக்கு எதிராக கொண்டுவரப்பட்ட இந்தி மொழி திணிப்புக் கெதிரான கண்டனக்கூட்டங்களை நடத்தினர். தமிழ் நாட்டில் பெரும் பலத்துடன் மேற்கிளம்பிய இந்திமொழி எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் பங்குக் கொள்வதற்கென

ஈ. வெ. ரா.பிரச்சார கழக தோழர்களை அனுப்புவதென்று கூட்டத்தில் ஏகமனதாக முடிவு செய்யப்பட்டது. இப்போராட்டங்களில் பங்கு கொள்வதற்கென தோழர்கள் ஏ. டி. சுப்பையா, சிங்காரம், தமிழறிஞர் எஸ். ஐ. சுப்பையா, கு.யா. திராவிடக்கழல் ஆகியோர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். முதலில் ஏ. டி. சுப்பையா, தமிழறிஞர் எஸ். ஐ. சுப்பையா ஆகியோர்களை கழகம் அனுப்பியது. இவர்கள் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறை சென்றார்கள். பின் விடுதலையாகி இருவரும் இலங்கை வந்தப்போது இவ்விருவருக்கும் ஈ.வெ.ரா. வாலிபர் பிரச்சாரக் கழகமும், பாப்பார்க்குடி பகுத்தறிவு கழகமும் இணைந்து இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம் வெற்றிப் பெற்றதை நினைவு கூறுமுகமாக, கொழும்பு கொள்ளுப்பிட்டியில் பெண்கள் நட்புறவு சங்க மண்டபத்தில் தோழர் நா.ஆ. பழனிநாதன் தலைமையில் வெற்றி விழா கூட்டமொன்றை நடத்தியது. இக்கூட்டத்தில் இவர்களுக்கு இதன் மூலம் இலங்கை சுயமரியாதை இயக்கத் தோழர்கள் போராட்டங்களில் ஈடுபடுவதற்கும், இயக்க செயற்பாட்டினை துணிவுடன் முன்னெடுக்கவும் தம்மை தயார் செய்துக்கொண்டனர். மற்றைய இருவரும் போராட்டத்திற்கு செல்லும் முன் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம் முடிவிற்கு வந்து விட்டது.

தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சராகப் பதவியேற்றிருந்த திரு. இராஜாஜி 1940 ம் ஆண்டு இலங்கை, இந்தியர்கள் அமைப்பின் சார்பில் இலங்கைக்கு வருகைத் தந்த போது கொழும்பு மாநகர மண்டபத்தில் அவருக்கு வரவேற்புக் கூட்டம் ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்த கூட்டத்தை இலங்கை சுயமரியாதை இயக்கத் தோழர்கள் பகிஷ்கரிக்க முடிவு செய்தனர். 500க்கு அதிகமான கறுப்புச்சட்டை அணிந்த தோழர்கள், கையில் கறுப்பு கொடிகளுடன் மாநகர சபை மண்டபத்திற்கு முன்னால் கோஷங்களை எழுப்பிய வண்ணம் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். இயக்கத் தோழர்களின் அஞ்சா நெஞ்சத்தினை நிரூபிக்கும் வகையிலும், தம் இயக்கத்தின் வலிமையை அள்கா அளக்க அளக்க உணர்த்தும் வகையிலும் தோழர்கள் எஸ். கே. இராஜாஜி அவர்களுக்கு உணர்த்தும் வகையிலும் தோழர்கள் எஸ். கே. மாயகிருஷ்ணன், ரா. ஆ. பழனிநாதன் ஆகியோர் கறுப்பு கொடியொன்றினை திரு. இராஜாஜி அவர்களின் கையில் கொடுத்தனர்.

தமது அரசியல் நடவடிக்கைகளுக்கு தமிழ்நாட்டில் மாத்திரமன்றி இலங்கையிலும் பெரும் எதிர்ப்பு சக்திகள் இருப்பதை உணர்ந்து கொண்ட திரு. இராஜாஜி கறுப்புக் கொடியை வாங்கிக்கொண்டு உரைநிகழ்த்தும் போது பின்வருமாறு தனக்கு ஏற்பட்ட சவாலை சமாளிக்க முயன்றார். “இது போன்ற கறுப்புக் கொடிப் போராட்டங்களை தமிழ்நாட்டில் பார்த்து பழக்கப்பட்டவன் நான். ஆகவே இது ஒன்றும் எனக்கு புதியதல்ல என்று கூறினார்”.

இலங்கை சுயமரியாதை இயக்க செயற்பாடுகளை ஒரு குறுகிய வரம்புக்குள் மூழ்கடித்து விடாமல், பரந்துபட்ட மக்கள் கூட்டத்தினிடையே அதனை கொண்டு செல்ல வேண்டிய தேவையினை இயக்கத் தோழர்கள் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். பல்வேறு அமைப்புகளினூடாக மலையகம்,

மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை போன்ற பிரதேசங்களில் தம் இயக்க நடவடிக்கைகளை விவரித்தனர். பகுத்தறிவு மன்றம், மறுமலர்ச்சி இயக்கம், இலங்கை பகுத்தறிவு வாலிபர் சங்கம் போன்ற வேறுப்பட்ட பெயர்களில், வெவ்வேறான பிரதேசங்களில் பெரியாரின் கொள்கைகளையும், இயக்க செயற்பாடுகளையும் தோழர்கள் வேகமாக முன்னெடுத்தனர்.

ஆடிவேல் அமளி

1940 களில் ஆடிவேல் விழா மிகவும் கோலாகலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. மிகப்பெருந்தொகையான பணத்தை செலவு செய்து அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த இரதங்கள் காலி வீதி வழியாக ஊர்வலமாக கொண்டு செல்லப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. வெள்ளவத்தையை நோக்கி இரதங்கள் நகர்ந்து கொண்டிருந்த வேளையில் 20 பேர் அடங்கிய இலங்கை சுயமரியாதை இயக்க குழுவினர் திடீரென இரதத்திற்கு அண்மையில் பிரவேசித்து ஆடிவிழா அறிவிப்பில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த ஒருவரின் கையிலிருந்த ஒலிப்பெருக்கி கருவியை பலவந்தமாக பறித்தெடுத்து, தேரில் அமர்ந்து பூசை செய்துக்கொண்டிருந்த பார்ப்பனரை நோக்கி, “பார்ப்பனப் பயலே கீழே இறங்கு. வருடா வருடம் வள்ளிக்கும் முருகனுக்கும் திருமணமா? போன வருடம் நடைபெற்ற திருமணத்திற்கு என்ன நடந்தது?” என ஒலிப்பெருக்கியின் மூலம் கேட்டனர்.

ஆடிவேல் திருவிழாவை முன்னின்று நடத்திக்கொண்டிருந்த ஆயிரக்கணக்கானவர்களின் கவனம் இத்தோழர்களை நோக்கி திரும்பியது. தோழர்களின் இச்செயலாலும் கொதிப்படைந்த அவர்கள், கழக தோழர்களை மூர்க்கத்தனமாக அரைகுறை ஆடைகளுடன் விரட்டி விரட்டித் தாக்கினர்.

இலங்கை சுயமரியாதை இயக்கத் தோழர்கள் பெரியாரின் கொள்கையிலும், இயக்க செயற்பாடுகளாலும் எந்தளவு தீவிரமாக இருந்தனர் என்பதற்கு இது சிறந்த உதாரணமாகும். எங்கெல்லாம் சாதி திமிரும் ஆட்டிப்படைக்க நினைத்ததோ, அங்கெல்லாம் இலங்கை சுயமரியாதை இயக்கத் தோழர்கள் துணிந்து செயலாற்றி திடீரெனப் பழைய முன்னிலை எப்பதற்கு மேற்கூறிய சம்பவம் முன்னுதாரணமாகும்.

தமிழ் நாட்டில் சமூகவிடுதலைப் போராட்டத்தில் முனைப்புத் குறியவராக செயற்பட்டுக்கொண்டிருந்த பெரியார் 1944ம் ஆண்டு நீதிக்கட்சியின் (ஜனநாயக கட்சி) தலைமையைப் பொறுப்பேற்றார். தமிழ்நாட்டு மக்களிடையில் மிகப்பரவலாக சமூக விடுதலை உணர்வை அபிவிருத்தி செய்வதில் கவனம் கொண்டிருந்த பெரியார் நீதிக்கட்சியையும் சுயமரியாதை இயக்கத்தினையும் ஒன்றாக இணைத்து, நடைமுறை வேலைத்திட்டங்களை முன்னிலைப் பரந்துப்பட்டதாக, பரவலானதாக வகுத்துச் செயல்பட்டார்.

தமிழகத்தில் பெரியாரின் கட்சியில் ஏற்பட்ட இத்தகைய மாற்றம் இலங்கையிலும் ஏற்பட்டது. கால மாற்றத்திற்கும், சமூக மாற்றத்திற்கும், ஏற்ப தம்முடைய இயக்கத்தின் பெயரை மாற்ற சுயமரியாதை இயக்கத் தோழர்கள் தீர்மானித்தனர். தவிர பரந்துப்பட்ட மக்களை தன் அமைப்பில் அணித்திரட்டிக் கொள்வதற்கு இம்மாற்றம் அவசியமாகியது. அதுவரை இலங்கை சுயமரியாதை இயக்கம், என்ற பெயரில் இயங்கி வந்த அமைப்பு 1945-7-14ல் இருந்து இலங்கை நீதிக்கட்சி என பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

சிறிது காலத்தின் பின்னர் பெரியாரின் தீர்மானத்திற்கேற்ப நீதிக்கட்சி திராவிட கழகம் எனப்பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. எனவே இலங்கையிலும் தோழர்கள் திராவிட நாடு, திராவிடர் என்ற பெயர் பரந்துபட்ட இந்திய வம்சாவழி தமிழ் மக்களை தன்னுள் உள்ளடக்குவதால் “இலங்கை நீதிக்கட்சியை” ‘இலங்கை திராவிடர் கழகம்’ என பெயர் மாற்றம் செய்தனர். இப் பெயர் மாற்றங்கள் வெறுமனே இயக்கத்திற்கு ஒரு பெயரை சூட்டிக் கொள்வதாக அன்றி, பரந்துப்பட்ட ஒரு மக்கள் அமைப்பாக இவ் வியக்கத்தை கட்டி யெழுப்ப வேண்டும் என்ற நோக்கோடு பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

இலங்கை திராவிடக்கழகம், வெவ்வேறு வகையிலும் அளவிலும் சமூகத்தில் பகிரங்கமாகவே நடைமுறையில் இருந்த சாதிக் கொடுமைகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடையே அபிவிருத்தி செய்தது. உணவு விடுதிகளின் வாசலைத்தாண்டி உள்ளே செல்ல அனுமதிக்கப் படாத மக்களை உயர்சாதி எனக் கருதப்பட்டவர்களுடன் அமர்ந்து உணவை பரிமாறும் படி உற்சாகப்படுத்தினார். சிரட்டைகளில் தேனீர் அருந்தும் படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட இழிவான நிலையை ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு தெளிவுபடுத்தினார். சமூகத்தில் தமக்கென்று உரிய சமூக அந்தஸ்தொன்றினை நிலைநாட்ட வேண்டியதன் அவசியத்தை ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் கிளந்தெழச் செய்தனர். இலங்கையிலிருந்து சாதிரீதியாக செயல்பட்ட அனைத்து உணவு விடுதிகளிலும் சாதிபேதமன்றி அனைவரும் பிரவேசிக்கும் சமூக சூழல் ஒன்றை நிர்மானிப்பதில் இலங்கை திராவிடக் கழகம் பெரும் பங்காற்றியது.

ஒடுக்கு முறையாளருக்கு எதிராக போராட்டங்களை முன்னெடுத்த போதெல்லாம் கிளர்ச்சி செய்தவர்கள் வன்முறைத் தாக்குதலுக்கு உட்பட்டனர். வன்முறையினுடாக ஒடுக்கப்பட்டவர்களை தொடர்ந்தும் அடிமைப்படுத்த முடியும் என ஒடுக்கு முறையாளர்கள் நம்பினர். ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் எழுச்சியினை காட்டுமிராண்டித்தனமான வன்முறையினை கட்டவீழ்த்து விடுவதன் மூலம் ரசிக்க விடமுடியும் என ஒடுக்குபவர்கள் திட்டம் தீட்டினர். புரட்சிக்கு பிந்திய ரஷ்யாவிற்கு சென்று அங்கு செஞ்சேனை படையினரின் வலிமையை பார்வையிட்ட பெரியார், தன் இயக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் போது ஒடுக்குமுறையாளர்களிடம் இருந்து ஏற்பட்ட ஏற்படவிருக்கின்ற வன்முறை ரீதியான ஆபத்தினை தவிர்க்க 1945ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் தமிழகத்தில் கறுப்பு சட்டை தொண்டர் படை அமைக்கப்பட்டது.

தமிழகத்தில் பெரியார் தன் இயக்க நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாக கருஞ்சட்டை தொண்டர் படை அமைத்தமைக்கான காரணத்தை விளக்கியிருந்த இலங்கை திராவிடக்கழக தோழர்கள், தமிழகத்தில் பெரியார் இயக்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் போது சந்தித்த அதேயுள்ள வன்முறை எதிர்ப்புகளை இலங்கையிலும், இலங்கை திராவிடக்கழக தோழர்கள் சந்தித்தனர். எனவே இலங்கையிலும் எஸ். இராமச்சந்திரன் அவர்களின் தலைமையில் கருஞ்சட்டை தொண்டர் படை ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது.

1948ம் ஆண்டு ஜூலை 1ம் திகதியை தமிழகத்தில் திராவிட இயக்கத்தினர் திராவிட பிரிவினை நாளாக பிரகடனப்படுத்தினார்கள். தனித் திராவிட நாட்டு பிரிவினை கோரிக்கை இலங்கை திராவிட கழகத்தினர் ஆக்கப்பூர்வமாக தமது ஆதரவை வெளிப்படுத்தினர். அன்றைய தினம் (ஜூலை1) தோழர்கள் கறுப்புச்சட்டையினை அணிந்து, கையில் கறுப்புக் கொடியேந்திய வண்ணம் பொதுக் கூட்டங்களை நடத்தினர். இக்கூட்டங்களில் திராவிட நாட்டுப் பிரிவினைக் கோரிக்கை தொடர்பாக தாம் கொண்டிருக்கும் நிலைப்பாட்டினை பெரியாருக்கும், இந்திய அரசுக்கும், பத்திரிகைகளுக்கும் அனுப்பி வைத்தனர். 1948-09-29 வெளியான பெரியாரின் விடுதலை பத்திரிகையில் இத்தீர்மானங்கள் பிரசுரமாகின.

1948ம் ஆண்டு இந்தியாவில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தடை செய்யப்பட்டதையடுத்து, தமிழ் நாட்டு சுயமரியாதை இயக்கத்தின் தளபதியாக ஒரு காலக்கட்டத்தில் செயல்பட்டவரும், தமிழக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவருமான தோழர் ப.ஜீவானந்தம் இலங்கையில் தலைமறைவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்தார். இக்கால கட்டத்தில் தோழர் ஜீவானந்திடம் இருந்து பல்வேறு விதமான ஆலோசனைகளை பெற்றதுடன், அவருடைய தலைமறைவு வாழ்க்கைக்கான அனைத்து வசதிகளையும் இயக்க தோழர்களான தே.கந்தசாமி, ஜே.கே.கே. சுந்தரம் ஆகியோர் செய்து கொடுத்தனர்.

1948 ம் ஆண்டில் ஒருபகுதியளவில் இலங்கை திராவிடக்கழகம் உத்தியோகப் பூர்வமான நிகழ்வொன்றிற்கு தயாராகியது. 1948 - 7 - 11 ம் திகதி தமிழக திராவிடக்கழக உறுப்பினரான கோபிசெட்டிபாளையம் தோழர் ஜி.என்.இராசு, கொழும்பு நாராயண குரு மண்டபத்தில் ஒருங்கு செய்யப்பட்டிருந்த கூட்டத்தில் பங்கு கொண்டார். இக் கூட்டத்தில் ‘இலங்கை திராவிடக்கழகம்’ என்ற பெயர் மாற்றத்தினை திரு. இராசு அவர்கள் மூலமாக உத்தியோக பூர்வமாக பகிரங்கப்படுத்தினர். அத்தோடு இலங்கை திராவிடக்கழகத்தின் உத்தியோக பூர்வமான தலைவராக தோழர் காத்த முத்து இளஞ்செழியனும், பொதுச் செயலாளராக தோழர் அ.ம.அந்தோனிமுத்துவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

இக்கூட்டத்தில் உரை நிகழ்த்திய ஜி. என். இராசுவின் கருத்துகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. “உலகில் வாழும் ஒவ்வொரு இனமும் தன் முன்னேற்றம் கருதி தனியாட்சி கோரி கிளர்ச்சியில் ஈடுபடுகின்றனர். அவ்வினத்திற்கு அந்தந்த

இனத்தின் ஆட்சியின் மூலமே பயனும் பாதுகாப்பும் ஏற்பட முடியும். பூகோள ரீதியாகப் பார்த்தாலும், வரலாற்றுப் பூர்வமாக நோக்கினாலும் திராவிடர்கள் திராவிட நாடு கோருவதை எந்த அறிஞர்களாலும் மறுத்துரைக்க முடியாது.” இந்த உரையின் சாரம்சம், இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவளியினரை மாத்திரமன்றி, இலங்கை தமிழ்மக்கள் அனைவர் மத்தியிலும் தமிழ்த் தேசிய உணர்வைத் தூண்டும் ஒரு முன்னறிவிப்பை அன்றே செய்தது.

இக்கூட்டத்தில் இலங்கை திராவிடகழகத்திற்கான செயற்குழு ஒன்றும், அங்கு சமூகமளித்த தோழர்களின் மத்தியில் இருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டது. தலைவராக தோழர் காத்தமுத்து இளஞ்செழியனும், துணை தலைவர்களாக தோழர்கள் எம். ஜி. பிரகாசம், எஸ். கே. சுந்தரராஜன் ஆகியோரும், பொதுச்செயலாளராக தோழர்கள் ஏ. கே. ஜமால்தீன், எஸ். லி. ஜெகநாதன் என்போரும் பொருளாளராக தோழர் கே. சுந்தராமியும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். செயற்குழு உறுப்பினர்களாக தோழர்கள் கு. யா. திராவிடக்கமலம், எஸ். கே. மாயகிருஷ்ணன், ஜே. எம். அருமைநாயகம், டி. எம். ஏ. ஹமீது, வீ. பேதுரு, எம். எஸ். பெருமாள், ஜே. பி. எம். ஜமால் மொகைதீன், இ. பா. க. மாணிக்கம், எஸ். முனியசாமி, எஸ். ஆசை, எஸ். கே. இராஜரத்தினம் ஜோக்கின், பி. எம். மாணிக்கம் ஆகியோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

இந்தித்தனிப்பும் ~ எதிர்ப்பும் போராட்டமும்,

1958 ம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் ஓமந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார் முதலமைச்சராக தெரிவு செய்யப்பட்டபின், அதுவரை பலவீனப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் இருந்த இந்தித்தனிப்பு நடவடிக்கையை மீண்டும் தமிழ்நாட்டில் அமுல்படுத்தி பலப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்.

பல விதமான போராட்டங்கள் மூலம் அனுபவ ரீதியாக பயிற்றுவிக்கப்பட்ட தோழர்கள் திராவிடர் கழகத்தினை சூழ அணித்திரண்டிருந்தனர். முன்பொருமுறை இந்தி திணிப்புக்கு எதிரான போராட்டத்தில் புடம் போட்டு எடுக்கப்பட்டிருந்த அந்த அஞ்சா நெஞ்சங்களின் மீது கொண்ட நம்பிக்கையில் திராவிடகழகம் மிகவும் தீவிரமான முறையில் இந்தி திணிப்புக்கு எதிரான போராட்டத்தை தமிழ் நாட்டில் தொடங்கியது.

இலங்கை திராவிடக்கழகம் இந்தி திணிப்புக்கு எதிரான கூட்டங்களையும் ஆர்ப்பாட்டங்களையும் இலங்கையில் நடத்தினர். 1948-7-31 திகதி அன்று கொழும்பு மெயின் வீதியில் 200ம் இலக்க கட்டிடத்தில் இந்தித்தனிப்பை எதிர்த்து, திட்டவட்டமான ஒரு போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் நோக்குடன் இந்தித்தனிப்புக்கு எதிரான போராட்டக் குழு ஒன்று தெரிவு செய்யப்பட்டது. இக்கூட்டத்தில் அ. அமிர்தலிங்கம் கலந்து கொண்டதோடு, அவர் இந்தி எதிர்ப்பு மாநாட்டுக்குமுனின் செயலாளராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

22-8-1948ம் ஆண்டு கொழும்பு ஆட்டுப்பட்டித் தெரு மகளிர் மண்டபத்தில் இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடு வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட்டது. இம்மாநாட்டிற்கு பேராதனை பல்கலைக்கழக ஆய்வாளரும் விரிவுரைவாளரான சு. வித்தியானந்தன் தலைமை தாங்கினார். தமிழரசு கட்சித்தலைவர் எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் இம்மாநாட்டில் உரை நிகழ்த்தினார். இவர் தனது உரையில் “பார்ப்பான்களும் தமிழர்கள் தானே. அவர்களும் தமிழ்நாட்டில் தானே இருக்கின்றார்கள். அப்படியானால் ஏன் பார்ப்பான், பார்ப்பான் என்று துவேஷமாக பேசுகின்றீர்கள்?” என்ற வினாவை எழுப்பினார்.

தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன் எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் எழுப்பிய கேள்விக்கு பின்வருமாறு பதிலளித்தார். “செல்வநாயகம் ஐயா தமிழ்நாட்டிற்குப் போய் தமிழ்நாட்டு மண்ணை மிதித்து தமிழ்மக்களிடம் ஒரு நாள் பழகி, உரையாடிப்பார்த்தால் பார்ப்பனர் பற்றியும், பார்ப்பனியம் பற்றியும், பார்ப்பனிய ஆதிக்கம் பற்றியும் ஒரே நாளில் விளங்கிக்கொள்வார்” எனவே திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள் ஒரு முறை தமிழ்நாட்டிற்கு சென்று வருமாறு இக்கூட்டத்தின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இந்தி திணிப்பிற்கு எதிராக தமிழர் என்ற அடிப்படையில் தமிழ் அறிவாளிகள் பெரும்பாலானோர் இம்மாநாட்டில் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். அந்த வகையில் பேராதனை பல்கலைக்கழக பேராசியர் கலாநிதி சு.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் இம் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு உரை நிகழ்த்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இம்மாநாட்டில் பங்கெடுத்துக் கொண்ட திரு.அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் இலங்கை திராவிடர் கழகத்தின் ஆதரவாளராக இருந்தாரெயொழிய அதன் உறுப்பினராக தன்னை ஒரு போதும் கழகத்துடன் இணைத்துக் கொள்ளவில்லை. இந்தி திணிப்பிற்கு எதிரான போராட்டத்தின் பிரதான அம்சமாக விளங்கிய இம்மாநாட்டில் தோழர்கள் அ.அமிர்தலிங்கம், ஓ.கே. முகையிதீன் (இஸ்லாம் சஞ்சிகை ஆசிரியர்) தமிழ்மறை, ஏ.இளஞ்செழியன் கல்லிடைக்குறிச்சி, டி.எம்.பீர்முகமது, சு.கா.சுந்தரராஜன், எஸ்.கே.மாய கிருஷ்ணன், அ.ம.அந்தோணிமுத்து, எஸ்.எம்.சதாசிவம் என்போரும் உரை நிகழ்த்தினர்.

இம்மாநாட்டில் கூடியிருந்தவர்களால் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மூன்று தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அம்மூன்று தீர்மானங்களையும் விரிவான முறையில் குறிப்பிடுவது மிகவும் அவசியமாகும்.

1 - காங்கிரஸ் அரசு தமிழ் நாட்டு பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்கு இந்தியை கட்டாய பாடமாக்க உத்தரவிட்டிருப்பதனை இம்மாநாடு வன்மையாக கண்டிக்கின்றது. அத்தோடு ஜனநாயக அரசாங்கம் என்று கூறிக்கொண்டு பொது மக்களது விருப்பத்திற்கு மாறாக ஓர் அந்நிய மொழியை புகுத்துவது ஜனநாயக பாரம்பரியத்துக்கு ஒவ்வாதது என்றும். இன்றைய இந்திய அரசாங்கம் இந்நாட்டு மக்களது ஏகோபித்த நம்பிக்கைக்குரிய அரசு அல்ல வென்றும் இம்மாநாடு தீர்மானிக்கின்றது.

2 - இந்தி மொழியை தமிழ் நாட்டில் புகுத்துவதையும் பள்ளிக் கூடங்களில் கட்டாய பாடமாக்குவதையும் இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்கள் வன்மையாக ஆட்சேபிப்பதோடு, தமிழ் நாட்டில் இந்தி திணிப்பை எதிர்த்து போராடிக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் மக்களுக்கு இம்மாநாடு வீர வணக்கம் செலுத்துகின்றது. மேலும் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம் தமிழகத்தில் வெற்றிபெறும் வரை இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்கள் அனைத்து உதவியும் ஒத்துழைப்புகளையும் வழங்குவதென இம்மாநாடு உறுதியளிக்கின்றது.

3 - தமிழ் நாட்டில் இந்தி திணிப்பை எதிர்த்து போராட்டம் நடத்தும் தன்மானம் மிக்க தமிழர்களுக்கு நேசக்கரம் நீட்டவும் ஊக்கமும் ஒத்துழைப்பும் வழங்கவும் எட்டு பேர்களை கொண்ட குழுவை இம்மாநாடு தெரிவு செய்தது.

தீர்மானத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட குழுவில் பின்வரும் எட்டு பேரும் அங்கம் வகித்தனர். பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், அ. அமிர்தலிங்கம், பி. ஏ. சு. தமிழ்மறை, க. கந்தசாமி, சு.கா. சுந்தரராஜன், மு. ஜெகநாதன், எம். எஸ். எழிலழகன், அ. லெட்சுமணன் ஆகியோர்கள் இக்குழுவின் உறுப்பினர்களாக தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

மேற்குறிப்பிட்ட அதே ஆண்டில் தம் அரசியல் பலத்தினைக் கொண்டு, தமிழ்நாட்டின் பெருந்திரளான மக்களின் எதிர்ப்பிற்கு மத்தியிலும், தமிழ் நாட்டில் இந்தியை புகுத்திவிட்டு, அப்போதைய தமிழ்நாட்டுக் கல்வி அமைச்சராக இருந்த திரு. அவினாசிலிங்கம் இலங்கைக்கு வந்தார், அவருடைய செயலினாலும் வருகையினாலும் கொதிப்படைந்த 250 மேற்பட்ட இலங்கை திராவிடர் கழக தோழர்கள் கறுப்புச்சட்டை அணிந்த வண்ணம் தோழர் தமிழ் மறையின் தலைமையின் கீழ் இரத்மலானை விமான நிலைய வளவினுள் கோசங்களை எழுப்பிய வண்ணம் பெரும் ஆர்ப்பாட்டத்தினை நடத்தினர். ஆர்ப்பாட்டத்தின் தீவிரதன்மை காரணமாக கல்வியமைச்சர் அவினாசிலிங்கம் அவர்கள் விமான நிலையத்தின் நேர் வழியாக வருவதை தவிர்த்து, பின்பக்க கதவினுடாக செல்ல வேண்டியேற்பட்டது. தம்முடைய அரசியல் வாழ்வில் திரு. அவினாசிலிங்கம் அவர்கள் ஆக்கிரோசமான இந்தி எதிர்ப்பையும், தனக்கேற்பட்ட அவமானத்தையும் மறந்திருக்க நியாயமில்லை. இப்போராட்டத்தில் எம். எஸ். பாரதமுத்து, கு.யா. திராவிடக் கழல், எஸ்.கே. மாயகிருஷ்ணன், ஏ. இளஞ்செழியன், கே.கே. இராமசாமி, அ.ம. அந்தோனிமுத்து, செம்பனார் பெரியசாமி, ஆகிய தோழர்கள் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்ட ஏனையத் தோழர்களையும் உற்சாகப்படுத்தி போராட்டத்தில் முன்னணிப்பாத்திரம் வகித்தனர். ஆர்ப்பாட்டம் செய்த தோழர்களில் பாரதமுத்து திராவிடக் கழல், தமிழ் மறை ஆகியோர் பாதுகாப்பு அதிகாரிகளால் தாக்கப்பட்டனர்.

டார்பீடோ ஜனார்த்தனன் வருகை

தமிழகத்தில் தனது பேச்சு வன்மையால் மக்களின் சிந்தனைகளில் மிகுந்த செல்வாக்கு பெற்றிருந்த 'பேச்சுப் புலி' என அழைக்கப்பட்ட ஜனார்த்தனன் இலங்கைக்கு வருகை தந்தார். அவருடைய வருகையினை முழுமையாக பயன்படுத்த எண்ணியிருந்த இலங்கை திராவிடர் இயக்க தோழர்கள் கொழும்பில் பல்வேறு இடங்களிலும், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு போன்ற கிழக்கு மாகாண பிரதேசங்களிலும் பல கிராமங்களிலும் தோழர் ஜனார்த்தனன் பங்கு பற்றும் இயக்க கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தனர். மட்டக்களப்பில் 'மட்டக்களப்பு பகுத்தறிவு' மன்றத்தின் சார்பில் கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. எஸ். டி. சிவநாயகம், செல்லையா இராசதுரை, எம். எஸ். பாலுமாஸ்டர் ஆகியோர் சிறப்பான முறையில் இக்கூட்டத்தை ஒழுங்கமைத்திருந்தனர், தோழர் ஜனார்த்தனன் பெரியாரின் பகுத்தறிவுப் பாசறையில் நன்கு பயிற்றுவிக்கப்பட்ட ஒரு திராவிட கழக உறுப்பினர் மாத்திரமல்ல, விமர்சன பூர்வமாகவும் ஆதாரபூர்வமாகவும் தன் கருத்தை முன்வைக்கக் கூடிய மிகச்சிறந்த ஒரு பேச்சாளருமாவார். மதங்கள் சாத்திரங்கள், சடங்குகள் முறை, மூட நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றை சுட்டெரிக்கும் தீப்பந்தங்களாக அவருடைய பேச்சுக்கள் அமைந்திருந்தன. கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், பகவத்கதை, மகாபாரதம் போன்றவற்றால் மக்களின் பகுத்தறிவு மறைத்திருந்த கொடூர திரைகளை கிழித்தெறியுப் கூரிய ஆயுதமாக அவருடைய விமர்சனங்கள் வெளிக்கிளம்பியிருந்தன. மட்டக்களப்பு கூட்டத்தில் தோழர் ஜனார்த்தனன் சாதியமைப்பு, மூடநம்பிக்கை கடவுள் கொள்கை போன்ற கற்பனாவாத கொள்கைகளை கடுமையாக விமர்சித்து நண்ட உரையொன்றினை நிகழ்த்தினார். சாதித்தியமிலும், வைதீச மதப்பாரம்பரியங்களில் ஊறி போயிருந்த இவ்வுரையினால் எதிர்காலத்தில் ஏற்படும் விளைவுகளுக்கு அஞ்சியவர்களாக கூட்டத்தை தொடர்ந்து நடத்த விடமால் கிளர்ச்சி செய்தனர். மேடையின் பின்பகுதியை தீமுட்டி கொழுத்தி தம் ஆத்திரத்தையும் வெளிப்படுத்திக்கொண்டனர்.

மட்டக்களப்பு பகுத்தறிவு இயக்கத்தில் இரா. பத்மநாதன் ஞான பால சுப்பிரமணியம், அமலன், நாடகமணி சாய்பு (சாபு) கே.எம். ஷா (பித்தன்) அசீஸ், செல்லையா இராசதுரை, கந்தசாமி (முகிலன்) ஆகியோர் இக்கூட்டத்தை இறுதிவரை முன்னின்று நடத்தினர். 1949- 3 - 19 ம் திகதியன்று கொழும்பு ஆட்டுப்பட்டித் தெரு, மகளிர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் தோழர் டார்பீடோ ஜனார்த்தனுக்கு பெரும் வரவேற்பளிக்கப்பட்டது. தோழர் எஸ்.டி. சுப்பையா தலைமையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இந்த வரவேற்புக் கூட்டில், அ.அமிர்தலிங்கம், எஸ்.எம். கமால்தீன், அருப்புக்கோட்டை திராவிடர் கழகத் தலைவர் அ.ம. அந்தோனிமுத்து ஆகியோர் பங்குபற்றினர்.

இளஞ்செழியனின் மலையக பிரவேசம்

தமிழ் நாட்டில் திராவிட கழக தலைவர்களும் தோழர்களும் மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்களோடு ஒன்றிணைந்து இடம்பெறும் கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளில் பெரிதும் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். இந்நிகழ்ச்சிகளை தம்முடைய இயக்க கொள்கைகளை பிரச்சாரம் செய்வதற்கான பிரதான களங்களாக பயன் கொண்டனர். இலங்கையிலும் இலங்கை திராவிடர் கழக தோழர்கள் திருமணம், பூப்புனித நீராட்டு விழா போன்ற தமிழர் பண்பாட்டில் முக்கியத்துவம் பெறும் நிகழ்ச்சிகள் தம்முடைய வீடுகளில் நடைபெறும் போதெல்லாம் அதனை இயன்றளவு தம்முடைய கொள்கைகளை பிரச்சாரம் செய்யும் மேடைகளாக பயன்படுத்தினர்.

திருமணம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்ட திராவிட கழக தலைவர்கள், தோழர்கள், திருமணத்தை “இல்வாழ்க்கை ஒப்பந்தம்” என அழைத்ததோடு, முற்றிலும் பழமையான சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களுக்கு மாறுபாடான வகையில் திருமணங்களை நடத்தி வைத்தனர். தமிழ் மக்களிடையே இக்காலத்தில் இத்திருமண முறை பெரிதும் விரும்பப்பட்டு வரவேற்கப்பட்டது. கோயில் குருக்கள் இல்லாமல், நாள் கோள் நட்சத்திரம் என ஜோதிடர்களின் பின்னே அலையாமல் மணமக்கள் இருவரும் தம்மை வாழ்க்கை ஒப்பந்தத்துக்கு தயார்படுத்திக் கொண்டவர்களாக, மாலை மாற்றிக் கொள்ளும் இத்திருமண முறை மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்தது. திருமணம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளின் இறுதியில் இடம்பெறும் தோழர்களின் உரைகள் பெரும்பாலும் கடவுள் கொள்கை சாதிய கொள்கை, முடநம்பிக்கை என்பவற்றிற்கு எதிரான கருப் பொருளையே கொண்டிருக்கும்.

இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் போது பிரிடிஷ் இராணுவத்தில் சேர்ந்து சிங்கப்பூர் மலேசியா போன்ற நாடுகளில் கடமையாற்றிய பின் இலங்கை திரும்பிய தோழர்கள். கே.பி.குணசீலன் சுப்பையா ஆகிய இருவரும் இலங்கை திராவிட கழகத்தின் கொள்கையை அறிவதிலும் அதனோடு இணைந்து செயல்படுவதிலும் பெரிதும் ஆர்வம் கொண்டவர்களாவர். இவர்கள் இருவரும் கண்டி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கிரிமெட்டிய தோட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர்.

1946.09.09 அன்று தோழர் கே.பி.குணசீலன் அவர்களுடன் மலையகம் நோக்கிச் செல்லும் வாய்ப்பு திரு.இளஞ்செழியனுக்கு கிடைத்தது. தோழர்.கே.பி குணசீலன் தன்னுடைய தங்கை செளந்தரம்மாளின் திருமணத்தை சீர்த்திருத்த திருமண (சுயமரியாதை திருமணம்) முறையில் நடாத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டு தோழர் ஏ.இளஞ்செழியனை அந்த திருமணத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். கடுகண்ணாவை கிரிமெட்டிய தோட்டத்தில் நடந்த இந்த திருமணத்திற்கு திரு.ஏ.இளஞ்செழியன் சமூகமளித்தானது தனிப்பட்ட ரீதியில் மலையகத்தை நோக்கிய அவரது முதலாவது பயணமானதோடு இன்னொருவகையில் இலங்கை திராவிடக் கழகத்தின் முதலாவது மலையக பிரவேசமாகும்.

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

கிரிமெட்டியா தோட்டக் கூட்டத்தை ஒழுங்கு செய்தவர்களான தோழர் ஜெயசீலன் தோழர் கே.பி.குணசீலன் ஆகியோர்.

தோழர் இளஞ்செழியன் முதற் தடவையாக கிரிமெட்டியா தோட்டத்துக்கு விஜயம் செய்தபோது அருகில் தோழர் கே.பி.குணசீலனும் காணப்படுகின்றார்.

கடுகண்ணாவை கிரிமெட்டிய தோட்டத்தை நோக்கி தோழர் ஏ.இளஞ்செழியன் சென்று கொண்டிருந்த வேளையில், அப்பகுதிக்கு இவர் செல்வது இதுவே முதல் தடவையாதலால் அப்பகுதியின் இயற்கை வளங்களை இயற்கையாகவே அவர் அவதானிக்கத் தலைப்பட்டார். வழிநெடுகிலும் இருந்த சிறிய, சிறிய குன்றுகளும், பசுமையின் செம்மையான பூரிப்புடன் நிமிர்ந்து நிற்கின்ற மா, பலா, வாழைகள் அவரின் மூதாதையாரை எண்ணிப்பார்க்க இப்பொழுதும் இந்த மண்ணிற்கே தன் உடலையும் உயிரையும் அர்ப்பணித்திருக்கும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் தொழிலாளர்களை நினைவுபடுத்தியது. கண்ணுக்கெட்டிய தூரம்வரை பறந்து விரிந்து கிடக்கும் தேயிலைச் செடிகளும், மலைகளும் அவரின் கவனத்தை இயற்கையாகவே தன்பால் ஈர்த்தது.

இரவு 7 மணியளவில் சீர்திருத்த திருமண முறைப்படி தோழர் கே.பி.குணசீலனின் தங்கை செளந்தரம் மாளின் திருமணம் தோழர்.இளஞ்செழியன் தலைமையில் நடத்தப்பட்டது. இவ்வாறான விழாக்களில் பாரதிதாசனின் கவிதைகளைப் பாடி தமது உரையினை தொடங்குவதை கழக தோழர்கள் மரபாக கொண்டிருந்தனர். இந்த விழாவில் கலந்து கொண்டு சிறப்புரையாற்றிய தோழர் ஏ.இளஞ்செழியன் கவிஞர் பாரதிதாசனின் உணர்ச்சிப் பிழம்பான பின்வரும் பாடலை

"தென்திசையை பார்க்கின்றேன்
என் செய்வேன் - என்றன்
சிந்தையெலாம் தோள்களெல்லாம்
பூரிக்குதடா
அன்றந்த லங்கையினை
ஆண்ட மறத்தமிழன்
ஐயிரண்டு திசை புகழ்ந்து
தன்புகழை வைத்தோன்
இராவணன் காண்
அவன்நாமம் உலகறியச் செய்யும் "

என்பாடிவிட்டு

மலையகத்தைப் பார்க்கின்றேன். என் செய்வேன் எந்தன் தோள்களெல்லாம் பூரிக்குதடா என ஆரம்பித்து தனது உரையினை தொடங்கினார்.

தோழர் ஏ.இளஞ்செழியனின் உரையில் அடங்கியிருந்த உணர்ச்சி பூர்வமான கருத்துக்கள் அங்கு அழகிய தமிழில் எளிமையாக தனது உரையை நிகழ்த்திய இளஞ்செழியன் மீதும் அவர் கொண்டிருந்த இயக்க கொள்கைகள் மீதும் அங்கு கூடியிருந்தவர்களின் கவனம் திசை திருப்பப்பட்டது. அங்கு கூடியிருந்தவர்களிடையே தோழர் இளஞ்செழியனின் உரை உற்சாகத்தையும் உத்வேகத்தையும் அறிந்திருந்ததை அவர்கள் ஒவ்வொரு

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

கருத்திற்கும் கைதட்டி ஆரவாரம் செய்து அதனை வரவேற்றதில் இருந்து அறிய முடிந்தது.

தோழர் இளஞ்செழியனின் பேச்சினால் கவரப்பட்ட கூட்டத்தினர் ஒருபுறமிருக்க, இன்னொருபுறத்தில் கையில் கவ்வாத்து கத்தி, அரிவாள். இரும்புக்கம்பி போன்ற ஆயுதங்களுடன் இருபது பேரளவில் கொண்ட கூட்டம் ஒன்று மேடையை நோக்கி திடீரென வந்தனர். மேடையின் மீது பாய்ந்த அக்குழுவின் நிகழ்ச்சியினை தொடர்ந்து நடத்துவதை உடன் தவிர்க்குமாறு கூச்சலிட்டனர். "நாங்கள் இருக்கும் போது எப்படி வெளியிலிருந்து தலைவர் ஒருவரை கொண்டு வந்து பேசவிடுவது." இங்கே தலைவர்கள் இல்லையா? என்று தம்முடைய ஆத்திரத்திற்கான காரணத்தை வெளியிட்டனர். தம்மை புறக்கணித்தும், அவமதிக்கும் முகமாகவும் இத்திருமணம் நடத்தப்படுகின்றது என்று குற்றம் சாட்டினர்.

திருமணத்திற்கு வருகை தந்திருந்தவர்கள் தொடர்ந்து என்ன நடைப்பெறப் போகிறது என பீதியுடன் எதிர்பாத்துக் காத்திருந்தனர். அவ்வேளையில் கறுப்புச்சட்டை அணிந்த 25 திராவிட கழக இயக்க தோழர்கள் மேடையை நோக்கிவந்து கலகம் செய்ய வந்திருந்தவர்களோ, தோழர் இளஞ்செழியனோ சற்றும் எதிர்பாராதா வேளையில் தோழர் வி.பி.ஜெயசீலன் தலைமையில் இலங்கை திராவிடர் கழக தோழர்கள் குழப்பக்காரர்களை சூழ்ந்ததுடன் மேடையை தம்கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொணர்ந்தனர். அவர்களில் தோழர்கள் சத்தியசீலன், சுப்பையா, அழகன், ஜெகநாதன் போன்றோர் முக்கியமாக குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள்.

இலங்கை திராவிட கழக தோழர்கள் மேடையினை தம் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வர முயன்று கொண்டிருந்த வேளையில் தோழர்.ஏ.இளஞ்செழியன் கம்பீரமான தனது உரத்தகுரலில் அங்கு கூடியிருந்தவர்களை நோக்கி "அன்புக்குரிய தோழர்களே! இங்கு ஒரு தவறு நிகழ்ந்துவிட்டதை உணர்கின்றேன். ஏனென்றால் இந்த நிகழ்ச்சிக்கு உங்களில் ஒருவர் தலைமை தாங்க வேண்டும். அதுவே பொருத்தமானது. ஒரு வெளியாரை தலைமை தாங்க வைத்ததே நீங்கள் எதிர்க்கின்றீர்கள். பிழை எமது தோழர்களுடையதே என்பதை உணர்கின்றேன். எனவே உங்களில் ஒருவரை இவ்விழாவிற்கு தலைமை தாங்க முன்வருமாறு அன்புடன் அழைக்கின்றேன். என வேண்டுகோள் விடுத்தார். "நீங்களே தலைமை தாங்குங்கள்" என்ற ஏகோபித்த குரலே அங்குள்ளவர்கள் மத்தியில் ஒலித்தது. கலகம் செய்ய வந்தவர்களுக்கும் கூறினர்.

திருமணவிழாவில் கூடியிருந்தவர்களின் வேண்டுகோளிற்கிணங்க தோழர் இளஞ்செழியன் தன் தலைமை உரையினை பின்வருமாறு ஆரம்பித்து நிகழ்த்தினார். "அன்புக்குரிய தோழர்களே தோழியர்களே, ஒரு புதியவன் லுங்கள் முன் நிற்கின்றேன். இதுவரை நீங்கள் கேட்டிராத தமிழை கேட்கப் போகின்றீர்கள் இதுவரை நீங்கள் கண்டிராத ஒரு திருமண நிகழ்ச்சியை

ஈழத்தில் பெரியார் முதல் அண்ணா வரை

காணப்போகின்றீர்கள்.” அங்கு கூடியிருந்தவர்களின் மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்திற்கு மத்தியில் செளந்தரம்மாளின் ‘இல்வாழ்க்கை ஒப்பந்த விழா’ வெற்றிகரமாக நடத்திமுடிக்கப்பட்டது. அடுத்த நாள் கொடும்பிற்று புறப்பட இருந்த தோழர் இளஞ்செழியனை, தடுத்து நிறுத்தி, இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ்காரர்கள் பெரும் வரவேற்பு விழா ஒன்றினை ஏற்பாடு செய்து அதில் கலந்து கொள்ளுமாறு அன்புடன் வேண்டிக்கொண்டனர். திராவிடர் இயக்க தோழர்களும், காங்கிரஸ் ஆதரவாளர்களும் பெருந்திரளாக அக்கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர். காங்கிரஸ் ஆதரவாளர்களில் பலர் திராவிட கழகத்தில் சேர்ந்து செயலாற்றுவதில் தமக்குள்ள ஈடுபாட்டையும், ஆர்வத்தையும் தோழர் இளஞ்செழியன் முன்னிலையில் வெளிப்படுத்தினர். கிரிமெட்டிய தோட்டத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் இலங்கை திராவிட கழகத்தினை வலிமையான ஒரு அமைப்பாக கட்டியெழுப்பக் கூடிய பின்னணி மலையகத்தில் இருப்பதை உணர்ந்து தம்முடைய இயக்க செயற்பாடுகளையும் கொள்கைகளையும் வரவேற்கக்கூடிய ஒரு சமூக சூழலும் வரலாற்று தேவையும் மலையகத்தில் இருப்பதை தோழர் ஏ.இளஞ்செழியன் உணர்ந்தார்.

மலையகத் தோட்டத்தொழிலாளர் மத்தியில் உருவாகிவந்த சமூக சூழல் இலங்கை திராவிடர் கழகத்தவரை மலையகம் நோக்கிய நுழைவை வரவேற்றது. கடுகன்னாவை கிரிமெட்டிய தோட்ட நிகழ்வைத் தொடர்ந்து இலங்கைத்திராவிட இயக்கம் மலையகத்தில் தம் கழகத்தினை விரிவுபடுத்தும் நடவடிக்கைகளை முன்னிலும் பார்க்க துரித வேகத்துடன் செயற்படுத்தியது. தோழர் இளஞ்செழியன் அடிக்கடி மலையகத்திற்கு சென்றுவந்ததுடன், பகுத்தறிவு - சீர்திருத்த பிரச்சாரங்களை மலையகத்தின் பல பகுதிகளிலும் முன்னின்று நிகழ்த்தினார். பழைய சடங்கு சம்பிரதாய, சாதிய மரபுகளில் ஊறிப்போய், பண்ணையாடமையின் எச்சொச்ச உறவு முறைகளிலும் மூழ்கிக் கிடந்த பல்லாயிரக் கணக்கான மலையக மக்களை பகுத்தறிவு பிரச்சாரம் மிக வேகமாக தன்பால் ஈர்த்துக்கொண்டது. திராவிட கழக செயற்பாடுகளும், பகுத்தறிவு கொள்கைகளும் தம்சமூக பிரச்சினைகளுடன் கொண்டிருக்கும் உதவிகளை மலையக இளைஞர்கள் வெகுவினரவாக புரிந்துகொண்டனர். மலையகமெங்கும் பகுத்தறிவு பிரச்சாரம் ஓடுக்கப்பட்ட மக்களின் கிளர்ச்சிப்பிரசாரமாக அமைந்தது. மிகவும் கொடூரமான முறையில் பல்வேறு விதமாக அடிமைப்படுத்தப்பட்டிருந்த மலையக தமிழ் மக்கள் மத்தியில் திராவிட கழகம் வெகு இயல்பாகவே வேருண்டியது. மலையகமெங்கும் பாடிப்படியாக இலங்கை திராவிட கழக கிளைகள் உருவாக்கப்பட்டன. மலையகமெங்கும் அமைக்கப்பட்ட திராவிட இயக்க கிளைகளில் பல்லாயிரக்கணக்கான மலையக இளைஞர்கள் இணைந்து கொண்டனர்.

அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் கருணாநிதி ஆகியோரால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட வேலைக்காரி, ஓர் இரவு, நல்லதம்பி, நீதிதேவன் மயக்கம், தாக்கு மேடை, பராசக்தி, மனோகரா, சேரன் செங்குட்டுவன், சோக்கிரடீஸ், அனார்கலி, ஆகியவையும் திருவாரூர் தங்கராஜா எழுதிய இரத்தக் கண்ணீர் போன்ற நாடகங்கள் மலைநாடெங்கும் மேடையேற்றப்பட்டன.

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

அணற்பிழம்புகளாக வெளிக் கிளம்புகின்ற வசன நடைகள், இளைஞர்களின் உணர்ச்சிகளை தட்டியெழுப்பும் கூரிய ஆயுதமாக அமைந்தன. போர் முரசங்களாக ஒலித்த பகுத்தறிவு கருத்துக்கள் மலையக இளைஞர்களின் சிந்தனைகளை ஊடறுத்தும் சென்றன. நாடகங்களில் நடித்தவர்களும் அதனைப் பார்த்தவர்களும் தம்மை ஒரு சோக்கிரடீசாக, ஒரு மனோகரனாக கருதிச் செயற்படத் தொடங்கினர்.

திராவிட இயக்கப்பாடல்களும் எல்லோராலும் பாடப்பட்டன. தவிர திராவிட இயக்க வார இதழ்களையும் நூல்களையும் மலையக இளைஞர்கள் தேடிப் படிக்கத் தொடங்கினர். இவற்றின் மொத்த விளைவாக இலங்கை திராவிட கழகம் மலையகத்தில் தமிழரின் வாழ்வில் பிரிக்க முடியாத அளவில் தன் நிலையை பலப்படுத்திக் கொண்டது. இறப்பின் முகட்டை எட்டும் வரை கசக்கிப் பிழியப்படுகின்ற உழைப்பாளர் கூட்டமொன்றின் வழித்தோன்றல்களான மலையக இளைஞர்கள், பொங்கல் விழாக்கள், திருவள்ளுவர் விழாக்கள், பாரதிதாசன் விழாக்கள், கருத்தரங்குகள் என்பவற்றினை ஏற்பாடு செய்து உலகம் பற்றிய தமது பொது அறிவினை விருத்தி செய்து கொண்டார்கள். தோழர் இளஞ்செழியனினது பிரவேசத்தின் பின்னரே “மலையகம்” என்ற சொற் பிரயோகம் நடைமுறையில் பரவலாக பேசப்பட்டது. திராவிடம் திராவிடர், திராவிடநாடு என்ற சொற்பிரயோகங்களை அடிக்கடி பாவித்த திராவிட கழகத்தினர் புவியியல் அடிப்படையில் தமது பேச்சுக்களிலும் எழுத்துக்களிலும் “மலையகம்” மலைநாடு என்ற சொற்பதங்களை கழக தோழர்கள் அடிக்கடி பிரயோகித்ததுடன் தம்முடைய புனைப்பெயர்களையும் இச்சொற்களை உள்வாங்கி மலைத் தம்பி, மலை மாறன், மலையரசன், மலைச்செல்வன், போன்ற பெயர்களை வைத்துக் கொண்டனர். பகுத்தறிவு சிந்தனைகளை தமது கருப்பொருளாகக் கொண்டு மிகத்திறமையான கலை இலக்கிய உற்பத்தியாளர்கள் மலையகத்தில் தோன்றுவதற்கு திராவிட கழகமும் தோழர் இளஞ்செழியனின் நுழைவும் பிரதான தூண்டு கோல்களாக அமைந்தன. அரசியல் சமூக பொருளாதார விமர்சன ஆய்வாளர்களும் பேச்சாளர்களும் நாடக ஆசிரியர்களும் கலைஞர்களும், கவிஞர்களும் கதாசிரியர்களும் வீரியமான சமூக சிந்தனைகளுடன் மலையகத்தில் உருவாகினர். இலங்கையிலும் இலங்கைக்கு வெளியிலும் தம் தரமான படைப்புக்களால் புகழ்பெற்ற கலை இலக்கியவாதிகளில் பெரும்பாலானோர் இந்தப் பாசறையில் வழிவந்தவர்களே என்பது கோட்டிட்டுக் காட்டவேண்டிதோர் அம்சமாகும். தம்முடைய மூதாதையர்களின் பெயர்களாலும் தெய்வங்களின் பெயர்களாலும் அழைக்கப்பட்டு வந்த தமது மொழிப்பற்றுடனும் பகுத்தறிவு நோக்குடனும் கூடிய பெயர்களாக மாற்றியமைத்துக்கொண்டனர். தமிழ்மாறன், மணவைத்தம்பி, குரற்செல்வன், குமரன், தென்னவன், ஈழக்குமார், இன்பபிரியன், தமிழோவியன், சீ.வெ. ரா, மலைத்தம்பி, நெடுமாறன், புகழரசு, வெற்றிவேந்தன், கலைதாசன், கலைச்செல்வன், வேலமுகன் என்பன முக்கிய பிரசித்திபெற்ற பெயர்களாயின. இப்புனைப்பெயர்களாலேயே அழைக்கப்பட்ட இவர்களின் உண்மையான பெயர்கள் பொதுவில் பலருக்குத் தெரியாமலே போய்விட்டது. சாதி ஒடுக்கு முறையின் காரணமாக கருப்பன், முக்கன்,

ராமன் எனத் தம் பிள்ளைகளுக்குப் பெயர் வைத்திருந்தவர், தம்முடைய பிள்ளைகளின் பெயர்களை சுதந்திரமாக மண்வாசனையுடனும் மொழி நேயத்துடனும் கலந்ததாக வைக்கத்தொடங்கினர்.

தமிழ் நாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திராவிட இயக்கம் இலங்கையின் சமூக சூழ்நிலைகளுக்கேற்ற வகையில் வளர்ச்சியடைந்து இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வில் பிரதான இடத்தை தனதாக்கிக் கொண்டிருந்தது. சுயமரியாதைக் கொள்கையின் அடிப்படையில் சாஸ்திரம் பார்த்தல் உடுக்கடித்து பேய்விட்டுதல், நூல்கட்டுதல் நாள் கோள் நட்சத்திரம் பார்த்தல் போன்ற மூட நம்பிக்கைகள் கைவிடப்பட்டன. தவிர ஐயர்களை அழைத்துவந்து திருமணம் செய்தல் சடங்குகள் செய்தல் என்பவனவும் தவிர்க்கப்பட்டன. இவற்றுக்குப் பதிலாக வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் ஒன்று திராவிட இயக்கத்தலைவர் ஒருவர் தலைமை தாங்க தோழர்கள் வாழ்த்துமடல்களை வாசித்து அதனை மணமக்களுக்கு வழங்கியதையடுத்து மணமக்கள் மாலைகளை மாற்றிக்கொண்டதோடு அந்நிகழ்ச்சி நிறைவு பெறும். இதே பாணியில் அணைத்து பகுதிகளிலும் திருமண நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறத் தொடங்கின. நாவலப்பிட்டிய திராவிட கழக செயலாளரும் மத்திய குழு, பொதுக்குழு உறுப்பினருமான தோழர் இரா. சந்திரனின் வாழ்க்கை ஒப்பந்தத்தின் போது வாசித்தளிக்கப்பட்ட வாழ்த்து மடலை இங்கே குறிப்பிடுவது அவசியமாகும்.

திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தின் தோற்றம்

சுயமரியாதை இயக்கத்தின் அமைப்பாளராகவும் தலைவராகவும் திராவிட கழகத்தினது தலைவராகவும் பொறுப்பேற்று தமிழ் நாட்டில் செயற்பட்டுக்கொண்டிருந்த பெரியார் ஈ.வே.ரா தனது 68வது வயதில் 26 வயது நிரம்பிய மணியம்மையை தனது வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்றுக்கொண்டது திராவிடக் கழகத்தின் வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தினை திறந்து வைத்தது. பெரியாரின் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டு அவருடைய இயக்கத்தில் அணிதிரண்டிருந்த மக்கள் மத்தியில் பெரியார் மீதான சந்தேகங்களையும் கருத்து மோதல்களையும் அவருடைய திருமணம் ஏற்படுத்தியது. தன்னுடைய திருமணத்திற்கு பெரியார் பின்வருமாறு கழக தோழர்களுக்கு விளக்கமளித்தார். நான் மணியம்மையைத் திருமணம் செய்யவில்லை. எனக்குப்பின் எனது சொந்த சொத்துக்களும் கழக சொத்துக்களும் வருமானங்கள் என்பவற்றினைப் பாதுகாக்கவும் எனக்குப்பின் இயக்கத்திற்குப் பயன்படவும் சேர்ந்துள்ள அதிகமான பட்டதாரிகள் பிற்காலத்தில் இச்சொத்துக்களை அரசியலுக்குப் பாவித்து அளிப்பதைத் தடுக்கவும் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்துள்ளேன். என்னைப் பொறுத்தவரை மணியம்மை அன்றும், இன்றும் என்றுமே என் மகள் தான் ஆனால் சட்டப்படி என்வாழ்கை துணைக்கே சொத்து உரித்தாகும் அதற்காகவே அவரை வாழ்க்கைத் துணைவியாக்க ஏற்பாடு செய்தேன் அதாவது சட்டத்திற்குமட்டுமே அவர் என் வாழ்க்கை துணைவியாவார். ஆனால் எனது வாழ்க்கையில் மணியம்மை என்றுமே மகள்தான்.

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

கழக உறுப்பினராக இருந்து 26 வயது நிரம்பிய மணியம்மை தன்னுடைய இறப்பின் பின்னும் கழக செயற்பாடுகளில் செயற்பட முடியும். பெரியார் ஈ. வே. ரா அவர்கள் அளித்த விளக்கத்தை கழகத்தோழர்களில் பெரும்பகுதியினர் ஏற்க மறுத்து விட்டனர். பெரியாரின் இச்செயல் அவருடைய தீவிர கருத்து முரண்பாட்டையும் தமக்கு அவமானத்தையும் ஏற்படுத்துவதாக கருதிய பெரும்பாலான தோழர்கள் கழகத்தை விட்டு வெளியேறினர். பெரியாருக்குப்பின் கழகத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தக் கூடிய தகமை பெற்றவராக விலங்கிய திரு. அண்ணாத்துரை பெரியார் - மணியம்மை திருமண விவகாரத்தை கடுமையாக எதிர்த்தார். 1947 ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 17 ம் திகதி பெரியாரின் திராவிடகழகத்தில் இருந்து வெளியேறிய ஏனைய தோழர்களுடன் சேர்ந்து திரு. அண்ணாத்துரை 'திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்' எனும் மாற்று அமைப்பொன்றை தமிழ் நாட்டில் உருவாக்கினார். அண்ணாவின் தலைமையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பல வேலைத்திட்டங்களுடன் செயற்பட தொடங்கியது. தமிழ் நாட்டின் பகுத்தறிவுக் கொள்கையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு கோட்பாட்டளவில் ஒன்றுக்கொன்று பெரிதும் முரண்பட்டுக்கொள்ளாத இரண்டு இயக்கப்போக்குகள் தோன்றின. தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்ட இயக்க ரீதியான இந்தப்பிளவும் வெடிப்பும் பகுத்தறிவுக் கொள்கையின் பால் கவரப்பட்டிருந்த ஏனைய நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களின் இயக்கத்தின் மத்தியிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

பெரியார் - மணியம்மை திருமண விவகாரம் தமிழ் நாட்டில் பெரும் பரபரப்பையும், கடுமையான விமர்சனங்களையும் ஏற்படுத்தியதோடு புதியதொரு அமைப்பு ஒன்றினை உருவாக்கும் அளவிற்கும் பாரதூரமானதாக விரிவுபடுத்தப்பட்டிருந்தது. தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்ட இந்த நிலை இலங்கைதிராவிட கழக தோழர்களிடையே முரண்பாடான கருத்துக்களை தோற்றுவித்தது. எத்தனை யுகங்கள் கடந்தாலும் ஈ.வே.ரா பெரியாரைப் போன்றதொரு தலைவரை தமிழ் சமூகம் பெற முடியாது என்னும் அளவிற்கு மிகவும் உயர்ந்த இடத்தில் வைத்து இலங்கை திராவிட கழக உறுப்பினர்கள் மதிப்பளித்திருந்தனர். பெரியாரின் கோட்பாடுகளுக்கு எதிராக இருந்தவர்கள் தாறுமாறாக தங்களுடைய விமர்சனங்களை முன்வைத்தனர். பெரியார் ஈ.வே.ரா அவர்களின் இச்செயல் இலங்கை திராவிட கழக தோழர்களுக்கு பெரும் வேதனையை ஏற்படுத்தியது.

17.10.1949 அன்று இலங்கை திராவிடர் கழக தலைமைச் செயற்குழு கொழும்பு ஆட்டுப்பட்டிதெரு மகளிர் பாடசாலை மண்டபத்தில் தமது கழகத்தின் பெயர் மாற்றம் சம்பந்தமான தீர்மானத்தை எடுப்பதற்காக ஒன்று கூடியது. இலங்கை திராவிட கழகத்தைச் சேர்ந்த பெரும்பான்மை தோழர்கள் இலங்கை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என பெயர் மாற்றம் செய்வதை விரும்பினர். தோழர்கள் ஞான செபஸ்டியன், தமிழ்மறை, சீதக்காதி, கு.யா.திராவிடக் கழல் போன்றோர் இத்தீர்மானத்தை கடுமையாக எதிர்த்து விமர்சித்தனர். தோழர் ஞான செபஸ்டியன் இலங்கை திராவிட கழகத்தின் தீர்மானத்தை எதிர்த்து பேசுகையில் "பெரியார் அரும் பெரும் தலைவர்

சூழத்தில் பெரியார் முதல் அண்ணா வரை

அவர் திராவிடக் கழகத்தாரை கடலில் போய் விழச் சொன்னாலும், அது திராவிடரின் நன்மைக்காகவே அமையும்” என குறிப்பிட்டார்.

தமிழ் நாட்டில் திராவிட கழகத்தின் பெயர் மாற்றத்தைப் போலவே, இலங்கையிலும் திராவிட கழகத்தின் பெயர் மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதை ஆதரித்து பேசிய தோழர்கள் பெயர் மாற்றத்தில் பிரதானமான நிலைப்பாடொன்றினையும் கொண்டிருந்தனர். அதன்படி தமிழ்நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றகழகம் என்று நாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெயர் மாற்றம் செய்திருக்கின்றனர். இலங்கையில் வாழும் நாம் அவ்வாறே அப்பெயரை வைக்க முடியாது. எனவே இனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்ற கழகம் என பெயர் மாற்றம் செய்வதே பொருத்தமானது பெரும்பாலான தோழர்கள் தமது கருத்தை வலியுறுத்தினர். இறுதியில் இலங்கை திராவிடர்கழகம் “இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் எனப் பெயர் மாற்றம் செய்வதே பொருத்தமானது” என பெரும்பாலான தோழர்கள் தமது கருத்தை வலியுறுத்தினர். இறுதியில் தோழர்களின் ஏக மனதான முடிவாக இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. பெயர் மாற்றம் தொடர்பான தீர்மானம் நிறைவேறியதைத் தொடர்ந்து தோழர் அ.ம.அந்தோனிமுத்து இவ்வமைப்பின் பொதுச்செயலாளராக தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

1949 ஆம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதியில் (நவம்பர் மாதம்) இலங்கைத் திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொதுக்குழு கூட்டம் கொழும்பு கொள்ளுப்பிட்டியில் நடத்தப்பட்டது. இக்கூட்டத்தில் தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன் பொதுச்செயலாளராகவும் தோழர் திருப்பூர் கே. கந்தசாமி பொருளாளராகவும் புதிய பொதுக்குழுவில் பணியாற்றத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இலங்கைத் திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் இலங்கையின் சகல பாகங்களில் இருந்த தோழர்களையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்ததுடன் அதன் வேலைத்திட்டங்களும் முன்பைக்காட்டிலும் பரந்துபட்ட அடிப்படையில் முழு இலங்கையிலும் விரிவுபடுத்த வேண்டியிருந்தது. இந்நிலையில் கழகத்தின் பொதுச் செயலாளராகப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்த இளஞ்செழியனின் கடுமையான உழைப்பும் கழகத்திற்கு அவசியமாகியது. பெரியார் ஏ.எஸ். ஜோன் அவர்களின் (Victoria Tea Stores) தேயிலை விற்பனை நிலையத்தில் காசாளராகக் கடமையாற்றிய இளஞ்செழியன் தன் தொழிலை விட்டு விட்டு முழுநேர கழக செயலாளராக (தொண்டனாக) தன்னை இலங்கைத் திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்துடன் இணைத்துக் கொண்டார்.

தமிழகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினை ஆரம்பித்திருந்த அண்ணா அவர்கள் இரண்டே மாதத்திற்குள் தமிழ்நாடுமேயும் 700 கிளைகளை அமைத்து 50,000க்கும் மேற்பட்ட தோழர்களை கழகத்தினைச் சூழ அணிதிரட்டினார். இதனால் தமிழ் நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் முன்னிலும் பார்க்க வீரியத்துடன் செயற்பட்டனர். தமிழகத்தில் அண்ணா மேற்கொண்ட செயல் தந்திரங்களைப் பின்பற்றி இளஞ்செழியனும்

கழக உறுப்பினர்களும் மலையக தோட்டங்கள் சார்ந்த நகரங்கள் தோறும் இலங்கைத்திராவிட முன்னேற்றக் கழக கிளைகளை ஆரம்பித்தனர். ஆயிரக்கணக்கான இளஞ்களை தம்முடைய கழகத்தில் இணைத்தனர். தமிழகத்திலிருந்து முன்னரையிட கூடுதலானதாகவும் காத்திரமானதாகவும் புதிய கழகப் பத்திரிகைகள் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. மாலைமணி, திராவிடன், திராவிடநாடு, விடுதலை, முரசொலி, மன்றம், இனமுடிக்கம், தீப்பொறி, தென்றல், முத்தாரம், ஹோம் லேன்ட் என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகை மற்றும் இவை போன்ற நாளிதழ்கள் நூல்கள் என்பன இலங்கையில் பரவலாக கிடைத்தன. தமிழகத்திலிருந்து வெளியான ஏடுகளில் இலங்கைத்திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தின் படங்களும் கழகச் செய்திகளும் ஏராளமாக பிரசுரமாகின. இலங்கையில் திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தின் பிரச்சார ஊடகங்களாக இவை இருந்ததுடன் தமிழகத்தில் தனக்கொரு வலிமையான தளம் இருப்பதையும் வெளிக்காட்டுவதாக அமைந்தது.

பதுளையில் பகுத்தறிவு மன்றம் எனும் பெயரில் இது தோழர் காசிநாதன், அன்பழகன், மு.வே.பெ.சாமி, ஆசைத்தம்பி, அ.தங்கராசன் ஆகியோரால் நடத்தப்பட்டது. இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் உருவாக்கப்பட்ட நேரத்தில் பதுளையில் இருந்த மரபுவாத சிந்தனை கொண்டவர்களின் பலத்த எதிர்ப்பு பயமுறுத்தல் என்பவற்றிற்கு மத்தியிலும் தோழர்கள் கூட்டங்களை நடத்தினர். கூட்டம் நடத்துவதற்கு மண்டபமோ, திடலோ வழங்குவதை மரபு வாதிகள் தடுத்துவிட்டனர். இந்நிலையிலும் தம்முடைய கொள்கைப் பிடிப்பால் சற்றுத் தளராதவர்களாக பதுளை சுடுகாட்டினில் கூடிய ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட தோழர்கள் கழக கூட்டத்தை நடத்தினர். மலையகப் பகுதியில் கழகத்தை அமைப்பதில் தோழர்கள் காட்டிய ஈடுபாட்டிற்கும் அக்கறைக்கும் எடுத்துக் காட்டாக அமைந்த பல சம்பவங்களில் இந்த மயானக்கரையில் நடைபெற்ற கூட்டம் ஒரு குறிப்பிடத் தகுந்த நிகழ்வாகும்.

இலங்கையில் தமிழ் பெளத்த சங்கம்

வட இந்தியாவில் டாக்டர் அம்பேத்காரும் தமிழ் நாட்டில் பெரியார் ஈவேரா அவர்களும் சாதி அடிப்படையிலமைந்த வர்ணாச்சிரம கோட்பாட்டினை தனது பிரதான அடித்தளமாகக் கொண்ட இந்து சமயத்திற்கு எதிராக முழுமூச்சான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். தாழ்த்தப்பட்டோர் சாதிக் கொடுமையின் கோரப்பிடியிலிருந்து விடுபடவும், உயர்ந்தவன் - தாழ்ந்தவன் என்ற அர்த்தமற்ற பேதங்களை ஒழிக்கவும் இந்து சமயத்தில் இருந்து விலகுவதே ஒரே வழி என பகிரங்கமாக பிரச்சாரங்களை மேற்கொண்டனர். ஈவேரா பெரியாரும் டாக்டர் அம்பேத்காரும் இந்த கருத்தில் ஒரே நிலைப்பாட்டையே கொண்டிருந்தார்கள். இந்து சமய வர்ணாச்சிரம கோட்பாட்டை எதிர்க்கவும். சாதி ஒடுக்குமுறையினின்று விடுபடவும் கோட்பாட்டு ரீதியாகவும் தர்க்க ரீதியாகவும் முன்வைக்கப்பட்ட பெளத்த அறநெறிக் கோட்பாடுகளை பின்பற்றும் படி இவ்விருவரும் மக்களை கேட்டுக் கொண்டனர்.

இதனை தமது வேலைத் திட்டங்களில் முக்கியமானதாகவும், சாதிய ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான மாற்றுதிட்டமாகவும் இவர்கள் முன்வைத்தனர். இதன் விளைவாக வட இந்தியாவிலும் தென்னிந்தியாவிலும் ஆயிரக்கணக்கான இந்துக்கள் பௌத்தர்களாக மாறினர்.

1950ம் ஆண்டு தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருந்த இத்தகைய மாற்றங்களின் விளைவாக, தமிழ் பௌத்த சங்கம் எனும் பெயரிலான பௌத்த இயக்கமொன்றை தோழர் இளஞ்செழியனுடன் சேர்ந்து பலமுக்கிய தோழர்கள், இலங்கையில் உருவாக்கினார்கள். இலங்கையின் வரலாற்றில் இச்செயல்பாடு ஒரு புதிய திருப்தை தோற்றுவித்தது. தமிழ் பௌத்த சங்கத்தின் தலைவராக பெரியார் எ.எஸ்.ஜோன் செயலாளராக கோவை எஸ். சொலமன் இணைச் செயலாளர்களாக நெல்லை கோகிலன், ஏ.இளஞ்செழியன் ஆகியோர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இலங்கை வரலாற்றில் முதல் தடவையாக தமிழ் பௌத்த சங்கம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டமையானது. தேசிய மட்டத்தில் பெரும் செல்வாக்கினைப் பெற்ற அதே நேரம், இந்துக்கள் மத்தியில் இருந்து கடுமையான எதிர்ப்பையும் சந்திக்க நேரிட்டது. இலங்கையின் தேசிய மட்டத்தில் பெரும் வலிமை பெற்றிருந்த அகில இலங்கை பௌத்த சங்கத்தினருடன் 'தமிழ் பௌத்த சங்கத்தினர் நெருங்கிய தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். அகில உலக பௌத்த சங்கத்தலைவர் டாக்டர் மலல சேகர உட்பட இலங்கை பௌத்த சங்கத்தின் முக்கியஸ்தர்களுடனான 'இலங்கை தமிழ் பௌத்த சங்கத்தின்' நேச உறவு வளர்ச்சி பெற்றது.

அகில உலக பௌத்த சங்கத்தின் தலைவர் டாக்டர் மலலசேகர பொரளை வை.எம்.பீ.ஏ. மண்டபத்தில் இலங்கை தமிழ் பௌத்த சங்கத்தை உத்தியோகபூர்வமாக ஆரம்பித்து வைத்தார். ஏராளமான தமிழர்களும் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட பௌத்த துறவிகளும் ஒன்றாக இக்கூட்டத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டமை இவ்வாறான ஒரு அமைப்பின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்தது. இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் பிரதமராக இருந்த ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இவ்விழாவிற்ரு நல்வாழ்த்துச் செய்தி ஒன்றை அனுப்பி வைத்தார். அதே வேளை பல்கலைக்கழக பட்டதாரி மாணவரான கருணாரத்ன 'தமிழ் பௌத்த சங்கத்தின் வேலைத்திட்டங்களில் பெரும் நம்பிக்கை கொண்டதோடு குருநாகலை நகரில் மாபெரும் கூட்டம் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து அதில் முக்கிய பேச்சாளராக தோழர் இளஞ்செழியன் அவர்களை அழைத்திருந்தார்.

அக்கால கட்டத்தில் இலங்கையில் பொலிஸ் மா அதிபராக கடமையாற்றிய ஓஸ்மன் டி சில்வா அவர்கள் தன்னால் இயன்ற ஒத்துழைப்புகளையும் இலங்கை தமிழ் பௌத்த சங்கத்திற்கு வழங்கினார். தமிழ் பௌத்த சங்கத்திற்கென தலைமை அலுவலகம் பெற்று தருவதில் பொலிஸ் மா அதிபரின் செல்வாக்கு பிரதான பங்கினை வகித்தது. கொழும்பு கொள்ளுப்பிட்டி காலிவீதியில் அமைந்துள்ள 161ம் இலக்க இரண்டு மாடி கட்டிடத்தில் தமிழ் பௌத்த சங்கம் இயங்கியது. 1951ல் இலங்கை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அழைப்பின் பேரில் தமிழக திராவிட முன்னேற்றக்

கழக முன்னணித் தலைவர்களான என்.வி. நடராசன். கே.ஏ. மதியழகன் இலங்கைக்கு வருகை தர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்திய அரசு அரசியல் காரணத்தினால் அவர்களின் வருகைக்கு தடைவிதித்தது. இதனை ஆட்சேபித்து இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் 1951.09.16 அன்று இரவு ஒன்பது மணிக்கு கண்டனக் கூட்டமொன்றினை அலுவலகத்தில் நடத்தியது.

தோழர் அ.நாச்சியப்பா தலைமையில் காலி வீதி இலக்கம் 161 இல் அமைந்திருந்த தமிழ் பௌத்த சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இக் கண்டனக் கூட்டத்தில் இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழக பொதுச் செயலாளர் ஏ.இளஞ்செழியன், தோழர்.பி.சண்முகனார், செல்வி. அமுதா ஆகியோர் கண்டன உரை நிகழ்த்தினர். "அடக்கு முறை ஆட்சியின் ஆணவத்தை அறுத்தெறிய ஆண்மைத் தமிழரே வாரீர்." என்ற வாசகம் பொறிக்கப்பட்ட அழைப்பிதழும் அச்சிடப்பட்டு விநியோகிக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர் காலி வீதியில் இருந்த 161ம் இலக்க கட்டிடத்திலேயே இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகமும் செயற்படத் தொடங்கியது.

இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தின் தளம் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களைக் கொண்ட மலையகத்தில் இருந்ததோடு, இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கங்களோடு அது கொண்டிருந்த நேச உறவு இலங்கையின் இனவாத அரசியல் வாதிகளின் அவதானத்திற்குள்ளாகியது. இடதுசாரி இயக்கத்தோடு இலங்கைத்திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இணைவதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் தம்முடைய இனவாத முதலாளித்துவ அரசியலுக்கு ஏற்படப்போகும் ஆபத்தினை அறிந்தவர்களாக இனவாதத்தை தூண்டிவிடுவதன் மூலம் இலங்கைத்திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை அழித்தொழிக்க நடவடிக்கைகளில் இறங்கினர். இலங்கையின் வரலாற்றில் பல சோகங்களுக்கும் எழுச்சிகளுக்கும் வழிதிறந்து விட்ட தனிச்சிங்கள மொழிச்சட்டமும், சிறீ இயக்க பிரச்சினைகளும் தலைதூக்கிய பின்னர் இலங்கைத் திராவிடர் முன்னேற்ற கழக செயற்பாடுகள் முன்னொருபோதும் அது சந்தித்திராத புதிய சவால்களை தோற்றுவித்தன. இனவாதமும், இலங்கை பௌத்த சங்கத்தின் சந்தர்ப்பவாதமும் சேர்ந்து தமிழ் பௌத்த சங்கத்தின் செயற்பாடுகளை பெரிதும் முடக்கிவிட்டன. தமிழ்நாட்டில் திராவிட முன்னேற்ற கழக செயற்பாடுகள் புதிய உத்வேகத்துடன் முன்னோக்கி சென்றமை இலங்கையிலும் தன் செல்வாக்கை செலுத்தியது. இலங்கை திராவிட முன்னேற்ற கழகத் தோழர்கள் தமிழ் நாட்டிலும் பார்க்க மாறுபட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் தமது இயக்கத்தின் வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுப்பதற்கு பன்மடங்கு துணிச்சலுடனும் நிதானத்துடனும் செயலாற்ற முன்வந்தார்.

தி.மு.க மாநாடும் இ.தி.மு.க வின் பங்களிப்பும்

இலங்கையில் இனவாத, சந்தர்ப்பவாத அரசியல் எதிர்ப்பு இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்ற கழகத்தின் மீது ஏற்பட்ட பின்னர், இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தின் கிளைகள் நாடாளவிய ரீதியல் நிறுவப்பட்டன. 1951ம் ஆண்டு தீவிரமாக தமிழகத்தில் இயங்கிய திராவிட முன்னேற்ற கழக மாநாட்டிற்கு பிரதிநிதிகள் மூவரை அனுப்புவதென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. இதற்கான நிதியை சேகரிக்கும் பொறுப்பை தோழர் இளஞ்செழியன் ஏற்றுக் கொண்டார். மாநாட்டு நிதிக்காக நாடகம் ஒன்றை மேடையேற்றுவது என இ.தி.மு.க தோழர்கள் முடிவு செய்தனர். இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வரவழைக்கப்பட்ட மலையக தோட்டத் தொழிலாள மக்களின் துயர் நிறைந்த வரலாறே நாடகத்தின் கருப்பொருளாக அமைந்தது. தோழர் வி. செம்பனார், கே.கே.இராமசாமி (இராவணன்) ஜீவன் ததும்பும் உயிரோட்டமுள்ள வசனத்தை கையாண்டு ஒரு இரவிலேயே நாடகத்தை எழுதி முடித்தார். 'கண்ணீர்' என்ற பெயரில் இந்நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது.

கொழும்பு பொரளையிலுள்ள பௌத்த இளைஞர் மண்டபத்தில் (வை.எம்.பி.ஏ) 1951ம் ஆண்டு மேடையேற்றப்பட்ட 'கண்ணீர்' நாடகத்தில் பிரதான பாத்திரமான தமிழ்மாறன் பாத்திரத்தை தோழர் ஏ.இளஞ்செழியனே ஏற்று, சிறப்பாக நடித்து அனைவரின் வரவேற்பையும் பெற்றார். 'கண்ணீர்' நாடகம் பெரும்வரவேற்பைப் பெற்றதோடு, அதேயளவில் பரபரப்பையும் ஏற்படுத்தியது. நாடகத்தின் மூலமாக திரட்டப்பட்ட நிதி, தமிழ்நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக்கழக மாநாட்டில் இ.தி.மு.க சார்பில் கலந்துகொள்ளவிருந்த தோழர்கள் அ.நாச்சியப்பன், திருப்பூர் கந்தசாமி, எஸ். கே. மாயகிருஷ்ணன் ஆகிய மூவரிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டது. தோழர் இளஞ்செழியனுக்கும் கொழும்பை மையமாகக்கொண்ட கழகத்தோழர்களுக்குமிடையே ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடுகள் காரணமாக இரா.அதிமணி, ஏ.எஸ்.மணவைத்தம்பி ஆகியோர் கொழும்பு மாவட்டம் சார்பில் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டனர். தமிழகத்திராவிட முன்னேற்றக்கழக பிரதிநிகள் "வெளிநாட்டில் வாழும் இலட்சோப இலட்ச திராவிடர்களின் நலன்களைக் கவனிப்பதற்கும் கண்காணிப்பதற்கும் தமிழக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெளிவிவகார குழு ஒன்றினை அமைக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளினையும் அண்ணாவின் முன் வைத்தனர். இவ்வேண்டுகோள் அம் மாநாட்டில் வரவேற்கப்பட்டதோடு ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. தமிழ்நாட்டு தி.மு.க. நிதிக்காக இ.தி.மு.க வின் இலங்கையில் மேடையேற்றிய கண்ணீர் நாடகத்தின் பிரதியை பார்வையிட்ட தமிழ்நாட்டின் தி.மு.கவின் முக்கிய தலைவர்களில் ஒருவரான சிந்தனைச்சிற்பி என அழைக்கப்பட்ட சி.பி. சிற்றரசு அந்நாடகத்தினை தமது பதிப்பகத்தின் மூலம் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். 1957ம் ஆண்டு தன்னுடைய மாநாட்டை கொழும்பு மாநகரசபை மண்டபத்தில் நடத்துவதென்றும் அதற்கு தமிழ்நாட்டிலிருந்து கலைஞர் கருணாநிதி, என்.வி.என் நடராஜன், கே.ஏ.

மதியழகன் ஆகிய தி.மு.க. தலைவர்களை அழைப்பதென்று முடிவுசெய்யப்பட்டது. இ.தி.மு.க.கழகத்தோழர்கள் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய போது இலங்கையில் திராவிடர் கொள்கைகளுக்கு எதிரானவர்களின் நடவடிக்கையினால் இந்திய அரசு அவர்களின் வருகைக்கு இறுதிச்சமயத்தில் அனுமதிக்கவில்லை இந்நிலையில் மாநாடு ஒத்திபோடப்பட்டது.

மாத்தளை தேரோட்டமும் கிளர்ச்சிகளும்

1952ம் ஆண்டு மாசிமகத் தேர்த்திருவிழா ஆரம்பமாகியது. பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் அங்கு கூடியிருந்தனர் அவர்களுக்கு மத்தியில் இ.தி.மு.க தோழர்கள் ராஜன், சுகந்தா, சாமி, வேலு, சின்னையா, பி.எம். லிங்கம் ஆகியோரும் தங்கராஜ், இரா.காந்திநாதன், சின்னத்தம்பி, ஜெயினி, தமிழன்பன், மாணிக்கம், நடேசன் இன்னும் 50 தோழர்களும் தேர்வீதி உலாவரும் வரை அமைதியாக காத்திருந்தனர். தேர்வீதி உலாவிற்குப் புறப்பட்டதும் கூட்டத்தின் முன்னால் வந்த அவர்கள்,

“வருந் தோறும் தெய்வமென்று கூறிக்கொண்டு கற்சிலைகளை ஊர்வலத்தில் எடுத்துச் செல்வதை” நிறுத்து !”

“பார்ப்பனப் பயலை தேரில் வைத்து இழுக்காதே !”

“அடே பார்ப்பனப் பயலே கீழே இறங்கு !”

“வருடாவருடம் இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை இதில் செலவு செய்வதால் என்ன நன்மை ?”

“கடந்தவருடம் நடந்த திருக்கல்யாணத்திற்கு என்ன நடந்தது ?”

“கோயில் உண்டியல் பணத்திற்கு என்ன நடந்தது ?”

என்று ஆவேசத்துடன் கோசமெழுப்பிக்கொண்டு தேரை தடுத்து நிறுத்தி ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். திடீரென இவ்வாறானதொரு ஓர் ஆர்ப்பாட்டம் ஏற்படும் என்பதை எதிர்பார்த்திராத, திருவிழா ஏற்பாட்டு கோஷ்டியினர் ஆர்ப்பாட்டத்தை தடுத்து நிறுத்துவதற்காக “நாத்திகர்களை தடுத்து நிறுத்துங்கள்” என பொதுமக்களை நோக்கி உரக்கக் குரல் கொடுத்தனர். இருதரப்பினர் மத்தியிலும் ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடு காரணமாக தேர் மீண்டும் வந்த வழியிலேயே கோவிலுக்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்டது. இவ்வார்ப்பாட்டத்தில் கலந்துக்கொண்ட கருப்புச்சட்டை தொண்டர் படை தோழர்களும் கழகமும் இதனை தமது பெரும் வெற்றியாக கண்டனர். மாத்தளை தேர்த்திருவிழாவின் போது ஏற்பட்ட இவ்வாறான ஓர் ஆர்ப்பாட்டம் முழு நகரையே செயலிழக்கச் செய்தது.

பேராசிரியர் அன்பழகனின் இலங்கை வருகை

தமிழ்நாட்டில் கல்விமானாக பிரசித்திபெற்றிருந்த பேராசிரியர் க. அன்பழகன் 1952 ம் ஆண்டு இலங்கையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த திருக்குறள் விழாவிற்கு சிறப்புப் பேச்சாளராக வருகை தந்தார். கொழும்பு மருதானை சாஹிராக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற இவ்விழாவிற்கு வருகைதந்த பேராசிரியர் அன்பழகனை இலங்கைத்திராவிடர் முன்னேற்றக்கழகத் தோழர்கள் மாலை அணிவித்து வரவேற்றதுடன் தம்முடைய கழகக் கூட்டமொன்றில் கலந்து கொள்ளும்படி அன்புடன் விடுக்கப்பட்ட அழைப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டார். இ.தி.மு.காவின் பொதுச்செயலாளர் ஏ. இளஞ்செழியனின் தலைமையில் 1952 ல் கொழும்பு நாராயணகுரு மண்டபத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த கூட்டத்தில் பேராசிரியர் அன்பழகனுக்கு மகத்தான வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. பேராசிரியர் அன்பழகன், தனக்கு அளிக்கப்பட்ட அன்பளிப்பை மனமுவந்து ஏற்றதுடன் அதற்கு நன்றி தெரிவித்து வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நீண்டதொரு உரையை நிகழ்த்தினார். அவருடைய உரையின் சில பகுதிகளை அவற்றின் கருத்துச்செறிவு காரணமாக இவ்விடத்தில் குறிப்பிட வேண்டியது அவசியமாகும்.

“எனக்கு முன்னர் என்னை வரவேற்று பேசிய தோழர்கள் சிலர் தமிழகத்தை தாயகம் என்று குறிப்பிட்டார்கள் தமிழகம் இலங்கைவாழ் தமிழருக்கு தாயகம் அல்ல. இலங்கையே தாயகம். லெமூரிய கண்டம் கடற்கோள்களால் சிதறுண்டு போகுமுன்னர் தமிழகமும் ஈழமும் ஒரே நிலப் பரப்பாகத்தான் இருந்தது. லெமூரிய கண்டத்திற்கு மறு பெயர்தான் “குமரிக்கண்டம்” இந்த வரலாற்று உண்மை தெரியாததன் காரணமாகவே தமிழருக்கு மத்தியில் தமிழகத்தை தாயகம் எனக்குறிப்பிடும் வழக்கம் பழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றது. இந்த வரலாற்று உண்மையை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை புரட்டிப்பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தமிழ்மக்களாலும் இவ்வரலாற்றுச் சிறப்பு உணரப்படாமலேயே உள்ளது. எனவே தமிழகத்தை தாயகம் என்று கூறாதீர்கள் இலங்கைதான் தமிழர்களுக்குத் தாயகம். பேராசிரியர் அன்பழகன் அவர்களின் உரை இலங்கையில் தமிழர்களிடையே தமிழ் தேசிய உணர்ச்சியையும் தாயகக் கோட்பாட்டையும் தோற்றுவிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. சிங்களப் பேரினவாதத்தின் அரசியல் நடத்தையினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த இலங்கை வாழ் தமிழர்களினால் இவ்வாறான கருத்துக்கள் ஏற்கப்பட்டு பெருமளவில் வரவேற்கப்பட்டன.

சிற்றரசு தங்கப்பழத்தின் இலங்கை வருகை

இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக்கழகத்தின் அழைப்பின் பேரில் “சிந்தனைச் சிற்பி” என தமிழ்நாட்டு மக்களால் அழைக்கப்பட்ட சி.பி. சிற்றரசு “கிளர்ச்சி” பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்த இரா.சு. தங்கப்பழம் ஆகியோர்

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

19-04-1953ம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வருகை தந்தனர். நாட்டின் பல பாகங்களிலும் 30 க்கு மேற்பட்ட கூட்டங்களை ஒழுங்கு செய்திருந்த இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் அனைத்து கூட்டங்களிலும் சிற்றரசு, இரா.சு. தங்கப்பழம் ஆகியோர் பங்கு பற்றக்கூடிய வசதிகளை சிறப்பாக செய்து, வெற்றிகரமாக கூட்டங்களை நடாத்தினர். கொழும்பு மாவட்ட கழகத்தின் சார்பில் தோழர் ஆர்.ஆர்.கே. டேலர் அவர்களின் தலைமையில் கொழும்பு மாநகர சபை மண்டபத்தில் சிற்றரசு, இரா.தங்கப்பழம் ஆகியோருக்கு பெரும் வரவேற்பு கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. கூட்டம் ஆரம்பாவதற்கு முன்னர் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கழக தோழர்கள் கருப்பு, சிவப்பு கொடிகளை ஏந்தியவாறு கிரான்ட்பாஸ் சந்தியில் இருந்து, மாநகர சபை மண்டபம் வரை பதாதைகளை ஏந்திய வண்ணம் ஊர்வலம் சென்றனர். அவர்களுடைய கையில் இருந்த பதாதைகளில்,

“சாதி, மதம் ஒழிக !”

“கண்மூடிப் பழக்கவழக்கங்கள் மண்மூடிப் போக !”

“அனைவர் மத்தியிலும் சமத்துவம் ஒங்குக !”

“இந்திய வம்சாவளி மக்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்குக”

போன்ற சுலோகங்கள் அழகாக எழுதப்பட்டிருந்தன. இவ்வூர்வலத்தில் கிரான்ட்பாஸ் இ.தி.மு.க கிளையின் செயலாளர் தோழர் பெரியண்ணன் பிரதான ஏற்பாட்டாளராக இருந்தார். (இவர் பின்னர் தமிழகத்தில் புதுக்கோட்டை சட்டசபை உறுப்பினராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.) இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தின் கிரான்ட்பாஸ் கிளையின் முதலாண்டு நிறைவு விழா, 19 - 04 - 1953 இல் தோழர் டி.எம். பீரமுகமது தலைமையில் கொழும்பு நகர மண்டப கோவிந்தன் அரங்கில் (முல்லோயா போராட்டத்தில் சுட்டுக்கொல்லப்பட்ட தொழிலாளியின் பெயர்) நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் ‘சிந்தனைச் சிற்பி’, ‘தீப்பொறி’ ஆசிரியர் சி.பி. சிற்றரசு, ‘கிளர்ச்சி’ பத்திரிகை ஆசிரியர் தோழர் இரா.சு. தங்கப்பழம், தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன், பேராதனைப் பல்கலைக் கழக மாணவர் ஏ.பி.வி.கோமஸ் ஆகியோர் சிறப்புரை நிகழ்த்தினர். கிரான்ட்பாஸ் சமூகப்பணிமனையிலிருந்து நகரசபை மண்டபம் வரையிலான கருப்புச்சட்டை தொண்டர் படைத் தலைவர் தோழர் ஆர்.ஆர்.கே. டேலர் தலைமையில், கருப்புச்சட்டைகள் அணிந்து, கைகளில் கருப்புச் சிகப்பு கொடிகளேந்திய ஆயிரக்கணக்கான தோழர்கள் ஊர்வலம் சென்றனர். கொழும்பில் தமிழ் பேசும் மக்கள் இன அடிப்படையில் நடத்திய முதலாவது பெரிய ஊர்வலமாக இதனை கொள்ள முடியும்.

இவ்விழாவில் இரவு ஏழு மணியளவில் சி. பி. சிற்றரசு தலைமையில் அறிஞர் அண்ணாவின் ‘நித்தேவன் மயக்கம்’ நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. இந்நாடகத்தில் தோழர்கள் டி.எம்.பீரமுகமது, மா.யோ.தேவராசன், குமாரசாமி,

ஈழத்தில் பெரியார் முதல் அண்ணா வரை

ஏ.பி.வி.கோமஸ், என்.கதிரவன், பகவத்சிங், செல்வராஜ், மு.காந்தி, சோமசுந்தரம் ஆகியோர் பங்கேற்று நடத்து சிறப்பித்தனர். இ.தி.மு.க வின் கிரான்பாஸ் கிளைச் செயலாளராக இருந்த தோழர் குலசேகரன் நாடகத்தை சிறப்பான முறையில் நெறிப்படுத்தினார். 1953 இல் பதுளையில் இ.தி.மு.க சார்பில் இரண்டாயிரத்திற்கும் அதிகமான தோழர்கள், வாழ்த்துக் கீதங்களுடன் சிற்றரசு, தங்கப்பழம், இ.தி.மு.க பொதுச் செயலாளர் இளஞ்செழியன் ஆகியோரை திறந்த காரில் ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்றனர். பதுளை தருமதாத்த கல்லூரியில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில், கழகம் தொடர்பில் மாறுபாடான கருத்துக்களை கொண்டிருந்தவர்களும் கூட பெருந்தொகையில் கலந்து கொண்டனர். இதையடுத்து சி.பி.சிற்றரசு, இரா.சு. தங்கப்பழம் ஆகியோர் கலந்து கொண்ட கூட்டம் தனித்தன்மை வாய்ந்ததாக அமைந்தது. பண்டாரவளை சென். ஜோசப் கல்லூரி மாணவ தமிழ்மன்றம் சிற்றரசு, தங்கப்பழம், இ.தி.மு.க செயலாளர் இளஞ்செழியன் ஆகியோருக்கு பெரும் வரவேற்பு அளித்து, கூட்டமொன்றினை ஏற்பாடு செய்தது. கல்லூரி முதல்வர் செல்லையா அவர்களின் ஒத்துழைப்புடன் நடைபெற்ற இக் கூட்டத்தில் பெருந்தொகையான பொதுமக்களும், மாணவர்களும் மிக்க ஆர்வத்துடன் கலந்து கொண்டனர். இக்கால கட்டத்திலே கலைஞர் கருணாநிதியின் பராசக்தி திரைப்படம் திரையிடப்பட்டிருந்த நேரம், பிரச்சாரம் இல்லாமலே பெருமளவு மக்கள் பங்கு கொள்ள இதுவும் காரணமானது.

கிறிஸ்தவ கல்லூரி ஒன்றில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த இந்த கூட்டத்தில் கடவுள் மதக்கொள்கைக்கு எதிராகவும், முடநம்பிக்கைகளுக்கு விரோதமாகவும் ஒரு உரையினை நிகழ்த்த முடியுமா? அதே சமயம் கிறிஸ்தவ கல்லூரி என்பதற்காக நம் கோட்பாடுகளை கைவிட்டு அதற்கு அப்பால் சென்று ஒரு உரையினை நிகழ்த்தி விடத்தான் முடியுமா? என்ற வினா பலர் மத்தியில் எழுந்தது. இக்கூட்டத்தின் முதலாவது சிறப்பு சொற்பொழிவாளராக எழுந்த தோழர் இளஞ்செழியன் அங்கிருந்த சூழலை நன்குணர்ந்து கொண்டவராக, அதே சமயம் தான் சார்ந்து நிற்கும் கோட்பாட்டினை விட்டுக்கொடுக்காதவராக ஆரம்பித்தார். இயேசு நாதரின் அடிப்படை கருத்து முன்றை விளங்கப்படுத்தி தான் சார்ந்திருக்கும் இயக்க கோட்பாட்டை தனதுரையில் முன்னிறுத்தினார். அந்த உரையின் சில பகுதிகளை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது.

“தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் என்று இயேசு சொன்னார். இயேசு சொன்ன காலத்திலிருந்து தட்டிக்கொண்டிருக்கின்றோம், ஆனால் திறக்கப்படவில்லை. ஆகவே கதவை உடைத்துதான் திறப்பதென தீர்மானித்து விட்டோம்.”

“தேடுங்கள் கண்டடைவீர் என்றார் இயேசு. இதுவரை நாங்கள் தேடிக்கொண்டிருப்பதை கண்டடைய முடியவில்லை. ஆகவே பொருள் எங்கே இருக்கிறதோ, இருக்கும் இடம் தெரிந்து நாங்களே எமக்குத் தேவையானவற்றை பறித்து எடுத்துக் கொள்ள தீர்மானித்து விட்டோம்”

தோழர் இளஞ்செழியனைத் தொடர்ந்து இரா.சு. தங்கப்பழம், சி.பி. சிற்றரசு ஆகிய இருவரும் திராவிட இயக்க கோட்பாடுகளை, அவை தோன்றிய சமூக சூழ்நிலைகளோடு ஒட்டி யதார்த்த பூர்வமாக விளக்கமளித்தனர்.

இதுவரை கல்லூரியில் தமக்கு போதிக்கப்பட்ட விடயங்களுக்கு மாறானதாகவும், புரட்சிகரமானதுமாக காணப்பட்ட கருத்துக்களை, அடுக்குத்தொடரான அழகிய தமிழில் கேள்வியுற்ற மாணவர்கள் மகிழ்ச்சியில் கைதட்டி ஆரவாரித்தனர். தமது சிந்தனைக்கு இடப்பட்டிருந்த குறுகிய வட்டத்தினை தாண்டி தன் அறிவினை விசாலப்படுத்துவதில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த பல மாணவர்கள் தம் கல்லூரி பருவத்திலேயே தம்மை கழக செயற்பாடுகளுடன் இணைத்துக் கொள்ள முன்வந்தமை அக்கூட்டத்தின் அமோக வெற்றி என்று கருதப்பட வேண்டிய விடயமாகும். மு.அ.வேலமுகன், எஸ்.எம். சண்முகம், ஜி. கிருஷ்ணசாமி, பூனாகலை கணேசன், சுப்பிரமணியம், இரட்டையர்களான செ.வெ.இராமையா, செ.வெ.இலட்சுமணன், என்.பி. பழனிவேல் ஆகியோர் தம் கல்லூரி பருவத்திலேயே இ.தி.மு.க. செயற்பாடுகளில் பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்களில் பிரதானமானவர்களாக விளங்கினர். பண்டாரவளை கூட்டத்தினையடுத்து சி.பி.சிற்றரசு, இரா.சு.தங்கப்பழம் ஆகியோர் கண்டி பிரதான சந்தை மைதானத்தில் இடம்பெற்ற இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்ற கழக கொள்கை விளக்க கூட்டத்திற்கும் வருகை தந்து சிறப்பு சொற்பொழிவாற்றினார். மாவட்ட கழக சார்பில் இருவருக்கும் வரவேற்பளிக்கப்பட்டது. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட கூட்டங்களில் கலந்து கொண்ட சிந்தனைச் சிற்பி சிற்றரசுக்கும், இரா. சு. தங்கப்பழம் அவர்களுக்கும் காலிமுகத்திடலில் பிரமாண்டமான பிரியாவிடை கூட்டம் ஒன்றை இ.தி.மு.க. ஏற்பாடு செய்தது. கடவுள் நம்பிக்கைக்கும், சாதி, சமய, சமூக மூடக்கொள்கைக்கும் எதிராக, தமிழகத்தில் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினர் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் “குர்ஆனா? - குறாணா?” என கேள்வி எழுப்பி, தமிழ்நாட்டெங்கும் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தார். இதன் தாக்கம் இலங்கை முஸ்லீம் மக்களின் மனதில் பலமாக எதிரொலித்தது. காலிமுகத்திடலில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த பிரியாவிடை நிகழ்ச்சிக்கு ஒலிபெருக்கியை கொண்டு வந்தவர்கள் முஸ்லீம்களாக இருந்தனர். தமிழ்நாட்டு தி.மு.க.வினர் மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த வெறுப்பின் காரணமாக வேண்டுமென்றே ஒலிபெருக்கியை இயங்கவிடாமல் கோளாறு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை காரணமாக காட்ட அவர்கள் முனைந்தனர். ஒலி பெருக்கி இயங்காமைக்கு உரிய மூல காரணத்தை தெரிந்து கொண்டு கழக தோழர்கள் இதனை ஒரு சவாலாக ஏற்றுக்கொண்டு கூட்டத்தை ஒத்தி வைத்து விட்டு மீண்டும் ஒரு வாரத்தின் பின்பு காலிமுகத்திடலில் வெற்றிகரமாகவும் சிறப்பாகவும் கூட்டத்தை நடத்தினர். இ.தி.மு.க வின் அமைப்புச் செயலாளர் தோழர் கு.குலசேகரன் தலைமையில் இப்பிரியாவிடை கூட்டம் வெற்றிகரமாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்டதோடு 10000 க்கும் அதிகமான தமிழ் பேசும் மக்கள் இக் கூட்டத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர்.

தமிழகத்தில் இருந்து இலங்கை வந்த தி.மு.க. தலைவர்களில் சி.பி. சிற்றரசு, இரா. தங்கப்பழம் ஆகிய இருவருமே நாடெங்கிலும் நடைபெற்ற அதிகப்படியான கூட்டங்களில் பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதேசமயம் கொழும்பில் தமிழ்பேசும் மக்கள் பெருங்கூட்டத்தினராக கலந்து கொண்ட முதலாவது கூட்டம் இதுவென்றும் பத்திரிகைகள் கருத்து வெளியிட்டன.

அரிசி மானிய போராட்டமும் கலந்துரையாடலும்

1953 ம் ஆண்டு இரண்டாம் உலகயுத்தத்தின் பின்னர் தோன்றிய சர்வதேச பொருளாதார பின்னடைவு இலங்கையில் தெளிவான முறையில் தன்னை இனங்காட்டிக் கொண்டது. இதே ஆண்டில் இலங்கை ஆட்சி துறை அதிகாரத்தை கைப்பற்றியிருந்த டட்லி சேனநாயக்க அவர்களின் தலைமையிலான ஐக்கிய தேசிய கட்சி, மக்களுக்கு வழங்கி வந்த அரிசி மானியத்தை தொடர்ச்சியாக வழங்க மறுத்தது. பல்வேறு தொழில்துறைகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களை பலவந்தமாக சேவையில் இருந்து நீக்கியது. எதிர்ப்பு காட்டிய, நியாயம் கேட்ட தொழிலாளர் மீது ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு தனது முதலாளித்துவ எதேச்சாதிகார போக்கினை முடுக்கிவிட்டது. ஜனநாயக உரிமைகளை வென்றெடுக்கவும், தொழிலாளர் மீதான அரசாங்கத்தின் மிஸேச்சத்தனமான அராஜக போக்கினை தடுக்கவும், இலங்கை தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு இடதுசாரிகள் தலைமையிலான தொழிற்சங்கங்கள், போராட்டத்திற்கு தயாராகும் படி கூட்டாக அறைகூவல் விடுத்தது.

அதன்படி அரிசி மானியத்தை நீக்கும் அரசின் முயற்சியையும், ஜனநாயக விரோத சர்வாதிகார போக்கினையும் கண்டிக்கும் வகையில் நாட்டின் அனைத்து சக்திகளையும் ஒன்றிணைத்து மேற்கூறிய நடவடிக்கைகளுக்கு பலத்த எதிர்ப்பினை காட்ட வேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. தொழிற்சங்கங்களினதும், அதன் நேசசக்திகளினதும் தீர்மானத்தின் படி 1953 ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 12 ம் திகதி பூரண ஹர்த்தால் போராட்டம் ஒன்றினை நடத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத்தீர்மானத்தை ஆதரித்த அமைப்புக்களில் ஒன்றான இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தன்னுடைய அடிவருடி, சந்தர்ப்பவாத அரசியலின் காரணமாக ஹர்த்தாலில் பங்குபற்ற வில்லை. இவ்வாறான காட்டிக் கொடுப்பிற்கு மத்தியிலும் ஹர்த்தால் போராட்டம் வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட்டது.

இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றிலும் தொழிற்சங்க வரலாற்றிலும், மிகவும் அழுத்தத்தை ஏற்படுத்திய இந்த போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ள இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்ற கழகத்திற்கு அழைப்பு விடுக்கப் படவில்லையாயினும், தொழிலாளர், பொதுமக்கள் நலனில் அக்கறைகொண்டு ஹர்த்தால் போராட்டத்திற்கு ஆதரவாகத் துண்டுப் பிரசுரங்கள், கவரோட்டிகள்

என்பவற்றினை வெளியிட்டு அரசாங்கத்திற்கு தன்னுடைய எதிர்ப்புணர்வை காட்டியது. சிற்றாழியத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்த எமது கழக உறுப்பினர்களை ஹர்த்தால் நாளன்று தொழில்களில் ஈடுபடவேண்டாம் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தனர், மேலும் ஹர்த்தால் போராட்டத்தில் தமிழ்மக்களை குறிப்பாக தோட்டத்தொழிலாளர்களை அணிதிரளும்படி கோரி, தோழர் இரா. அதிமணி தலைமையில் கொழும்பு ரட்ணம் பூங்கா மைதாதானத்தில் பகிரங்க கூட்டம் ஒன்றினை இ.தி.மு.க நடத்தியது. இ.தி.மு.க தோழர்கள் ஒருவருமே ஹர்த்தால் நாளில் தமது தொழில்களில் ஈடுபடாது இப்போராட்டத்திற்கு தம் ஆதரவை வழங்கினர். கொழும்பு ரட்ணம் பூங்காவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த கூட்டத்தில் தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன் தோழர்கள் டி.எம்.பீர்முகமது, குலசேகரம், ஆர். தம்பித்துரை ஆகியோர் உரை நிகழ்த்தினர். ஹர்த்தால் போராட்டத்திற்கு இ.தி.மு.க வின் ஆதரவு காட்டி செயற்பட்டமையினால் அப்போது அரசாங்கத்தினால் பிறப்பிக்கப்பட்ட அவசரகால சட்டத்தின் கீழ் இல. 161 காலி வீதி, கொள்ளுப்பிட்டியில் இயங்கிய இ.தி.மு.க வின் தலைமைச் செயலகம் பொலிசாரினால் முற்றுகையிடப்பட்டதோடு அங்கிருந்த அனைத்து முக்கியமான கழக ஆவணங்களும் அவர்களால் கைப்பற்றப்பட்டன.

இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் முதலாளித்துவ, எதேச்சாதிகார அரசாங்கத்தினை ஆட்டங்காண வைத்த இந்த ஹர்த்தால் போராட்டம் தொடர்பாக பல நூல்கள், பிரசுரங்கள் வெளியான போதிலும் அவற்றில் இ.தி.மு.க ஹர்த்தால் போராட்டத்திற்கு செய்த பங்களிப்பினைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் இடம்பெறவில்லை. பீட்டர் கெனமன் எழுதிய 'இலங்கையை உலுக்கிய ஒரு நாள்' என்ற நூலில் கூட இ.தி.மு.கவின் பற்றிய குறிப்புக்கள் இடம்பெறாமை வெறுமனே தற்செயல் நிகழ்வொன்றல்ல. இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் ஹர்த்தாலை காட்டிக்கொடுத்ததை சுட்டிக்காட்டிய தோழர் கெனமன், போராட்டத்தை ஊக்குவித்து ஆதரவு வழங்கிய நேச சக்தி ஒன்றினைப் பற்றிய குறிப்பினை தவறவிட்டது கழக தோழர்களுக்கு அதிருப்தியை தந்தது.

அறிவுமணி பத்திரிகை வெளியீடு

இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கைகளை பரப்பும் ஏடாக, 1954 ம் ஆண்டு 'அறிவுமணி' வெளியானது. இதன் ஆசிரியராக இ.தி.மு.க பொதுச்செயலாளர் இளஞ்செழியன் கடமையாற்றினார். இ.தி.மு.க வரலாற்றில் இக்கொள்கை பரப்பு ஏடானது மிக முக்கிய பங்கினை வகித்தது. தரமான இலக்கிய படைப்புக்கள், கட்டுரைகள் என்பவற்றை வெளியிட்டதன் மூலம் பல தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களை உருவாக்க இப்பத்திரிகை காரணமாக அமைந்தது. சமூக உணர்வோடு, தம் சமூகத்தின் பிரச்சினைகளை தன் எழுத்தின் கருப்பொருளாக்கிக் கொண்ட எத்தனையோ இளம் எழுத்தாளர்களை இது ஊக்குவித்தது.

கழக தோழர்களும் கருத்து முரண்பாடுகளும்

1953ம் ஆண்டின் ஹர்த்தால் போராட்டத்திற்குப் பின்னர், இலங்கையில் தோன்றிய அரசியல் சமூக பொருளாதார பிரச்சினைகளை எவ்வாறு அணுகுவது என்பது தொடர்பில் இ.தி.மு.க வினாள் உட்கட்சி பூசல் ஏற்பட்டது. இரு வேறான நிலைப்பாடுகளை கொண்டவர்களாக இ.தி.மு.க தோழர்கள் வாத பிரதிவாதங்களை முன்வைத்துக் கொண்டிருந்தனர். இ.தி.மு.க வின் எதிர்கால நடவடிக்கைகளை தீர்மானிக்கும் இந்த கருத்து மோதல், கழகத்தினுள் பிளவை ஏற்படுத்தும் நிலை இருந்த போதிலும் ஆரோக்கியமான ஒரு தீர்மானத்திற்கு பெரும்பாலான தோழர்களை இட்டுச் செல்வதாய் அது அமைந்தது.

தோழர் இளஞ்செழியன் தலைமையிலான பிரிவினர் இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களின் சமூக பொருளாதார அரசியல் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக செயற்படும் முழுமையான ஒரு அமைப்பாக இ.தி.மு.கவும் அதன் செயற்பாடுகளும் அமைய வேண்டும் என்பதோடு, தலைமைத்துவத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தனர். அதன்படி சமூக பொருளாதார அரசியல் பிரச்சினைகளின் அடிப்படையில் செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் தமிழக தி.மு.கவை ஒரு நேச சக்தியாக கொண்டிருக்கலாமே தவிர, அதனையே நமது முழுமையான தலைமைத்துவம் என ஏற்றுக்கொள்ளத் தேவையில்லை. தமிழகத்தினை விட பலவகைகளில் வேறுபட்ட பல பிரச்சினைகளை இலங்கையில் தமிழர்கள் எதிர்நோக்குகின்றனர். இந்நிலையில் இ.தி.மு.க மக்களின் பிரச்சினைகளை, தேவைகளை கருத்திற்கொண்டு புதிய வேலைத்திட்டங்களுடன் தன் செயற்பாடுகளை முன்வைக்காவிடின், இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடையில் இவ்வாறான ஒரு அமைப்பு செயற்படுவது பெரும் கேலிக்கூரியதே என தம் கருத்தை இளஞ்செழியன் விளங்கப்படுத்தினார். தோழர் இளஞ்செழியன் இ.தி.மு.க வில் பொதுச்செயலாளராக பதவி ஏற்ற காலத்தில் இருந்தே இலங்கையின் சமூக அமைப்பிற்கேற்ப செயற்படும் ஒரு அமைப்பாக இ.தி.மு.கவை இயங்கச் செய்வதில் பெரும் அக்கறை கொண்டிருந்தார். இ.தி.மு.க தோழர்களிடையே இவ்வாறான ஒரு போக்கிற்கு எதிரான கருத்துக்கள் நிலவிய போதும் இது முனைப்பிற்குரிய பிரச்சினையாக தலைதூக்கியது. தனது நிலைப்பாடு குறித்து இலங்கை திராவிட முன்னேற்ற கழகப் பொதுச்செயலாளர் இளஞ்செழியன் 22.9.1955 அன்று வெளியிட்ட துண்டுப் பிரசுரத்தில் “இலங்கைத்திராவிடர் முன்னேற்ற கழகம் இலங்கை மக்களது அமைப்பாகும். அதன் அடிப்படை நோக்கம் ஈழவாழ் திராவிட இன மக்களுக்காக திட்டமிட்டு செயலாற்றுவதாகும்.” காந்தி, நேரு போன்றவர்களின் பெயர்களை கூறி நாம் இந்தியர்கள். நமது தலைவர்கள் காந்தி, நேரு காங்கிரஸ் பக்கம் மலைநாட்டு மக்களை வற்புறுத்தி இந்திய தேசிய வாதத்தை மக்கள் முன் திணித்து, இந்நாட்டின் மீது பற்றும் பாசமும் கொள்ளவிடாமலும், இந்நாட்டு மக்களுடனும் தொடர்பு கொள்ளவிடாமலும், இந்நாட்டு மீது நம்பிக்கை கொள்ளவிடாமலும் செய்து இலட்சோப இலட்ச

மக்கள் வாழ்வில் மண்ணைத்தாவி அவர்களை நாடற்றவர் நாதி அற்றவர் கூர்ளத்தோணி என்ற நிலைக்கு ஆளாக்கி விட்டனர். “மலையக மக்களே அக்சாதீர் ! உங்களது பிரஜா உரிமை இதோ பாரோர் புகழும் பாரதப்பிரதமர் நேருவிடமிருந்து தபாலில் வருகின்றது என்ற தன்னம்பிக்கையை வளட்டிவருகின்றனர் சில சந்தர்ப்பவாதிகள்.”

“இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவழி தமிழ் மக்கள் இந்நாட்டின் தலைவர்களையே தமது தலைவர்களாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்நாட்டே அவர்கள் தம் தாய் நாடு என்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள முன்வர வேண்டும்.” இலங்கைத்திராவிடர் முன்னேற்றக்கழகத்தில் இருந்து பிரிந்து சென்ற குழுவினர் சென்னையிலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் மூலமாக தபாலில் உங்கள் விடுதலை நிச்சயமாக வருமென்று ஈடேறாத நம்பிக்கையை ஊட்டி வருகின்றனர். டில்லியிலிருந்து நேரு, காந்தி போன்ற காங்கிரஸ் தலைவர்களிடமிருந்து எப்படி உங்களுக்கு விடுதலை தபால் வரமுடியாதோ அப்படியே தமிழக திராவிட முன்னேற்றக் கழக தலைவர்களிடமிருந்தும் தபால் மூலம் விடுதலை வரப்போவதில்லை.” ஆகையால் நாமே நமது அடிப்படை உரிமையையும் விடுதலையையும் போராடிப் பெறவேண்டிய நிலையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கின்றோம். நமது உரிமையையும் விடுதலையையும் இடது சாரி கட்சிகளுடன் இணைந்து போராடிப் பெறுவதே வழிவகையாகும் என அறிக்கையில் தன் நிலைப்பாட்டை தெளிவு படுத்தியிருந்தார். மலையக தமிழ் தொழிலாளர்களுக்கும், முழு இந்திய வம்சாவழி தமிழ் மக்களுக்கும் இலங்கையே தாயகம் எனும் தாயகக்கோட்பாட்டை இதன் மூலம் இளஞ்செழியனின் தலைமையில் இலங்கைத் திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் பிரகடனம் செய்தது. மலையக மக்களை, இந்திய வம்சாவழி தமிழரை பிற்காலத்தில் பிரதிநிதித்துவம் செய்த அமைப்புகள் இந்திய வம்சாவழி மலையகத் தொழிலாளரின் தாயகம் இலங்கையே என அரசியல் ரீதியான போராட்டங்களை முன்னெடுப்பதற்கு வாய்ப்பாக இக்காலகட்டத்திலேயே இ.தி.மு.க இந்திய வம்சாவழி மலையக தமிழரின் தாயகம் இலங்கையே எனும் தாயகக் கோட்பாட்டை பெரிதும் மக்கள் மத்தியில் அபிவிருத்தி செய்து அதற்கான செயற்திட்டங்களை வகுத்து முன்னேறியது.

கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணனின் வருகை

தென்னிந்திய கலைத்துறையில் புகுத்தறிவுள்ள கருத்துக்களையும் சுயமரியாதைக் கொள்கைகளையும் நகைச்சுவையாகவும் கலைநயத்துடனும் வெளிப்படுத்திய மக்கள் கலைஞராக திகழ்ந்த கலைவாணர் என்.எஸ். கிருஷ்ணன் தன் குழுவினருடன் 1954 ஆம் ஆண்டு இலங்கை வந்திருந்தார். பம்பலபிட்டி கிரீன்லாண்ட் ஹோட்டலில் அவரை சந்தித்து உரையாடிய தோழர் இளஞ்செழியன் கலைத்துறையில் பெரிதும் திறமையும் ஈடுபாடும் கொண்டிருந்த கலைஞர்களை கலைவாணருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

தமிழ்நாட்டில் இருந்துதான் எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் இலங்கை வருகின்றார்களே தவிர இலங்கையிலுள்ள எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் தமிழ்நாட்டில் வரவேற்கப்படுவதில்லை. இ.தி.மு.க. பிரச்சார நடவடிக்கைகளில் கலைஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் பெருமளவில் இங்கே ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள் என்று கலைவாணரிடம் கூறிய தோழர் இளஞ்செழியன் ஈழத்தில் நடிகவேள் லடிஸ் வீரமணி என்றும் தமிழ் சிங்கள நடிகர் எம்.வி.பாலன் என்றும் அவருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்ததோடு தமிழ் நாட்டில் இவர்களுடைய நிகழ்ச்சிகளை மேடையேற்ற ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார். “ இரத்தக் கண்ணீர் ” படத்தில் எம்.ஆர். , ராதா நடத்த கட்டமொன்றை லடிஸ் வீரமணி மிக சிறப்பாக கலைவாணரின் முன் நடத்துக் காட்டினார். நடப்புத்துறையில் திறமையும் ஈடுபாடும் கொண்டிருந்த இக்கலைஞர்களின் நிகழ்ச்சிகளை தமிழ்நாட்டில் நடத்துவதற்கு தானே முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்வதாக கலைவாணர் மகிழ்ச்சியுடன் உறுதியளித்தார். தோழர்கள் காசிநாதன், தங்கராசன், மு.வெ.பெ. சாமி ஆகியோர் இ.தி.மு.க ஆதரவில் கலைவாணர் குழுவினரின் நாடகமொன்றை பதுளையில் சிறப்பாக மேடையேற்றினர்.

நாவலர் நெடுஞ்செழியன் இலங்கை வருகை

கலைவாணர் இலங்கை வந்து சென்ற அதே ஆண்டிலேயே நாவலர் இரா.நெடுஞ்செழியன் இலங்கைக்கு வருகை தந்தார். தோழர் ஏ.இளஞ்செழியன் பம்பலப்பிட்டி கிரீன்லண்ட் ஹோட்டலில் இரா. நெடுஞ்செழியனைச் சந்தித்து உரையாடினார். இலங்கைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோழர்களிடையே ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடுகள் சம்பந்தமாகவும் தற்போது இ.தி.மு.கவின் செயற்பாடுகள் சம்பந்தமாகவும் இரா. நெடுஞ்செழியனுக்கு விளக்கம் கூறினார். இரண்டு அணிகளாகப் பிரிந்து சென்ற இ.தி.மு.க தோழர்களை மீண்டும் ஒரு அமைப்பின் கீழ் கொண்டு வருவதற்கு இரா. நெடுஞ்செழியன் மிகவும் முயற்சித்தார். இரு முனைப்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகளோடு இ.தி.மு.க. தோழர்கள் இருந்தமையால் இம்முயற்சி தவிர்க்க முடியாத வகையில் தோல்வியில் முடிந்தது. மருதாணை ஸ்கின்னஸ் வீதியிலுள்ள தமிழ் பாடசாலை மண்டபத்தில் நாவலர் இரா.நெடுஞ்செழியனுக்கு இலங்கைத் திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தோழர்கள் பொதுவரவேற்பு கூட்டமொன்றினை ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். இக்கூட்டத்தில் நாவலர், இரா. நெடுஞ்செழியன், ஏ. இளஞ்செழியன் ஆகியோர் இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களின் நிலை குறித்து விரிவான உரை நிகழ்த்தினர். பதுளை இ.தி.மு.க செயலாளர் அ. தங்கராசனின் தலைமையில் சரஸ்வதி வித்தியாலய மண்டபத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்திலும், பதுளை தரும தூத கல்லூரி தமிழ் மாணவ மன்றத்தின் சார்பில் நடத்தப்பட்ட இலக்கியக் கூட்டத்திலும் நாவலர் இரா. நெடுஞ்செழியன் சிறப்புரை நிகழ்த்தினார்.

நாஞ்சில் மனோகரனின் இலங்கை வருகை

நாஞ்சில் மனோகரன் 1957 ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வருகை தந்தார். இலங்கையில் அப்போது இரண்டு அணியினராகப் பிரிந்து இருந்த இ.தி.மு.க தோழர்களை இணைத்து வைப்பதில் அவர் கூடுதலான அக்கறை காட்டினார். இரண்டு அணிகளிலும் பிரதான முரண்பாட்டு அம்சங்களை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்ட மனோகரன் தானே நடுநிலையில் நின்று இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க முனைந்தார். இதன் விளைவாக இரண்டு அணியினரும் பல விடயங்களில் உடன்பாடு கண்டதுடன் மீண்டும் ஒன்றிணைந்து செயற்பட இணங்கினர். ஏ. இளஞ்செழியன் தலைமையில் தோழர்கள் மு.அ. வேலழகன், எஸ்.சக்திவேல், எஸ்.என். சண்முகம் அவரைச் சந்தித்தனர். கொழும்பு லேயாட்ஸ் புறோடவே நாராயண குரு மண்டபத்தில் இ.தி.மு.க பொதுக்குழுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. இக் கூட்டத்தில் தோழர் கே.கே சுந்தரத்தைப் பொதுச்செயலாளராக தோழர் இரா. அதிமணி முன்மொழிய தோழர். ஏ. இளஞ்செழியன் வழிமொழிந்தார். தோழர். கே.கே. சுந்தரம் பொதுச்செயலாளராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். இலங்கைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக கிரான்ட் பாஸ் கிளையின் மாநாடு மாநகர சபை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இதில் நாஞ்சில் மனோகரன் பிரதம விருந்தினராக கலந்து கொண்டார். இலங்கை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மீண்டும் இணைந்து செயற்படுவதை ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒரு பிரிவினர் இன்னொரு அணியாகப் பிரிந்திருந்தனர். அவர்கள் நாஞ்சில் மனோகரனுக்கு இவ்விழாவில் குண்டுசிகள் ஏற்றப்பட்ட சால்லையினை அணிவித்தனர். இனங்கண்டு கொண்ட இ.தி.மு.க தோழர்கள் அவர்களை மண்டபத்திலிருந்து விரட்டி அடித்தனர்.

மு.அ.வேலழகன், 1959ல் அண்ணாவை சந்தித்த போது

1959ல் நாஞ்சில் கீ.மனோகரனை சந்தித்தப்பின் நாராயண குரு மண்டபத்தில் கழக கூட்டத்திற்கு முன் நடைபெற்ற கலந்துரையாடலில் இரா.அதிமணி, ஏ.இளஞ்செழியன், கலையன்பன், சர்தார் நாவலப்பிட்டி தி.மு.க.பொருளாளர் ரத்தினம், குறட்செல்வன் குமாரசாமி, கலைஞர் ராஜேந்திரம் மாஸ்டர் ஆகியோர்.

தொண்டமான் ~ அசீஸ் முரண்பாடும் இ.தி.மு.க வின் நிலைப்பாடும்

இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் 1956 ஆம் ஆண்டு திரு. தொண்டமான் தலைமையில் ஒரு அணியாகவும் திரு. அசீஸ் தலைமையில் இன்னொரு அணியாகவும் இரண்டாகப் பிரிந்தது. இரண்டு தலைமையின் கீழும் அணிதிரண்ட தொழிலாள மக்கள், இத்தலைவர்களின் தூண்டுதலால் தமக்குள் முரண்பட்டுக் கொண்டு பல இடங்களில் ஒருவரின் மேல் ஒருவராக வன்முறையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டனர். ஹாலி எல் பகுதியில் சீர்திருத்தத் திருமணத்திற்கு தலைமை தாங்கி விட்டு தோழர் ஏ. இளஞ்செழியனும், பதுளை அ. தங்கராசனும் கழக தோழர்களும் ஹாலி எல் பஸ்தரிப்பு நிலையத்தில் நின்று கொண்டிருக்கும் போது அவ்வழியில் சென்ற தொண்டமானின் ஆதரவாளர்கள் அப்புத்தளைத் தோட்டத்தில் தங்களது கூட்டமொன்று இருப்பதாகவும் அதில் கலந்து கொள்ளும் படியும் கேட்டுக் கொண்டனர். அவ்விடத்தில் சாமுவேல் ரட்ணம், காங்கிரஸ் பிரமுகர் ஆர்.பி. செல்லத்துரை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பதுளை மாவட்ட தலைவர்கள் உட்பட பலரும் இருந்தனர்.

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

அப்புத்தளையில் நடைபெறும் கூட்டத்திற்கு திரு.தொண்டமான் வருவதாகவும் அவரை ஆதரித்து உரையாற்றவேண்டும் எனவும் தொண்டமானின் ஆதரவாளர்கள் கேட்டுக் கொண்டனர். தம்முடைய இணக்க கோர்ப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டு தொண்டமானையோ அசீசையோ ஆதரித்து பேசமுடியாது. என குறிப்பிட்ட இளஞ்செழியன் சுதந்திரமாக தனது கருத்துக்களை முன்வைக்க சம்மதித்தால் மட்டுமே தான் பேச உடன்படுவதாக கூறினார். தொண்டமானிடம் அனுமதிப் பெற்றுக் கொண்ட அவரின் ஆதரவாளர்கள் இளஞ்செழியனை சுதந்திரமாக பேசும் படி கேட்டுக் கொண்டனர். தொண்டமான் உரையாற்றுவதற்கு முன்னர் இளஞ்செழியன் பேச அழைக்கப்பட்டார். தனது உரையில் தோழர் இளஞ்செழியன் தொண்டமான் அசீஸ் பிளவு சம்பந்தமான தமது இயக்க நிலைப்பாட்டை முன்வைத்தார்.

“ நான் இ.தி.மு.க வை சேர்ந்தவன் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். காங்கிரசை சேர்ந்த இருபிரிவினரும் வெளியிட்டுள்ள இரண்டு துண்டுப் பிரசுரங்களும் என்னிடமுள்ளன. அப்பிரசுரங்கள் என்ன கூறுகின்றன? கந்தசாமி எப்படி பணம் மோசம் செய்தார். இராமசாமி எந்த மாவட்டத்தில் கொள்ளையடித்தார், சின்னசாமி எந்த மாவட்டத்தில் கொள்ளையடித்தார் என்று துண்டுப்பிரசுரங்கள் கூறுவதிலிருந்து இது காலம் வரை நாங்கள் சாற்றிய குற்றச்சாட்டுகளுக்கு இவை சான்றாக அமைகின்றதல்லவா? ” மேற்கண்டவாறு குறிப்பிட்ட இளஞ்செழியன் தொடர்ந்து பேசுகையில் நான் திரு. தொண்டமான் கொள்ளையடித்தார் என்று கூறமாட்டேன். அசீஸ் திருடினார் என்று கூறமாட்டேன். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் உறுதியாக கூறமுடியும். இத்துண்டுப்பிரசுரங்களின் படி இப்பகுதியிலும் கொள்ளையடிப்பவர்கள் தான் நிறைந்துள்ளார்கள். அக் கொள்ளையடிக்கும் குழுவினர்களுக்கு இவர்கள் இருவரும் தலைமை தாங்குகின்றார்கள். இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்ற கழகத்தின் கடமை என்ன வென்றால் இக் கொள்ளை குழுவினரிடம் இருந்து மலையக திராவிட மக்களை விடுவிப்பதேயாகும்.”

இ.தி.மு.க வின் கொள்கையினால் கவரப்பட்டிருந்த ஏராளமானோர் அங்கிருந்தமையால் அவர்கள் இக்கருத்தினை பெரிதும் கைத்தட்டி வரவேற்றனர். இளஞ்செழியனை மீண்டும் ஹாலி-எலைக்கு பாதுகாப்புடன் கொண்டு வந்து சேர்த்தனர்.

அப்புத்தளையில் இ.தி.மு.கவின் கூட்டம்

22.05.1955 திகதி அப்புத்தளை சந்தை மைதானத்தில் அப்புத்தளை பிட்ராத்மலை, மாசாக்கொல்லை, சர்வட்டி, கல்கந்தை, காகொல்லை புது தோட்டம் ஆகிய இ.தி.மு.க வின் கிளைகள் ஒன்றிணைந்து மாபெரும் கூட்டமொன்றை நடத்தியதோடு சிறப்புச் சொற்பொழிவாளராக தோழர்

இளஞ்செழியனுக்கு அழைப்பு விடுத்திருந்தனர். இக்கூட்டத்திற்காக வெளியிடப்பட்ட துண்டு பிரசுரத்தில் பெரியார் ஈ.வே.ராவின் கருத்துக்கள் பல பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தன. “ஜாதியைக் காப்பதற்கு பலமான ஏற்பாடுகள் செய்து வைத்திருந்தனர். கடவுள், சாஸ்திரம், வேதம், மதம், ஜாதி இவைகளை நிலைநிறுத்த இலக்கியங்கள், புராணங்கள், மோட்சம், நரகம் என்று ஏற்படுத்தி மக்களை ரொம்பவும் பயப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றனர். எனவே இவைகளை ஒழித்து ஜாதியை நாட்டில் இல்லாமல் ஒழிக்க வேண்டுமானால் கொஞ்சம் துணிவு வேண்டும். கெட்டப் பெயரை வாங்க தயாராக இருக்க வேண்டும். பெரிய எதிர்ப்புகளை சமாளிக்க வேண்டும். ஜாதி ஒழிந்த நாடாக அமைய வேண்டுமானால் ஜாதியை உற்பத்தி செய்த மதம் அதைச் சொல்லுகின்ற ஆதாரம், அதைப் பிறப்பித்த கடவுள் முதலியன ஒழிந்தாக வேண்டும். ஜாதியை பலப்படுத்தும் கடவுள் எமக்குத் தேவையில்லை. பார்ப்பனர், பறையர், பள்ளர், சக்கிலியர், சூத்திரர் என்று எந்தக் கடவுள் படைத்தாரோ அந்தக் கடவுள் நமக்குத் தேவையில்லை. (பெரியார் ஈ.வே.ரா) என்பவற்றோடு மலையக மக்களுக்கான சில செய்திகளும் அப்பிரசுரங்களில் காணப்பட்டன. அவற்றுள் “மலைநாட்டு தொழிலாளர்களுக்கு கடந்த 10 ஆண்டுகளாக காங்கிரஸ் சாதித்ததென்ன? பதுளையில் 16 ஆயிரம் மொரிஸ் கார் கொள்ளை என்ற கூக்குரல்!”

“சாதாரணமாகப் படித்த அப்புத்தளை பிரதிநிதி நான் ஒரு பி.ஏ என்று பாமரரிடையே டுப்பு! மார்ச் மாதம் காங்கிரஸ், ஏப்ரல் மாதம் சமசொஜி, மே மாதம் கம்யூனிஸ்ட், ஜூன் மாதம்?”. இப்படித் தொழிலாளர்கள் கூடுவிட்டு கூடுபாய்வதென்? பிரஜா உரிமைச் சட்டத்தாலும் பொருளாதார நெருக்கடியாலும் சாதி என்னும் சவுக்காலும், மதம் எனும் மலைப்பாம்பாலும், வதைப்பட்டுச் சாவும் உங்களுக்கு வாழ வழியில்லையா? இனி பொறுக்க முடியாது! உரிமைக் குரல் எழுப்புங்கள்! உங்கள் சக்தியை பிரயோகிப்பது எப்படி என முடிவு செய்யுங்கள்.” பொங்கு தமிழருக்கு இன்னல் விளைந்தால் சங்காரம் நிஜமெனச் சங்கே முழங்கு!” எனவும் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்து.

தனிச் சிங்கள சட்டமும் இ.தி.மு.க வின் போராட்டமும்

எஸ்.டபிள்.யூ.ஆர்.இ.பண்டாரநாயக்கா 1944 ம் ஆண்டு தேசிய சட்டசபையில் பேசும் போது இந்நாட்டு மக்கள் பேசும் சிங்களம், தமிழ், ஆகிய இரு மொழிகளையும் அரசு கரும மொழிகளாக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை முன்வைத்தார். 1956 ஆண்டு ஜூன் 5ந் திகதி ஆட்சியை கைப்பற்றுவதற்கு முன் தனது தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் தனியே சிங்கள மொழியை மட்டுமே அரசு கரும மொழியாக்க வேண்டும் என்று பிரகடனப் படுத்தினார். ஆட்சியை கைப்பற்றிய பின் அவர் தனது தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் குறிப்பிட்டதையே தனது நிலைப்பாடாகக் கொண்டார்.

1956 ம் ஆண்டு பண்டாரநாயக்காவின் தலைமையிலான அரசாங்கம் சிங்கள மொழியை மட்டும் அரசு கரும மொழியாக கொண்டு வந்தது. இது தமிழ் தேசிய சிறுபான்மை மக்களது அடிப்படை உரிமை மீறலாக அமைந்தது. சமஷ்டி ஆட்சியை கோரிவந்த தமிழரசுக் கட்சி, தமிழ் காங்கிரஸ் உட்பட வட கிழக்கு, வாழ் தமிழ் அமைப்புகள் தனிச்சிங்கள சட்டத்திற்கு எதிராக பாரிய போராட்டங்களை நடத்த வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டன. தமிழகத்தில் இந்தி திணிப்புக்கு எதிரான போராட்டங்களில், தமிழக மக்கள் சார்பாக அதுவரையும் குரலெப்பிய இ.தி.மு.க இலங்கையில் தமிழ் மக்களின் உரிமைக்கு விரோதமான தனிச் சிங்கள சட்டத்திற்கு எதிராக குரல் கொடுத்தது.

“சிங்களம் சிங்கள மக்களுக்கு தாய்மொழி. தமிழ் தமிழ் மக்களுக்கு தாய்மொழியாகும்.” தமிழரும் சிங்களவரும் இந்நாட்டின் இரு தேசிய இனங்கள். சிங்களத்தையும் தமிழையும் அரசு கரும மொழிகளாக அங்கீகரித்திருக்க வேண்டும். இலங்கை அரசாங்கத்தின் இந்த ஜனநாயக விரோத செயலை வன்மையாக இ.தி.மு.க கண்டிக்கின்றது. என்ற அடிப்படையில் இ.தி.மு.க தமிழுக்கும் சிங்களத்துடன் சம அந்தஸ்து வழங்கப்பட வேண்டுமென்று பிரச்சாரம் செய்தது. மலையகம், வடகிழக்கு என இ.தி.மு.க நாட்டின் பல பாகங்களிலும் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்ட தமிழரசு கட்சியினரும் ஏனைய தமிழ் அமைப்புகளும் மொழி உரிமைக்கான போராட்டங்களை வெவ்வேறு வகையிலும் அளவிலும் நடத்த தீர்மானித்த வேளையில், தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்டத்தை சிங்கள மக்களின் எதிரான உரிமைக்கான போராட்டமாக சித்தரித்தது, இனவாத சிங்கள தலைமைகள் தென்னிலங்கையில் பேரினவாத பிரச்சாரத்தை மேற் கொண்டது. எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகத்தின் தலைமையில் தமிழரசு கட்சி நடத்தும் சத்தியாகிரக போராட்டத்தில் இலங்கையின் திராவிட முன்னேற்ற கழகம் நேரடியாக பங்கு கொண்டு ஆதரவு வழங்குவதென அதன் பொதுக்குழு கூட்டத்தில் தீர்மானம் எடுத்தது. தமிழ் மக்கள் அனைவரினதும் பொதுவான ஒரு உரிமை போராட்டம் என்பதில் இ.தி.மு.க. கூடுதலான அக்கறை செலுத்தியது.

தமிழ் மொழியின் உரிமைக்காக மட்டும் அல்லாது இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களின் குடியுரிமை பிரச்சினையை தீர்க்க முனையும் ஒரு வழிமுறையாகவும் இ.தி.மு.க இந்த போராட்டத்தை கருதியது. மொழி உரிமை போராட்டத்தின் முதல் கட்டமாக 5.6.1956 ல் தனி சிங்களம் சட்டத்திற்கு எதிராக கொழும்பு காலிமுகத்திலில் நடைபெற்ற சத்தியாகிரக போராட்டத்தில், இ.தி.மு.க தோழர்களான ஏ.எஸ்.மணவைத்தம்பி, அ.ம.அந்தோணிமுத்து, மு.வெ.பெ.சாமி, டி.கலைதாசன், ஜலால்தீன், ஏ.ரஹ்மான், கா.வே.திராவிடமணி, கரிகாலன், இரா.செல்வராஜா, புரட்சிமணி போன்றவர்களோடு 200க்கும் அதிகமான கழக தோழர்கள் பங்கு பற்றினார்கள். பேரினவாதிகளின் வன்மையான எதிர்ப்புக்குட்பட்ட, இப்போராட்டம் அவர்களால் கொடுமான நிலையில் குழப்பப்பட்டது. சத்தியாகிரகத்தில் கலந்து கொண்டவர்கள்

முர்க்கத்தனமாய் தாக்கப்பட்டனர். இதில் அந்தோணிமுத்து உட்பட இ.தி.மு.க தோழர்கள் பலர் கடுமையாக தாக்கப்பட்டு பாராளுமன்றத்திற்கு அருகே உள்ள பேரை ஆற்றில் வீசப்பட்டனர்.

1956 ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் தி.மு.கமுகம் தன்னை ஒரு அரசியல் இயக்கமாக பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டதோடு இரண்டு அம்சங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றது. இ.தி.மு.க தமிழக தி.மு.க வுடன் தொடர்பு விடுபட்டது. இ.தி.மு.க வும் தன்னை ஒரு அரசியல் இயக்கமாக மாற்றிக் கொள்வதில் கவனம் எடுக்க வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டது. 1956ல் பண்டாரவளையில் சிவன் வித்தியாலய மண்டபத்தில் இ.தி.மு.க தமிழுக்கும் சம அந்தஸ்து கோரும் தமது முதலாவது மாநாட்டை நடத்தியது. இதற்கு முன் பதுளையில் நடத்த இருந்த மாநாடு இனவாதிகளின் எதிர்ப்பினால் கைவிடப்பட்டது. தென்னிலங்கையில் இவ்வாறான நடவடிக்கைகளுக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தினால் மக்கள் தவறான திசைக்கு திருப்பப்பட்டிருந்தமையினால் பண்டாரவளையில் நடைபெற்ற இம்மாநாடு பேரினவாத சக்திகளின் எதிர்ப்புக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. எனினும் மாநாட்டு ஊர்வலத்தில் இலங்கை சமசமாஜ கட்சி தோழர்கள் கலந்து கொண்டு பாதுகாப்பு வழங்கியமையால் ஊர்வலமும் மாநாடும் வெற்றிகரமாக அமைந்தது.

இ.தி.மு.க மாநாட்டின் ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்ட கமுக தோழர்கள், தமிழ் மொழிக்கு சம அந்தஸ்து கொடு! இந்திய வம்சாவளி மக்களுக்கு பிரஜா உரிமை வழங்கு! நாட்டை சோசலிச பாதையில் இட்டுச் செல்வோம்! போன்ற கோஷங்களை எழுப்பினார்கள்.

தோழர் இளஞ்செழியனின் தலைமையில் நடைபெற்ற மாநாட்டின் இறுதி நிகழ்ச்சியாக, லடிஸ் வீரமணி குழுவினரால் நடிகப்பட்ட எம்.ஆர். ராதாவின் “கீமாயணம்” நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. இதில் லடிஸ் வீரமணிக்கு தோழர் இளஞ்செழியனால் ‘நடிகவேள்’ எனும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

சாதி ஒழிப்பு, இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களுக்கு பிரஜாவுரிமை. தமிழ் மொழிக்கு சம அந்தஸ்து என்ற விடயங்களை முன்னிறுத்தி, இ.தி.மு.க தனது போராட்டங்களை நாட்டின் பலபகுதிகளிலும் நடத்தியது. வடக்கு கிழக்கிலும் அதன் போராட்டம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. 1956 ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 15ந் திகதி அரியாலையில் நடைபெற்ற இ.தி.மு.க கூட்டத்துடன் வடபகுதியிலும் இ.தி.மு.க.வின் கிளைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

பெரியார் ஈ.வே.ராவின் கருத்துக்களால் கவரப்பட்ட வடக்கு புத்தி ஜீவிகள் பலர் இ.தி.மு.கவுடன் இணைந்து செயல்படுவதில் ஈடுபாடு காட்டினர். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று கருதப்பட்ட மக்களின் மத்தியில் இ.தி.மு.கவின் செயற்பாடுகளும் வேகமாக வளர்ச்சி கண்டதுடன் கமுக தோழர்களும் பெருகினர். பகுத்தறிவு மன்றம், திருக்குறள் மன்றம்,

புலோலியூர் கந்த முருகேசனார் அறிவியக்கம் எனப் பல இயக்கங்கள் இயங்கத் தொடங்கின. யாழ்ப்பாணத்தில் வட்டுக் கோட்டை, பலாலி, பருத்தித்துறை. நெல்லியடி, வேலணை, தொண்டமானாறு உடுப்பிட்டி, கரவெட்டி, கரணவாய், இமையாணன், கரணவாய் தெற்கு, கொடிகாமம், சாவகச்சேரி, வல்வெட்டித்துறை போன்ற பகுதிகளில் ஒரு வருடத்திற்குள்ளாகவே இ.தி.மு.கவின் கிளைகள் அமைக்கப்பட்டன.

மன்னார். முல்லைத்தீவு, வவுனியா, கிளிநொச்சி, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, கல்முனை போன்ற நகரங்களிலும் இ.தி.மு.க கிளைகள் அமைக்கப்பட்டன. மொழியுரிமை போராட்டத்தின் மூலம் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் இன்னும் வேகமாக இ.தி.மு.க தன்னை இனங்காட்டிக் கொண்டது. 1957ம் ஆண்டு தமிழரசு கட்சிக்கும் பண்டாரநாயக்காவின் அரசிற்கும் இடையில் பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்று பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வொப்பந்தத்தில் தமிழ் மொழிக்கு சம அந்தஸ்து. மலையக மக்களின் பிரஜா உரிமை, தமிழ் மக்களுக்கான சமத்துவ உரிமை என்பன கைவிடப்பட்டிருந்தமை இ.தி.மு.கவிற்கு புதியதொரு வேலைத்திட்டம் அமைக்க வேண்டிய தேவையை ஏற்படுத்தியது.

பிரதமர் பண்டாரநாயக்கா, மலைநாட்டு மக்களின் குடியுரிமை - வாக்குரிமை சம அந்தஸ்து ஆகிய கோரிக்கைகள் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் பிரச்சினைகள் இவை பற்றி அவர்களின் அமைப்புகளோடு நான் பேசிக்கொள்கின்றேன். அவற்றை கைவிடுங்கள் என கேட்டுக் கொண்டதற் கிணங்கவே தமிழரசு கட்சி இவற்றைக் கைவிட்டது. மேற்கூறிய கோரிக்கைகளை கைவிட்டதன் மூலம் வடகிழக்கு மக்களை மாத்திரம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு அமைப்பு தமிழரசு கட்சி என்பதை இனங்காட்டிக் கொண்டது. கமுக கூட்டத்தில் தமிழரசு கட்சியின் இந்நிலைப்பாடு கண்டிக்கப்பட்டது. பண்டா - செல்வா ஒப்பந்த பேச்சுவார்த்தையில் தமிழரசு கட்சி பின்வரும் நான்கு கோரிக்கைகளை முன்வைத்தது.

01. வடகிழக்கு பிரதேச சுயாட்சி
02. வடகிழக்கில் குடியேற்றத்தை நிறுத்துதல்
03. நாடு முழுவதும் தமிழ் மொழிக்கு சம-அந்தஸ்து
04. இந்திய வம்சாவளி தமிழருக்கு குடியுரிமையும், வாக்குரிமையும்

ஒப்பந்தத்தில் வடகிழக்கு சார்பான கோரிக்கைகள் கைவிடப்பட்டன. வடகிழக்கு மாகாணங்களில் மாத்திரம் சிங்களத்துடன் தமிழும் அரசு கரும மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்பதை தமிழரசு கட்சியினர் ஏற்றுக் கொண்டதன் சம அந்தஸ்து கொள்கையை கைவிட்டனர். இந்திய வம்சாவளி மக்களின் குடியுரிமை பிரச்சினையையும் கைவிட்டனர்.

டி.கே.சீனிவாசனின் சமூகமும் சீர்திருத்தமும்

தமிழகத்தில் அறிஞர் அண்ணாவிற்கு நிகரான பேச்சாளர் என புகழப்பட்ட டி.கே.சீனிவாசன் 1957ம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்தார். அவருக்கு இலங்கையில் பல இடங்களில் சிறப்பான வரவேற்பளிக்கப்பட்டது. பேராதனை பல்கலைக்கழக மாணவர் மன்றத்தின் ஏற்பாட்டில் கூட்டமொன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. நாவலப்பிட்டி இ.தி.மு.க கிளைச் செயலாளர் தோழர் இரா.சந்திரன் யாழ்ப்பாணம் அச்சுவேலி தி.மு.க வை சேர்ந்த ஆசிரியர் மு.ரட்ணம், எம்.ஏ. அவருடன் கூட்ட ஏற்பாட்டை செய்தனர். சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் சு.வித்தியாநந்தன் தலைமை வகித்த இக்கூட்டத்தில் “சமூக சீர்திருத்தம்” என்ற தலைப்பில் டி.கே.சீனிவாசனும், சாதியும் சாமிகளும் எனும் தலைப்பில் தோழர் ஏ.இளஞ்செழியனும் மற்றும் மு.ரட்ணமும் உரை நிகழ்த்தினார்கள்.

கொழும்பு வாழைத்தோட்டம் சென் செபஸ்டியன் மேட்டில் 1957ம் ஆண்டு தோழர் எல்.எம்.எஸ் செய்யது முகமது இல்லத்தில், தோழர்கள் கம்பனையாசன், சு.அருணாசலம், கிதார், சிக்கந்தர் ஆகியோரால் எம்.ஜி.ஆர் மன்றம் தொடங்கப்பட்டது. இதே ஆண்டில் தோழர். இளஞ்செழியனை ஆசிரியரைக் கொண்டு ‘திராவிட மணி’ என்ற மாதாந்த ஏடு வெளியிடப்பட்டது. 1957ம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதியில் இ.தி.மு.க யாழ்ப்பாணத்தில் பல்வேறு பகுதியிலும் தனது கிளைகளை அமைத்துக்கொண்டு சாதிய ஒழிப்புப்போராட்டப் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தது. 1957 டிசம்பர் 28ஆம் 29 ஆம் திகதிகளில் சாதிய ஒழிப்புப்போராட்டம் தொடர்பாக இ.தி.மு.க.வினால் யாழ்ப்பாண மண்டபத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட மாநாடு அப்போது ஏற்பட்ட மழைக்காலம் காரணமாக பிற்போடப்பட்டது. தமிழகத்திலிருந்து சிறப்புச்சொற்பொழிவாளராக நாவலர் நெடுஞ்செழியன் சொல்லின் செல்வர் ஈ.வி.கே. சம்பத், பேராசிரியர் க. அன்பழகன், கலைஞர் மு.கருணாநிதி, கே. ஏ. மதியழகன் ஆகியோர் இக்கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டதால் பெருந்திரளான மக்கள் அக்கூட்டத்திற்கு வருகை தந்திருந்தனர். இவ்வாறு கூடிய மக்கள் மத்தியில் ஒரு நீண்ட கயிறு கட்டப்பட்டு மக்கள் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர். இக்கயிற்றின் இரு பகுதியிலும் மக்கள் திரண்டிருந்தனர். இந்தியாவின் மத்திய அரசாங்கம் தமிழகப் பேச்சாளர்களை இலங்கைக்கு அனுப்ப அனுமதியளிக்காததால் தோழர் இளஞ்செழியனை கூட்டத்தில் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்ற வேண்டி ஏற்பாடாகிய பருத்தித்துறை தமிழ் கல்லூரி அதிபர் இராமநாதன் தலைமையில் நடைபெற்ற இக்கூட்டத்தில் உரையாடும் முன் மக்கள் கூட்டத்தினரை இரு பிரிவாக பிரித்திருக்கும் கயிறு ஏன் கட்டப்பட்டுள்ளது என்ற காரணத்தை கூட்ட அமைப்பாளரிடம் கேட்டு தோழர் இளஞ்செழியன் தெரிந்து கொண்டார். சாதிரீதியாக மேல் சாதியினர் கீழ்சாதியினருடன் இரண்டற கலந்து நிற்பதை விரும்பாததன் காரணமாகவே கயிறு கட்டப்பட்டிருந்தது என்ற விளக்கத்தினை கேட்டு அறிந்து கொண்ட இளஞ்செழியன் அதனைப் பிரதான கருப்பொருளாகக் கொண்டு சாதிக்கு

எதிராகப் பேசினார். சாதியமைப்பு வர்ணாச்சலம் தர்மம், கடவுள், கொள்கை என்பவற்றை கடுமையாக விமர்சித்தார்.

உயர் சாதியினர் எனக் கருதப்பட்டோர் இத்தகைய விமர்சனத்தின் காரணமாக மேடையை நோக்கிக் கற்களை எறிந்து “கடவுளைத் திட்டாதே” “இந்து மதத்தை சாடாதே” என்று சத்தமிட்டு தம் எதிர்ப்பைக் காட்டினர். தோழர் இளஞ்செழியனை நோக்கி வீசப்பட்ட கற்களைத் தடுப்பதற்காக சென்ற இ.தி.மு.க யாழ்ப்பாண மாவட்டச் செயலாளர் தோழர் இரா. திருமறவன் படுகாயம் அடைந்தார். கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட தாழ்ந்த சாதியினர் எனக்கருதப்பட்டவர் மேல்சாதியினர் எனக்கருதப்பட்டவர்களின் இச்செயலை எதிர்த்தனர். தம் பக்கம் இருந்த அவர்களை நோக்கி கற்களை வீசினர் கயிறு அறுக்கப்பட்டு இரு பிரிவினரும் கடுமையான மோதலில் ஈடுபட்டு இறுதியில் மேல்சாதி எனக்கருதப்பட்டவர்கள் பின்வாங்கிச்சென்றனர். யாழ்ப்பாணத்தில் சாதிக்கும் சமய மூடநம்பிக்கைக்கும் எதிராக நடத்தப்பட்ட முதலாவது மாபெரும் பகிரங்கக்கூட்டம் இதுவேயாகும். இக்கூட்டத்தின் பின் அங்கு அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட நிலையிலிருந்த மக்கள் இயக்க ரீதியான போராட்டங்களில் தீவிர ஈடுபாடு உடையவராகவும் இ.தி.மு.க வின் மீது நம்பிக்கை கொண்டவர்களாகவும் மாறினர். எனவே சாதி,சமய ரீதியாக அதுவரை வடக்கில் இயங்கி வந்த அமைப்புக்கள் இ.தி.மு.க வின் மீதான எதிர்ப்புப் பிரச்சாரங்களில் ஈடுபட்டனர்.

1958 ம் ஆண்டு மே மாதம் 24ம் திகதி அதுவரை பின்போடப்பட்டிருந்த சமூக சீர்திருத்த மாநாட்டினை யாழ்ப்பாண மாநகர சபை மண்டபத்தில் நடத்த இ.தி.மு.க ஏற்பாடுகளைச் செய்தது யாழ்ப்பாண மாவட்ட இ.தி.மு.க. செயலாளர் இரா.திருமறவன் தலைமையில் இதற்கான பிரச்சார நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்தில் நன்மதிப்பிற்குரிய தென்புலோலியூர் புலவர் கந்தமுருகேசனார் இம்மாநாட்டை நடத்தும் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டார். இது இ.தி.மு.க தோழர்களுக்கு பெரிதும் உற்சாகமளித்தது. தமிழரசுக் கட்சியின் ஏடான ‘சுதந்திரன்’ உட்பட இம்மாநாட்டிற்கு எதிரான பிரச்சாரங்கள் இன்னொரு பகுதியில் இடம்பெற்றன. ‘சுதந்திரன்’ பத்திரிகை செய்தியினை மறுத்து இ.தி.மு.க.வினர் துண்டுப்பிரசுரங்களை வெளியிட்டனர். அத்துண்டு பிரசுரத்தில் இ.தி.மு.கமுகத்தின் வேகமான வளர்ச்சி கண்டு பொறாமை கொண்டு அவ்வளர்ச்சியை தடுத்து நிறுத்திவிடலாம் என்ற நற்பாசையில் சுதந்திரன் அடிக்கடி பொய்யையும் புழுகையும் சேர்த்து மயானக்குரல் எழுப்பிக்கொண்டிருக்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் கூடும் சமூக சீர்திருத்த மாநாட்டைக் குழப்பும் வகையில் சுதந்திரன் ஏடு பிரசுரித்திருக்கின்றது. அப்போலிச் செய்தியை நம்பி கமுகத்தோழர்களும், தொண்டர்களும் தமது திட்டமிட்ட பணிகளில் இருந்து கொஞ்சமும் நழுவாமல் முன்னிலும் பார்க்க துரித பணியாற்றி யாழ் மாநாட்டை சிறப்பிக்குமாறு தோழமையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம். வெற்றி நமதே! போன்ற செய்திகள் அத்துண்டுப்பிரசுரங்களில் இடம்பெற்றிருந்தன.

பருத்தித்துறை கூட்டத்தில் யாழ் மாவட்ட தி.மு.க
செயலாளர் இரா.மாறன் பண்டாரவளை இ.திமு.க.வேலமுகள்

பத்திரிகையாளர் செழியன் பேரின்ப நாயகம் தந்தை
பெரியாரை 1956ல் சந்தித்த போது

பல எதிர்ப்புக்களுக்கு மத்தியிலும் மக்களின் மதிப்பினைப் பெற்றிருந்த இ.தி.மு.க இலங்கைத் தமிழ்மக்கள் அனைவரையும் ஒன்றிணைத்து செயற்படுவதற்கான கொள்கைத் திட்டமொன்றை விளக்கி பொதுச்செயலாளர் மு.அ. வேலமுகன் நீண்ட அறிக்கையொன்றை வெளியிட்டார்.

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

இலங்கைத் திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் கொள்கை விளக்கம்

இலங்கையைத் தாயகமாகக் கொண்ட திராவிட மக்கள்
(தமிழ் பேசும் மக்களின்) நலன் பேணி காப்பதே
இ.தி.மு.வின் குறிக்கோள்

1. அடிப்படை நோக்கங்கள்

பன்னெடுங் காலமாக அனுபவித்து வந்த உரிமைகளை இழந்து, சொந்த நாட்டிலேயே இரண்டாந்தரக் குடிமக்களாக ஆக்கப்பட்டுள்ள இலங்கைத் திராவிட மக்களது (தமிழ் பேசும் மக்கள்) இழிவை மாற்றவும், இழந்த உரிமைகளை மீண்டும் பெற்று, சகல துறைகளிலும் சமவாய்ப்பும், சமசந்தர்ப்பமும் கிடைக்கச் செய்யவும் மதவேறுபாடற்ற முறையில் தமிழ் பேசும் மக்களை ஓரணியிற் திரட்டுதலும்.

2. நாடற்றவர்

பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பதாக இந்நாட்டின் நிலத்தைப் பண்படுத்தவும் பொருள் வளத்தை பெருக்கவும் கொண்டு வரப்பட்டு, அந்நாள் முதல் இந்நாள்வரை வாழையடி வாழையாக இந்நாட்டின் உயிர் நாடியான பொருள் வளத்தைப் பெருக்கும் பெருந் தொழிலில் ஈடுபட்டு பிறப்பாலும் வாழ் நாள் அளவாளும் இலங்கை குடிமக்களாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டிய மலையக திராவிட தொழிலாளர்களை நாடற்றவர்களாக்கி, இந்நாட்டு மக்களோடு, கூடி வாழும் நிலையையே சீரழித்து, இலங்கை தமிழ் பேசும் இனத்தின் எண்ணிக்கையை குறைக்கும் வகையில் அமைந்துள்ள போக்கை மாற்றி குடியுரிமை வாக்குகளைப் பெற்ற இலங்கை குடிமக்களாக வாழ வகை செய்வது.

3. மொழி

தமிழ் மொழியை இரண்டாவது தேசிய இனமான திராவிட (தமிழ் தேசிய) இனத்தின் தேசிய அரசியல் மொழியாக அங்கீகரிக்கப்ப போராடுதல்.

4. சமுதாயம்

மொழி, கலை, பண்பாடு, மனோநிலை, ஒரு குடிமக்கள் என்ற உணர்ச்சி, வரலாற்று பந்தத்துவம் போன்ற இயல்புகளால் ஓரின மக்கள் என்ற தேசிய உணர்வோடு வாழ்ந்த திராவிட மக்களின் வாழ்வில் ஒருமைப்பாட்டை சிதைக்கவும் சீரழிக்கவும் இடையிற் புகுத்தப்பட்ட சாதிப் பிரிவினைகள் அவற்றை நம்ப உண்டுபண்ணிய புராணங்கள், இதிகாசங்கள், சம்பிரதாயங்கள், சடங்குகள், திராவிட மக்களின் சிந்தனையை குழப்பவும் நிதானத்தை இழக்கவும் அறியாமையில் ஆழ்த்தவும் கற்பிக்கப்பட்ட கற்பனை கதைகள், முறைகள், ஏற்பாடுகள் போன்றவைகளை இயலால், இசையால் கூத்தால், எழுத்தால் களைந்தெறிதல்

ஈழத்தில் பெரியார் முதல் அண்ணா வரை

பிறப்பால் தாழ்ந்தவன், உயர்ந்தவன் என்ற மனப்பான்மையை அகற்றி ஒரே இன மக்கள் என்ற பழங்கால திராவிட மக்களது தேசிய வாழ்க்கை முறையை நிலை நாட்டுவதும் திராவிட மக்களுடைய சிந்தனையைப் பகுத்தறிவு அடிப்படையில் முறைப்படுத்தி, விரிவுப்படுத்தவும்

5. அரசியல் பொருளாதாரம்.

பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வற்ற இன, சாதி. சமயப் பேதமற்ற ஒரு சமந்ம் குடியரசு அமைவு பெறுவதற்குத் துணை செய்தல். இவை இலங்கை தி.மு.க. பொது குழுவால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அடிப்படை கொள்கைகளாகும்.

இவ்வண்ணம்
மு.அ.வேழலகன்
பொதுச்செயலாளர்
இ.தி.மு.க.

164, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு,
கொழும்பு 13.

பண்டா ~ செல்வா ஒப்பந்தமும் ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனவின் பாதயாத்திரையும்

மொழியுரிமை, அதிகாரப்பரவலாக்கம் தொடர்பான மசோதா பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டதையடுத்து சிங்கள பேரினவாதிகள் அதற்கெதிராக தீவிர கிளர்ச்சிகள் செய்தனர். ஐக்கிய தேசிய கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவரான ஜே.ஆர். ஜெயவர்தன இம்மசோதாவை கண்டித்து, சிங்கள பேரினவாத சக்திகளை தன்னோடு இணைத்துக்கொண்டு கொழும்பிலிருந்து கண்டிவரையிலான பாதயாத்திரை ஒன்றினை மேற்கொண்டனர். ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவரான கம்பஹா மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எஸ்.டி. பாண்டாரநாயக்கா தமது தலைமையில் ஜே.ஆரின் பாத யாத்திரைக்கு எதிரான ஊர்வலமொன்றை ஏற்பாடு செய்து பாதயாத்திரையை முறியடித்தார். பிற்போடப்பட்டிருந்த தமது யாழ்ப்பாண சமூக சீர்திருத்த மாநாட்டினை இ.தி.மு.க 1958 மே 24 ம் திகதிகளில் நடத்த தீர்மானித்திருந்தது. அதேசமயம் தமிழரசுக் கட்சியினரும் மே மாதம் 25ம் திகதி வவுனியாவில் சிறப்பு மாநாடு ஒன்றினை ஏற்பாடு செய்தனர். மொழியுரிமைப்பற்றிய பிரச்சினையில் இ.தி.மு.கவும் தமிழரசுக் கட்சியும் தீவிரமாக தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர். யாழ்ப்பாணத்திலும் வவுனியாவிலும் இரண்டு மாநாடுகளை இவ்விரு அமைப்பினரும் நடத்த தீர்மானித்திருந்தனர். இதனை அறிந்த பேரினவாத சக்திகள் தமிழரசுக் கட்சியினர் வவுனியாவில் ஒன்று கூடி, அணிதிரண்டு தென்னிலங்கையை ஆக்கிரமிக்கப் போவதாக வதந்திகளைப் பரப்பினர்.

கே.எம்.பி. இராஜரத்தினா தலைமையில் இயங்கிய தேசிய விடுதலை முன்னணியும் (ஜாதிக்க விழுக்கி பெரமுன) ஏனைய சிங்கள இனவாத சக்திகளும் இனவாத பிரச்சாரங்களை மிகத் தீவிரமாக முன்னெடுத்து. இதன் உடன் விளைவாக தென்னிலங்கையில் இருந்த தமிழர் மீது மோசமான வன்முறைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டன. நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் கொலை செய்யப்பட்டனர். அவர்களின் உடமைகளும் கொள்ளை யடிக்கப்பட்டன. கோடிக்கணக்கான ரூபா பெறுமதியான சொத்துக்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன, பெண்கள் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்பட்டனர். பொகவந்தலாவ பொலிஸ் நிலையத்தில் தமிழ் எழுத்துக்களை அழித்துவிட்டு சிங்கள எழுத்துக்களை மாத்திரம் பெயர்ப்பலகையில் வைத்திருந்தனர். இதனை அவாதானித்த இரண்டு தமிழ் இளைஞர்கள் சிங்களத்தை அழித்துவிட்டு தமிழில் எழுதினர். அவ்விளைஞர்கள் இருவரும் ஈவிரக்கமற்ற காட்டுமிராண்டித் தனமான முறையில் அவ்விடத்திலேயே சுட்டுக்கொல்லப்பட்டனர். (அப்பாவு, ஐயாவு ஆகிய இரு இளைஞர்கள்)

இளைஞர்கள் இருவரும் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டதை அடுத்து, 50,000க்கும் மேற்பட்ட இந்திய வம்சாவளி தமிழ் தோட்டத்தொழிலாளர்கள் பொகவந்தலாவை நகரத்தை ஆக்கிரமித்தனர். மரங்களை வெட்டி வீதியின் குறுக்கே போட்டு ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். பாலங்களைத் தகர்த்தனர். பொலிஸ் நிலையத்தை உடைத்தனர். இராணுவத்தினரோ பொலிஸாரோ வேறு இடங்களில் இருந்து பொகவந்தலாவைக்கு வரும் பாதைகளை மறித்தனர். தடைகளை அகற்றிக்கொண்டு இராணுவத்தினரும் பொலிசாரும் பொகவந்தலாவைக்கு வந்த போது நெஞ்சை நிமிர்த்தி “எங்களை சுட்டுவிட்டு முன்னேறுங்கள்” என்று பல நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்கள் அவர்களை வழி மறித்தனர். வீதித்தடைகள் இடப்பட்டிருந்ததால் அட்டினில் இருந்து ஒரு மணித்தியாலத்தில் பொகவந்தலாவையை அடைய வேண்டிய பொலிசாரும் இராணுவத்தினரும் ஆறு மணித்தியாலங்களின் பின்னரே பொகவந்தலாவையை அடைய முடிந்தது. பொகவந்தலாவையிலும் அதனை அண்மித்த தோட்டப்பூறுங்களில் உள்ள தொழிலாளர்கள் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இவர்களிடம் தொண்டமானும் அஸீசும் மிக்க வற்புறுத்தி கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க நகரிலிருந்து கலைந்து சென்றனர். பண்டாரநாயக்க பாராளுமன்றத்தில் பொகவந்தலாவை சம்பவம் தொடர்பாக உரையாற்றுகையில், “திட்டமிட்டு ஓர் அமைப்போ தலைமையோ வழிகாட்டாமல் கையில் கிடைத்த ஆயுதங்களுடன் இப்பெரும் மக்கள் கூட்டம் தெருவுக்கு போராட்டம் ஒன்றினை ஆரம்பித்திருந்தால் மலைநாடும் இந்நாடும் எக்கதிக்கு ஆளாகியிருக்குமோ?” என்று அதிர்ச்சியுடன் தெரிவித்தார். இ.தி.மு.க.ஹட்டன், மஸ்கெலியா, நோர்வுட், பொகவந்தலாவை, கொட்டகலை, தலவாக்கலை போன்ற பகுதிகளில் தமது கிளைகளை நிறுவி தமிழ் தேசியவாத கொள்கைகளை பரப்பியது. பொகவந்தலாவை சம்பவத்தையடுத்து மலையகத்தில் தமிழ் தேசியவாதம் இன்னும் தீவிரமாக இ.தி.மு.க வினால் முன்னெடுக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாண சமூக சீர்திருத்த மாநாடு

1958 ஆண்டு மே மாதம் 25 ம் திகதி யாழ்ப்பாண நகர சபை மண்டபத்தில் தோழர் இளஞ்செழியன் தலைமையில் 'சமூகசீர்திருத்த மாநாடு' நடைபெற்றது. மாநாடு தொடங்குவதற்கு முன் யாழ்ப்பாணம் ஸ்டான்லி வீதியிலிருந்து யாழ்ப்பாண நகரசபை மண்டபம் வரையும் இடம்பெற்ற ஊர்வலம் குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாண இ.தி.மு.க கிளையினர் ஏற்பாடு செய்திருந்த இந்த ஊர்வலத்தில் கறுப்புச்சட்டை அணிந்த ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான கழக தோழர்கள் கலந்து கொண்டனர். அவர்கள்,

'சாதி ஒழிக, அதை காப்பாற்றும்
மதம் ஒழிக ! "

"ஒன்றே குலம், ஒருவனே தலைவன் !
"சாதி அமைப்புக்கள் ஒழிக, சமத்துவம் ஒங்குக"

"சமதர்மத்தை நிலைநாட்டுவோம் "

போன்ற சலோகங்கள் எழுதப்பட்ட பதாதைகளை ஏந்திய வண்ணம் கோஷம் எழுப்பிக்கொண்டு நகர சபை மண்டபத்தை அடைந்தனர். இ.தி.மு.க நாவலப்பிட்டி கிளைச்செயலாளர் இரா. சந்திரன் தொண்டர்படைக்கு தலைமை தாங்க ஏ.இளஞ்செழியன் தலைமையில் ஊர்வலம் நடைபெற்றது. மாநாட்டில் இலங்கை தமிழரசு கட்சியினர், இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர், சிறுபான்மை சமூக மகாசபை (ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதித்துவ அமைப்பு) இலங்கை சமசமாஜ கட்சி பிரதிநிதிகள் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். மாநாடு முடிந்த பின்னர் யாழ்ப்பாண பஸ் நிலையத்திற்கு அருகில் மாபெரும் பொதுக்கூட்டம் ஒன்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இக்கூட்டத்தில் தோழர் இளஞ்செழியன் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது "தெய்வங்களைப் பற்றிப் பேசாதே", "சாதிகளை பற்றிப் பேசாதே" என்று கூச்சலிட்ட வண்ணம் சாதி மதவாதிகள் மேடையை ஆக்கிரமித்து கலவரத்தில் ஈடுபட்டனர். தோழர் இளஞ்செழியனை தாக்கும் நோக்கோடு மேடையில் பாய்ந்த ஒருவரை கழக தோழர்கள் பிடித்து தாக்கி பொலிசாரிடம் ஒப்படைத்தனர். தவிர தோழர் இரா. சந்திரன் கலவரமேற்படுத்திய பலரை தாக்கியதோடு அவர்களை பொலிசாரிடம் ஒப்படைத்தார். கலவரம் அடக்கப்பட்ட பின்னர் கூட்டம் மீண்டும் வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட்டது.

கூட்டம் நிறைவு பெற்ற பின் கொழும்பை நோக்கி திரும்பிக் கொண்டிருந்த இ.தி.மு.க தோழர்களுக்கு வழியில் பேரினவாத தாக்குதல்கள் நடைபெறுவது பற்றிய அறிவிப்பு கிடைக்கவில்லை. தமிழ் ஸ்ரீ எழுத்தும் சிங்கள ஸ்ரீ எழுத்தும் பொறிக்கப்பட்ட காரில் கறுப்பு,சிவப்பு கொடிகள் பறக்க கொழும்பை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். வழியில் அனூராதபுரத்தில் தேநீர்

குடிக்க காரை நிறுத்தினர். சிங்கள இளைஞர்கள் சிலர் அங்கு வன்முறையில் ஈடுபட்டிருப்பதை அவதானித்த அவர்கள் வேகமாக அங்கிருந்து புறப்பட்டனர். கெக்கிராவையை அடைந்ததும் தமிழர் ஒருவர் நாட்டில் பேரினவாத தாக்குதல் நடைபெறுவதால் தொடர்ந்து செல்லாமல் தன் இடத்தில் இரண்டுநாள் தங்கிவிட்டு செல்லும் படி கூறினார். பேரினவாத தாக்குதல் தொடர்பான தகவலையும், இருப்பிட வசதியும் அளித்த திரு. செல்லையா ஒரு ஆலை சொந்தக்காரர். மறுநாள் கொழும்பு செல்ல தோழர்கள் புறப்பட்ட போது ஊரடங்குச்சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. தொடர்ந்து கெக்கிராவையில் இருந்தால் கொழும்பு செல்ல முடியாது என நினைத்த தோழர்கள் ஊரடங்குச்சட்டம் அமுலில் இருக்கும் நேரம், குருநாகலை வழியாக இராணுவ பொலிஸ் வாகனங்களோடு சென்றால் ஆபத்து நேரலாம் எனக்கருதி கண்டி வழியாக கொழும்பு செல்ல தீர்மானித்தனர்.

கண்டியை வந்தடைந்த தோழர்கள் அங்கிருந்து கொழும்பு திரும்பும் வழியில் முல்கம்பொல எனும் இடத்தில் வைத்து சிங்கள இனவாதிகளின் தாக்குதலுக்குள்ளாயினர். காரில் அமர்ந்திருந்த தோழர்களை பலவந்தமாக வெளியே இழுத்து இன வெறியர்கள் தாக்கினர். காரை செலுத்திய சி. கா. ஆறுமுகம் நாவலப்பிட்டி தோழர் இரா. சந்திரன், முரத்திணம் பதுளை அரிசிப்பத்தனைச் சேர்ந்த தோழர் மலையப்பன் ஆகியோர் கடுமையாக தாக்கப்பட்டனர். தோழர் இரா. சந்திரனை மிகவும் கடுமையாக தாக்கியவர்கள் அவரை ரயில் கடவைக்கு அருகிலுள்ள ஓடையில் எறிந்தனர். தோழர் இளஞ்செழியன் தலை உடையும் வரையும் தாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். இராணுவ ஜீப் ஒன்று அவ்வழியில் வந்தமையால் அவரையும் தாக்கி கானில் எறிந்து விட்டுத் தாக்கியவர்கள் ஓடி விட்டனர். கண்டியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த பஸ்சில் இளஞ்செழியன் ஏறினார். பஸ்சில் இருந்த இனவெறியர் பலர் "அன்ன தெமழு எனவா" (அதோ தமிழன் வருகிறான்) என தாக்க ஆயத்தமாயினர், பஸ் டிரைவரும் நடத்துனரும் தலையிட்டு பஸ்சில் குழப்பம் விளைவிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டதுடன் தோழர் இளஞ்செழியனை கண்டி பொலிஸ் நிலையத்தில் ஒப்படைத்தனர்.

கண்டி பொலிஸ் நிலையத்தில் பொறுப்பதிகாரிகளாக இருந்த, தமிழ் அதிகாரிகள் தோழர் இளஞ்செழியனை வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்க முயற்சி செய்த போது "முல்கம்பொலையில் என் தோழர்கள் பலர் தாக்கப்பட்டு படுகாயம் அடைந்துள்ளார்கள். அவர்களில் யாரும் இறந்தும் இருப்பார்கள்" என அவர்களிடம் கூறினார். கண்டிப் பொலிசார் விரைவாக செயற்பட்டு ஏனைய தோழர்களையும் கண்டி பெரியாஸ்பத்திரியில் அனுமதித்தனர். தோழர் இளஞ்செழியன் கடுமையாக தாக்கப்பட்டிருந்தமையால் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் அனுமதிக்கப்பட்டு தலையில் அறுவைச்சிகிச்சை ஒன்றும் செய்யப்பட்டார். தோழர் இளஞ்செழியனை காப்பாற்றி கண்டி பொலிஸ் நிலையத்தில் ஒப்படைத்த பஸ்சாரதியும் நடத்துனரும் இலங்கைச் சமசமாஜ கட்சியினர் எனத் தெரியவந்தது. கலவர காலகட்டத்தில் இலங்கை சமசமாஜ கட்சி தம் அங்கத்தவர்களுக்கு "தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக கலவரத்தில்

ஈடுபடுவோரை விரட்டியடித்ததோடு தமிழ் மக்களை பாதுகாக்குமாறும் இனவெறியர்களை காட்டிக்கொடுங்கள் எனவும் வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இ.தி.மு.க வினரை தாக்கியவர்களை இலங்கை சமசமாஜ வாலிபர் சங்க தலைவர் பொலிசாரிடம் அடையாளம் காட்டியதையடுத்து, ஒருவரை கைது செய்ததோடு கண்டி நீதிமன்றத்தில் ஒரு வருடம் வழக்கு நடந்து ஒருவருட கடுழிய சிறைத்தண்டனையும் பெற்றுக்கொடுத்தனர்.

திரு. பண்டார நாயக்கா அவர்களின் தனி சிங்கள மொழிச்சட்டத்தை எதிர்த்து பதுனை மாவட்ட அரிசிபத்தனை தோட்டத்தில் தோழர் மலையப்பன் தலைமையில் நடந்த கழக தோழர்களின் ஊர்வலமும், நாவலப்பிட்டியில் தோழர் மு.இரத்தினம் தலைமையில் நடத்தப்பட்ட ஊர்வலமும் இனவாத காதையர்களால் சிதறடிக்கப்பட்டது. அவர்களது உடைமைகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. கொழும்பிலும் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலும் தமிழ் மக்களின் மீது வன்முறையில் ஈடுபட்ட இனவெறியர்களை லங்கா சமசமாஜ கட்சியின் தோழர்கள் அவர்ளுடன் நேரடியாக மோதி துரத்தியடித்து பல தமிழர்களை பாதுகாத்தது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக இக்கால கட்டத்தில் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட இனவாத, வன்முறைத் தாக்குதல்களின் காரணமாக, குறிப்பாக தென்னிலங்கையில் இருந்த இந்திய வம்சாவளித்தமிழர்கள் பெரும் இழப்புக்களை சந்தித்தனர். அவர்களின் முன் அவர்களுடைய எதிர்காலம் பற்றிய பிரச்சினை மேலோங்கி நின்றுது.

தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட அரசாங்கத்தினர், தமிழ் மக்களின் இனவாத எதிர்ப்பு போராட்டத்தை, சிங்கள இனவாதத்தை தூண்டி வன்முறையின் மூலம் அழித்துவிட முடியும் என எண்ணினர். இலங்கையில் இருந்த இடதுசாரி அமைப்புகளைத் தவிர ஏனைய அரசியல்வாதிகள் முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தினரோடு கூட்டு சேர்ந்து கொண்டனர். தமிழ் சிங்கள தேசிய வெறியை தோற்றுவித்து, தன்னுடைய முதலாளித்துவ சுரண்டலை அரசாங்கம் தொடர்ந்து மறைமுகமாக செய்துவருவதற்கான நடவடிக்கையாக தனிச்சிங்கள மொழிச்சட்டம் அமைந்து காணப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் தம்முடைய ஆட்சிக்காலத்தின் போது கையாண்ட பிரித்தானும் கொள்கை' சுதந்திரத்தின் பின்பு இலங்கையில் முதலாளித்துவ அரசியல் வாதிகளால் வேகமாக முன்னெடுக்கப்பட்டது. சிங்கள தேசியவாதத்தை சிங்கள வலதுசாரி தலைமைகள் முன்னெடுத்த அதே வேளை அதற்கெதிராக இ.தி.மு.க தமிழ் தேசியவாதத்தை முன்வைத்து ஊர்வலங்களையும் போராட்டங்களையும் நடத்தியது.

இனரீதியாக தமிழ் மக்கள் தாக்கப்பட்டதை தொடர்ந்து இ.தி.மு.க நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலும் தமிழ் மொழிக்கு சம அந்தஸ்த்து, அதிகாரபரவலாக்கம் இந்தியவம்சாவளி தமிழருக்கு குடியுரிமை போன்ற அரசியல் ஜனநாயக உரிமைகளை முன்வைத்து தீவிரமாக பிரச்சாரங்களையும் போராட்டங்களையும் முன்னெடுக்கும் நடவடிக்கைகளில் இறங்கியது. தென்னிலங்கையிலும் பல எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில் இ.தி.மு.க

பல பிரச்சார கூட்டங்களை நடத்தியது. இதனால் இ.தி.மு.க வை தமிழக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துடன் இணைத்துக்காட்டி, மலையகத்தையும் வடகிழக்கையும் இணைத்து இலங்கையில் தனித்தமிழ் அரசொன்றை தமிழர்கள் உருவாக்கப்போகின்றார்கள் என சம்பவங்களைத் திரித்துக் கூறி சிங்கள பேரினவாத சக்திகள் பிரச்சாரம் செய்தன. இ.தி.மு.க தென்னிந்திய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நேரடி கிளை எனும் பிரச்சாரம் இலங்கை முழுவதுமே தீவிரமாக இனவாதத்தினால் முன்னெடுக்கப்பட்டது. தமிழகத்தில் 'நாம் தமிழர்' இயக்கத்தலைவர் ஆதித்தனார், தமிழகம், இலங்கை, பர்மா, சிங்கப்பூர், மலேசியா ஆகிய நாடுகளை உள்ளடக்கி பரந்துபட்ட தமிழ் அரசொன்றை அமைக்கப்போவதாக வகுத்த அறிக்கையினை இனவாத சக்திகள் தம் கொள்கைக்கு ஆதாரமாக காட்டினர்.

இ.தி.மு.கவினர் இலங்கை சமசமாஜகட்சியுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பு காரணமாக தனியே தமிழ் தேசியவாதம் மாத்திரம் தமிழருக்கு சுதந்திரத்தையும் உரிமையையும் பெற்றுத்தராது என்பதை உணர்ந்து அதேவேளை, சிங்கள மக்களுடன் இணைந்து செயலாற்ற வேண்டியதன் அவசியத்தையும் இ.தி.மு.க உணர்ந்தது. இலங்கை சமசமாஜ கட்சியினர் தனிச்சிங்கள சட்டம் தொடர்பில் கொண்டிருந்த தீவிர நிலைப்பாடு, தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளுக்கு எதிரான தூரநோக்கு கொண்ட அதன் போராட்டமும் இ.தி.மு.கவினரை தமிழ் தேசியவாதம் தொடர்பில் தன்னை மீள்நிர்ணயம் செய்யத் தூண்டியது. இனவாத நிலைப்பாட்டுக்கும், வர்க்க நிலைப்பாட்டுக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாட்டையும் யதார்த்தத்தையும் ல.ச.கட்சியினர் தம் பிரச்சாரங்களில் தெளிவுப்படுத்தினர். தனிச் சிங்கள சட்டம் அமுலாக்கல் தொடர்பான மசோதா பாராளுமன்ற விவாதத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது லங்கா சமசமாஜ கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவரான கலாநிதி கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா "இருமொழி ஒருநாடு, இருமொழி இருநாடு" என்று குறிப்பிட்டார். அதாவது இருமொழி பேசும் ஒரு நாட்டையா அல்லது ஒரு மொழியை தேசிய மொழியாக பேசும் இரு நாடுகளையா இந்த சட்டத்தின் மூலம் உருவாக்க முனைகின்றீர்கள் என்ற வினாவை எழுப்பினார்.

இ.தி.மு.க வின் பொதுக்குழு கூட்டம்

1958.12.14 அன்று இ.தி.மு.க வின் பொதுக்குழு கூட்டம் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தில் பொதுச் செயலாளராக தோழர் ஏ.இளஞ்செழியன் தெரிவு செய்யப்பட்டார். பின்வரும் குழுத்தலைவர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

அமைப்புக் குழு	-	தோழர் கே.இரத்தினம் பி.ஏ
ஆய்வுக்குழு	-	தோழர் மு.அ. வேலமுகன்
பத்திரிகைக்குழு	-	தோழர் ஆர்.திருமறவன்
நிதிக் குழு	-	தோழர் ஆர்.சந்திரன்

1958ம் ஆண்டின் பொதுக்கூட்டத்தின் பின்னர் தெரிவான பொதுச் செயலாளர் ஏ. இளஞ்செழியனும் குழுத்தலைவர்களும் மலையகமெங்கும் பிரச்சார கூட்டங்களிலும் கொள்கை விளக்க கூட்டங்களிலும் தீவிர ஈடுபாடு காட்டினர். இந்நாட்டில் பேரினவாதம் ஒழிக்கப்பட்டு அனைத்து தமிழ் மக்களும் இந்நாட்டின் தேசிய இன உறுப்பினர்கள் என்ற அந்தஸ்தினைப்பெற வேண்டும், தமிழ்மொழிக்கு சம அந்தஸ்து வழங்கப்படவேண்டும் போன்ற விடயங்களில் முன்னரை விடவும் இ.தி.மு.க கூடுதலான கவனம் செலுத்தியது. மொழி, கலை, கலாசாரம் போன்ற அம்சங்களில் மட்டுமே தமிழ்நாட்டு தி.மு.கவுடன் தொடர்பு கொண்டிருப்பதாகவும் ஏனைய விடயங்களில் அது சுதந்திரமாக இயங்குவதாகவும் இ.தி.மு.க தனது பிரச்சாரங்களில் கருத்துக்களை முன்வைத்தது. மிக முக்கியமாக சிங்கள மக்களுக்கு தாங்கள் விரோதிகள் அல்ல என்றும் தமிழர் உரிமைக்காக பேரினவாத சக்திகளை எதிர்த்து தாம் போராடுவதாகவும் அது தனது பிரச்சாரத்தை செய்தது. “வகுப்பு வாதம் ஒழிக! தமிழ் வெல்க! ஐக்கியம் மண்க! ஐக்கிய இலங்கையே எமது குறிக்கோள்! சிங்களவர் - தமிழர் ஒற்றுமையை கட்டியெழுப்புவோம்! சமதர்ம குடியரசு உதயமாகட்டும்” போன்ற கோரிக்கைகளை இ.தி.மு.க தோழர்கள் முன்வைத்து பிரச்சாரங்களை செய்தனர். இதனால் சில பகுதிகளில் ஒடுக்கப்பட்ட சில மக்களும் கழகத்தின் செயற்பாடுகளை அவதானிக்க தொடங்கினர். இ.தி.மு.க. நீர்கொழும்பு மாவட்ட செயலாளர் கே.பி. குணசீலன் நீர்கொழும்பில் பொதுக்கூட்டமொன்றையும் ஊர்வலத்தினையும் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். இதில் தோழர் ஏ.இளஞ்செழியன், எம்.எஸ். பாண்டியன் பாராளுமன்றத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளராக இருந்த தோழர் எஸ்.செல்லதுரை ஆகியோர் சிறப்பு சொற்பொழிவாற்ற அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். கூட்டம் நடைபெறும் இடத்திற்கு தோழர்கள் சென்றதும் அங்கு வந்த நான்கைந்து சிங்கள இளைஞர்கள் தோழர் இளஞ்செழியனின் கையைப்பிடித்துக் கொண்டு “நீங்கள்தானே நாம் தமிழர் கட்சிக்குத் தலைவர்” எனக்கேட்டனர். இதற்கு தோழர் இளஞ்செழியன் “ஆம்” என்று பதிலளித்ததைத் தொடர்ந்து அக்குழுவிற்கு தலைமை தாங்கிய இளைஞன் “நீங்கள் இன்று கூட்டம் நடத்துவதற்கு நாங்கள் அனுமதிக்கப் போவதில்லை. உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமானால் கூட்டத்தையும் ஊர்வலத்தையும் நிறுத்திவிட வேண்டும்” என எச்சரிக்கை விடுத்தனர். தோழர் இளஞ்செழியனின் அருகில் இருந்த தோழர் செல்லத்துரை அழகான சிங்கள மொழியில் “உங்களைப் போன்ற நோயாளிகளுக்கு மருந்து கொடுக்கின்ற வைத்தியர்தான் நான் உங்களுக்கு முடிந்தால் அதைச்செய்யுங்கள். அதற்குரிய மருந்து என்னிடமிருக்கின்றது” என்று கூறினார். இவர் பேசிய சிங்கள மொழி கேட்டு இவர்கள் திகைத்தனர். சிறிது நேரம் வாக்குவாதப்பட்ட அவர்கள் இறுதியில் “உங்களுக்கு எதிரானவர்கள் எமக்கு பணம் கொடுத்து இக்கூட்டத்தை குழப்பும்படி கூறினார்கள். அவர்கள் முன்னால் ஹோட்டலில் மேல் மாடியில் இருக்கிறார்கள்., அவர்களிடமிருந்து வரவேண்டிய மீதிப்பணத்தை பெறுவதற்காக நாம் கூட்டத்தில் இடைக்கிடை அங்கும் இங்கும் உலாவுவோம். அதற்கு இடமளிக்குமாறும் தாம் வேறெந்த எதிர்ப்பு நடவடிக்கையிலும் ஈடுபடபோவதில்லை” எனவும் தெரிவித்தனர். அதேவேளை இவர்களை

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

நோட்டமிட்ட பொலிசார் கைது செய்து கொண்டு சென்றனர்.

நீர்கொழும்பு கடற்கரையிலிருந்து கூட்டம் நடக்கும் மைதானம் வரை ஊர்வலம் தோழர் இளஞ்செழியன் தலைமையில் சென்றது. தொன்னூறு சதவீதத்தினருக்கு மேலாக சிங்கள மக்கள் வசிக்கும் அப்பிரதேசத்தில் தமிழ் பேசும் மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கூட்டமும் ஊர்வலமும் முதல் தடவையாக நடத்தப்பட்டது. ஊர்வலத்தில் நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்கள் கலந்து கொண்டனர். அவர்களின் கைகளில்

“சிங்கள மக்களும் தமிழ் மக்களும்
கூடி வாழ்வோம் !”

“சிங்கள - தமிழ் மொழிக்கு
சம அந்தஸ்து வழங்குக !”

“பத்து இலட்சம் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களின்
உரிமையை நிலைநாட்டுவோம் !”

“சோஸலிச அமைப்பொன்றினைக்கான அனைத்து சக்திகளையும் ஒருங்கிணைப்போம்!” போன்ற சுலோகங்களை கொண்ட பதாதைகள் கைகளில் ஏந்தி சென்றனர். கடற்கரையில் இருந்து கூட்டம் நடைபெறும் இடம் வரையும் கருப்பு - சிவப்பு கொடிகள் பறக்க விடப்பட்டிருந்தன. தோழர்கள் கே.பி. குணசீலன், ஏ.பில்லப்பன், ஆர். சிதம்பரம், ஏ. அழகன், வி.பி. ஜெயசீலன் ஆகியோர் கூட்ட ஒழுங்கமைப்புக்களை செய்திருந்தனர்.

திராவிடர் கலாசார மாநாடு

கொழும்பு மாவட்ட இ.தி.மு.க ஏற்பாடு செய்த திராவிடர் கலாசார மாநாடு 1959ம் ஆண்டு லேயார்ட்ஸ் புரோட்வே நாராயண குரு மண்டபத்தில் தோழர் எம்.எஸ். பாண்டியன் தலைமையில் நடைபெற்றது. கொழும்பு மாவட்ட செயலாளர் தோழர் தனபாலன் பெர்ணான்டோ B.Sc., இடதுசாரி இயக்கத்தில் தீவிரமான பங்கேற்று செயற்பட்ட டி.கலைதாசன் நீண்ட இடைவெளிக்குப்பின் இ.தி.மு.க கூட்டத்தில் பேசுவதை அவதானித்த இ.தி.மு.க மாற்றுப் பிரிவினர் “சீன ஒற்றனே பேச்சை நிறுத்து” என கூச்சலிட்டனர். ஒலிபெருக்கியினை பறித்தெடுக்கவும் சிலர் முற்பட்டனர். இ.தி.மு.க தோழர்கள் கூட்டத்தில் அமைதியை ஏற்படுத்திய பின்னர் மாற்றுப்பிரிவினரின் கேள்விகளுக்கு பதிலளித்து தோழர் ஏ.இளஞ்செழியன் உரையாற்றினார். இம்மாநாட்டில் கே.வி.கே. சாமி, மன்றச்செயலாளர் தோழர் குறட் செல்வன் குமாரசாமி, பாடசாலை மாணவராக இருந்த அந்தனி ஜீவா, தோழர்கள் இரா. திருமறவன், என்.எம்.கலையன்பன் ஆகியோர் உரை நிகழ்த்தினர். 1960ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பாராளுமன்ற தேர்தலில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திர கட்சி வெற்றி பெற்றபோதிலும் பாராளுமன்றத்தில் அது தனது அறுதிப்பெரும்பான்மை

பலத்தை நிரூபிக்கத் தவறியமையால், பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டு மீண்டும் ஒரு பொதுத்தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. இத் தேர்தலில் இ.தி.மு.க வின் நிலைப்பாட்டினை ஆராயும் பொருட்டு மத்திய செயற்குழு கூட்டம் 1960 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் கூட்டப்பட்டது. 1960 மார்ச் பொதுத்தேர்தலில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, ஐக்கிய தேசியக்கட்சி உட்பட ஏனைய கட்சிகளை 120 தொகுதிகளில் லங்கா சமசமாஜ கட்சி வேட்பாளர்களை நிறுத்தியது. தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான ஜனநாயக விரோத செயல்களை கண்டித்து நாடளாவிய ரீதியில் லங்கா சமசமாஜ கட்சி பிரச்சாரம் செய்தது.

ஜூலை பொதுத்தேர்தலில் லங்கா சமசமாஜக் கட்சி, தேசிய முதலாளித்துவத்துடனும் சந்தர்ப்பவாத அரசியலுடனும் தன்னை இணைத்துக்கொண்டது. இதன் விளைவாக, இடதுசாரிகளின் மொழிக்கொள்கைக்கு முரணாகவும், இலங்கை இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களின் குடியுரிமை, தமிழ் மக்களின் தேசிய உரிமையையும் கைவிட்டதோடு, சோசலிஸ கொள்கைக்கு எதிராக சிங்கள பெளத்த பேரினவாத முதலாளித்துவ கொள்கைகளை கடைப்பிடிக்கும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் லங்கா சமசமாஜ கட்சி போட்டி தவிர்ப்பு ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்து கொண்டது. லங்கா சமசமாஜ கட்சியின் நிலைப்பாட்டை வன்மையாக கண்டித்த இ.தி.மு.க மொழிக்கொள்கை மலையக மக்களின் குடியுரிமை, என்பவற்றினை பெறுவதற்கான கருத்துக்களை முன்வைத்து பிரச்சாரம் செய்த தமிழரசு கட்சியினை வடகிழக்கு மாகாணங்களில் ஆதரிப்பது எனவும் தமது கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் ஏனைய இடதுசாரி அமைப்புக்களை நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் ஆதரிப்பது எனவும் முடிவு செய்தது.

சத்தியாகிரக போராட்டமும் வேலை நிறுத்தமும்

இ.தி.மு.கமுக தீர்மானங்கள் 1960 ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 7 திகதி அதன் பொதுக்குழு கூட்டத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. இதனைத்தொடர்ந்து 1961 ம் ஆண்டு ஜனவரி 20 ம் திகதி தமிழரசு கட்சியினர் யாழ்ப்பாணத்தில் நடாத்தவிருந்த சத்தியாகிரக போராட்டத்தில் இ.தி.மு.கவும் பங்கெடுத்துக் கொள்ள தீர்மானிக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெறும் சத்தியாகிரக போராட்டத்தில் பங்குபற்றுவதற்கான தனது நோக்கத்தை தெளிவுபடுத்தும் வகையில், 1960 - 12 - 19 ம் திகதி பண்டாரவளை நகர சபை மண்டபத்தில் இ.தி.மு.கவினர் கலாசார மாநாடொன்றினை நடத்தினர். இம்மாநாட்டில் தமிழரசு கட்சியின் பிரமுகர்களான மு. திருச்செல்வம் கியூ.ஸி வழக்கறிஞர் சாம் தம்பிமுத்து, மு.மாணிக்கம், அகில இலங்கை இஸ்லாமிய முன்னணியின் தலைவரும் முன்னாள் பட்டினசபை உபதலைவருமான எம்.எஸ். அமீது ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். இம்மாநாட்டில் சிறப்புரை நிகழ்த்திய ஏ.இளஞ்செழியன் மலையக மக்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெறும் சத்தியாகிரக போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டியதன் அரசியல்

நோக்கம் பற்றி விவரித்தார். கூட்ட முடிவில் 1200 பேர் மலையகத்திலிருந்தும் கொழும்பிலிருந்தும் யாழ்ப்பாணம் முன்னால் சத்தியாகிரகம் செய்வதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

தமிழரசு கட்சியினரால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இந்த சத்தியாகிரக போராட்டம் வடகிழக்கு மக்கள் மாத்திரம் நடத்தும் ஒரு போராட்டமாகவே கருதப்பட்டது. ஆயினும் இ.தி.மு.க பெருந்தொகையான மலையக இளைஞர்களுடன் இப்போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டதையடுத்து இக்கருத்து மாற்றப்பட்டது. இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ், ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் உள்ளிட்டு ஏனைய மலையக தொழிற்சங்கங்களை சேர்ந்த மக்கள் அனைவரும் இப்போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டனர். முதல் நாள் போராட்டத்தை தலைமை தாங்கி நடத்துமாறு தமிழரசு கட்சியினர் இ.தி.மு.கவை கேட்டுக்கொண்டனர். யாழ்ப்பாண கச்சேரி முன் நிகழ்ந்த முதல் நாள் சத்தியாகிரக போராட்டம் தோழர் ஏ.இளஞ்செழியனின் தலைமையில் நடைபெற்றது. தோழர்கள் ஏ.எப். செல்வராசன், ப.இசை நாவரசன், மு.அ.வேலமுகன், திருமதி வசந்தா அப்பாதுரை, அ.ம. அந்தோணிமுத்து, இரா.சந்திரன், குறட் செல்வன் குமாரசாமி, எம்.ஏ.செல்லமுத்து, எஸ். மயில்வாகனம் ஆகியோரும் முக்கிய பங்கெடுத்துக் கொண்டனர்.

பண்டாரவளை திராவிட கலாசார மாநாட்டில் திரு தம்பிமுத்து (மட்டக்களப்பு) பேசுகிறார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த சத்தியா கிரகத்தில் யாழ் உதவி மேயர் செல்லதுரையுடன் தோழர் ஏ.இளஞ்செழியனும் இ.தி.மு.க தோழர்களும்

மட்டக்களப்பு கச்சேரி முன் நடத்தப்பட்ட போராட்டத்தில் மலையகத்தை சேர்ந்த தோழர்கள் சி.கா.ஆறுமுகம், கோணாகலை பி.கே. முருகையா, கரவணல்ல மு.சிவநாதன், பி.பரமநாதன், செல்லையா ஆகியோர் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். வடகிழக்கு தமிழர், இலங்கையின் வலிமை வாய்ந்த பொருளாதார அடித்தளமாகவும், புரட்சிகரமான சக்திகொண்ட ஒரு தொழிலாளர்வர்க்கமாகவும் விளங்கிய மலையகத் தமிழருடன் இணைந்து போராட்டங்களை நடத்தியமை, அன்றைய இலங்கையின் தேசிய முதலாளிகளுக்கும் அரசுக்கும் அச்சத்தை ஏற்படுத்தியது. எனவே தமிழர்களின் உரிமை போராட்டத்தை நசுக்கும் நோக்குடன் முதன் முறையாக வடகிழக்கிற்கும், மலையகத்திற்கும் அன்றைய அரசாங்கம் இராணுவ படையினரை அனுப்பி வைத்தது. சாத்வீகமான முறையில் சத்தியாகிரக போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட தமிழரசு கட்சியின் தலைவர்களான டாக்டர்.இ.எம். வி. நாகநாதன், அ.அமிர்தலிங்கம், த.சிவ சிதம்பரம் உட்பட மற்றும் பலர் கைது செய்யப்பட்டு பனாகொடை இராணுவ முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டனர். மட்டக்களப்பு சத்தியாகிரக போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த இ.தி.மு.க தோழர்கள் திரும்பி வரும் வழியில் மொனராகலையில் சிங்கள இனவாதிகளால் தாக்கப்பட்டனர். இ.தி.மு.க இவ்வாறான போராட்டங்களில் மலையக மக்களை நேரடியாக பங்கு கொள்ள வைத்தது. இதனால் மலையகத்தில் இருந்த பெருந் தொழிற் சங்கங்களின் தலைவர்களான திரு தொண்டமான், அஸீஸ் போன்றோரும் இப்போராட்டங்களுக்கு தமது ஆதரவினை வழங்க நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளானர்.

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

பொது வேலை நிறுத்தம்

தமிழர் எதிர் நோக்கும் மிகமுக்கியமான பிரச்சினைகளை தீர்ப்பது தொடர்பான, தமிழ் அமைப்புக்களிடையே ஒரு பொதுவான உடன்பாட்டையும், பொதுவான வேலைத்திட்டமொன்றினையும் ஏற்படுத்தும் பொருட்டு 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் இயக்குனர் கே.ஸி. தங்கராஜாவின் புல்லர்ஸ் ரோட், இல்லத்தில் கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தில் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியின் முத்த தலைவர்களில் ஒருவரான மு. சிவசிதம்பரம், இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தொழிற்சங்க தலைவர்களான எஸ். நடேசன், ரொசாரியோ பெர்ணான்டோ, இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸின் தலைவர்களில் ஒருவரான கே.இராஜலிங்கம், இ.தி.மு.கவின் தோழர்கள் ஏ.இளஞ்செழியன், மு.அ. வேலமுகன் மற்றும் சேர்.கந்தையா வைத்தியநாதன் டாக்டர் பொன்னையா, ஆகியோரும் இக்கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர். ஒன்று கூடலில் பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்கள், கைது செய்து தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ் அமைப்புகளின் தலைவர்களை உடன் விடுதலை செய்யக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றும் படியும் அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்திக்கும் முகமாக மலையகத் தொழிலாளர்களின் மாபெரும் வேலை நிறுத்தம் ஒன்றினை நடத்துவது என தீர்மானமொன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. வேலை நிறுத்த போராட்டம் சம்பந்தமான செயற்றிட்டங்களை வகுத்து, அதற்கான ஒழுங்கமைப்புகளை மேற்கொள்ளும் பொறுப்பு தோழர்கள் ஏ.இளஞ்செழியன், மு.அ.வேலமுகன் எஸ்.நடேசன், ரொசாரியோ பெர்ணான்டோ போன்றோரிடம் அங்கு கூடியிருந்தவர்களின் தீர்மானத்திற்கிணங்க ஒப்படைக்கப்பட்டது. மலையகத்தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் தம் அரசியல் உரிமைகளை வென்றெடுக்கும் ஒரு போராட்டமாக இந்த பொது வேலை நிறுத்தத்தினை கருதியமையால் தீவிரமாக அவர்கள் இத்தீர்மானங்களை ஆதரித்து தமது ஒத்துழைப்பை வழங்க முன்வந்தனர். மலையகத் தொழிலாளர்களை பிரதிநிதிப்படுத்திய தொழிற்சங்கங்கள் அனைத்துமே இப்போராட்டத்திற்கு ஆதரவளிக்க வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டன. பெருந்திரளான தொழிலாளர் தமது அரசியல் உரிமைகளை பெறும் நோக்கில், போராட முன்வந்தமை தமிழ் மக்கள் வடகிழக்கில் நடக்கும் போராட்டங்களை முன்வைத்து தமிழ் தேசிய வாத உணர்ச்சியுடன் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அரசியல் போராட்டத்தில் முதல் தடவையாக ஈடுபட்டமை இந்நாட்டின் தேசிய முதலாளித்துவ அரசினையும், இனவாத சக்திகளையும் கதிகலங்க வைத்தது. நாட்டின் பொருளாதார அடித்தளம் ஆட்டம் கண்டது. மலையகத்தில் சகல தொழிற்சங்கங்களையும் சேர்ந்த பத்துலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் சுதந்திரமாக இப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். இ.தி.மு.க வின் தமிழ் தேசியவாதத்திற்கு கிடைத்த பெரும் வெற்றியாக இது அமைந்தது.

தொழிலாளர்கள் தம்முடைய போராட்டத்தில் தீவிரமாகவும் உறுதியாகவும் இருந்தமையால் வேலை நிறுத்தத்திற்கு எதிரான ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் முறியடிக்கப்பட்டன. வடகிழக்கில் மூன்று மாதங்களாக

நடைபெற்றுவரும் சத்தியாகிரகத்தினை அலட்சிய படுத்திவந்த அரசினால் இந்த போராட்டத்தினை கண்டு அதிர்ச்சி அடையாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

இலங்கையின் பொருளாதாரம், இப்போராட்டத்தால் வரலாறு கண்டிராத வகையில் வீழ்ச்சியடையும் அபாயத்தைக்கண்டு ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க அரசாங்கம் பெரும் அச்சம் கொண்டது. தனது தேசிய முதலாளித்துவ நலன்களில், சுரண்டலில் பங்கு போட்டுக்கொள்ள இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர் தொண்டமானுக்கு அது நேசக்கரம் நீட்டியதன் மூலம் பிரமாண்டமான தொழிலாளர் வர்க்கமொன்றின் போராட்டத்தினை சிதறடிக்க அது முயன்றது. இ.தி.மு.க வின் தீவிரமாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த இந்த வேலை நிறுத்த போராட்டத்தினை ஆதரித்து “ஆறுமாதமானாலும் பரவாயில்லை வெற்றியீட்டும் வரை வேலை நிறுத்தம் செய்தே தீருவேன்” என்று உறுதி கூறிய தொண்டமான் முதல் நாள் போராட்டம் வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட்டதை தொடர்ந்து அடுத்தநாள் எவ்வித அறிவித்தலுமின்றி போராட்டத்தில் இருந்து விலகிக் கொண்டார்.

தனது தோட்டங்கள், நிலபுலன்கள் என்பவற்றினை பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், தேசிய முதலாளித்துவ சுரண்டலுக்கு இத்தொழிலாளிகளை பலிகொடுக்கவும் திரு.தொண்டமான் முன்வந்ததன் மூலம் இப்போராட்டம் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டதோடு, வரலாற்றில் தனது கடைகெட்ட தேசிய முதலாளித்துவ, சந்தர்ப்பவாத அரசியல் போக்கினையும் மிகவும் பிற்போக்குத் தனமான தலைமையினையும் அப்பட்டமாக திரு. தொண்டமான், வெளிக்காட்டினார். மலையக மக்களின் அரசியல் உரிமைப்போராட்டத்தைக் காட்டிக் கொடுத்ததோடு, அவர்களின் உரிமைகளை வென்றெடுக்க திறன்ற தொண்டமான், மலையக மக்களை பிரதிநிதித்துவ படுத்துவதாக கூறி ஸ்ரீமாவோ பண்டார நாயக்காவின் அரசாங்கத்தில் நியமன உறுப்பினரானார். ஒரு தீர்க்கமான உரிமைப் போராட்டத்திற்கு தம்மை மலையகத் தொழிலாளர்கள் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டிருந்த வேளையில் தொண்டமானின் இந்தக் காட்டிக்கொடுப்பு அவர்களை அதிர்ச்சியடைய வைத்தது. போராட்டம் பல மாதங்களுக்கு நீடிக்கும் என நினைத்த தொழிலாளர்கள் தம் நகைகளை அடகுவைத்து உணவுப் பொருட்களை சேமித்து வைத்திருந்தனர். அந்த நகைகள் யாவும் கடன் சுமையினால், வட்டி அதிகரிப்பினால் அவர்கள் திருப்பப்பட முடியாமல் போனது.

தொண்டமானின் இந்த கடைகெட்ட சந்தர்ப்பவாத காட்டிக் கொடுப்பினால் மலையக மக்களுக்கு அடிப்படையான எந்த உரிமைகளும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் தொண்டமானுக்கு நியமன உறுப்பினர் பதவியும் சிறப்புரிமைகளும் மட்டும் கிடைத்தன. தொண்டமான் போராட்டத்தில் இருந்து விலகிய போதும் அவருடைய சீர்கெட்ட, காட்டிக்கொடுப்புத் தலைமையினால் அதிருப்தி அடைந்த பல தொழிலாளர்களும் அமைப்புகளும் ஆங்காங்கே போராட்டத்தை தொடர்ந்து நடத்தினர்.

இ.தி.மு.க வின் மீதான அரசியல் விமர்சனம்

இலங்கையின் பிரபல ஆங்கில வார இதழான ‘சிலோன் ஒப்ஸேவர்’ அரசியல் விமர்சகரான டென்னிஸ் பீரிஸ் என்பவரால் எழுதப்பட்ட இ.தி.மு.கவின் மீதான அரசியல் விமர்சனத்தைப் பிரகரித்திருந்தது. அதில் சில முக்கியமான பகுதிகளை இங்கே குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது.

“யார் நாடற்றவன்”

“நோட்டன் பீரீஜ் லக்ஸ்பான என்ற தோட்டத்தில் மலையக மக்களின் வரலாற்றைப் பின்னணியாகக் கொண்ட ‘யார் நாடற்றவன்’ என்ற தமிழ் நாடகமொன்றை தமிழ் நண்பர் ஒருவர் வேண்டுகோளிற்கிணங்க பார்க்க நேர்ந்தது. அந்நாடகத்தில் நாடற்றவனாக நடித்தவரின் நடிப்பைப் பார்த்து அங்கு கூடியிருந்த ரசிகர்கள் ஆவேசம் மேலிட்டவர்களாக தம்மையே மறக்கலாயினர்.”

“இந்நாடகத்தில் நடித்த அனைவரும் படித்தவர்களாகவே காணப்பட்டார்கள். மலையக மக்களுக்கு மத்தியில் இத்தகைய எழுச்சியினை இ.தி.மு.க வே ஏற்படுத்தியது. அத்தோடு தி.மு.க ஏடுகளும், நூல்களும் மலையகத்திலுள்ள அனைத்துப் புத்தக நிலையங்களிலும் விற்பனைக்கு வந்தமையும் இவ்வெழுச்சி ஏற்படுவதற்கான அடிப்படைக் காரணிகளாகும். தென்னிந்தியாவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்டு இங்கு திரையிடப்பட்ட தமிழ்த் திரைப்படங்கள் மூலமும் தி.மு.க. வின் கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் மலையகத்தில் வேகமாகப் பரவியது. தி.மு.க கூட்டங்கள் இலங்கையில் குறிப்பாக மலையகத்தில் நடைபெறும் போது கார், வேன், லொறிகள் மூலம் அணிதிரண்டு செல்லும் அளவிற்கு இளைஞர்கள் ஈர்க்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

“கூலி வேலைக்காக வந்த தென்னிந்திய மக்கள் அதே நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள் என்று இந்நாட்டின் அரசியல் தலைவர்களும், புத்திஜீவிகளும் நம்பிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். படிப்பு வாசனை அறியாத அம்மக்களின் மத்தியில் கல்லூரிகளுக்குச் சென்று உயர்கல்வி கற்றுவரும் பரம்பரை பெருகிவருகிறதென்பதை இன்னும் விளங்கிக் கொள்ள முடியாவிட்டால் இதனால் எதிர்காலத்தில் மிகவும் நெருக்கடி ஏற்படும். அஸீஸ், தொண்டமான் போன்றவர்களின் தலைமைகளை மாற்றி அமைக்கும் மாபெரும் சக்தியாக இ.தி.மு.க உருப்பெற்று வருகின்றது.”

“யார் நாடற்றவன்” என்ற இந்நாடகத்தை எழுதியவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை சேர்ந்த சாமுவேல் ரத்தினம் என்பவராவார். இந்நாடகத்தைப் பார்க்கச் சொன்னவர் சி.வி. வேலுப்பிள்ளை என்பது பின்னர்தான் தெரிய வந்தது.

தமிழரசு கட்சியினருடனான சந்திப்பு

சத்தியாகிரக போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த தமிழரசு கட்சித் தலைவர்கள் அ.அமிர்தலிங்கம் டாக்டர் இ.எம்.வி நாகநாதன் போன்றோரும் “சிலோன் ஒப்ஸேவர்” பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்ட இ.தி.மு.கவின் மீதான அரசியல் விமர்சனத்தை வாசித்ததோடு, தொண்டமான் அஸீஸ் போன்ற தலைமைகளுக்கு மாற்றுத் தலைமையாக உருவாகிவரும் இ.தி.மு.கவுடன் தமது அரசியல் ரீதியான உறவினை வளர்த்துக் கொள்ள விரும்பினார். இ.தி.மு.கவுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த விரும்பிய தமிழரசு கட்சியின் தலைவர்கள் அப்போது அரசாங்க ஊழியராக இருந்த சாவகச்சேரியை சேர்ந்த இராசரத்தினம் என்பவரின் மூலம் தாம் தோழர். இளஞ்செழியினிடம் பேச்சுவார்த்தை நடத்த தீர்மானித்திருப்பதாக அறிவித்தனர்.

பனாகொடை முகாமிற்கு உறவினர் அல்லாத ஒருவரும் அனுமதிக்கப்படாத நிலை இருந்ததால் தோழர் இளஞ்செழியனை அமிர்தலிங்கத்தின் உறவினர் என்ற பேரால் பனாகொடை இராணுவ முகாமினுள் அழைத்துச் சென்றார். அங்கு தோழர் இளஞ்செழியன், அ.அமிர்தலிங்கம், டாக்டர் இ.எம்.வி. நாகநாதன் எஸ்.இராசமாணிக்கம் ஆகியோர்களுடன் உரையாடினார். கலந்துரையாடலின் போது, மொழியுரிமை அதிகாரப்பரவலாக்கம் போன்ற கோரிக்கைகளுடன், மலையகத் தமிழ் மக்களின் குடியுரிமை கோரிக்கையினையும் தமிழரசு கட்சி தனது வேலைத்திட்டத்தில் பிரதானமாக முன்வைத்துள்ளமையால் இ.தி.மு.கவும் தமிழரசு கட்சியுடன் இணைந்து ஏன் செயல்பட முடியாது என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்தார்கள். தமிழரசுக்கட்சி முன்வைத்திருக்கும் போராட்டங்களுக்கான நான்கு கோரிக்கைகளையும் இ.தி.மு.க ஏற்றுக்கொள்கின்றது என்று இளஞ்செழியன் தெரிவித்தார் 1961ம் ஆண்டு இ.தி.மு.க புசல்லாவையில் பிராச்சார கூட்டம் ஒன்றினை நடத்தியது. இக்கூட்டத்தில் வடக்கு, கிழக்கு பிரதேசங்களின் தலைவர்களான மு.சிவசிதம்பரம், செனட்டர் மாணிக்கம், எம்.திருச்செல்வம் கியூ.ஸி, டாக்டர் இ.எம்.வி.நாகநாதன், அ.அமிர்தலிங்கம் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். புசல்லாவை பொலிஸ் நிலையத்தின் முன்னால் நடைபெற்ற இக்கூட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்து, இ.தி.மு.க பொதுச் செயலாளர் தோழர் இளஞ்செழியன் பேசுகையில்,

“இங்கு வீற்றிருக்கும் இராணி அபூக்காத்தர் திருச்செல்வம் அவர்களும், அன்பர் அமிர்தலிங்கம் அவர்களும் சிவசிதம்பரம் அவர்களும் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு பேசும் தலைசிறந்த வழக்கறிஞர்களாவர். ஆனால் நான் இன்று இவர்களை, இங்கு உங்கள் வழக்கை பேசுமாறு அழைத்து வரவில்லை, ஏனென்றால் இவர்களால் உங்கள் வழக்கை நீதிமன்றத்தில் பேசமுடியாது. ஆனால் இங்கே நான் உங்கள் வழக்கை மக்கள் மன்றம் என்ற நீதிமன்றத்திலே கடந்த இருபது வருடங்களாக பேசிக் கொண்டிருக்கின்றேன். எனவே நானே நல்ல தீர்ப்பை உங்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுக்கும் சிறந்த வழக்கறிஞராக இருக்கின்றேன்.”

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

“இங்கு அமர்ந்திருக்கும் டாக்டர் இ.எம்.வி நாகநாதன் ஒரு சிறந்த டாக்டராவர். எனினும் காய்ச்சல், தலைவலி, வயிற்று வலி, இடுப்பு வலி போன்ற வியாதிகளுக்கே அவரால் மருந்து கொடுக்க முடியும். ஆனால் உங்களுக்கு உள்ள நோயோ பயங்கரமானது. பிரிட்டிசார் கொண்டு வந்த நாள் முதலாக இந்த நோய் உங்களை பாதித்து வருகின்றது. உங்களுக்குள்ள இந்த நோய்க்கான மருந்து டாக்டர் நாகநாதனின் மருந்தகத்திலே இல்லை. அம் மருந்து இ.தி.மு.கவின் மருத்துவமனையில் இருக்கின்றது. அதனால் நானே உங்களுக்குள்ள நோயை குணப்படுத்தக் கூடிய தலைசிறந்த மருத்துவனாக இருக்கின்றேன்.” என்று குறிப்பிட்டார். இளைஞர்கள் மத்தியில் இக்கருத்துக்கள் வெகுவாக வரவேற்கப்பட்டன.

கொழும்பு பல்கலைக்கழக கருத்தரங்கு

1961ம் ஆண்டு கொழும்பு பல்கலைக்கழக தமிழ் மாணவர்மன்றம் “சிறுபான்மை மக்களும் தேசிய பிரச்சினைகளும்” எனும் தலைப்பில் கருத்தரங்கொன்றினை நடத்தியது. தமிழரசு கட்சியின் தலைவர் எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம், இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (சீனசார்பு) தலைவர் நா.சண்முகதாசன், இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழக பொதுச் செயலாளர் ஏ.இளஞ்செழியன் ஆகியோர் இக்கருத்தரங்கில் பங்குபற்றி உரை நிகழ்த்தினார்கள். “தமிழ் மக்களுடைய பிரச்சினைகளை சமஷ்டி அரசின் மூலமே தீர்க்க முடியும், வேறு வழியே கிடையாது”, என தமிழரசு கட்சியின் தலைவர் எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் தனதுரையில் குறிப்பிட்டார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் சண்முகதாசன் தனதுரையில் “மக்களுடைய பிரச்சினைக்கு தீர்வு சமஷ்டி அல்ல ஒரு சோஷலிச அமைப்பின் மூலமாகவே அது சாத்தியமாகும்” என சிறுபான்மை இன மக்களின் பிரச்சினைக்கான தீர்வு என முன்வைத்தார். தோழர் இளஞ்செழியன் “தமிழ் பேசும் மக்கள் இந்நாட்டில் மூன்று பிரிவினராக இன்று வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஒன்று வடகிழக்கு பிரதேசத்தில் உள்ள தமிழ் மக்கள், மற்றையது மலைநாட்டில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்கள், மூன்றாவது பிரிவினர் பரந்த இஸ்லாமிய மக்கள் ஆவர். முழு நாட்டில் பிரச்சினையோடு தொடர்புடைய தேசிய ரீதியிலான அடிப்படை மாற்றத்திலேயே இப்பிரச்சினைக்கான தீர்வும் தங்கியுள்ளது. இந்நாட்டில் நிலவும் தேசிய பிரச்சினைகள் யாவும் தீர்க்கப்பட வேண்டுமானால் இன,மொழி,மத பேதமற்ற ஒரு தலைமையின் கீழ் முற்றாக சமூக அரசியல் பொருளாதார மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலமே தீர்க்க முடியும். இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகள் சமஷ்டி அரசினால் தீர்வதில்லை. இம்மக்களின் 90 சதவீதமானவர்கள் தொழிலாளர்களாக இருப்பதாலும் அவர்கள் சிங்கள மக்கள் வாழும் பிரதேசத்தில் உள்ளதாலும் அம்மக்கள் ஒரு தனித்துவமான பிரிவினராக இருக்கின்றார்கள், அதற்கான தீர்வும் தனித்துவமானது. வடகிழக்கில் வாழும் இஸ்லாமிய மக்களை விட பெரும்பான்மையான இஸ்லாமிய மக்கள் சிங்கள மக்களுடனேயே வாழ்கின்றார்கள். இம்மக்களின் தீர்வு வித்தியாசமானது. ஒடுக்கப்பட்ட சிங்களம் பேசும் மக்களுக்கான தீர்விலேயே அனைத்து சமூக

அரசியல் பொருளாதார மாற்றத்திற்கான தீர்வுத் தங்கியுள்ளது என தனது கருத்தினை முன்வைத்தார். தோழர் இளஞ்செழியனின் கருத்தினால் கவரப்பட்ட இளைஞர்கள் ஒருவர இடைவெளியின் பின்னர் அதே மண்டபத்தில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த 'சமயமும் தமிழ் மக்களும்' என்ற தலைப்பில் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றும்படி அவரை தனியாகச் சந்தித்து கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க மீண்டும் ஒருமுறை கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் உரையாற்ற சம்மதம் தெரிவித்தார். அக்கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய தோழர் இளஞ்செழியன் பின்வரும் கருத்துக்களை மாணவர் முன்வைத்து பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது "இந்து சமயம் தமிழர்களது சமயமல்ல நாம் இந்துக்களல்ல நாம் வணங்குகின்ற தெய்வங்கள் நமது கடவுள் அல்ல" என்றார் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட மாணவர் ஒருவர் "இந்து மதத்தை தாக்காதே", "இந்துக் கடவுள்களைத் தூற்றாதே!" என்று கூச்சலிட்டார். உணர்ச்சி வசப்பட்ட அந்த மாணவரை மண்டபத்தை விட்டு வெளியே அனுப்பிய பின் கூட்டம் தொடர்ந்து நடைபெற்றது.

பண்டாரவனை பொதுக்கூட்டம்

வடகிழக்குத் தமிழ் மக்களின் உரிமைக் கோரிக்கைகளுடன் மலையக மக்களின் உரிமைக் கோரிக்கைகளையும் முன்வைத்து போராட உறுதியளித்த தமிழரசுக் கட்சியுடன் சேர்ந்து தமது அரசியல் இலட்சியங்களை அடைவதற்கான அங்கீகாரத்தினை மலையக மக்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்வதற்கான கூட்டத்தினை இ.தி.மு.க பண்டாரவனை நகரசபை மண்டபத்தில் நடாத்தியது. தமிழரசு கட்சியின் தலைவர்களில் அநேகமானவர்கள் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்தனர். கட்சியின் தலைவர் எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் மருத்துவ சிகிச்சைக்கென இங்கிலாந்து சென்றிருந்தார். எனவே தமிழரசுக்கட்சியின் சார்பில் முதிருச்செல்வம் மாத்திரமே கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார். இக்கூட்டம் தொடர்பில் ஏற்கனவே பரவலான பிரச்சாரங்கள் செய்யப்பட்டதனாலும் அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு கூட்டம் என்பதாலும் பதுளை, பண்டாரவனை, பசறை, வெலிமடை, அபுத்தளை, ஹற்றன், நுவரெலியா, ஹாலிஎல போன்ற பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து பெருந்திரளான மக்கள் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர். இக்கூட்டத்தில் தமிழக தி.மு.க கூட்டங்களைப் போல் கூட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்குடன் ஒரு ரூபா நுழைவுக்கட்டணம் அறவிடப்பட்டது. நுழைவுக்கட்டணம் செலுத்தி கூட்டத்தில் மக்கள் கலந்து கொண்டது மலையக வரலாற்றில் இதுவே முதல் தடவையாகும். பண்டாரவனை நகரசபை மண்டபத்தில் 700 பேர் மாத்திரமே அமரக்கூடியதாக இருப்பினும் 1200 பேர் மண்டபத்தில் நிரம்பி இருந்தனர். ஏனைய தோழர்கள் மண்டபத்திற்கு வெளியே ஒலிபெருக்கியின் மூலம் நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர். கூட்டதின் போது இ.தி.மு.க தோழர்கள் பல முக்கியமான கேள்விகளை எழுப்பினர். தமிழரசுக் கட்சியுடன் இ.தி.மு.க இணைந்து செயற்படுவது தொடர்பில் பல கோணங்களில் இருந்து திருச்செல்வம் கியூ.சி அவர்களிடம் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. அவற்றில் சிலவற்றை குறிப்பிடுவது இன்றியமையாதது.

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

01. ஜி.ஜி. பொன்னம்பலமும் அவரைப் பின்பற்றியவர்களும் எங்களுடைய பிரஜாவுரிமையை இல்லாமல் ஆக்குவதற்கு உதவி செய்தார்கள். எங்கள் பிரஜா உரிமையை இல்லாமல் ஆக்கிய டி.எஸ். சேனநாயக்கவுடன் இணைந்து கொண்டார்கள். அதே வடமாகாணத்திலிருந்து வந்திருக்கும் உங்களையும், உங்கள் கட்சியையும் நம்பலாமா?
02. சமஷ்டி அரசு உங்களுக்கு கிடைத்தால் எங்களுக்கு என்ன நன்மை?
03. வடக்கு, கிழக்கு பகுதிகளில் குடியேறும்படி எங்களை கேட்கின்றீர்கள். 10 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட நாங்கள் குடியேற நிலவளமும், நீர்வளமும் அப்பகுதியில் உண்டா?
04. எங்களில் பிரஜா உரிமை உள்ளவர்களை மட்டும் குடியேற்றுவீர்களா?
05. குடியேற்றும் அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்குண்டா? அல்லது உங்கள் தமிழரசு கட்சிக்கு உண்டா?

இவ்வாறான கேள்விகளுக்கு திரு. திருச்செல்வத்தினால் உரிய பதிலளிக்க முடியவில்லை. தடுப்புக் காவலிலுள்ள தலைவர்கள் விடுதலை பெற்று வந்தவுடன், அத்தோடு எமது தலைவர் எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் இலங்கை திரும்பியதும் உங்கள் கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கப்படும் என்று தன்னை கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கும் பொறுப்பில் இருந்து விடுவித்துக் கொண்டார்.

நுவரெலியாவில் கருத்தரங்கும் ஆர்ப்பாட்டமும் பொதுக் கூட்டமும்

பண்டாரவனையில் நடத்தப்பட்ட கூட்டத்தினைத் தொடர்ந்து நுவரெலியா நகர மண்டபத்தில், நுவரெலியா மாவட்ட இ.தி.மு.க செயலாளர் எஸ். இராமநாதன் தலைமையில் கூட்டமொன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கருத்தரங்கம், ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம், பொதுக் கூட்டம் என இந்நிகழ்வு அமைந்தது. தடுப்புக் காவலில் இருந்து விடுதலை செய்யப்பட்ட வடகிழக்கு தமிழ்த்தலைவர்களும் இக்கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளவிருந்ததால் மலையக அரசியல் வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு கூட்டமாக இது கருதப்பட்டது. வடகிழக்கு தமிழ் தலைவர்களான அ.அமிர்தலிங்கம், திருமதி. மங்கையர்க்கரசி அமிர்தலிங்கம், மு.சிவசிதம்பரம் ஆகியோர் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர். தவிர இ.தி.மு.க தோழர்கள், மலையகத்தின் புத்திஜீவிகள், நகரவர்த்தகர்கள், மாணவர்கள், என பலதரப்பினரும் இக்கூட்டத்தில் பங்கேடுத்துக் கொண்டனர்.

பண்டாரவளை கூட்டில் எழுப்பப்பட்ட அதே கேள்விகளை தோழர்கள் இக்கூட்டதிலும் வடகிழக்கு தமிழ்த்தலைவர்கள் முன்னெழுப்பினர். அ.அமிர்தலிங்கமும் மு.சிவசிதம்பரமும் தோழர்களால் எழுப்பப்பட்ட கேள்விகளுக்கு விடையளித்தனர்.

இரண்டாவது சமூக சீர்திருத்த மாநாடு

1962 ம் ஆண்டு, அட்டன் டன்பார் மைதானத்தில் இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தின் இரண்டாவது சமூக சீர்திருத்த மாநாடும், அரசியல் மாநாடும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 1962, ஏப்ரல் 21, 22 ஆம் திகதிகளில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இம்மாநாட்டில் குறிப்பாக 21 ம் திகதி நடைபெற்ற சமூக சீர்திருத்த மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளும்படி, தமிழரசு கட்சியினருக்கும், இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ், ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் லங்கா சமசமாஜக் கட்சிக்கும் அதன் கீழ் இயங்கிய லங்கா தோட்டத் தொழிலாளர் யூனியன் தலைவர்களுக்கும் அழைப்புகள் விடுக்கப்பட்டன. எஸ். தொண்டமான், தோழர்கள் எஸ். செல்லையா, எஸ்.நேசன் ஆகியோர், குறித்த தினத்தில் தமக்கு முன் கூட்டியே ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட வேறு பல நிகழ்ச்சிகள் இருப்பதாக கூறி மாநாட்டிற்கு வாழ்த்துச் செய்திகளை மாத்திரம் அனுப்பினர். ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸின் தலைவர் ஏ. அஸ்ஸல், 'தீப்பொறி' பத்திரிக்கையின் ஆசிரியர் ம.க.அ. அந்தனியில், தமிழரசு கட்சியின் தலைவர் எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம், அ.அமிர்தலிங்கம், மு.சிவசிதம்பரம், திருமதி. மங்கையர்க்கரசி அமிர்தலிங்கம் என்போர் மாநாட்டில் பங்கெடுத்துக்கொண்டனர். சமூக சீர்திருத்த மாநாட்டின் முதல் நாள் நிகழ்ச்சிகளை தமிழரசு கட்சியின் தலைவர் எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் ஆரம்பித்து வைத்தார். இரண்டாம் நாள் மாநாட்டின் இறுதி நிகழ்ச்சியாக, அட்டன் மல்லியப்ப பஜாரில் இருந்து அட்டன் டன்பார் மைதானம் வரையிலான ஊர்வலம் நடைபெற்றது. திரு. எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் இ.தி.மு.க பொதுச்செயலாளர் ஏ. இளஞ்செழியன் ஆகியோரை திறந்த வாகனத்தில் ஊர்வலத்தில் அழைத்துச் சென்றனர். கடும் மழைபெய்த போதும் தோழர்கள் மிகவும் உற்சாகத்துடன் ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டனர். மலையக மக்களின் குடியுரிமைப் பிரச்சினைகளையும், மொழியுரிமைப் பிரச்சினைகளையும் பிரதானப்படுத்தி எழுதப்பட்ட பதாகைகளை ஏந்தி கோஷமிட்ட வண்ணம் ஊர்வலத்தில் 3000 க்கு மேற்பட்ட தோழர்கள் கலந்து கொண்டனர். இ.தி.மு.க.வின் பொதுச்செயலாளர் தலைமையில் இம்மாநாடு நடைபெற்றது.

இ.தி.மு.க. மாநாட்டில் தமிழரசுகட்சியினர் கலந்து கொண்டதற்கு சிங்கள மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பல அமைப்புகளும் எதிர்ப்பு தெரிவித்தன, தவிர இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரசும் "பிரஜா உரிமையை மலையக தோட்டத் தொழிலாளருக்கு இல்லாமல் செய்த பரம்பரையினரை இங்கு கூட்டிவராதே ! மலையக மக்களை காட்டிக்கொடுத்தவர்களை இங்கு

கொண்டுவராதே ! சமஷ்டி கொள்கை எங்களுக்குத் தேவையில்லை !!! என யாழ்ப்பாண தலைமைத்துவ விரோத மறைமுக எதிர்ப்பினைக் காட்டிக்கொண்டது. மாநாட்டில் சிறப்புரை நிகழ்த்திய இ.தி.மு.க பொதுச்செயலாளர் ஏ. இளஞ்செழியன், மாநாட்டினை எதிர்த்தவர்களுக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் தனது உரையினை நிகழ்த்தினார். "மலைநாட்டுத் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை காட்டிக்கொடுத்த தலைமை மறைந்து, இப்போது புதிய தலைமை உருவாகியுள்ளது. ஆகையால் இவர்களோடு இணைந்து நாம் போராடுவோம். முற்போக்கு சக்திகளுடன் வடக்கு, கிழக்கு மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தலைமையுடனும் மலையக மக்கள் இணையக்கூடியதான வழிமுறைக்கு காங்கிரஸ் தலைமை தடையாக இருந்து வருகின்றது. இதனால் சிங்கள மக்களில் ஒரு பகுதியினரதும், இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களினதும் நம்பிக்கையை நம்மால் பெறமுடியவில்லை.

"மலையக மக்கள் 'இந்தியர்கள்' என்ற உணர்வுப்பெட்டவர்களாகவே ஆக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ஆகவேதான் நாட்டின் ஏனைய மக்கள் சக்திகளுடன் இணைந்து நம் அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்புகள் அனைத்தும் இருந்தும் இல்லாதொழிந்தன."

நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்திய வம்சாவளி மக்களது அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளுக்கும், அவர்களது வாழ்வில் தேவைகளுக்குமாக குரல் கொடுத்து தலைமைத்துவம் தந்து கொண்டிருந்த லங்கா சமசமாஜ கட்சி தமது கொள்கைகளை, இம்மக்களின் நீதி நியாயமான கோரிக்கைகளைக் கைவிட்டு விட்டதால், மலையக மக்களின் கோரிக்கைகளையும், தங்கள் போராட்ட கோரிக்கைகளுடன் தமிழரசு கட்சி இணைந்திருப்பதால் இவர்களோடு சேர்ந்து நம் தேவைகளை வென்றெடுப்பதைத் தவிர நமக்கு வேறு வழியேதும் தென்படவில்லை." என்று தாம் தமிழரசு கட்சியுடன் இணைந்து செயற்படுவதற்கான அரசியல் நோக்கத்தினை விளக்கினார். மலையக வரலாற்றில் தமிழ் தேசியவாதத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடத்தப்பட்டதாக இம்மாநாடு அமைந்தது.

இ.தி.மு.க மீதான தி.மு.கவின் விமர்சனம் ;

1962 ம் ஆண்டு தமிழக தேர்தலில் தி.மு.க வைச் சேர்ந்த 50 பேர் சட்ட சபை உறுப்பினர்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். தமது புதிய அரசியல் நிலை தொடர்பாக பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு பேட்டியளித்த கலைஞர் கருணாநிதியும், நாவலர் நெடுஞ்செழியனும் "இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்ற கழகம் என்ற பெயரில் ஓர் அமைப்பு தேவையில்லை" என தமது பேட்டியில் குறிப்பிட்டதாக செய்தியொன்று 22 - 4 - 1962 அன்று 'தினகரன்' பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. இக்கருத்து தொடர்பில் விவாதிப்பதற்காக 3 - 5 - 1962 அன்று கூடிய இ.தி.மு.க செயற்குழு பின்வரும் தீர்மானங்களை மேற்கொண்டது.

“இ.தி.மு.க. என்ற பெயரில் ஒரு அமைப்பு தேவையில்லை என்பது, கலைஞரதும், நாவலரதும் தனிப்பட்ட கருத்தாகும். தமிழகத்தில் இயங்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நாட்டின் எல்லையை முன்வைத்து ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் இனத்தின் பெயரால் அமைக்கப்பட்டது. இதனடிப்படையில் தமிழக தி.மு.க, இ.தி.மு.க என்ற பெயரில் (திராவிட, திராவிடர்) என்ற சொற்கள் வேறுபடுத்துகின்றன. தமிழக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்கும் இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்துக்கும் இதன் மூலம் சம்பந்தம் இல்லை என்பது தெளிவாகின்றது.”

“இலங்கை வாழ் தமிழ்மக்கள் திராவிடர்களேயாவர். திராவிட மக்களுடைய சமூக, பொருளாதார, அரசியல், மொழி, கலை கலாசார பின்னணியும் இத்துறைகளில் முன்னேற்றம் காண்பதற்கான அடிப்படை நோக்கத்தையும் இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டிருக்கின்றது. சமூக சீர்திருத்தக் கொள்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதையும் இ.தி.மு.க அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்குகின்றது. எனவே இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் என்ற பெயரால் ‘கழகம்’ இயங்குவது சரியானதென இச்செயற்குழு கருதுகின்றது”.

இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. தொண்டமான் சென்னையில் தமிழ் பத்திரிகை ஒன்றிற்கு அளித்த பேட்டியில் “இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தின் மூலம், தமிழரசு கட்சியினர் மலையக தோட்டப் பகுதிகளில் ஊடுருவல் செய்து அரசியல் இயக்கம் நடத்தி வருவதானது சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பெரும் சந்தேகத்தையும் பீதியையும் ஏற்படுத்தி வருகின்றது ! ” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். இ.தி.மு.க செயற்குழு கூட்டத்தில் தொண்டமானின் இக்கருத்து வன்மையாக கண்டிக்கப்பட்டதுடன் இக்கருத்து தொடர்பில் தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன் விளக்கமளிக்கும் போது “1962 அட்டனில் நடைபெற்ற இ.தி.மு.க மாநாட்டில் தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். தமிழ் தேசிய உணர்ச்சியால் மலையக மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் அணிதிரண்டதைக் கண்டு கொண்ட அச்சத்தின் பிரதிபலிப்பையே தமிழகப் பத்திரிகைகளுக்கு திரு. தொண்டமான் மழுப்பி கூறியிருக்கின்றார்.

“இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் தமிழரசு கட்சியினர் மலையகத்தில் அரசியல் நடத்துவதை என்னுமே அங்கீகரிக்காது. அத்தோடு தமிழரசு கட்சியினர் மலையகத்தில் அரசியல் நடத்துவதற்கு வேலைத்திட்டமோ, கொள்கை விளக்கமோ இல்லையென்பதை தொண்டமான் அறியாததாலேயே அவ்வாறு கூறியுள்ளார்” எனக் குறிப்பிட்டார்.

இ.தி.மு.க. மீதான தடை

வடகிழக்கு மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அரசியல் சக்தி ஒன்றுடன், இலங்கையின் வலிமை வாய்ந்த தொழிலாளவர்க்கம் ஒன்று இணைந்து அரசியல் செயற்திட்டங்களை முன்னெடுப்பது தென்னிலங்கை இனவாத அரசியல்வாதிகளின் பெரும் விமர்சனத்திற்குள்ளாகியது. இ.தி.மு.கவின் அழைப்பை ஏற்று மலையகத்தில் தமிழரசு கட்சியினர் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு, மொழியுரிமை, குடியுரிமை தொடர்பில் உறுதியான தீர்மானங்களை எடுத்தமை மிகவிரைவாக இனவாத சக்திகளின் அவதானத்திற்குட்பட்டது. பேரினவாத அமைப்புகளின் பிரதிநிகளாக இருந்த, வெலிமடை பாராளுமன்ற அங்கத்தவரும், தேசிய விடுதலை முன்னணி தலைவருமான கே.எம்.பி. இராஜரத்தினா பௌத்த முன்னணியைச் சேர்ந்த மெத்தானந்த, தம்பதேனிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஆர்.ஜி. சேனநாயக்கா ஆளும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி இரத்தொட்டை பாராளுமன்ற உறுப்பினர் முணவீர போன்றவர்கள் இ.தி.மு.க ஓர் இனவாத அமைப்பு எனவும், அவ்வமைப்பு இலங்கையைத் தமிழகத்துடன் இணைக்க முயலும் சிங்கள விரோத கட்சியென்றும், தமிழக தி.மு.கவின் கிளை அமைப்பு என்றும் கூறி, இ.தி.மு.க.வை தடைசெய்யும்படி பாராளுமன்றத்தில் கோரிக்கையை முன்வைத்தனர். இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினரான பேர்ஸி- விக்ரமரத்தினாவும் சிங்கள அமைப்புகள் முன்வைத்த கோரிக்கையினை அங்கீகரித்துப் பேசினார். அவர் பாராளுமன்றத்தில் உரையாற்றும் போது “கடந்த சில நாட்களாக ஆளுங்கட்சி கூட்டத்தில் டி.எம். கே அல்லது இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக்கழகம் எனும் அமைப்பைப்பற்றி கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளமை எமக்குத் தெரியவந்துள்ளது.

இந்த கழகம் ஒரு சதிகார அமைப்பாகும். இவ்வமைப்பினைச் சார்ந்த முக்கியமானவர்களை கைது செய்ய முடியாது. ஆயினும் இந்த அமைப்பை தடைசெய்ய ஏன் அரசுக்கு முடியாது என்று நான் கேட்கிறேன்.” “இந்தியாவிலிருக்கும் இவ்வமைப்பின் கிளையை இவர்கள் மலைநாட்டில் அமைப்பதன் மூலம் எவ்வாறான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வார்கள்! நாம் எவ்வாறான பிரச்சினைக்கு முகம் கொடுக்க நேரிடும் என்று யாருக்குச் சொல்ல முடியும். இது தொடர்பாக அதிகமாக நான் பேசப்போவதில்லை” என தெரிவித்தார். கே.எம்.பி. இராஜரத்தினா, பேர்ஸி விக்ரமரத்தின, நுவரெலியா பா.உ. வில்லியம் பெர்ணாண்டோ உள்ளிட்ட அனைத்து சிங்கள அமைப்புகளின் தலைவர்களும் பாராளுமன்றத்தில் இ.தி.மு.க.வை தடை செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை பின்வரும் காரணங்களின் அடிப்படையில் அங்கீகரிப்பதாக கூறினார். “தி.மு.க. வின் தலைமை நிலையம் சென்னையில் உள்ளது என்றும் அதன் பெருந்தலைவர் சி.என். அண்ணாதுரை என்றும், தி.மு.க. இந்நாட்டைக் கைப்பற்றி, அதனை தமிழ் நாட்டோடு இணைப்பதே இவர்களது பிரதான நோக்கம்” என உண்மைக்குப் புறம்பான செய்திகளை காரணங்களாக பாராளுமன்றத்தில் தெரிவித்தனர்.

இ.தி.மு.க.வை தடைசெய்ய வேண்டும் என்பதை பாராளுமன்றத்தில் பேசிய சில இடதுசாரியினர் அதே சமயம் இந்திய வம்சாவளியினரின் பிரஜா உரிமைப்பிரச்சினையும் தீர்க்கப்படுதல் வேண்டுமென கருத்து தெரிவித்தனர். இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் பீட்டர் கெனமன் இது தொடர்பாக பேசுகையில் “ஆளுங்கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இ.தி.மு.க செயல் நடவடிக்கைகளில் அதிகமாக கவலைப்படுவதை அவதானிக்கின்றேன். நீங்கள் அது சம்பந்தமாக பெரிதும் வலியுறுத்துகின்றீர்கள். நானும் இ.தி.மு.க வை பலமாக ஆட்சேபிக்கின்றேன். இ.தி.மு.கவுடன் தமிழரசு கட்சியும் இணைந்து தமிழ் மக்களது உணர்வை தூண்டிவருவது பற்றியும் நீங்கள் அதிருப்தி அடைந்துள்ளதையும் காணமுடிகின்றது. “அதே வேளை 1948ம் ஆண்டு பிரஜாவுரிமைச் சட்டம், மலையக மக்களின் குடியுரிமைப் பிரச்சினையை தீர்க்கவில்லை யென்பது தெட்டத் தெளிவானதாகும். இதன் காரணமாக இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் நாடற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். “தற்போது இரண்டு பிரதம மந்திரிகளுக்கும் இடையில் மீண்டும் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தை குறித்து கருத்து வெளியிட்டு வாதிக்கப் போவதில்லை. ஆனால் இப்பேச்சுவார்த்தைகளின் அடிப்படை நோக்கம் நாடற்றவர் பிரச்சினைக்கு இறுதி முடிவெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அழுத்தி கூற விரும்புகின்றேன், என பீட்டர் கெனமன் குறிப்பிட்டார். பாராளுமன்றத்தில் இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தினை தடைசெய்யும் படி சிங்கள இனவாத அமைப்புக்களும் ஏனைய கட்சியினரும் அரசாங்கத்தை கடுமையாக நிர்ப்பந்தித்தனர். நியமன உறுப்பினராக இருந்த தொண்டமாமனோ, தமிழரசு கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களோ இ.தி.மு.க தடை சம்பந்தமாக எதுவிதமான கருத்துக்களையும் கூற திராணியற்றவர்களாகவும், பொம்மைகளாகவும் பாராளுமன்றத்தில் அமர்ந்திருந்தனர்.

தமிழரசு கட்சியினரின் அநாகரீகமான இந்த அரசியல் மௌனத்தை அறிந்த இ.தி.மு.க. பொதுச்செயலாளர் தோழர் இளஞ்செழியன் தோழர் என்.எஸ். நாகையாவுடன் எம்.திருச்செல்வம் கியூ.எப் வீடு சென்று சந்தித்ததோடு, அவருடன் எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகத்தினையும் சந்தித்து இது குறித்து விவாதித்தார். “தமிழரசு கட்சியை மலையகத்திற்கு அழைத்துச் சென்றமையே, இ.தி.மு.க வை தடைசெய்ய வேண்டும் என இனவாத சக்திகள் பாராளுமன்றத்தில் கொதித்தெழுந்ததற்கான அடிப்படைக் காரணமாகும். ஆனால் பாராளுமன்றத்திலும் வெளியிலும் இ.தி.மு.க தாக்கப்படும் போது தமிழரசு கட்சி உறுப்பினர்கள் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லாமல் மௌனமாக இருக்கிறார்களே அது ஏன்?” என தோழர் இளஞ்செழியன் ஆத்திரத்துடன் வினா எழுப்பினார். இதற்கு தமிழரசு கட்சியின் தலைவர் எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம், “நான் இன்று எமது கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களிடம் கடிதம் மூலம் விளக்கம் கேட்டு எழுதுகின்றேன்” என்று பதிலளித்தார். பின்னர் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கும் சிராவஸ்திக்குச் சென்று, அ.அமிர்தலிங்கத்திடம் தோழர் இளஞ்செழியன் காரசாரமாக விவாதித்தார். “ஆத்திரப்பட வேண்டாம். எல்லாவற்றிற்கும் பாராளுமன்றத்தில் பதிலளிக்கின்றேன்” என்று அ.அமிர்தலிங்கம் சமாதானம் கூறினார். பின்னர்

தமிழரசு கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தி.மு.க.வுக்கு எதிரான வாதங்களுக்கு எதிராக பேச தொடங்கினார்கள். இ.தி.மு.க. தடைபற்றிய பாராளுமன்றத்தில் விவாதம் நடைபெற்ற போது லங்கா சமசமாஜ கட்சித் தலைவர்களான கலாநிதி கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வா, தோழர்கள் பேர்னாட் சொய்சா, எட்மன் சமரக்கொடி போன்றோர், “எலியைப் புலியாக்கி, பிரச்சினைகளைப் பெரிதாக்குவதை விட்டு, மலைநாட்டு மக்களின் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுங்கள். தி.மு.க. வை விமர்சனம் செய்வதன் மூலமோ, தடை செய்வதன் மூலமோ பிரச்சினை தீராது!” என வாதிட்டனர். 1964 - 3 - 21 அன்று வீரகேசரியில் “இலங்கையில் இயங்கி வரும் திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகங்களைத் தடைசெய்யுமாறு கோரும் ஆறு அம்ச மகஜர் ஒன்றினை அகில இலங்கை பௌத்த குருமார்களின் மூன்று நிகாயாக்களைச் சேர்ந்த மகாசங்க சபாவின் பௌத்த பிக்குகள் நேற்று பிரதமரிடம் பிரதிநிதிகள் சபை கட்டிடத்தில் கையளித்தனர்” என்ற செய்தி வெளியானது. பாராளுமன்றத்திலும், வானொலி, பத்திரிகை என்பன மூலமும் இ.தி.மு.க சர்ச்சைக்குரிய அமைப்பாக பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. நாடுமுழுவதிலும் பௌத்த அமைப்புகள் நகர சபைகள், கிராமசபைகள் போன்ற அமைப்புகளெல்லாம் இ.தி.மு.க வை தடை செய்யக் கோரி பல இடங்களில் கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டனர்.

“மலையகத் தமிழ் மக்களில் 90 வீதமானவர்கள் தொழிலாளர்களாக இருப்பதாலும் அவர்கள் மூலம் 65 வீதமான வெளிநாட்டு செலாவணியைப் பெற்றுக் கொள்வதன் மூலமும் வடகிழக்குத் தமிழ் மக்களுடன் மலையகத் தமிழ் மக்கள் இணைவதால் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகளைக் கவனத்தில் கொண்டு இ.தி.மு.க வை தடைசெய்வதாக அரசாங்கம் அறிவித்தது. 1962-7-18 ம் திகதி காலை பத்துமணிக்கு சி.பி.டி. சில்வா தலைமையில் பாராளுமன்றக் குழு கூடியது. நுவரெலியா பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வில்லியம் பெர்னான்டோ தடை செய்ய வேண்டும் என்ற பிரேரணையை கொண்டு வந்தார். 1962 - 7 - 22 திகதி நள்ளிரவோடு அவசர கால சட்டத்தின் கீழ் இ.தி.மு.க தடைசெய்யப்படுவதாக நாட்டின் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா உத்தியோக பூர்வமாக அறிவித்தார். “இலங்கையில் இயங்கிவந்த திராவிட முன்னேற்ற கழகம் மூன்று பிரிவுகளும் நேற்று முன்தினம் நள்ளிரவு முதல் தடை செய்யப்பட்டுள்ளன. இது சம்பந்தமாக பிரதம மந்திரி நேற்று முன் தினம் வெளியிட்ட வர்த்தமானி அறிக்கையில் இவ்விவக்கங்கள் தொடர்ந்தும் செயலாற்றாமையின் நாட்டு மக்களிடையே பிளவும், அமைதிக்கு அபாயமும் நேரிடும் எனக் கருதியே தாம் இந்நடவடிக்கையை மேற்கொள்வதாக குறிப்பிட்டார்.” தடைசெய்யப்பட்ட அறிவித்தல் கிடைத்ததையடுத்து ஏ.எம். அந்தோணிமுத்து தலைமையில் இயங்கிய தி.மு.க கலைக்கப்பட்டுவிட்டதாக பிரதமருக்கு அறிவித்தார். இரா. அதிமணி தலைமையிலான தி.மு.க வும் தன்னுடைய நடவடிக்கைகளை கைவிட்டது. தமிழரசு கட்சியினர் பாராளுமன்றத்தில் தமது எதிர்ப்பை காட்டுவதற்கு முன்னரே இ.தி.மு.க. மீதான தடையுத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு விட்டது. எனினும் இ.தி.மு.க மீதான ஜனநாயக விரோத தடையினை கண்டித்து,

அ.அமிர்தலிங்கம் பாராளுமன்றத்தில் நீண்ட உரையொன்றினை நிகழ்த்தினார். அவ்வுரையின் சில முக்கிய பகுதிகள்,

“இந்நாட்டில் மலையக தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மூடப் பழக்க வழக்கங்களை ஒழித்து, சாதி பேதங்களை அகற்றி, அவர்களுடைய மொழி, குடியியல் உரிமைகளைப் பெற்று, அவர்களும் இந்நாட்டில் மனிதர்களாக தன்மானத்தோடு வாழ வேண்டுமென்ற ஒரே இலட்சியத்துக்காக உழைத்து வந்த திராவிடர் முன்னேற்ற கழகத்தை அரசாங்கம் தடை செய்தது ஜனநாயகத்துக்கு முரணானது! மனித உரிமைக்கு மாறானது என்பதை கூறிக் கொள்கின்றேன். உண்மையில் இக்கழகம் மேற்கொண்ட எந்த நடவடிக்கைக்காக இத்தடை போடப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை அரசாங்கத்திடமிருந்து நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.” “இந்த கௌரவம் மிக்க சபையிலே சிம்மாசனப் பிரசங்க விவாதத்தில் பேசிய பல்வேறு அங்கத்தவர்களும் இந்த திராவிடர் முன்னேற்ற கழகத்தினைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். கௌரவ காலிப் பிரதிநிதி டபிள்யூ தவ்நாயக்கா அவர்களும் திராவிடர் முன்னேற்ற கழகத்தினைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள்.”

“எனக்கு முன் பேசிய மட்டக்களப்பு இரண்டாவது பிரதிநிதி ஏ.எப்.எம். மரைக்கார் அவர்களும், நுவரெலியா பிரதிநிதி டி. வில்லியம் பெர்ணான்டோ அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். வெலிமடைப் பிரதிநிதி கே.எம்.பி. இராஜரத்தினாவும், அவரது பாரியார் குசுமா இராஜரத்தினாவும் இ.தி.மு.க.வுக்கு எதிராக கர்ச்சனை செய்தார்கள். கம்புனிஸ்ட் கட்சியின் கம்புறுபிட்டி பிரதிநிதி பேர்ஸி விக்கிரமசிங்க அவர்களும் பிரஸ்தாபித்தார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் குறிப்பிடும் இப்பூதம் என்ன என்பதை நான் குறிப்பிட வேண்டியதாகின்றது.”

“இந்த திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் என்பது இன்று நேற்று தோன்றிய ஓர் இயக்கமல்ல. நான் இலங்கையில் சர்வகலாசாலையில் 1946 - 47 ம் ஆண்டளவில் கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே இ.தி.மு.க.கழகம் இருந்தது. கடந்த பதினாறு ஆண்டுகளாக இந்தக் கழகம் இந்த நாட்டில் இயங்கி வருகின்றது. அவர்களது நோக்கம் இலங்கையில் வாழ்கின்ற மலைநாட்டுத் தமிழர்கள் மத்தியில் முக்கியமாக சாதியின் பெயரால் காணப்படும் பேதங்களை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டுமென்பதேயாகும்.”

“மூடநம்பிக்கையில் சிக்கி காடனையும் மாடனையும் வணங்கி, பலியிட்டு கூத்தாடி வாழும் மூட நம்பிக்கையில் இருந்து அவர்களை விடுவிக்க வேண்டுமென்பதாகும். மலைநாட்டு மக்கள் தன்மானம் பெற்றவர்களாக, பகுத்தறிவுப்பாதையில் செல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனேயே இ.தி.மு.க இயங்கி வருகின்றது. பெயரளவில்தான் தென்னிந்தியாவில் இயங்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் இ.தி.மு.க விற்கும் ஒற்றுமை இருக்கின்றதே தவிர, ஸ்தாபன ரீதியாக தொடர்பு எதுவும் இல்லையென்பதைத் தெட்டத் தெளிவாகக் கூற வேண்டியது என் கடமையாகும்.”

“இந்திய திராவிட முன்னேற்றக்கழகத் தலைவர் அண்ணாத்துரை அவர்களும் செயலாளர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களும் இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்துக்கும் தங்களுக்கும் எதுவிதமான தொடர்பும் கிடையாதென்பதை எல்லோருக்கும் கூறியிருக்கின்றார்கள்.” “இ.தி.மு.க என்ற பெயரில் மூன்று ஸ்தாபனங்கள் இருந்தாலும், இரண்டு ஸ்தாபனங்கள் கொழும்பில்தான் இருந்து வருகின்றன. தோட்டப்பகுதியில் இருக்கும் மற்றொரு ஸ்தாபனம் திருவாளர் இளஞ்செழியன் என்பவரை செயலாளராகக் கொண்டது. அவர்களுடைய நோக்கம் நாட்டைப் பிரிப்பதல்ல. இ.தி.மு.க வின் நோக்கம் நாட்டைப் பிரிப்பதுதான் என்று யாரும் நிரூபிப்பார்களேயானால் நான் என்னுடைய பாராளுமன்ற பதவியை இராஜினாமா செய்ய ஆயத்தமாக இருக்கின்றேன்.”

“இ.தி.மு.க வின் நோக்கம் மலைநாட்டுத் தமிழ் தொழிலாளர்களை சாதி பேதத்திலிருந்து மீட்டு, அவர்களை ஓரினமக்களாக ஒன்று படச்செய்வதேயாகும். ஒருவரை ஒருவர் தொடக்கூடாது என்றும், அவர் அந்தச்சாதி, இவர் இந்தச்சாதியென்றும் பிளவுப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் மக்களிடையேயுள்ள பேதத்தை அகற்றுவது, அவர்களை ஒன்றுபடுத்துவது பிழையா? அரசாங்க கட்சியில் உள்ளவர்களானாலும் சரி, எதிர்கட்சியில் உள்ளவர்களானாலும் சரி! இந்நோக்கம் பிழையானதென கூறுவார்களா ?

“மக்கள் மதத்தின் பெயரால் எத்தனை எத்தனையோ மூடநம்பிக்கைகளுக்குட்பட்டுக் கிடக்கின்றார்கள். மற்றவர்களிலும் பார்க்க கூடுதலாக படிப்பறிவற்ற தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தான் மூட நம்பிக்கை என்ற கோரப்படியில் சிக்கிக்கிடக்கின்றார்கள். கடவுள் ஒருவர் உண்டு, ஆனால் அதற்காகப் பலியிடத் தேவையில்லையெனக் கூறுவது பிழையா இ.தி.மு.க நிறுவப்பட்டதன் நோக்கமே இதுதான்.” “அடுத்தது அரசாங்கம் செய்த அக்கிரமான செயல்களால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி, அவர்கள் இழந்தவைகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பது. அது தான் அவர்களை நாடற்றவர்களாக்கி மொழியுரிமையைப் பிடுங்கி இந்நாட்டில், அவர்களை எந்தவிதமான உரிமையும் அற்றவர்களாக ஆக்கி வைத்திருக்கும் அநியாயத்தை எதிர்த்து அவர்களுக்கு உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பது இவர்களது சங்கற்பமாகும். அம்மக்களுக்கு தொழிலுமில்லை துணையுமில்லை.”

“கல்வியும் இனிமேல் புதுக்கல்வித் திட்டத்தின்படி சிங்களத்தில்தான் அவர்களும் கற்கவேண்டும். அவர்களுக்கு இந்நாட்டில் பிரஜா உரிமையில்லை. வாக்குரிமையில்லை. அவர்கள் துரத்தப்பட்டால் தங்கியிருப்பதற்கு ஓர் இடந்தானும் இல்லை. மிருகங்களுக்குக் கூட காட்டில் இடமுண்டு. எறும்புகளுக்கு கூட புற்றுகள் இருக்கின்றன.”

இந்நாட்டின் வளத்துக்காக உழைத்து வந்த தொழிலாளர்கள் நேற்று இன்று வந்தவர்கள் அல்ல. எத்தனையோ எத்தனையோ தலைமுறைகளாக

இந்நாட்டில் வாழ்ந்து வருபவர்கள் இவ்வாறு அ.அமிர்தலிங்கம் ஆற்றிய உரையைத் தொடர்ந்து தமிழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சிலர் இ.தி.மு.க. தடை நியாயமற்றதென உரையாற்றினார்கள்.

இ.தி.மு.க வின் மீதான தடையை வரவேற்ற கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியினரும், கண்டித்த லங்கா சமசமாஜ கட்சியினரும் மலையக மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை அரசு உறுதி செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தினை வலியுருத்தினர். இ.தி.மு.க வின் வளர்ச்சிக்கான உடனடி காரணமாக அமைந்த இப்பிரச்சினையை தீர்க்க வேண்டியது அரசின் அவசிய அவசரமான கடமை என்பதை விளங்கப்படுத்தினர். தமிழரசு கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எஸ்.எம். இராஜமாணிக்கம் பேசும் பொழுது “ஏறக்குறைய பதினாறு வருடங்களுக்கு மேலாக இயங்கி வந்த இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்ற கழகத்தைத் தடைசெய்து இந்த அரசாங்கம் பெரும்பான்மை மக்களிடையே பொய்யான வதந்திகளைப் பரப்பியுள்ளது. சமூக பொருளாதாரத் துறைகளில் அபிவிருத்தி காண பாடுபட்ட ஒரு ஸ்தாபனம் அபாயகரமான ஒரு ஸ்தாபனம் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது என்றும் இந்திய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பெயரைச் சூட்டிக்கொண்ட பாவத்தினால் இலங்கை தி.மு.க வுக்கும் வீணை அவப்பெயர் ஏற்பட்டது என்றும் கூறினார்.”

“தமிழக திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர் திரு. என்.வி. நடராஜன் ஒரு பேட்டியில் இலங்கையில் தி.மு.க. தடை செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி பிரஸ்தாபித்த பொழுது, இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்ற கழகத்துக்கும் இந்திய தி.மு.க வுக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லையெனக் கூறியுள்ளார். தமிழக தி.மு.கவின் செயலாளர் இவ்வாறு அழுத்தம் திருத்தமாக கூறியிருக்கையில் இவையிரண்டுக்கும் இடையே தொடர் இருப்பதாக கற்பித்து அரசாங்கம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கை பெறும் அநீதியாகும்” எனக்குறிப்பிட்டார். வவுனியா தமிழ் காங்கிரஸ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. தா.சிவசிதம்பரம் “பத்து லட்சம் தோட்டத் தொழிலாளர்களையும் வெட்டித் தேயிலைச் செடிகளுக்குப் பசளையாகப் புதைத்துவிட்டால் இப்பிரச்சினையே எழுத்து ஆகவே கொடுங்கள் வெலிமடைப் பிரதிநிதியிடம் வெட்டி தள்ளிவிடுவார் என்று காரசாரமாவே தனது கருத்தினைக் கூறினார். தமிழரசு கட்சியைச் சேர்ந்த டாக்டர் நாகநாதனும் இது குறித்து உரையாற்றினார். இ.தி.மு.க தடைசெய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து தோழர் ஏ.இளஞ்செழியன் உட்பட ஏனைய செயற்குழுவின் தோழர்களும் தலைமறைவு வாழ்க்கையினை மேற்கொண்டதுடன், வெவ்வேறு பெயர்களில் பல மன்றங்களை உருவாக்கி, தமது செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தனர். பகுத்தறிவு மன்றம், அண்ணா மன்றம், பாரதிதாசன் மன்றம், மறுமலர்ச்சி மன்றம், கதிரவன் கலைக்கூடம், அகில இலங்கை வாலிபர் முன்னணி, திருவள்ளுவர், மன்றம், குறிஞ்சி கூடம், மலையக அறிவகம், கருணாநிதி பொதுப்பணி மன்றம் போன்ற மன்றங்கள் இ.தி.மு.க தோழர்களினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வந்தன.

சுதந்திரமாக கூட்டங்கள் நடத்தப்படமுடியாத நிலையில் திருமணம், காதணி விழா (காது குத்துதல்) நினைவஞ்சலி கூட்டங்கள், நாடகங்கள், கலைநிகழ்ச்சிகள், சொற்பயிற்சி மன்றங்கள், கருத்தரங்குகள், பட்டி மன்றங்கள், நினைவுச் சொற்பொழிவுகள் என்பன மூலம் கழக தோழர்கள், கொழும்பு, கண்டி, மாத்தளை, ஹட்டன், பதுளை, பண்டாரவளை, புசல்லாவை, அப்புத்தளை, பசறை, நாவலப்பிட்டி, இரத்தினபுரி, இறக்குவானை, எட்டியாந்தோட்டை போன்ற இடங்களில் கழகப் பிரச்சாரங்களையும், சிற்றேடுகள், நூல்கள் வெளியிடுதல் போன்ற நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டனர். இதே நிலை வடக்கு, கிழக்கிலும் தொடர்ந்து நடைபெற்றன. கொழும்பில் ‘முத்தமிழ் மறுமலர்ச்சி மன்றம்’, ‘இலங்கை வாலிபர் முன்னணி’ ஆகிய இரு அமைப்புகளினுடாகவும் தோழர்கள் ஏ. வைத்தியநாதன், அ. தங்கையா, மலைத்தம்பி, எஸ். நடராசன், அந்தனி ஜீவா, எஸ். மயில்வாகனம் போன்றோர் மலையகத்திலும் ஏனைய இடங்களிலும் தனியார் பள்ளிகளிலும் பல இயக்க நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி கழக செயற்பாடுகளில் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தை தடை செய்தமையை கண்டித்து, யாழ் நகர உதவி மேயர் ஆ. துரைராசசிங்கம், யாழ்நகர சபையில் கொண்டு வந்த தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

கவிஞர் பி.ஆர். பெரியசாமிக்கு அளிக்கப்பட்ட பாராட்டு விழாவில், இ.தி.மு.க. தடைசெய்யப்பட்ட பின்னர் முதற்தடையாக கழக தோழர்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி கலந்து கொண்டு செயலாற்றினர். கொழும்பில் இயங்கும் நாற்பது மன்றங்கள் ஒன்றிணைந்து ஏற்பாடு செய்த, இந்த விழாவில் ஊர்காவற்றுறை எம்.பி யான பண்டிதர் கா.பொ. இரத்தினம் தலைமை தாங்கினார். திரு எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம், அ.அமிர்தலிங்கம், மு.சிவலிதம்பரம், மங்கையர்க்கரசி அமிர்தலிங்கம், இரா. சிவலிங்கம், தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன் ஆகியோர் கலந்து இவ்விழாவில் உரை நிகழ்த்தினர். தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன் பேசுகையில் “மலைநாட்டு மக்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிற கரங்கள், சில்வாக்களின் கரங்களாக இருந்தாலென்ன, செல்வாக்களின் கரங்களாக இருந்தால் என்ன? ஆதிக்கம் எந்த வடிவில் வந்தாலும் அதனை கரங்களில் ஏந்தியுள்ள வாள்களால் ஆதிக்கத்தை துண்டித்து விடுவார்கள்...” என்று குறிப்பிட்டார். இளஞ்செழியன் தொடர்ந்து பேசுகையில் “நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெறுங்கூலிகளாகவும் அடிமைகளாகவும், கொண்டுவரப்பட்ட மக்களிடம் அறிஞர்கள் தோன்றிவிட்டார்கள், பி.ஆர். பெரியசாமி போன்ற மகத்தான மக்கள் கவிஞர்கள் தோன்றிவிட்டார்கள். இரா.சிவலிங்கம் போன்ற பட்டதாரிகள் தோன்றி விட்டார்கள். இனியும் மலையக மக்களை அடக்கி, ஆதிக்கப்படுத்தி வைத்திருப்பதை அவர்கள் அனுமதிக்க தயாராக இல்லை. இதனை விளங்கிக் கொள்வது நல்லது. விளங்கிக் கொள்ள முடியாவிட்டால் ஆதிக்கம் செலுத்த எத்தனிக்கும் கரங்களுக்கு எதிராக வீசப்படும் வாள்களுக்கு இரையாக வேண்டியது தான்.”

தமிழரசு கட்சியினர், இ.தி.மு.க தடை செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, மலையகத்தில் 'இலங்கை தொழிலாளர் கழகம்' என்ற பெயரில் தொழிற்சங்கமொன்றை ஆரம்பித்தனர். இதனை கருத்திற்கொண்டே தோழர் ஏ. இளஞ்செழியனின் உரை அமைந்திருந்தது. இளஞ்செழியனின் உரையின் சாராம்சத்தை விளங்கிக் கொண்ட திரு. எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் இவ்விழாவில் உரையாற்ற மறுத்து விட்டார். திரு. எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம், தோழர் இளஞ்செழியனின் பேச்சுக்கு பதிலளித்து உரையாற்றுமாறு திரு.மு. சிவசிதம்பரத்தைக் கேட்டுக்கொண்டதையடுத்து, திரு. சிவசிதம்பரம் உரை நிகழ்த்தினார். தனதுரையில் "மலைநாட்டு மக்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்திட நாங்கள் வரவில்லை செலுத்தும் நோக்கமும் எமக்கில்லை. தமிழ்பேசும் மக்கள் என்ற வகையில், மலைநாட்டு தமிழ்பேசும் மக்களோடு தொடர்பு கொள்ள முயற்சிக்கின்றோம். எங்களுக்கு எவ்வித சுயநலமும் இல்லை" எனக்குறிப்பிட்டார். மலையக கவிஞர் பி.ஆர். பெரியசாமி பொன்னாடை போர்த்தி, பொற்கிளி வழங்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டார்.

தமிழரசு கட்சியின் மாநாடு

1962 ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 31, செப்டெம்பர் 1,2ம் திகதிகளில் தமிழரசு கட்சியினர் தமது 8வது மாநாட்டை மன்னாரில் நடத்தினர். இ.தி.மு.க, இ.தொ.கா., ஐ.தொ.க.வினருக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டன. அஸீஸ் தலைமையில் ஐ.தொ.கா வினரும் கே. இராஜலிங்கம் தலைமையில் இ.தொ.கா வினரும், தோழர். இளஞ்செழியன் தலைமையில் இ.தி.மு.க தோழர்களும் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர். தோழர் இளஞ்செழியன் "தமிழரின் மேன்மையை இகழ்ந்தவனை, என் தாய் தடுத்தாலும் விடேன்..." எனும் பாரதிதாசனின் கவிதைவரிகளுடன் தனது உரையை தொடங்கினார். தனதுரையில் "தொண்டமான் தமிழ் பேசுகின்றவராக இருப்பதனால் மலைநாட்டுத் தமிழ் பேசும் மக்கள் சார்பில் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளும் உரிமை அவருக்கு உண்டு. உருது மொழியை தாய்மொழியாகக் கொண்டவரும் தமிழினத்தில் இருந்து வேறுபட்டவருமான ஐ.தொ.க. தலைவர் அஸீஸ் தமிழ் பேசும் மக்களின் போராட்டத்துக்கான வழிவகைகளை ஆராய் கூடியுள்ள இம்மாநாட்டில் மலையக தமிழ் மக்கள் பிரதிநிதியாக எப்படி பங்கு பற்றலாம்? இப்படி தமிழரசு கட்சி அனுமதி வழங்கிய காரணந்தான் என்ன?

தனிப்பட்ட முறையில் அஸீசைப் பற்றி என்னிடம் அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது. விரோதமும் இல்லை. தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரதிநிதியாக அஸீஸ் அவர்களை, இம்மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள தமிழரசு கட்சி அழைத்திருப்பதை நாங்கள் கண்டிக்கின்றோம். சுருங்கச் சொல்வதானால் இ.தொ.கா வும் ஐ.தொ.கவும் தொழிற்சங்கங்களே! மலைநாட்டு மக்களது

தமிழ் தேசிய உணர்வுகளுக்கு இவ்விரு சங்கங்களும் அப்பாற் பட்டவையாகும். இனப்பற்றால் தமிழ் தேசிய உணர்வால் பத்துலட்சம் மலையகத் தமிழ் பேசும் மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இலட்சிய நோக்கமுடைய இயக்கம் இ.தி.மு.க வே! என்று குறிப்பிட்டதுடன் மீண்டும் ஒருமுறை "தமிழனின் மேன்மையை இகழ்ந்தவனை - என் தாய்தடுத்தாலும் விடேன் என்ற பாரதிதாசனின் கவிதை வரியினை கூறி உரையினை முடித்தார். தோழர் இளஞ்செழியனின் உரை நிறைவு பெற்றதும் திரு. அஸீஸ் அவர்கள் "நான் இளஞ்செழியன் அவர்களுடைய பேச்சை ஆட்சேபிக்கின்றேன். விருந்தாளியாக என்னையும் என் குழுவினரையும் அழைத்து, அமரவைத்து, இளஞ்செழியன் மூலம் இழிவுபடுத்தியதை என்னால் பொறுக்க முடியவில்லை. இச்சம்பவத்துக்காக செல்வநாயகம் அவர்கள் மன்னிப்பு கேட்க வேண்டும் மன்னிப்பு கேட்காவிட்டால் நானும் என் குழுவினரும் மாநாட்டை விட்டு வெளியேறிவிடுவோம்" என தன் ஆட்சேபணையை தெரிவித்தார்.

திரு.அஸீஸ் அவர்களின் ஆட்சேபணையைத் தொடர்ந்து கூட்டத்தில் அமைதியின்மை ஏற்பட்டது. தமிழரசு கட்சித் தலைவர் திரு.எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் திரு.அஸீஸ் அவர்களின் ஆட்சேபணையை கருத்திற்கொண்டு தனது உரையினை நிகழ்த்தினார். "இளஞ்செழியன் உங்களைப்பற்றி சொந்த முறையில் இங்கு பேசவில்லை மலைநாட்டுத் தமிழ் மக்களை நீங்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது என்று உணர்த்தியதை நான் முற்றும் முழுதுமாக ஆதரிக்கின்றேன். எனவே அவரது பேச்சுக்கு மன்னிப்பு கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையெனக் கருதுகின்றேன்." என செல்வநாயகம் கூறியதைத் தொடர்ந்து மாநாட்டில் கூடியிருந்தவர்கள் கைதட்டி ஆரவாரித்து அவ்வுரையினை அங்கீகரித்தனர், அதனால் திரு அஸீசும் ஐ.தொ.க. பொதுச்செயலாளர் வி.எம். சுப்பிரமணியமும் அவரது குழுவினரும் மாநாட்டு மண்டபத்தை விட்டு வெளிநடப்பு செய்தனர்.

மன்னாரில் நடைபெற்ற தமிழரசு கட்சியின் 8வது மாநாட்டில் 'இலங்கை தொழிலாளர் கழகம்' அமைப்பது தொடர்பான தீர்மானம் பிரேரிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட தமிழரசு கட்சியின் ஊர்காவற்றுறை பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வி.நவரத்தினமும் திருகோணமலை பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இராஜவரோதயமும் இத்தீர்மானத்தை எதிர்த்தனர். 1962ம் ஆண்டு இ.தி.மு.க. தடைசெய்யப்பட்டிருந்த வேளையில் இந்திய பிரதமர் ஜவகர்லால் நேரு இலங்கைக்கு வருகை தந்தார். தோழர் எஸ்.சண்முகவேல் தலைமையில் நான்கு இ.தி.மு.க. தோழர்கள் இரத்மலானை விமான நிலையத்திற்கு சென்று துண்டுப்பிரசுரங்களை விநியோகித்தனர். அத்துண்டு பிரசுரத்தில் "இந்திய துணைக்கண்டத்தின் பிரதமர் நேருவே, மாநிலம் முழுதும் ஆட்சி செய்து, ஈடு இணையின்றி வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் நாடோடிகளாக அலையும் நிலை போக்க திராவிட நாட்டை பிரித்துக்கொடு! தமிழர்களையும் சுதந்திர பூமியுடையவர்களாக இவ்வுலகில் வாழவிடு! இந்த அரும்பணியைச் செய்திடல் உலகில் நின் பெயர் சிறக்கும்" என குறிப்பிட்டு 'இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்கள்' எனும் பெயரால் பிரசுரித்திருந்தனர்.

Break

Before 1957 the D.M.K. movement in Ceylon was a unified one. But with a conference held at Nawalapitiya in 1957 the movement irretrievably broke itself into two different sections. One was led by Ira Athimani and the other was led by Ilancheliyan.

The name D.M.K. has a magical appeal to the younger generation of South India and to the Indian population here D.M.K. has always been the champion of the lowest in society. Though it never had anything positive to offer as solution for the social evils which it so vehemently condemned the way it attacked those responsible for those injustices appealed to the suffering lot.

Thus, for the first time criticism was turned towards the well established Indian labour leaders in Ceylon.

The school-going estate population soon developed an irresistible admiration for this movement against ideolatory and thus Ilanchelian was also able to make initial headway into the hearts of the youth among Indian labour.

This suited him best for in the Colombo D.M.K. circles he was almost a discredited person. Thus with an enforced stay in the estates he began to further his movement and expand his activities, while in Colombo the D.M.K. movement became a movement of the hotel boys and milk vendors.

first the D.M.K. movement in the estate areas was essentially a movement for social reform. In fact, the name itself was kept on to show that it was essentially a movement to clean up things socially. But with the turn of the Language problem in Ceylon, the D.M.K. also began to take a strong stand. This was more a strategy than the adherence to a firm principle.

Ilancheliyan argued that the Thondamans and Azizes were antipathic to the linguistic aspirations of the Indian Tamil labour and pointing to what he called the official silence of the Democratic Workers Congress and the Ceylon Workers congress on the language problem claimed that what he had been telling against these forces were vindicated.

Thus, he began to carry forward into the hearts of the younger generation the necessity to remain tamils in fact the D.M.K. was perhaps the earliest of

14 - 6 - 1962 அன்று லங்கா சமசமாஜ கட்சியின் தலைமையின் கீழ் இயங்கி வந்த இலங்கை தோட்டத் தொழிலாளர் யூனியனின் பொதுச் செயலாளராக இருந்த எஸ்.செல்லையா, யூனியனில் இருந்து விலகி, தோழர் இளஞ்செழியனுடன் இணைந்து செயல்பட தொடங்கினார். அவரோடு யூனியனில் இருந்து விலகிவந்த பல உறுப்பினர்களும், இ.தி.மு.க தலைமையில் கீழ் அகில இலங்கை ஐக்கிய தோட்டத்தொழிலாளர் சங்கம் எனும் அமைப்பினை உருவாக்கினர். இதன் தலைவராக தோழர் ஏ.இளஞ்செழியனும், பொதுச்செயலாளராக தோழர் எஸ்.செல்லையாவும் இயங்கினர். தோழர். எஸ். செல்லையா இ.தி.மு.க. வுடன் இணைந்தது தொடர்பாக 'சன்டே ஒப்சேவர்' என்ற ஆங்கில வார இதழில் "இளஞ்செழியனுக்கு ஒரு புதிய ஆயுதம் கிடைத்துள்ளது"எனும் தலைப்பில் நீண்ட கட்டுரை ஒன்று பிரசுரிக்கப்பட்டது. 22 வருடங்கள் தோழர் செல்லையா லங்கா சமசமாஜ கட்சியின் உறுப்பினராக இருந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

An Observer of current events

This week un Parliament Messrs. Thondaman and Rajaratna broke the uneasy silence that hung over the recent 'trouble' at Bandarawela. Varied versions some exaggerated and other understated have left the people wondering as to what really happened at Bandarawela.

Whatever it may be Messrs. Rajaratne and Thondaman had to fight once again over an issue that was brought about by person whom they both hated bitterly, of course for different reasons. The protagonist of this whole episoda is Ilancheliyan the General Secretry of the Ceylon Dravida Munnestra Kazhagam (Dravidian Progressive Association)

A young, short, lean, hungry looking 'Leader' Ilanchelian says he is bent on achieving social justice for the uncared - for estate labour. His is a chequered history of growth. Ilanchelian is not his true name. It is his adopted name a practice which is found among the D.M.K. men in South India, Names which recall the martial spirit of the early Tamil are taken over by the D.M.K. men.

It is in that line of imitation that the young Kumaran who started his life as a house boy in Colombo has now become Ilancheliyan (the young Pandya).

all movements to dub the Indian estate labour as Upcountry Tamils who have nothing to do with south india.

While Ilancheliyan was making slow but steady progress the big Trade Union bosses took no notice of him In fact for many he was an upstart who need not be taken very seriously But the changing attitude of the federal party and its Incresing eagerness to bring within its fold eastate lobour changed the whole picture.

In the anxiety of the F.P.to get a foothold in the eastats Ilancheliyan saw a lifetime's chance and used it properly. He invited the leading Tamil leaders to the now famous Hatton conference.

Opportunity

The F.P.also in its turn made the best use of this chance and said that though Ilancheliyan it would go to the estate workers and fight for their language rights. Newspapers carried photographs and long speeches. The language problem seemed to have extended from North and East to the central regions. Everyone sat up and Ilancheliyan has become a figure to be reckoned with in Ceylon politics. The Government added dignity to him by proseribing the DMK movement.

Though one may say that the other DMK organization to were affected by this the fact remains that they were only letter - head organization and not even one hundredth effective and popularly based an Ilancheliyan's movement.

After the banning which almost coincided with the expulison of S.chellian from the Lanka EstateWorkers Union. Ilancheliyan's began to associate with Chelliah and they proudly proclaimed that in the near future they would form the All Ceylon United Estate workers Union to give leadership to the indian estates labour which is now tried of the leadership given by the Congress.

With the advent of better organised political parties like the U.N.P. and the F.P. in the estate areas all the proclamations and the declaretions of the Ilanchelian - Chelliah group remained lonely cries which were never heard and even if heard never heeded.

To Ilancheliyan who at one stage entertained within himself the idea that the F.P. would seek his help to establish a Trade Union in the plantation

area came a further shock when Chelliah too deserted him and joined the D.W.C.

From that time onward he was making frantic efforts to catch the popular eye and Bandarawela has given him an opportunity.

Identity

Though officially disowned by the Indian D.M.K which finds no cause whatsoever for the existence of a D.M.K movement in Ceylon yet Ilancheliyan continus to have the name, for without that his identity will perhaps be lost.

He himself has said that the D.M.K in Ceylon has no connection whatsoever with South India. In fact he is for better understanding with the Sinhalese workers and futher cooperation with the Sinhalese working class for the ultimate benefit of the working class in general. But with all this every Ceylonese attitudes why should he retain the Indian name?

Of course. Ilancheliyan has no specific answer to give.

Perhaps he does not want to reveal so openly the magnetic hold Indian D.M.K literature and films have on the adolescent estate youth which makes him to cling on to the name D.M.K.

Ilancheliyan's emphasison the cultural aspects has brought in wonderful response from the D.W.C. and the C.W.C. for each of these institutions now have thier own departments of cultural affairs.

With the growing development of ceylonese Tamil literature efforts are made Upcountry to foster literature which is truly representative of the Upcountry Tamils. Also many drama societies and folk lore socieeties have been esatblished.

Aims

Though Ilancheliyan speaks of homes for the aged. proprietary rights over over line houses after 20 years of residence ect. He has neither the

organization not the money to do anything much in this field. Asked whether his movement is only a phase in the development of the estate labour, he maintains that his men have infiltrated all the other all the estate labour organizations.

by.S.Thillainathan
(Sunday Observer)

நாடற்றவர் மறுப்பு மாநாடு

1963 ம் ஆண்டு அவசரகால சட்டம் நீக்கப்பட்டதுடன் இ.தி.மு.க. மீதான தடையும் நீங்கியது. தடை நீக்கத்தின் பின்னர் தீவிரமான செயற்திட்டங்களுடன் இ.தி.மு.க மலையக அரசியல் களத்தில் பிரவேசித்து, 'நாடற்றவர் மறுப்பு மாநாடு' ஒன்றினை ஏற்பாடு செய்தது. இலங்கை வரவிருந்த இந்தியப் பிரதமரின் வருகையை கருத்திற்கொண்டும், பிரஜா உரிமைப் பிரச்சினைக்கு இறுதியான தீர்வு காணும் நோக்குடனும் 15 - 07 - 1963 அன்று பண்டாரவளையில் நாடற்றவர் மறுப்பு மாநாட்டை நடத்துவதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இம்மாநாட்டிற்காக வெளியிடப்பட்ட துண்டு பிரசுரம் பின்வரும் கருத்துக்களை முன்வைத்தது.

“தமிழ் பெருமக்களே ! ஒன்று படுங்கள் !!
நாடற்றவர் மறுப்பு மாநாடு.....

அன்பர்களே !

கடந்த ஏப்ரல் மாதம் 21ம், 22ம் திகதிகளில் இ.தி.மு.க பொதுச்செயலாளர் தோழர் ஏ.இளஞ்செழியன் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் அட்டன் மாநகரில் நடந்தேறிய இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்ற கழக இரண்டாவது மாநில மாநாட்டிற்குப் பின் நாடற்றவர் பிரச்சினையை விரைவில் தீர்த்து விட வேண்டும். இல்லையேல் இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் பெரும் சக்தியாக வளர்ந்து விடும் என்ற அபிப்பிராயத்தை முதலமைச்சர் திருமதி பண்டாரநாயக்கா முதல் எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும், ஓரிரு ஏடுகள் தவிர எல்லா ஆங்கில, சிங்கள ஏடுகளும் வெளியிட்டன. அட்டன் இ.தி.மு.க. மாநாட்டுக்குப் பின்னர் நாடற்றவர் பிரச்சினை ஆட்சியாளரை ஆட்டம் காணச்செய்தது. இந்திய மேலவை தி.மு.க குழுத் தலைவர் நாஞ்சில் கி.மனோகரன், மேலவையில் நாடற்றவர் பிரச்சினை குறித்து ஆற்றிய கருத்தாழம் நிறைந்த சொற்பொழிவு இந்திய துணைக் கண்டத்தையே உலுப்பியது.

“இந்த அருமையான சந்தர்ப்பத்தில்தான் இந்திய துணைக்கண்டத்தின் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு இலங்கைக்கு வருகின்றார். இலங்கை இந்திய பிரச்சினை என்று வர்ணிக்கப்படுகின்ற நமது இனமக்களது பிரச்சினைப்பற்றி பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கவுடன் கலந்து பேசப் போவதாகவும் தெரிகின்றது. முதலமைச்சர்களும் கூடி நமது சந்ததியினரைப் பற்றி, நம்மை கலக்காமல் செய்யும் முடிவு எதுவும் நம்மை கட்டுப்படுத்தாது என்பதை அறிவிக்கவும், நாடற்றவர் என்ற பிரச்சினைப்பற்றி நமது முடிவை அவர்களுக்கு தெரிவிக்கவும் நாடற்றவர் மறுப்பு மாநாடு வருகிற 15.07.1963ம் நாள் ஞாயிறு பிற்பகல் 1 மணிக்கு பண்டாரவளையில் நடைபெற ஏற்பாடாகியுள்ளது.”

“அனைத்து அரசியல் கட்சிகளும் இப்பிரச்சினை பற்றி அதிகமாக பேசிவருவதால் எல்லா கட்சித் தலைவர்களையும் குறிப்பாக தமிழரசு கட்சித் தலைவர் எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் இ.தொ.கா தலைவர் எஸ்.தொண்டமான், ஜ.தொ.க. தலைவர் ஏ.அஸ்ஸீஸ் இலங்கை சமசமாஜ கட்சித் தலைவர் டாக்டர் என்.எம்.பெரேரா, இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பொதுச் செயலாளர் தோழர் பீட்டர் கெனமன், மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி தலைவர் தோழர் பிலிப் குணவர்தனா, தோழர் டபிள்யூ. தஹநாயக்கா, ஆகிய தலைவர்களையும் அழைத்து அவர்களது எண்ணங்களையும் தெரிவிக்க கேட்டுக் கொள்வதென்று பொதுக்குழு தீர்மானித்தபடி, அழைப்புகள் அனுப்ப தீர்மானிக்கப்பட்டன.”

இம்மாநாடு தொடர்பாக வெளியிடப்பட்ட அழைப்பிதழில்.

“அடிமைத்தளை தகர்க்க
அனைவரும் திரண்டுவாரீர்!

இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழக
நாடற்றவர் மறுப்பு மாநாடு

“எலியென உன்னை இகழ்ந்தவர் நடுங்க
புலியெனச் செயல் செய்யப்படுறப்படு வெளியில்.....

ஈழத் திராவிடர் பெருங்குடி மக்களுக்கு இதுதான் நாடு!
இதுதான் வீடு என்பதை அறிவிக்கவே நாடற்றவர் மறுப்பு
மாநாடு கூடுகின்றது.

பத்துலட்சம் திராவிடப் பெருங்குடி மக்களின்
இழிபெயரை போக்கி, உரிமை மீட்கத் துடித்தெழுந்து
விட்டது இ.தி.மு.க அதில் வெற்றி காணும்வரை
ஓயாது ஒழியாது தன் பணியைக் கழகம் செய்யும்.

தாய்க்குலமே! தம்பியர் படையே!
வீரம் வீழ்ந்ததில்லை. மானம் மடிந்ததில்லை!
எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

இ.தி.மு.க துணைப் பொதுச்செயலாளர் தோழர் மு.அ.வேழலகன்
வெளியிட்ட துண்டு பிரசுரத்தில் இவ்வாறு பிரசுரிக்கப்பட்டது.

“இனி என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள்?
இ.தி.மு.க கூட்டும் நாடற்றவர் மறுப்பு

மாநாடு

“குடியுரிமை, வாக்குரிமை, மொழியுரிமை இழந்துள்ள பல லட்சம் தமிழ் மக்கள் இலங்கையின் தலையாயப் பிரச்சினைச் சூரியவர்களாக விளங்குகின்றார்கள். இதுவரை தோன்றிய பல அரசியல் கட்சிகளும், தொழிற்சங்கங்களும் தங்களின் சுயநல நோக்கத்திற்காக இப்பிரச்சினையைப் பயன்படுத்தி வருகின்றார்கள் இதை ஒரு பொதுப் பிரச்சினையாக்கி, கலந்து பேசி திட்டம் தந்திட எந்த தொழிற்சங்கமும் அரசியல் கட்சிகளும் இதுவரை முன்வரவில்லை.”

கடந்த ஆண்டில் அட்டனில் இ.தி.மு.க நடத்திய மாநாட்டில் பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் எழுப்பிய உரிமைக்குரலின் எதிரொலி அரசாங்கத்தை சற்று சிந்திக்க வைத்தது. இதுபற்றி இலங்கை இந்திய பிரதமர்கள் கூடிப் பேசப் போவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்து லட்சம் மக்களின் உரிமைப் பற்றி அவர்கள் பேச முன்வரும் வேளையில் சம்பந்தப்பட்ட மக்கள் தங்களின் எண்ணத்தை வெளியிட்டாக வேண்டும். இந்த நல்ல செயலுக்காக இ.தி.மு.க. மாநாடு கூடுகிறது. பல அரசியல் கட்சியினரையும் தொழிற் சங்கவாதிகளையும் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு அவர்கள் கருத்தை எடுத்துரைக்க கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. நாட்டிலுள்ள சிங்கள, ஆங்கில ஏடுகள் நம்மைப்பற்றி இல்லாதவையும் பொல்லாதவையும் எழுதி பயங்கர நச்சுக் கருத்துக்களைப் பரப்பி, சிங்கள மக்களிடையே இனவாத எண்ணங்களைத் திணிக்கின்றன.

நாளும் பொழுதும் வேலையற்ற தமிழரின் தொகை பெருகி வளர்ந்து வருகிறது. தொழில் ஆணையாளரின் அனுமதி சீட்டில்லாதவர்களுக்கு, வேலை கிடையாது என்ற கொடிய முறை அமுலாகப் போகின்றது. அடிப்படை உரிமையற்ற பலலட்சம் மக்களை நாடற்றவர் என்ற பெயரால் வீதியில் நிறுத்தப் போகிறது அரசு. நாம் சிங்கள மக்களின் விரோதிகள் அல்லர் என்ற நல்லெண்ணத்தை எடுத்துரைத்து, நாங்கள் நாடற்றவர்களல்ல என்ற உரிமைக் குரலை எழுப்பி நமது முடிவை இந்நாட்டு அமைச்சர்களுக்கும் தீர்மான வடிவில் வழங்கிட ஆகஸ்ட் 25ம் திகதி பண்டாரவளையில் நாடற்றவர் மறுப்பு மாநாடு நடைபெறுகின்றது.

பல்வேறு கட்சிகளையும் தொழிற்சங்கங்களையும் சேர்ந்த தமிழர்கள் தம்கட்சிக் கொள்கை வேறுபாடுகளை மறந்து இலட்சக்கணக்கில் மாநாட்டில் கூடி நாம் நாடற்றவர்களல்ல என்பதை எடுத்துக் காட்டவேண்டும். நாட்டின் பல்வேறுபட்ட அரசியல் அமைப்புகளுக்கும் மாநாட்டு அழைப்பை இ.தி.மு.க வழங்கியது. இனவாத ரீதியாக இ.தி.மு.கவை விமர்சித்து வந்த சுயாதீன பத்திரிகை நிறுவனத்தின் சிங்கள, தினசரியான ‘தவச’ தனக்கு அனுப்பப்பட்ட அழைப்பை வைத்து விஷமத்தனமான செய்தியொன்றினை வெளியிட்டது.

திரிபு படுத்தப்பட்ட அந்த செய்தியினை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகின்றது. இ.தி.மு.க வை அது ‘நாம் தமிழர்’ இயக்கம் என்றே ஆரம்பத்தில் இருந்து குறிப்பிட்டு வந்தது.

இந்நாட்டில் குடியுரிமையற்ற கள்ளப் பிரஜைகளைக் கொண்ட, ‘நாம் தமிழர்’ இயக்கம் இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணி தலைவர்களுக்கு கை காட்டுகிறது. ‘நாம் தமிழருடன் இடதுசாரி முக்கூட்டு இணையுமா? எனவும், பண்டாரவளையில் மாபெரும் தமிழ் ஊர்வலத்தில் கலந்து கொள்ளுமாறு என்.எம்.பெரேரா, பிலிப் குணவர்த்தனா, பீட்டர் கெனமன், எஸ்.தொண்டமான், ஏ.அஸ்ஸ் போன்றோருக்கும் மற்றும் தமிழ் கட்சிகளின் தலைவர்களுக்கும் அழைப்புகள் விடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியோ, ஐக்கிய தேசிய கட்சியோ, தேசிய விடுதலை முன்னணியோ இதில் தொடர்புபடுத்திக் கொள்ள கூடாது என ‘நாம் தமிழர்’ இயக்கம் தீர்மானித்துள்ளது.

17.50 பஞ்சபடி என்ற பெயரில் மலையகத்தில் தோட்டத்துறைத் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் அண்மையில் ஆரம்பிக்கவுள்ள வேலை நிறுத்தமும் இச்சிங்கள விரோத இயக்கத்தின் ஒரு நடவடிக்கையாக தெரிகின்றது. வேலை நிறுத்தத்தை ஆரம்பித்து பல்வேறு தொழிற் சங்கங்களுக்குப் பிரிந்து சென்றுள்ள தமிழர் சக்தியை ஒன்றுபடுத்துவதன் மூலம் தமிழ் இனவாத அமைப்பினை மென்மேலும் பலப்படுத்தி, சிங்கள கிராமத்தவர்களைத் தாக்குவதற்கு இதன் அமைப்பாளர்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். தற்போது தோட்டப் பகுதியில் அதிக தமிழர் சக்தியை கொண்டுள்ள சக்திவாய்ந்த தொழிற்சங்கங்கள் இரண்டின் இரு தலைவர்களும் இந்நாட்களில் தோட்டப் பகுதிகளில் சஞ்சரிக்கும் ‘நாம் தமிழர்’ அமைப்பின் தலைவர்களுடன் மிக இரகசியமான பேச்சுவார்த்தையை மேற்கொண்டுள்ளமை நம்பத்தகுந்த வட்டாரம் ஊடாகத் தெரியவந்துள்ளது. இந்த இரகசிய பேச்சுவார்த்தை தோட்டத்துறையில் புற்கள் வளர்ந்த இடங்களில் காணப்படும் இரகசிய அறைகளில் நடாத்தப்பட்டுள்ளதென தெரிய வந்துள்ளது. முதன்முதல் ‘தவச’ பத்திரிகையின் சில பதிப்புக்களிலும் ‘தவச’ மற்றும் ‘ரிவீதின’ பத்திரிகைகளில் மட்டுமே பிரசுரமாகிய செய்திகளின் படி நாம் தமிழர் அமைப்பின் அங்கத்தவர்களுக்கு இந்நாட்களில் மிகவும் இரகசியமாக இராணுவப் பயிற்சி வகுப்புகள் அளிக்கப்பட்டு வருவது தெரிய வந்துள்ளது.

பலமாதங்களுக்கு தேவையான உணவுப்பொருள்களை கடந்த ஒருவாரம் முதல் தினந்தோறும் பகுதி பகுதியாக கொண்டு சென்று, நாம் தமிழர் இயக்கத் தலைவர்களின் வீடுகளில் கள்ளுசிய படுத்துவதாக தெரியவந்துள்ளது! என்று அடிப்படையற்ற வதந்திகளை ‘தவச’ பத்திரிகை பிரசாரம் செய்தது. சிங்களப் பத்திரிகைகள் மலையக மக்களின் பிரஜா உரிமை பிரச்சினையை மனிதாபிமானமற்ற தமது இனவாத நிலைபாட்டையே பிரசாரப்படுத்தியது. எனினும் இ.தி.மு.க.வின் நடவடிக்கைகளில் இவற்றினால் பாதிப்பையோ தடையினையோ ஏற்படுத்த முடியவில்லை. இத்தோடு இளஞ்செழியன் தலைமையில் ஏற்கனவே திட்டமிட்டபடி 28-8-1963 அன்று

பண்டாரவளையில் இ.தி.மு.க. வின் நாடற்றவர் மறுப்பு மாநாடு நடத்தப்பட்டது. மலையகத்தில் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலும் இயங்கி வந்த இடது சாரி அமைப்புகள் தொழிற்சங்க அமைப்புக்கள் ஏனைய அமைப்புக்கள் என்பவற்றிக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டபோது அவை இம்மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளவில்லை. கொழும்பிலிருந்தும் மட்டக்களப்பிலிருந்தும் மட்டுமன்றி மலையகத்தில் பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களில் அங்கம் வகிக்கும் தொழிலாளர்களும் கழகத்தோழர்களும் ஆயிரக்கணக்கில் இம்மாநாட்டிற்கு வருகை தந்தது இ.தி.மு.க. விற்கு பெரும் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது. இ.தி.மு.க. நுவரெலியா மாவட்ட செயலாளர் தோழர் எஸ். இராமநாதன் தலைமையில் பதுளை வீதியிலிருந்து பண்டாரவளை நகரசபை மண்டபம் வரையிலான ஒன்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஊர்வலம் ஆரம்பமாகிய அதே சமயம் ஆயிரக்கணக்கான சிங்களம் பேசும் இளைஞர்களின் ஊர்வலம் ஒன்றும் இ.தி.மு.க ஊர்வலத்தை நோக்கி வந்தது கறுப்பு, சிவப்பு கொடிகளை கையில் ஏந்திய வண்ணம் “நாங்கள் நாடற்றவர்கள் அல்லர்!

நாங்களும் இந்நாட்டு மக்களே!!

“உழைக்கும் எங்களுக்கு சமஉரிமை வேண்டும்.”

சிங்கள மொழிக்குரிய அந்தஸ்த்தைத் தமிழ் மொழிக்கும் தா”

கீமாயணத்தில் ஒரு காட்சி
பொன்னையா காளியம்மா

மலையகம் எமது பிறப்பிடம்

“அனைத்து மக்களுக்கும் வாழ்வு தர

சமதர்ம இலங்கையை அமைக்க போராடுவோம்” என்று மக்கள் கோசங்களை எழுப்பியவாறு இ.தி.மு.க வின் ஊர்வலம் முன்னேறியது.

ஊர்வலத்திற்கு எதிராக வந்த சிங்கள இளைஞர்களின் கூட்டம் “கள்ளத் தோணி அப்பிட்ட எயா” (கள்ளத் தோணி எங்களுக்கு வேண்டாம்) என்று கோஷமிட்டவாறு இ.தி.மு.க வின் ஊர்வலத்தை அணியித்தனர். பொலிஸ் அங்கு இனவாதிகளுக்கு உற்சாக மூட்டியது. கழக தோழர்களின் கைகளில் இருந்த கொடிகளை பறித்து அத்தடிகளால் அவர்களை இனவெறியர்கள் தாக்கினார். ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்ட மூவாயிரத்திற்கும் அதிகமான மக்களில் முக்கிய பங்கு வகித்த கழக தோழர்கள் இனவெறியர்களின் தடைகளையும் முயற்சிகளையும் முற்றாக முறியடித்து வெற்றிகரமாக மாநாட்டு மண்டபம் வரையிலும் ஊர்வலத்தை கொண்டுசென்றனர். மாநாட்டின் பாதுகாப்பிற்கான கடமையில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட பொலிசார், மாநாட்டிற்கு ஆபத்தை ஏற்படுத்துவதில் உடந்தையாளர்களாக தமது கடமையினைச் செய்தனர். கழகத் தோழர்களும் தொழிலாளர்களும் கொடிகளை கழற்றி எறிந்துவிட்டு கொடிக்கம்பங்களை சுழற்றி சிலம்பம் ஆடினார்கள். சிலம்பின் வேகம் கூட கூட செய்வதறியாது திகைத்த இனவெறி கூலிப்பட்டாளமும் திராணியற்றவர்களாக, சிலம்பு வீச்சிலும் வேகமாக சிதறுண்டு ஓடினார்கள். குழப்பங்களுக்கு வழிதிறந்துவிட்ட பொலிசார் திகைத்தனர். கம்படி, சிலம்படி என்றால் என்ன? அதை தெரிந்து வைத்திருக்கும் மலையக தொழிலாளர்களின் போர்க்குணம் எவ்வளவு வலிமையானது என்பதை இனவாதிகளும் பொலிசாரும் அறிந்து திகைத்தனர். இனவாதிகளும் அவர்களின் கைக்கூலிகளும் பின் வாங்கியது கழகத்தோழர்களுக்கும் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் பெரும் உத்வேகத்தினை அளித்தது. மோதலின் காரணமாக பி.ப. 1 மணிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த மாநாடு பி.ப. 3 மணிக்கே ஆரம்பமானது. மாநாட்டுக்கு வருகை தந்த தோழர்களும் வரும் வழியில் ஆங்காங்கே இனவெறியர்களின் தாக்குதல்களை எதிர்நோக்கி, அதனை வெற்றி கொண்டபின் தாமதமாகவே மாநாட்டிற்கு வருகை தந்தனர். பலர் படுகாயம் அடைந்துமிருந்தனர். மாநாட்டில் தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன் சிறப்புரை நிகழ்த்துகையில், “பாழடைந்து காடாக கிடந்த மத்திய மலைப்பிரதேசத்தை செல்வம் கொழிக்கும் ஜீவ பூமியாக, எழில் கொஞ்சம் மலையகமாக மாற்றுவதற்கு நமது பரம்பரையினர் இரத்தம் சிந்தியுள்ளார்கள். தம் உடல் உழைப்பால் இந்நாட்டை வளம்பெறச் செய்தனர். தங்கள் உயிர்களையே தியாகம் செய்திருக்கின்றார்கள். நமது முதாதையர்களின் எலும்பும் - மண்டை ஓடுகளும் - சதையும் கோப்பி, தேயிலை, இறப்பர் மரங்களுக்கு உரமாக்கப்பட்டது. இன்று நம் கண்முன்னே காணும் வளமான மலைநாடு உருவாவதற்கு கொடிய விஷப்பாம்புகளுடனும் அட்டைகளுடனும் மழை, வெய்யில், பனிக்குளிர் என்று பாராமல் அவர்கள் போராடியிருக்கின்றார்கள்.”

“நீங்களே இந்த இயற்கை வனப்புமிக்க பச்சைத்தாங்கத்தைப் பயிரிட்டு உருவாக்கிய மலையகத்தின் உரிமையாளர்கள். ஆனால் உங்களுக்கோ நாட்டுரிமை இல்லை, வீட்டுரிமை இல்லை, மொழியுரிமை இல்லை, வாக்குரிமையில்லை கள்ளத்தோணி என்றும் நாடற்றவன் என்றும் தோட்டக்காட்டான் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றீர்கள். இப்படியெல்லாம் உங்களை அழைப்பவர்கள் நீங்கள் எங்கிருந்து இங்கு குடியமர்த்தப் பட்டீர்களோ அதே இந்திய மண்ணிலிருந்து குடியேறியவர்களே, இப்படி நான் கூறவில்லை. உங்களை இழிவாக அழைப்பவர்களின் வரலாற்றுச் சுவடி மகாவம்சம் கூறுகின்றது. இன்று ஆயிரம்ஆயிரமாக கூடி நாம் நாடற்றவர் மறுப்பு மாநாடு நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றோம். யார் நாட்டற்றவன்? என்று கேள்வி கேட்பதற்கும் நாம் நாடற்றவர் என்பதை மறுப்பதற்குமே திரண்டிருக்கின்றோம்.”. “மலையகத்தில் பிறந்த இந்திய வம்சாவளி திராவிடர்கள் மலையக மண்ணின் மைந்தர்களே! எனவே யாரிடமும் நீங்கள் குடியுரிமை கேட்கத் தேவையில்லை. உங்களுக்கு இந்த மண் சொந்தம். நமக்கு மலையகத்தில் வாழும் உரிமை இல்லையென்றால் அமெரிக்க நீக்ரோ மக்கள் தலைவன் மார்ட்டின் லூதர் கிங்க் கூறியவற்றையே நாமும் இங்கே பிரகடனப்படுத்த விரும்புகின்றோம்.

“எமது மூதாதையர்கள் இரத்தம், வியர்வை உடல், எலும்பு, மண்டை ஓடுகள் அனைத்தையும் அர்ப்பணித்தே இந்த அழகிய அமெரிக்காவை உருவாக்கினார்கள். அந்த பரம்பரையைச் சார்ந்த நம் நீக்ரோ மக்களுக்கு மனித உரிமை, சமத்துவம், சமவாய்ப்பு, இல்லையென்றால் இந்த அமெரிக்கா நாட்டையே நிர்மூலமாக்கி விடுவோம்”. நீக்ரோ மக்கள் தலைவன் மார்ட்டின் லூதர் கிங் கூறிய அதே தோரணையில் தான் நாமும் எம்மைப்பற்றி கூற விரும்புகின்றோம்.

“இந்நாட்டில் பிறந்து, இந்நாட்டிலேயே வளர்ந்துள்ள திராவிட மக்கள் போராடுவது இந்நாட்டில் பெரும்பான்மையினரான சிங்கள மக்களைப் போல் குடியுரிமை மற்றும் அனைத்து மனித உரிமைகளையும் வென்றெடுத்து இந்நாட்டில் ஏனைய பிரஜைகளைப் போல் வாழ்வதற்காகவே! ஆக்கிய சட்டத்தின் படி நாம் இந்நாட்டு பிரஜைகள் அல்ல என்று அரசு கூறினாலும், நாம் பிறந்த நாடு இதுவே! உயிரைத் தியாகம் செய்தேனும் போராடுவது தாய் நாட்டிற்காக, தாய் நாட்டில் எமது அடிப்படை உரிமைகளை மீட்டுக் கொள்வதற்காகவே!”

“பற்றுச் சீட்டு ஓர் அடிமைச் சின்னம், இந்த நாட்டில் எந்த குடிமகனுக்கும், எந்த தொழிலாளிக்கும் வழங்கப்படாத பற்றுச்சீட்டு முறை உங்களுக்கு மட்டுமே அமுலில் இருப்பது ஏன்? உங்களை இன்னும் மனிதர்களாக இந்நாட்டின் குடி மக்களாக அங்கீகரிக்காததே அதற்கான காரணமாகும். ஆகவே பற்றுச்சீட்டை அகற்றும் முதல் நடவடிக்கையாக பற்றுச்சீட்டுகளை கொழுத்துவோமாக!”

“லங்கா சமசமாஜ கட்சியோ, இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ இந்நாட்டில் திராவிட மக்களுக்கு திருப்திகரமான நிலையை உருவாக்கிக் கொடுக்கும் தலைமையைக் கைவிட்டு விட்டது. இந்நாட்டின் தேசிய செல்வத்தில் பெரும்பகுதியை பெற்றுக்கொடுப்பது தோட்டத் தொழிலாளர்களாக இருக்கின்றமையால் இவர்களுக்குப் பிரஜாவுரிமையை வழங்காதிருப்பது அநீதியாகும்.” தோழர் இளஞ்செழியனின் நீண்ட உரையினை கொழும்பு வனாத்த முல்லையைச் சேர்ந்தவரும் ‘திராவிடர் முன்னணி’ அமைப்பாளரும், சமசமாஜ கட்சியின் முக்கிய உறுப்பினருமான தோழர் பிரான்சிஸ் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்தார். சிங்களத்தில் உரையின் சாரம்சத்தைக் கேட்ட இனவெறியர்கள் தமது எதிர்ப்பை மண்டபத்திற்கு வெளியில் பல வகைகளில் காட்டிக் கொண்டனர். தோழர் வேலழகன் தனது உரையில் “விஜய மன்னன் முதல் புராதன காலந்தொட்டு இந்நாட்டில் சிங்கள இனத்திற்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் சமமான உரிமை உண்டென்று வரலாறு நிரூபிக்கின்றது. ஆனால் மலையகத் திராவிடர்களை இப்பொழுது கள்ளத்தோணி எனச்சொல்வது அநீதியான செயலாகும். இந்நாட்டில் ஆரம்ப கள்ளத்தோணி விஜய மன்னன் தான் என்று நான் கூறவில்லை, வரலாறு கூறுகின்றது. விஜய மன்னனின் மனைவி இந்திய முவேந்தர்களில் ஒருவரான பாண்டிய மன்னனின் திருமகள், ஒரு திராவிட பெண் என்பதை இங்கு நினைவூட்டுகின்றேன். விஜயனதும், பாண்டிய இளவரசியினதும் வழித்தோன்றல்களே சிங்களவர் என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும்.”

“சிங்களவர், தமிழர் என்று பேதமுற்றுப் பிரிந்திருப்பது சிங்களம்,தமிழ் என்ற மொழிகளை பேசுவதனாலேயே எனலாம். எனவே எத்தகைய தொல்லைகளையும் துன்பங்களையும் அடைந்தாலும் மலையக இந்திய வம்சாவளி மக்களின் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் போராட்டம் தொடர்ந்து நடக்கும் என்பது உறுதி, இதிறுமுக அப்போராட்டத்தை நீண்டதொரு போராட்டமாக நடத்தும் என்பதற்கு இந்த நாடற்றவர் மறுப்பு மாநாடு முதல் அத்தியாயமாகும்.!” எனக் குறிப்பிட்டார். இம்மாநாட்டில் தோழர்கள் கே. செளந்தரராஜன், கே.இராமசாமி, கம்பனையாசன், ஜோன் பிரான்சிஸ், பி.எம். கிருஷ்ணசாமி, அகில இலங்கை இஸ்லாமிய முன்னணித் தலைவரும் கல்முனைப் பட்டின சபை உப தலைவருமான எம்.எஸ்.அமிது ஆகியோரும் உரை நிகழ்த்தினார்கள். இம்மாநாட்டில் பின்வரும் தீர்மானங்கள் அனைவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

(அ) மலையக திராவிட மக்கள் நாடற்றவர்கள் அல்ல என்பதை இம்மாநாடு பிரகடனப்படுத்துகின்றது.

(ஆ) நாடற்றவர் என்ற நிலை இந்திய - பாகிஸ்தானிய சட்டத்தை உருவாக்கிய அப்போதைய இலங்கை அரசியலாளராலும் அதற்கு உடந்தையாக இருந்த இந்திய துணைக்கண்ட அரசினாலும் ஏற்பட்ட ஒன்றே! நாடற்றவரை உருவாக்கிய சட்டத்தை இம்மாநாடு நிராகரிக்கின்றது. இந்திய வம்சாவளி மக்களின் நாடு இதுவே என கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாக

இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்ற கழகம் கொண்டுள்ள முடிவினை மீண்டும் இம்மாநாடு உறுதிப்படுத்துகின்றது.

(இ) 'நாடற்றவர்' என்று வர்ணிக்கப்படுகின்ற மலையக திராவிட மக்களின் பிரச்சினை தீருகின்ற வரையில் மலையக மக்களின் பிரதிநிதியாக பாராளுமன்றத்தில் வகித்துவரும் நியமனப் பிரதிநிதித்துவத்தை உடனடியாக இராஜினாமா செய்யுமாறு தொண்டமானை இம்மாநாடு கேட்டுக்கொள்கின்றது.

(ஈ) 'நாடற்றவர்' என்று கூறப்படுகின்ற பிரச்சினை தீரும்வரை மலையக வேலை வாய்ப்புகளை மலையக திராவிட மக்களுக்கே வழங்கும்படி அரசையும், தோட்ட நிர்வாகங்களையும் ஏனைய நிறுவனங்களையும் இம்மாநாடு கேட்டுக்கொள்கின்றது.

(உ) தாம் மலையக திராவிட மக்களின் பிரதிநிதிகளென்றும், தலைவர்களென்றும் உரிமை கொண்டாடும் அனைத்துப் பிரதிநிதிகளையும், தலைவர்களையும் 'நாடற்றவர்' என்று கூறப்படும் இழிவான நிலையைப் போக்க ஒரு கூட்டு நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமாறு இம்மாநாடு கேட்டுக் கொள்கின்றது.

மாநாடு ஆறு மணியளவில் முடிவடைந்தது. இதே நாளில் இ.தி.மு.க.விற்கு எதிராக, இனவாதிகள் இரத்தினபுரியில் 'அபி சிங்கள' (நாம் சிங்களவர்) என்ற அமைப்பை உருவாக்கினர். இனவாதிகள் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டவர்களை தாக்க இருப்பதாக கிடைத்த தகவலையடுத்தே மாநாடு ஆறுமணிக்கு நிறைவு செய்யப்பட்டது. மாநாடு முடிய வெளியே வந்த கழக தோழர்களும் மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட மக்களும் இனவெறியர்களால் காட்டுமிராண்டித்தனமாக தாக்கப்பட்டனர்.

தோழர்களுக்கும் இனவெறியர்களுக்கும் இடையில் ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு மேல் மோதல் நடந்தது. திரும்பி செல்லும் வழிகளில் பஸ் வண்டிகள் நிறுத்தப்பட்டு தமிழ் மக்கள் தாக்கப்பட்டனர். படக்காட்சி முடிந்து வெளியே வந்தவர்கள் காயப்படுத்தப்பட்டனர். பெண்களின் தங்க நகைகள் திருடப்பட்டன. சில பெண்கள் இனவாதிகளால் துகிலுறியப்பட்டனர். பண்டாரவளையில் இருந்து வெலிமட, அட்டாம் பிட்டி, ஆலி - எல், பதுளை ஆகிய பகுதிகளுக்கும் கலவரம் பரவியது. பதினொரு பொலிஸ் நிலையங்களில் இருந்து அழைக்கப்பட்ட பொலிசார் கலவரத்தை அடக்க முயன்றனர். இக்கலவரத்தில் காயமடைந்த இருபத்தி இரண்டு பேரில் இ.தி.மு.க தோழர்கள் ஏழு பேரும் அடங்குவர். ஏனைய பதினைந்து பேரும் எதிரணியில் நின்று தமிழ் மக்களை தாக்கியவர்களாவர். அப்புத்தளை, பங்கெட்டியா மருத்துவ மனைகளில் இவர்களனைவரும் அனுமதிக்கப்பட்டனர். தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தாக்கப்பட்டதை கேள்வியுற்ற ஏனைய தமிழ் தொழிலாளர்கள் பண்டாரவளையில் இருந்து பூனாகலைக்கு செல்லும் பஸ்களை தாக்கி, திருப்பி அனுப்பினர். பதுளை எல்ல, தெமோதர வழியாக

செல்லும் பஸ்களில் சென்ற தமிழ் மக்களை இனவெறியர்கள் தாக்க முனைந்த போது, தமிழ் மக்கள் ஆவேசத்துடன் எதிர்த்து தாக்கினர். மோட்டார் சைக்கிளில் ரோந்து நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்த பொலிசாரும் தாக்கப்பட்டனர். பஸ்வண்டிகள் எரிக்கப்பட்டன. இக்கலவரத்தினால் ஏற்பட்ட பதற்ற நிலை நீங்க இரண்டு வாரங்களாயின. பாராளுமன்றத்தில் திரு, தொண்டமானும் வெலிமடை எம்.பி. கே.எம்.பி. இராஜரத்தினாவும் இ.தி.மு.க தொடர்பாகவும் மாநாட்டின் போது நடந்த கலவரம் தொடர்பாகவும் கடுமையாக வாதித்துக் கொண்டனர்.

"இ.தி.மு.க எனக்கு முழு எதிர்ப்பான இயக்கம்தான், ஆயினும் அவர்களுக்கும் கூட்டம் வைக்க உரிமையுண்டு. ஊர்வலம் நடத்தும் உரிமை அவர்களுக்கும் இருக்கின்றது. அவர்கள் அனுமதி பெற்றே ஊர்வலமும் கூட்டமும் நடத்தியுள்ளார்கள். ஊர்வலத்தினரை வெளியே இருந்தவர்கள் திட்டமிட்டே தாக்கி கலகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள்." என திரு. தொண்டமான் பாராளுமன்றத்தில் வாதாடினார்.

பதுளை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பி.எச். பண்டார இச்சம்பவம் பற்றி பாராளுமன்றத்தில் பேசுகையில் "நான் கொழும்புக்கு, பாராளுமன்றத்திற்கு வருகிறபோது இ.தி.மு.க வின் ஊர்வலத்தை நேரில் பார்த்தேன். அவர்கள் இந்திய இராணுவத்தைப் போல பண்டாரவளையில் ஊர்வலம் வந்தனர். இதையெல்லாம் எங்களால் அனுமதிக்க முடியாது. இது வெளிநாட்டு இயக்கம் இதனால் எமக்கு ஆபத்து உண்டு", என குறிப்பிட்டார். இனவாத அரசியலை தனது இலக்காக கொண்டிருந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இ.தி.மு.கவை முற்றாக தடைசெய்யக் கோரினர். தோழர் சமரக்கொடி பாராளுமன்றத்தில் விவாதிக்கும் போது, "இ.தி.மு.க. வை தடைசெய்வதால் மலைநாட்டில் உள்ள இந்திய மக்களது உணர்வுகளை அழித்து விடமுடியாது. தாமதமில்லாமல் மலையக மக்களின் குடியரிமை போன்ற பிரச்சினைக்கு தீர்வுகாண அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் சமசமாஜ கட்சிக்கு தடைவிதித்ததன் பின்னர் எப்படி எமது கட்சி வேறு உருவில் இயங்கியதோ அப்படியே இக்கட்சியும் இயங்கும்" என தமது எதிர்ப்பைக் காட்டினார். இ.தி.மு.க தொடர்பான விவாதம் பாராளுமன்றத்தில் கடுமையாக எழுப்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில், தமிழரசு கட்சியின் தலைவர் எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் முதல் அமிர்தலிங்கம் வரையில் எதுவிதமான கருத்துக்களையும் கூறாது சபையில் மௌனிகளாக, பேசாமடந்தைகளாக இருந்தனர். ஆங்கில, சிங்கள, தேசிய பத்திரிகைகள் இ.தி.மு.க.வை தடைசெய்ய வேண்டுமென பிரசாரம் செய்தன. 'டைம்ஸ்' போன்ற பத்திரிகைகள் இந்திய அரசோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணவேண்டும் என்றன. திரு டட்லி சேனநாயக்க இச்சம்பவம் தொடர்பாக தனது கருத்தினை பாராளுமன்றத்தில் கூறும் போது "இ.தி.மு.க வை தடை செய்ய நானும் தயார்! எதிரணி தலைவி நாடெல்லாம் தடை செய்ய வேண்டும் என்கிறார். ஆனால் இந்த நாடாளுமன்றத்தில் ஏன் அதைப்பற்றி மௌனம் சாதிக்கின்றார், அவர் இங்கு வந்து தடை செய்யும் படி கூறட்டும்." என விவாதத்தினை முடித்து வைத்தார்.

24.3.1964 அன்று பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் நா.நாகேந்திரன். (பின்னர் டாக்டரானார்). “தமிழ் மக்களும் அவர்களின் விடுதலையும்” எனும் தலைப்பின் கீழ் பேசும் படி தோழர் இளஞ்செழியலுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். பி.எம். கிருஷ்ணசாமியுடன் தோழர் இளஞ்செழியன் கூட்டம் நடைபெற இருந்த பல்கலைக்கழக மண்டபத்தை நோக்கிச் செல்லும் வழியில் அவருக்கு எதிரான சுவரொட்டிகள் காணப்படுவதை அவதானித்தார். “அபி தெமழு நாயக்கயா இளஞ்செழியன் எலவமு!” (நாம் தமிழ் தலைவர் இளஞ்செழியனை விரட்டுவோம்) “கள்ள தோனிட்ட மே மொனவத வெட” “(கள்ள தோணிக்கு இங்கே என்ன வேலை)” என சுவரொட்டிகளில் எழுதப்பட்டிருந்தன. வெலிமடை எம்.பி. கே.எம்.பி. இராஜரத்தினா, ஆர்.ஜி. சேனநாயக்கா, திரிசிங்கன பெரமுன ஆதரவாளர்களின் பலத்த எதிர்ப்பினால் தோழர் இளஞ்செழியன் உரையாற்றும் கூட்டமும் நிறுத்தி ஒத்திவைக்கப்பட்டது. திரு. நா. நாகேந்திரன் “சிங்கள மாணவர்கள் தங்களின் வருகைக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்திருப்பதாலும், கலகம் உருவாக இருப்பதாலும் கூட்டத்தை நிறுத்த வேண்டியேற்பட்டது எனக் கூறி தோழர் இளஞ்செழியனிடம் வருத்தம் தெரிவித்தார்.

பண்டாரவளையில் நடைபெற்ற நாடற்றவர் மறுப்பு மாநாடு சம்பந்தமாக இ.தி.மு.க அறிக்கையொன்றினை வெளியிட்டது, அவ்வறிக்கையில்,

“கழக தோழர்களுக்கும்! பெருங்குடி மக்களுக்கும்! கடந்த 25-8-1963 ஞாயிற்றுக்கிழமை பண்டாரவளையில் நடைபெற்ற நாடற்றவர் மறுப்பு மாநாட்டின் பின்னர், மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு விட்டு வெளியேறிய, திராவிட மக்கள் மீது பலத்த தாக்குதல் நடைபெற்றது.” “இனவெறி பிடித்த ஒரு சில சிங்கள அரசியல்வாதிகளால் ஏவிவிடப்பட்டவர்களாலேயே இத்தாக்குதல் திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்டது. இம் மிருகச் செயலை அழித்தொழிக்க வேண்டியது அரசியலாளரின் கடமையாகும். அரசியல் இயக்கங்களின் கடமையுமாகும். இன்றேல் மீண்டும் ஒரு இனக்கலவரம் ஏற்பட்டு நாடு சின்னா பின்னமாகிவிடும்.”

“அன்று நடந்த சம்பவங்களின் போது பெருங்குடி நடஷ்டங்களுக்காளாகிய கழகத்தோழர்கள், ஏனைய திராவிட மக்கள், வியாபாரப் பெருமக்கள் பாதிக்கப்பட்டது பெரும் வேதனையைத் தருகின்றது. இம்மாதிரியான காலித்தனத்தாலும், வெறிச்செயலாலும், வன்முறையாலும் திராவிட மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள விடுதலை வேட்கையை அடக்கவும் அழிக்கவும் முடியுமென்று அந்த அரசியல் வாதிகள் நம்புகின்றார்கள்.” “விடுதலை வேட்கை கொண்டு எழுந்துள்ள மக்களை விவேகமற்ற வெறிச்செயலும் வன்முறையும் வென்றதாக வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் எதுவும் இல்லை. நாம் நாடற்றவர் அல்ல என்பதை நமக்குள் தீர்மானித்துக் கொண்டு விட்டோம். நமது தீர்மானத்தை நாடாள்வோருக்கு அறிவிக்கவே அன்று பண்டாரவளையில் அணிவகுத்தோம் நமது அணிவகுப்பைக் கண்ட அரசியல் அடிவருடிகள் குறுக்கு வழி மூலம் நம்மை மிரட்ட முயன்றனர். மாநாட்டின்

குறிக்கோள் வென்றது. காலித்தனத்தையும் கடைத்தனத்தையும் கட்டவிழ்த்து விட முடிந்ததே தவிர அவர்களால் கழகக் காளையர்களின் உரிமை உணர்வைத் தணிக்க முடியவில்லை. தணிக்கவும் முடியாது”

“அன்று நிகழ்ந்த கடைத்தனத்திற்கு இலக்கான கழக காளையர்களும், மற்றோரும் ஏற்பட்ட கஷ்ட நடஷ்டங்களை விடுதலை உணர்வுக்குக் கொடுத்த காணிக்கையாகக் கொள்ளல் வேண்டும். பண்டாரவளை கற்றுத்தந்த பாடம் நமது விடுதலை பயணத்திற்கு வழிகாட்டியாக அமையட்டும். இனவிடுதலைக்காக போராடிய வீரர்களின் வரலாறுகளைப் படித்த கழகத்தோழர்கள், காளையர்களின் காலித்தனத்தால் சோர்வடையவோ, துவண்டு விடவோ மாட்டார்கள். மாறாக துடித்து கிளம்பி செயல்படுவீர்களென நம்புவதோடு மாநாட்டின் தீர்மானத்தை அமுல் நடத்தும் பணியில் தீவிரம் காட்டி விடுதலை வெற்றிக்கு வழிகாண விளைவீர்களாக”

“கடைத்தனத்தையும் காலித்தனத்தையும் களைந்தெறிவோம்
“கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு காப்போம்” “வெற்றி நமதே”

பொதுச் செயலாளர் ஏ. இளஞ்செழியன் என குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. நாடற்றவர் மறுப்பு மாநாட்டினைத் தொடர்ந்து 1964-07-12 அன்று நடைபெற்ற இ.தி.மு.க பொதுக்குழு கூட்டத்தில் தோழர் மு.அ.வேலமுகன் பொதுச் செயலாளராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். பெரியார் ஏ.எஸ்.ஜோன் தேர்தல் அதிகாரியாகக் கடமையாற்றினார்.

மீதீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம்

இ.தி.மு.கவினால் பண்டாரவளை நாடற்றவர் மறுப்பு மாநாடு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, அதன் பின்னர் ஏற்பட்ட கலவரங்கள் என்பன இலங்கை - இந்திய அரசின் பிரஜா உரிமைப்பிரச்சினையில் அக்கறை கொள்ள வேண்டிய ஒரு சூழலை ஏற்படுத்தியது. நாடற்றோர் பிரச்சினைகளுடன், நாட்டின் சமூக-பொருளாதார-அரசியல் விடயங்கள் தொடர்பாகவும் இ.தி.மு.க தனது அவதானத்தை செலுத்தியது. 1964 ம் ஆண்டு ‘லேக்-ஹவுஸ்’ பத்திரிகை நிறுவனத்தை அரசாங்கமளக்கியதை அரசாங்கத்தின் ஆக்கிரமிப்பு என இ.தி.மு.க வன்மையாக எதிர்த்து கண்டித்தது. இடது சாரி இயக்கங்கள் கூட இந்த ஜனநாயக விரோதச் செயலுக்கு துணைபோவதை இ.தி.மு.க கடுமையாக விமர்சனம் செய்தது. இ.தி.மு.க பொதுச்செயலாளர் மு.அ.வேலமுகன் விடுத்த அறிக்கையில் “சிறுபான்மை மக்களது சுதந்திரத்துக்கு சாவு மணியடித்து அச்சவப்பெட்டிக்கு அடிக்கப்படும் கடைசி ஆணியே பத்திரிகை சுதந்திரத்தைப் பாதிப்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட சட்ட நடவடிக்கையாகும்!” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். அவ்வறிக்கையின் இன்னும் சில முக்கிய பகுதிகளை இங்கு குறிப்பிடுவது அத்தியாவசியமாகும்.

“பத்திரிகைச் சுதந்திரம் என்பது சிறுபான்மை மக்களுக்கும் ஏனைய ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் வரப்பிரசாதமாகும். இம்மக்களின் தேவைகளையும், உரிமைகளையும் அரசுக்கும், நாட்டுமக்களுக்கும் உணர்த்தும் சாதனமாகவும் பத்திரிகை சுதந்திரம் பயன்பட்டு வருவதனை யாவரும் அறிவார்கள். இச்சட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்கிருந்த வழி முற்றாக முடப்பட்டதாகவே இ.தி.மு.க கருதுகின்றது. சிறுபான்மை மக்களுக்குள்ள பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதன் மூலம் அரசாங்கம் ஜனநாயக விரோத செயலில் ஈடுபடுகின்றதென்றே நாம் வலியுறுத்த விரும்புகின்றோம். சுதந்திரமான சிந்தனையும், எழுத்தும் ஜனநாயக நாட்டு மக்களுக்குள்ள அடிப்படை உரிமையாகும். இவ்வுரிமையைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அனைவரினதும் பொறுப்பாகும்.”

இ.தி.மு.க நாட்டின் பொதுப்பிரச்சினைகள் தொடர்பாக தனது செயல்திட்டங்களை விரிவாக்கிய போதும் சிங்கள ஏடுகளும், பல அரசியல் கட்சிகளும் இ.தி.மு.க ஒரு இனவாத அமைப்பு எனும் தமது கருத்தினை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை. அவை தொடர்ந்தும் தமது நிலைப்பாட்டினை பிரச்சாரம் செய்தன. இப்பிரச்சாரங்களுக்கு எதிராக தமது நிலைப்பாட்டினை இலங்கை மக்களுக்கு தெளிவு படுத்தும் நோக்குடன் இ.தி.மு.க தனது 19 வது ஆண்டு விழாவை நடத்த திட்டமிட்டது. 18-10-1964 ஆண்டு கொழும்பு செஞ்சிலுவை சங்கமண்டபத்தில் நடத்தப்பட்ட இ.தி.மு.கவின் 19 வது ஆண்டு விழாவிற்கு சகல பத்திரிகையாளர்களும் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். இ.தி.மு.க தோழர்கள் தமது வேலைத் திட்டங்களை விளக்கியதோடு, தாம் சிங்கள மக்களுக்கு எதிரான ஒரு இனவாத அமைப்பு அல்ல என்பதை தெளிவுபடுத்தினர். இம்மாநாட்டின் தீர்மானங்கள் தொடர்பாக சிங்கள, ஆங்கில பத்திரிகைகள் செய்திகளை பிரசுரித்திருந்தன.

தோழர் இளஞ்செழியன் தனது தலைமையுரையில் “ஒரு சில சிங்கள ஏடுகளும், பேரின அரசியல்வாதிகளும் இ.தி.மு.கவின் இந்தியாவிற்கு ஆதரவளித்து, இந்நாட்டிற்கு துரோகம் இழைத்து இலங்கையை விழுங்க பார்க்கும் பிரிவினர் என்று பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றபோதிலும் எமது கழகம் அத்தகைய பிரிவினைவாதம் கொண்ட கட்சியல்ல. இந்நாட்டில் வாழும் பெரும்பான்மை சிங்கள மக்களுடன் தோளோடு தோள் கொடுத்து சோசலிசத்தை நோக்கி பயணம் செய்ய தயாராக உள்ள அமைப்பாகும். “திராவிட மக்கள் என்ற வகையில் கலை கலாசாரம் பண்பாடு போன்றவற்றை மேம்படுத்த நாம் செயல்படுகின்ற வேளையில் காந்தி, நேரு, தொண்டமான், அஸீஸ் போன்றவர்களுக்கு ‘ஜே’ போடும் கூட்டமாக மலையக திராவிட மக்களை சிலர் பழக்கப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். சமூக சீர்திருத்த கொள்கைகளை மக்களுக்கு உணர்த்தி வருகின்ற கழகத்தினை ‘துரோகிகள்’ என்றும் அவர்கள் வர்ணித்து வருகின்றார்கள். எமது திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தை சிரமத்துக்குள்ளாக்கி வருபவர்களும் அவர்களே”, “பேதம் பிரிவினையற்ற உன்னதமான சோசலிசத்தை நோக்கி இயங்கும் கட்சிகளுக்கு

ஒத்துழைப்பு வழங்குவதும் கழகத்தின் கடமைப்பாடாகும். இலங்கையின் அனைத்து பகுதிகளிலும் தமிழ் மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். அவர்கள் மத்தியில் கொள்கையை பரப்பும் நோக்கில் தீவின் எல்லா பகுதிகளிலும் கிளைகளை அமைத்து சமூகப்பணி புரிந்து வருகின்ற நாம் சிங்கள இடதுசாரி தோழர்களுடன் கை கோர்த்து சோசலிச எண்ணப்பாட்டுடன் ஒரே குடும்ப உறுப்பினர்களைப் போல் இணைந்தும் பிணைந்தும் வாழ வேண்டும்மென்பதே இ.தி.மு.கவின் குறிக்கோளாகும் என கழகத்தின் நிலைப்பாட்டினை விளங்கப்படுத்தினார். இ.தி.மு.கவின் நாட்டின் தேசிய பிரச்சினை தொடர்பாகவும் தன் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள இனவாத குற்றச்சாட்டுகளுக்கு எதிராகவும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த போது, நாட்டின் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டார நாயக்க அவர்கள், இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை தொடர்பாகவும், இலங்கையின், வெளியுறவு கொள்கைகள் தொடர்பாகவும் இந்திய அரசுடன் இராஜதந்திர உறவுகளை வளர்த்துக் கொள்ளும் பொருட்டு இந்தியாவிற்கு சென்றார். இந்நாட்டின் இடதுசாரிகள் உட்பட அனைத்து அரசியல் சக்திகளும் இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்கான இறுதி தீர்வொன்றினை மேற்கொள்ளும்படி பிரதமரை நிர்ப்பந்தித்திருந்தனர். இந்திய பிரதமர் லால்பகதூர் சாஸ்திரியுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்திய இலங்கைப் பிரதமர் ஒப்பந்தமொன்றில் கைச்சாத்திட்டார். அதன்படி 5,25,000 மலையக தமிழ் மக்களுக்கு இந்திய அரசும் 3,00,000 தமிழ் மக்களுக்கு இலங்கை அரசும் குடியுரிமை வழங்குவதாக தீர்மானிக்கப்பட்டது. எந்த மக்கள் மீது அநீதியான இந்த ஒப்பந்தம், திணிக்கப்பட போகின்றதோ அந்த மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் அமைப்புகளுடனே கலந்து ஆலோசிக்கவில்லை.

இ.தி.மு.க. ‘சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பெரும் அரசியல் மோசடி’ என்ற தலைப்பில் அறிக்கையொன்றை வெளியிட்டது. “மனித உரிமைகள் பற்றியும் ஜனநாயகப் பாரம்பரியம் குறித்தும் அதிகமாக பேசி வந்த இந்திய துணைக்கண்டத்தின் பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரியும், இலங்கைப் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்காவும், பிறப்பாலும் பன்னெடுங்காலமாக இலங்கையில் வாழ்ந்து வருவதாலும் இலங்கையர்களாகி விட்ட மலைநாட்டு திராவிட மக்களை 15ம், 16ம் நூற்றாண்டுகளில் நீக்ரோ அடிமைகளை விலைபொருளாகக் கொண்டு, ஆதிக்க வெறி பிடித்தவர்கள் விற்பனை செய்தது போல, நீக்ரோ மக்கள் விடுதலை அடைந்து, வீறுநடை போடும் இந்நூற்றாண்டிலே இந்தியாவும் இலங்கையும் மக்களை பங்கு போட்டுக்கொள்வதென்ற ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்டதன் மூலம் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பெரும் அரசியல் மோசடியைச் செய்துவிட்டார்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும்!” என அவ்வறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. தமிழரசு கட்சியின் பொதுச்செயலாளர் டாக்டர் ஈ.எம்.வி. நாகநாதன், 8 - 10 - 1964 அன்று எம். திருச்செல்வம் அவர்களின் இல்லத்தில் ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் பற்றிய கலந்துரையாடல் ஒன்றினை ஏற்பாடு செய்திருந்தார். மலையக மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இ.தொ.கா, ஐ.தொ.கா. உட்பட பல அமைப்புகளுக்கும் கலந்துரையாடலுக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்ட போதும், தமிழரசு கட்சியும் இ.தி.மு.க வும் மட்டுமே கலந்து கொண்டன. இ.தி.மு.க

சார்பில் தோழர் இளஞ்செழியனும், தோழர் வேழலகனும் கலந்து கொண்ட இக்கலந்துரையாடலில் ஒப்பந்தத்தை இரு அமைப்பினரும் எதிர்ப்பதென்ற தீர்மானத்தை மேற்கொண்டனர்.

இ.தி.மு.க கொழும்பில் முதன்முதலாக ஏற்பாடு செய்த எதிர்பிரசார கூட்டம், கொழும்பு விவேகானந்தா வித்தியாலய மண்டபத்தில் தோழர் இசை நாவரசனின் தலைமையில் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தில் தமிழரசு கட்சியின் பொதுச்செயலாளர் டாக்டர் ஈ.எம்.வி. நாகநாதன், பண்டிதர் கா.பொ. இரத்தினம், மற்றும் இ.தி.மு.க வை சேர்ந்த பெரியார் ஏ.எஸ். ஜோன் பொதுச்செயலாளர் மு.அ. வேலழகன், பிரான்ஸிஸ், கவிஞர். மலைத்தம்பி, எஸ். சண்முகம், தோழர் இளஞ்செழியன் ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர். இக்கூட்டத்தில் எந்த ஒரு நாட்டிற்கும் மனுபோட வேண்டாம், ஏனெனில் நீங்கள் யாவரும் இலங்கையர்களே!” எனும் கருத்தினை இ.தி.மு.க வலியுறுத்தியது. இந்நாட்டின் இடதுசாரிகட்சிகளும், தமிழ்மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக கூறிய கட்சிகளும் இந்தியாவம்சாவளியினரின் பிரஜா உரிமைப் பிரச்சினையினை பாராளுமன்றத்தினுள் பேசப்படும் ஒரு அரசியல் நாகரிகமான கருத்தாக மட்டுமே கருதினர். 1965ம் ஆண்டு தேர்தலில் இடதுசாரிகட்சியினர் ஒப்பந்தத்துக்கு ஆதரவாக இருந்தமையால் அவர்களை அதிப்யதில்லையென்றும், ஒப்பந்தத்திற்கு எதிரான அரசியல் கோரிக்கைகளை முன்வைத்த தமிழரசு கட்சிக்கு ஆதரவு வழங்குவதென்றும் இ.தி.மு.க தீர்மானித்து வடகிழக்கில் பிரசாரம் செய்தது. தேர்தலில் டட்லி சேனநாயக்காவின் தலைமையில் ஐக்கிய தேசிய கட்சிவெற்றி பெற்ற போதிலும், அறுதிப்பெரும்பான்மையினைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக ஐக்கிய தேசிய கட்சியின் தலைமைகள் தமிழரசு கட்சியுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தின. தமிழரசு கட்சி தனது ஆதரவினை வழங்குவதென தீர்மானித்தது. தமிழரசு கட்சியுடன் இ.தி.மு.க கொண்டிருந்த அரசியல் உறவில் இது பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியதோடு இ.தி.மு.க தனது அரசியல் ரீதியான எதிர்ப்பினைக் காட்டுவதென்றும் தீர்மானம் மேற்கொண்டது.

மட்டகளப்பு சீர்திருத்த மாநாடு

1965ம் ஆண்டு அக்டோபர் 16, 17ம் திகதிகளில் இ.தி.மு.கவின் மாநில மாநாடு மட்டக்களப்பில் நடைபெற்றது. 16ம் திகதி கந்தமுருகேசனார் அரங்கில் சமூக சீர்திருத்த மாநாடும் நடந்தது. க. கந்தசாமி கழக கொடியினை ஏற்றிவைக்க, முழக்கம் முருகையா வாழ்த்துப் பாடல்களை பாடினார் எஸ்.சண்முகவேல் மாநாட்டை ஆரம்பித்து வைத்ததுடன் பெரியாரின் உருவப்படமொன்றை தோழர்.ஏ. இளஞ்செழியன் திரை நீக்கம் செய்தார். தோழர்கள் ப. இசைநாவரசன் சமூகப் புரட்சியில் இங்கர்சால்’ எனும் தலைப்பிலும் வீ.சனிஸ்வரன் ‘புத்துலகம் படைப்போம்’ என்ற தலைப்பிலும் குறட்செல்வன் குமாரசாமி ‘ஒழியட்டும் சாதி’ எனும் கருத்திலும் ச.முருகேசன் ‘நமது வரலாறு’ என்ற தலைப்பிலும் இரா. முருகையா ‘தமிழகமும் சாதி

அமைப்பும்’ என்ற தலைப்பிலும் கவிஞர் அ.முத்தமுகு ‘மறுமலர்ச்சி’ என்ற பொருளிலும், செழியன் ஜே. பேரின்பநாயகம் ‘நமது பணி’ எனும் தலைப்பிலும் கல்முனை எம்.எஸ். ஹமீது ‘முன்னேறும் உலகில் நாம்’ என்ற தலைப்பிலும் உரை நிகழ்த்தினார்கள். 17ம் திகதி விபுலானந்தர் அரங்கில் இலக்கிய மாநாட்டிற்கு கவிஞர் காசியானந்தன் தலைமை வகித்தார். மட்டக்களப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் செ.இராசதுரை மாநாட்டை தொடங்கி வைத்தார். ‘திராவிட மக்கள் வரலாறு’ என்ற ஆய்வு நூலினை எழுதிய ஈ.எல்.தம்பிமுத்து அவர்களை தோழர் இளஞ்செழியன் பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவித்தார். புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் பற்றி தோழர் இளஞ்செழியன் உரைநிகழ்த்தினார். தோழர்.க.கந்தசாமி, தோழர் சனிஸ்வரன், மாலா இராமச்சந்திரன் ஆகியோரும் உரை நிகழ்த்தினர். ச.முருகேசன் செழியன் ஜே.பேரின்பநாயகம் ஆகியோர் மாநாட்டு கூட்ட ஒழுங்கமைப்பில் பெரும் பங்காற்றினர்.

17ம் திகதி பிற்பகல் 4 மணிக்கு ஆரம்பமான அரசியல் மாநாடு இ.தி.மு.க பொதுச்செயலாளர் தோழர் மு.அ.வேலழகன் தலைமையில் நடைபெற்றது. தோழர்கள் குறட்செல்வன் குமாரசாமி, ப. இசை நாவரசன், சனிஸ்வரன், க.கந்தசாமி, ஏ.நையநார் ஆகியோர் உரை நிகழ்த்தினார்கள். இறுதியில் இளஞ்செழியன் சிறப்புரையாற்றினார். தமிழரசு கட்சியின் காட்டிக் கொடுப்புடன் தமிழ் மக்களுக்கு புதிய தலைமையொன்றினை உருவாக்கும் அவசியம் பற்றி இ.தி.மு.க இம்மாநாட்டில் விவாதித்தது. கலைஞர் கலைச் செல்வனின் கலைஞர் கருணாநிதியின் “நீதியின் நிழல்” எனும் நாடகம், மாநாட்டின் இறுதியில் மேடையேற்றப்பட்டது. 1965ம் ஆண்டின் இ.தி.மு.க மாநாட்டில் பின்வரும் தீர்மானங்கள் தோழர்களின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றன.

01. சாதி,இன,மத பாகுபாடுகளைக் கிளறி, இன மத சாதிக்கலவரங்களை உண்டு பண்ண எத்தனிக்கும் இயக்கங்களுக்கும் நபர்களுக்கும் எதிராக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள மக்கள் முன்வர வேண்டும்.

02. வட மாநிலத்தில் தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் என அழைக்கப்படுகின்ற சமூகத்தினருக்கு பொது இடங்களிலும், உணவு சாலைகளிலும் மற்றும் இன்னோரென்ன துறைகளிலும் சமவாய்ப்பு கிடைக்கச் செய்ய எஸ். டபிள்யூ. அர்.டி.பண்டாரநாயக்காவின் ஆட்சி காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட சாதிவேறுபாடு ஒழிப்புச் சட்டத்தை அமுலாக்கும்படி அரசை கேட்டுக் கொள்வது.

03. வியாபார நிலையங்களிலும், வீடுகளிலும் தொங்கவிடப்படும் பெயர்ப் பலகைகளில் சாதி பெயர்களை குறிப்பிடும் பழக்கத்தை விட்டொழிக்கும் படி தமிழ் மக்களை கேட்டுக் கொள்வது.

04. சாதி ஒழிப்பு பிரசார கூட்டங்களை வட மாநிலம் முழுவதும் முன்று மாதங்களுக்கு நடத்தி தமிழ் பேசும் மக்களிடையே உள்ள பிரிவினை உணர்வுகளை அகற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்வது.

05. சுயமரியாதை இயக்கத்தின் ஆரம்பகாலம் முதல் பெரியாருடன் துணை நின்றது. தமிழகத்தில் சாதி ஒழிப்புக்காகவும் சமுதாய மறுமலர்ச்சிக்காகவும் தன் வாழ்நாள் முழுதும் பணியாற்றிய சுயமரியாதை செம்மல் தோழர் குத்தாசி குருசாமியின் மறைவுக்கும் வட இலங்கையில் (யாழ்ப்பாணத்தில்) 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சுயமரியாதை திராவிட இயக்க கருத்தை பரப்பி வந்த பெரும் புலவர் கந்த முருகேசனாரின் மறைவுக்கும் இம் மாநாடு அஞ்சலி செலுத்துகின்றது.

1965ம் ஆண்டு இ.தி.மு.கவின் இலக்கிய மாநாட்டு தீர்மானங்கள் பின்வரும் கருத்துக்களை உள்ளடக்கியுள்ளது.

01. காலத்திற்குக் காலம் ஒவ்வாத இலக்கியங்கள் மீது இன்னமும் நம்பிக்கை வைத்து அவற்றை அசைபோடும் இலக்கிய படைப்பாளிகளை முன்னேற்றுவரும் புதுயுகத்திற்கு தேவையானதும் பொருத்தமானதுமான புதிய சிந்தனைகளை படைப்புகளை இலக்கியங்களாக வடித்திட முன்வருமாறு இம்மாநாடு வற்புறுத்துகின்றது.

02. பாவேந்தர் பாரதிதாசன், மட்டுநகர் இயக்கத் தோழர் எம்.எஸ்.பாலு ஆகியோரின் மறைவுக்கு இம்மாநாடு அஞ்சலி செலுத்துகின்றது.

1965ம் ஆண்டு இ.தி.மு.கவின் அரசியல் மாநாட்டு தீர்மானங்களாக பின்வருவன அமைந்தன.

01. ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமை சாசனத்தின் படி சிறுபான்மை இனத்தவரின் அடிப்படை உரிமைகளை பாதுகாக்கும் வகையில் இலங்கை அரசியல் அமைப்பில் போதிய சட்டவிதிகள் இடம்பெற தமிழ் பேசும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் உரிய நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ள வேண்டுமென இம்மாநாடு வற்புறுத்துகின்றது.

02. 25.8.1963 பண்டாரவளை நகர மண்டபத்தில் தோழர் ஏ.இளஞ்செழியனின் தலைமையில் நடைபெற்ற நாடற்றவர் மறுப்பு மாநாட்டின் தீர்மானங்களை இம்மாநாடு முழுமையாக அங்கீகரிக்கின்றது.

1967ம் ஆண்டு ஐக்கிய தேசிய கட்சியினர் ஸ்ரீமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்த அமுலாக்கல் மசோதாவை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த போது, காட்டு மிராண்டி ஒப்பந்தம் என்று ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்த, சந்தர்ப்ப வாதத்தை தமது அரசியல் கொள்கையாக கொண்டுள்ள தமிழரசு கட்சியினரும் காட்டிக் கொடுத்து அரசியல் பிழைப்புவாதம் நடத்திய திரு.தொண்டமானும் ஸ்ரீமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்த அமுலாக்கல் மசோதாவிற்கு ஆதரவு அளித்த தமது அரசியல் அநாகரிகத்தையும் சந்தர்ப்பவாத அரசியல் பிழைப்புவாத குணம்சங்களையும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டனர். மேலும் ஐக்கிய தேசிய கட்சியினர் முன்வைத்த வடகிழக்கில் மாத்திரம் தமிழை அரசகரும

மொழியாக்கும் மசோதா அடையாள அட்டை தொடர்பான மசோதா எப்பவற்றையும் இவ்விரு கட்சியினரும் ஆதரித்தனர். மாவட்டச்சபை அமைப்பு ஒன்றினை தமிழரசு கட்சியினர் எதிர்பார்த்தே ஐக்கிய தேசிய கட்சியின் தலையாட்டும் பொம்மைகளாகினர். 1957ம் ஆண்டு பண்டா-செல்வா ஒப்பந்தத்தின் போது பண்டாரநாயக்கா கேட்டுக் கொண்டதன் படி இந்திய மக்களின் பிரச்சினைகளை தமிழரசு கட்சியினர் கைவிட்டதை மீண்டுமொரு முறை இவ்விடத்தில் நினைவுபடுத்துவது அவசியமாகின்றது.

ஸ்ரீமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தினை அமுல்படுத்த திரு.டட்டி சேனநாயக்க நடவடிக்கைகளை மேற் கொண்ட போது இ.தி.மு.க பல வினாக்களை கொண்ட பகிரங்க கடிதமொன்றினை அவருக்கு அனுப்பியது. பின்வரும் வினாக்கள் அக்கடிதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

01. இலங்கை குடிமக்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றவர்கள் எந்த இடப்பில் பதியப்படுவார்கள் என்பது விளங்கவில்லை.

02. இலங்கை குடிமக்களாக பதியப்படாமல் நிராகரிக்கப்படுபவர்கள் இந்தியர்களாக கருதப்படுவார்கள் என்பது இந்திய அரசாங்கத்தின் ஆதிபத்திய உரிமையில் தலையிடுவதாக இல்லையா?

03. இந்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்கின்றவர்களின் தன்மை நிலைப்பாடு என்ன

04. இலங்கை மக்களது தகைமை யாது?

05. இலங்கை பிரதமரின் பொறுப்பில் பிரஜாவுரிமை வழங்கப்படும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருப்பதும் குடியுரிமை மறுக்கப்படாமல் இந்தியர் ஆக்கப்படுவதும் அநீதியானது என்பதால் நீதி மன்றத்தில் வழக்காடும் உரிமை மறுக்கப்பட்டிருப்பதும் ஸ்ரீமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்திற்கு மாறுபாடு இல்லையா? இதனை இந்திய அரசு ஒத்துக் கொள்கின்றதா?

06. இந்தியர் என்று பதிவு செய்யப்பட்ட காலத்திலிருந்து நாடு கடத்தப்பட தகுதிவாய்ந்தவர் என்ற விதி ஒப்பந்தத்திற்கு விரோதமானது இல்லையா? இந்தவழி பலாத்காரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றதல்லவா? இம்மசோதாவின் மூலம் யார் யார் இந்தியாவிற்கு போகின்றவர்? இலங்கையில் இருக்க தகுதிவாய்ந்தவர் யார்? என்பதை விளக்காமல் குழப்பி மக்களிடையே பீதியையும் நிச்சயமற்ற நிலையையும் உருவாக்கியுள்ளது என்பதை ஏற்றுக் கொள்கின்றீர்களா?

07. குடும்பப் பிரிவினை இல்லாமல், கொண்டு வந்திருக்கின்ற மசோதாவின் ஒப்பந்தத்தை எவ்வாறு அமுலாக்க முடியும் என நம்புகின்றீர்கள்?

29.12.1966ம் ஆண்டு இக்கடிதம் பிரதமர் டட்டி சேனநாயக்காவிற்கு அனுப்பப்பட்டது.

தமிழரசு கட்சியினர் மாவட்ட சபை அமைப்பு முறை மூலம் வடகிழக்கு பிரச்சினை தீர்க்கப்படும் என நம்பியும் நியமனபிரதிநிதிப்பதவியை திரு தொண்டமான் நம்பியும் ஐக்கிய தேசிய கட்சி அரசாங்கத்தின் அடிவருடிகளாகினர். இ.தி.மு.கவினர் கடிதத்தை அனுப்பியதோடு கொழும்பில் இருந்த இந்திய தூதுவரையும் சந்தித்து தமது நிலைப்பாட்டை விளக்கினர். தோழர்கள். ஏ.இளஞ்செழியன், இரா.அதிமணி, அ.ம.அந்தோணிமுத்து, மு.வெ.பெ.சாமி, செபஸ்தியான் பிள்ளை ஆகியோர் இந்திய தூதுவரிடம் ஸ்ரீமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்திலுள்ள பல சிக்கல்கள் குறித்து விளக்கம் கேட்டனர். ஒப்பந்தம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் போது சிக்கல்கள் தீர்க்கப்படும் என அவர் பதிலளித்தார்.

1965ம் ஆண்டு தேர்தலில் நிந்தவூர் தொகுதியில் எம்.எம்.முஸ்தபா சுயேட்சையாக போட்டியிடுவதாகவும், அவரை ஆதரித்து பேசும்படியும் கல்முனை ஏ.ஆர்.எம்.மன்கூர் கேட்டுக் கொண்டு விமானம் மூலம் தோழர் இளஞ்செழியனை அழைத்துச் சென்றார். முஸ்தபாவை சந்தித்து உரையாடிய போது அவர் ஐக்கிய தேசிய கட்சியில் போட்டியிடுவதாக தெரிந்து கொண்டு “நான் ஐக்கிய தேசிய கட்சிக்கு எதிரானவன் என்பதால் உங்களை ஆதரித்து கூட்டங்களில் பேசமுடியாது” என்று கூறியபோது முஸ்தபா அதை ஏற்றுக் கொண்டார். பின் கொழும்பு வந்து சேர்ந்தார்.

நிந்தவூர், பொத்துவில், கல்முனை தொகுதி வாக்காளர்களுக்கு தமிழரசு கட்சி தலைவர் டாக்டர் இ.எம்.வி.நாகநாதன் துண்டுபிரசுரம் ஒன்றின் மூலம் விடுத்த வேண்டுகோளில் தமக்கும் ஐக்கிய தேசிய கட்சிக்கும் இடையிலான தொடர்பினை விளங்கப்படுத்தியிருந்தார். தகுதிவாய்ந்த அரசியல் கட்சிகளில் போட்டியிடும் வேட்பாளர்களை ஆதரிக்கும்படியும் ஐக்கிய தேசிய கட்சியுடன் தாம் கொண்டிருந்த உறவால் கூடிய சீக்கிரம் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு கிடைக்கும் எனவும் அத்துண்டுப் பிரசுரத்தில் கூறப்பட்டிருந்தது.

(துண்டுபிரசுரம்)

எஸ்.எஸ். ராஜேந்திரனின் வருகை

எஸ். எஸ். இராஜேந்திரன் தனது பாரியார் ஆர். விஜயகுமாரியுடன் இலங்கை வந்திருந்த போது அவருக்கு நுவரெலியாவில் வரவேற்பளிக்கப்பட்டது. 2 - 5 - 1966 அன்று தேசிய கலைப்பேரவையினர் இவ்வரவேற்பு விழாவை ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். தோழர் செழியன் ஜே. பேரின்பநாயகமும் தோழர் கிருபை ராஜாவும் விழா ஒழுங்கமைப்பில் முக்கிய பங்கேற்றனர், தோழர் இளஞ்செழியன் எஸ்.எஸ். ஆரை கொழும்பில் கிரீன்லன்ஸ் ஹோட்டலில் சந்தித்து இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை தொடர்பாக கலந்துரையாடினார். அவருடன் உரையாடும் போது தோழர் மு.அ. வேலழகனும், செழியன் பேரின்ப நாயகமும் உடனிருந்தனர். 1965 - 5 - 29 அன்று மன்னார் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்த வரவேற்பு விழாவில், சிறப்பு விருந்தினராக கலந்து கொள்ளுமாறு

அழைத்ததையடுத்து தோழர் இளஞ்செழியன் அல்விழாவில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார். சாவகச்சேரியைச் சேர்ந்த மட்டுவில் தமிழ் வித்தியாலயத்தில், 6-7-1965 அன்று வித்தியாலய ஆசிரியர், மாணவர் ஆகியோரால் திருவள்ளுவர் விழா ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. வித்துவான் க. நடராஜா (எம். ஏ) விழாவிற்கு தலைமை தாங்கினார். சாவகச்சேரி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வி.என். நவரத்தினம் சிறப்பு அதிதியாக கலந்து கொண்ட இக்கூட்டத்தில் இ.த. சுப்பிரமணியம் உரை நிகழ்த்தினார். இவ்விழாவில் சிறப்பு சொற்பொழிவாற்ற அழைக்கப்பட்டிருந்த தோழர் இளஞ்செழியனுக்கு ஆசிரியமணி அ.பெ. செல்லையா (பி.எஸ்.ஸி) ஆசிரியர் மாணவர்களின் ஏற்பாட்டிற்கிணங்க, பொன்னாடை போர்த்தி ‘நாவலர்’ என்ற பட்டத்தையும் வழங்கி கௌரவித்தார். வித்துவான் கே. ஆறுமுகம் நன்றியுரை ஆற்றினார்.

1966 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதமளவில் இ.தி.மு.கவில் இருந்து, பிரிந்து சென்று தனித்தனியாக இயங்கி வந்த இரா.அதிமணியும், அ.ம.அந்தோணிமுத்துவும் மீண்டும் இ.தி.மு.கவுடன் இணைந்து செயலாற்ற இணங்கினர். 1967ம் ஆண்டளவில் தோழர் இளஞ்செழியனை ஆசிரியராகவும், பிரசுரிப்பாளராகவும் கொண்ட ‘போர்வாள்’ எனும் மாதம் இருமுறை வெளிவரும் இதழ்வெளியிடப்பட்டது.

தி.மு.க. மீதான மீதாண்மையின் கண்டனம்

திருமதி பண்டாரநாயக்கா தனது தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது “இன்று இலங்கையை பெரும் அபாயம் சூழ்ந்துள்ளது. சென்னை இராச்சியத்தை தி.மு.க கைப்பற்றி தமிழ் அரசாங்கம் ஒன்றினை நிறுவிடும். அக்கட்சியினர் கூடிய விரைவில் வடக்கையும் கிழக்கையும் கைப்பற்றிக் கொள்வதோடு மலேசியாவின் சில பகுதிகளையும் கைப்பற்றி, மாபெரும் தமிழ் இராச்சியம் ஒன்றினை நிறுவினாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இவ்விக்கட்டான நிலைமையில் இன்று ஆட்சி புரியும் ஐ.தே.க. அரசாங்கம் தமிழரசுக் கட்சியுடன் சேர்ந்து அவர்களுக்குப் பெரும் சலுகைகளை வழங்கி வருகின்றது. மாவட்ட சபைகள் அமுல்படுத்தப்பட்டால் நாமெல்லாம் தமிழர்களுக்கு அடிமைப்பட வேண்டிய நிலை உருவாகும்”. “நானும் சாஸ்திரியும் செய்து கொண்ட இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் இன்னமும் அமுல்படுத்தப்படாமல் இருப்பதன் மர்மம் யாது? இங்குள்ள இந்தியத் தமிழர்களை தங்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதென்று இன்று திராவிடக் கட்சியின் தலைவர் அண்ணாதுரை கூறிவருகின்றார். நாம் ஆட்சி செய்த போது திராவிடக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு அரசியல்வாதியையாவது நாம் இந்நாட்டுக்கு வர அனுமதிக்கவில்லை. ஆனால் தேசிய அரசாங்கம் நிறுவப்பட்டதும் திராவிடக்கட்சியின் முக்கிய தலைவரான எம்.ஜி. ராமச்சந்திரனை இராஜாங்க மரியாதையுடன் இந்த அரசாங்கத்தினர் பத்திரிகையொன்றின் பெயரை சாட்டாக வைத்துக்கொண்டு வரவேற்றனர். அடுத்த மே மாதத்தில் திரு. அண்ணாதுரையும் வருவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன. “தமிழரசு கட்சியினரும், நாம் தமிழர் கட்சியினரும்,

தி.மு.க. கட்சியினரும் சேர்ந்து கொண்டு என்ன செய்யப் போகின்றார்களோ தெரியவில்லை!” எனக்குறிப்பிட்டார். திக்குவெல்லையில் தமது வேட்பாளர் திரு.ரொனிட்.மெல்லை ஆதரித்து பேசும் போதே இக்கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இச்செய்தியினை 12-3-1967 வீரகேசரி பத்திரிகை பிரசுரித்திருந்தது.

தோழர் ஏ.இளஞ்செழியன் 7-3-1967 ல் தினபதிக்கு அளித்த விஷேட பேட்டியொன்றில் “சிறுபான்மைத் தமிழர் ஐக்கிய முன்னணி தமிழ் மக்களிடையே நிலவும் சாதிக்கொடுமையை ஒழித்திட சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் ஒன்றினை முன்வைத்துள்ளது. இப்போராட்டத்திற்கு இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் தம் முழு ஆதரவினை வழங்கிடத் தயாராகவுள்ளது”, “இ.தி.மு.கதான் இலங்கையிலே குறிப்பாக வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலே சாதிக்கொடுமைகளை ஒழிக்க சீர்திருத்த மாநாடுகளை 1958ம் ஆண்டில் இருந்து நடத்திவந்துள்ளது. இ.தி.மு.கவின் இவ்விதப் பிரசாரங்கள்தான் சாதிக்கொடுமையை ஒழிக்க வழிதிறந்தன. திராவிட மக்களிடையே நிலவும் சாதிக்கொடுமைகள் ஒழிந்தாலன்றி, இனரீதியான ஒரு சமுதாயத்தினை காண முடியாது, கட்சி வேறுபாடுகளை மறந்து தமிழ் தேசியத்தின் ஒருமைப்பாட்டை விரும்பும் அனைவரும் இப்போராட்டத்துக்கு துணைநிற்க வேண்டும்”. எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

அறிஞர் அண்ணாவின் ஆலோசனைப்படி, தி.மு.க. தொடர்பாக ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க கொண்டிருக்கும் தவறான நிலைப்பாட்டினை விளங்கப்படுத்தும் நோக்குடன், தி.மு.க வின் அரசியல் செயலாளரும், இந்திய மேலவை உறுப்பினருமான ‘சிந்தனைச் சிற்பி’ சி.பி. சிற்றரசு இலங்கை வந்தார். அவர் தினபதிக்கு அளித்த பேட்டியில் “ஸ்ரீமாவோ அம்மையாரைச் சந்தித்து தமிழகத்தில் இயங்கும் தி.மு.க எந்த நாட்டுச் சுதந்திரத்திலும் தலையிடமாட்டாது. இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளின் தனித்துவத்தினை கழகம் மதிக்கின்றது என்பதை எடுத்துக் கூறினேன். இதனிமித்தம் சிங்கள மக்களின் மத்தியில் தி.மு.க. பற்றிய பயம் நீங்கித் தெளிவு ஏற்படுமென்று நம்புகின்றேன்.” எனக்குறிப்பிட்டார். (தினபதி 27 - 7 - 1967)

சி. பி. சிற்றரசு தனது வருகையின் நோக்கம் தொடர்பாக தினபதிக்கு அளித்துள்ள செய்தியினை மறுத்து திருமதி பண்டாரநாயக்க “சிற்றரசை நான் சந்திப்பதா ? முடியாது அவர் முறைப்படி பாதுகாப்பு வெளிவிவகார அமைச்சின் வரன்முறைப்படி அனுமதி பெற்றுவரும் வரையில் அவரை சந்திக்கவே மாட்டேன்” என்று கூறிய செய்தியினையும் தினபதி பிரசுரித்தது. அச்செய்தியில் தொடர்ந்தும் “தி.மு.க.வைப் பற்றி நான் தவறான கருத்து கொண்டுள்ளதாகவும், அதை நீக்கவே அண்ணாதுரையால் தாம் விஷேசமாக இங்கு அனுப்பப்பட்டதாகவும் திரு. சிற்றரசு கூறியுள்ளதைத் ‘தினபதி’ மூலம் அறிகிறேன். இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் தி.மு.க. என்ன எண்ணத்தோடு இருக்கின்றது என்பது எனக்குத் தெரியும். அதனால் ஒரு அண்ணாதுரையல்ல ஒன்பது அண்ணாதுரைகள் வந்தாலும் எனது கருத்தை மாற்ற முடியாது.

அச்சத்தை போக்க முடியாது”. என்ற திருமதி பண்டாரநாயக்காவின் நிலைப்பாடு குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது (தினபதி 30 - 7 - 1967)

திருமதி பண்டாரநாயக்காவின் தவறான நிலைப்பாடு தொடர்பாக சி.பி. சிற்றரசு தெளிவான பதில் ஒன்றை அனுப்பினார். அதற்கு திருமதி பண்டாரநாயக்கா பதிலளிக்கையில் “உங்களது வேண்டுகோளை சாதாரணமாக நான் ஏற்றிருப்பேன். உங்களை சந்திக்க நான் மறுத்து விட்டேனென்றும், உங்களது அரசியல் கட்சியை சேர்ந்தவர்களை நான் சந்திக்க அஞ்சுகின்றேன் என்றும் திரு. செல்வநாயகத்திடம் கூறியதாகவும் ‘டெயிலி மிரர்’ பத்திரிகையில் வந்த செய்தி உண்மையா என்பதை விளக்கினால் நான் நன்றியுடையவனாக இருப்பேன்.” எனக்குறிப்பிட்டு சி.பி. சிற்றரசுக்கு கடிதம் ஒன்றினை அனுப்பினார். சி.பி. சிற்றரசு தனது நிலைப்பாட்டினை விளங்கப்படுத்தி, திருமதி பண்டாரநாயக்காவிற்கு கடிதம் எழுதி சில நாட்களாகியும் எனக்கு பதில் கிடைக்கவில்லையென்றே திரு. செல்வநாயகத்திடம் கூறினேன்.” “ஒரு அண்ணாதுரையல்ல ஒன்பது அண்ணாதுரைகள் வந்தாலும் தி.மு.க. பற்றிய என்னுடைய கருத்தைமாற்ற முடியாது என்று நீங்கள் ஓர் ஆங்கிலப்பத்திரிகைக்கு கூறியதாக வெளிவந்த செய்தி உண்மையா? ” என அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். இச்செய்தி 9-8-1967 தினகரன் பத்திரிக்கையில் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. எவ்வாறெனினும் திரு. சி. பி. சிற்றரசினை சந்திப்பதை தவிர்க்கும் முகமாக திருமதி பண்டாரநாயக்க அடிப்படையற்ற சாக்கு போக்குகளைக் கூறிக் கொண்டிருந்தார்.

இ.தி.மு.க அரசியல் கட்சியாக பிரகடனம்

இடதுசாரி கட்சியினர் தேசிய முதலாளித்துவ அரசுகளுக்கு அடிவருடிகளாகவும், நேசசக்திகளாகவும் மாறியதையடுத்தும், தமிழரசு கட்சியினரின் தேசிய முதலாளித்துவ நலன் பேணும் சந்தர்ப்பவாத அரசியல் காட்டிக்கொடுப்புகளினாலும், தொண்டமான் போன்ற மலையக தொழிற்சங்க பிழைப்புவாதம் நடத்தும் தலைமைகளாலும் தமிழ்மக்களுக்கு ஒரு சிறந்த தலைமைத்துவத்திற்கான பெரிய வெற்றிடம் ஒன்று ஏற்பட்டுள்ளதை அவதானித்த இ.தி.மு.க., அத்தலைமைத்துவத்தை தானே ஏற்று அவ்வெற்றிடத்தை நிரப்ப உறுதி பூண்டது. இதன் காரணமாக 29-01-1968 அன்று இ.தி.மு.க. பொதுக்குழு கூட்டத்தில் தன்னை ஒரு அரசியல் கட்சியாக பிரகடனம் செய்தது.

1965ம் ஆண்டு தேர்தலின் பின்னர் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியுடன் இணைந்து செயல்பட்ட தமிழரசு கட்சியினர் மலைநாட்டு மக்களுக்கும், வடகிழக்கு மக்களுக்கும் இனவாத முதலாளித்துவ அரசு இழைத்த அனைத்து அநீதிகளுக்கும் துணைபோயினர். பாராளுமன்றத்தின் நாற்காலிகளை நிரப்புவதை மட்டும் தனது அரசியல் சித்தாந்தமாக கொண்ட ஒரு இயக்கம் எனும் அளவிற்கு தனது செயற்பாடுகளை முடக்கிக்கொண்டது. தமிழ்க்

காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்த ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் தமிழ்மக்களுக்கு செய்த அதே அரசியல் மோசடியை தமிழரசுக்கட்சியினரும் பின்பற்றத் தொடங்கினர். இ.தி.மு.க தன்னை ஒரு அரசியல் சக்தியாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய அவசர, அவசிய தேவையை இக்காரணிகளே துரிதப்படுத்தியது. 1968 ஆண்டு கூடிய இ.தி.மு.க பொதுக்குழு கூட்டத்தில் பின்வரும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

“வடக்கு கிழக்கு தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு தமிழரசு கட்சியினர் அளித்த வாக்குறுதிகள் முழுவதையும் மீறியதால் தமிழ் பேசும் மக்களுடைய நம்பிக்கையினை அக்கட்சி இழந்துவிட்டது. இதற்கான காரணம் அக்கட்சியின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்ற யாவரும் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பதால் சாதாரண தமிழ் மக்களை, குறிப்பாக மலையகத்தமிழ் பேசும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தை வழிநடத்தும் தகைமை அக்கட்சியின் தலைமைக்கு கிடையாது என்பதை அவர்களது வரலாறு நிரூபித்திருக்கின்றது. எனவே நாடு முழுவதும் பரவி வாழும் தமிழ்பேசும் மக்கள் அரசியல் நேரோட்டத்தில் நேரடியாக ஈடுபட இ.தி.மு.க வழிகாட்டவேண்டும்!”

கொழும்பு டவர் தியேட்டருக்கு அண்மையில் உள்ள திரு. வி. க. நினைவுப்பள்ளியில் நடைபெற்ற இப் பொதுக்குழு கூட்டத்தில் 22 மாவட்ட கிளைகளின் பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொண்டனர். தோழர் மு. வெ. பெ. சாமி தேர்தல் அதிகாரியாக செயல்பட, 22 மாவட்ட கிளை பிரதிநிதிகளாலும் திரு. ஏ. இளஞ்செழியன் பொதுச்செயலாளராகவும் தோழர்கள் இளம் வழியும், தோழர் என். எஸ்.ஸி.சுந்தரம் நீதிக்குழு செயலாளராகவும் இரா.சந்திரன் பொருளாளராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். பொதுக்குழு கூட்டத்தில் திருவள்ளூர் தினத்தை விடுமுறை தினமாக பிரகடனப்படுத்துமாறு அரசை கேட்டுக்கொள்வதென்றும், வள்ளூர் தினத்தை தமிழர் எழுச்சி தினமாக கொண்டாடுவது என்ற தீர்மானமும் தோழர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. வள்ளுவரின் 2000 ஆண்டு நிறைவினை ஒட்டி 15 -1-1969 ம் நாளன்று 5சத நினைவு முத்திரையொன்றினை வெளியிடுமாறு, இ.தி.மு.க 23-12-1968 அன்று பிரதமருக்கு வேண்டுகோள் வடுத்தது. (இ.தி.மு.க. வை அரசியல்கட்சியாக பிரகடனப்படுத்தியதைத் தொடர்ந்து பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த செய்திகள்.)

மதுரையில் தமிழர் படையொன்று அமைக்கப்பட்டதாக டி.பி.இலங்கரத்தன் பாராளுமன்றத்தில் தெரிவித்தார். “தமிழக தி.மு.க வினால் நிறுவப்பட்டுள்ள இந்தத் தமிழ்ப்படை இந்திய தமிழர்களுடன் வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழர்களது உரிமைகளையும் பாதுகாக்கப் போவதாக செய்திகள் வெளியாகியுள்ளன. இதுபற்றி தமிழ் நாடு முதலமைச்சர் திரு.அண்ணாதுரையிடம் கேட்கப்பட்டது. அவர் மறுப்பிவிட்டார். இது குறித்து அரசாங்கமும் இலங்கைத் தமிழ் மக்களும் கவனமாக இருக்க வேண்டும்”. என டி.பி.இலங்கரத்தன் கூறினார். இச்செய்தி 25.4.1968 மீத்திரன் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது.

தமிழ்வாணனின் இலங்கை வருகை

1969ம் ஆண்டு ‘கல்கண்டு’ இதழின் ஆசிரியர் தமிழ்வாணன் இலங்கை வந்திருந்தார். “தமிழர்களும் சிங்களம் படிக்க வேண்டும் என திரு. தமிழ்வாணன் கூறியதை பல அமைப்புகள் எதிர்த்துக் கண்டனம் தெரிவித்தன. பம்பலப்பிடி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற தமிழ்வாணன், பகீரதன் மீதான எதிர்ப்புக்கூட்டத்தில் தோழர் இளஞ்செழியன் உரையாற்றும் போது, “தமிழ்வாணன் தன் விசாவை புதுப்பித்துக் கொண்டு இலங்கையைச் சுற்றிப் பார்ப்பதற்காகவே “தமிழர்களும் சிங்களம் படிக்க வேண்டும்.” என்று கூறியிருப்பார் என்று நினைக்கின்றேன். ஆனால் பண்டாரநாயக்காவால் தனிச் சிங்கள சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட போது அதனை எதிர்த்தவர்கள் இப்போது தேசிய அரசாங்கத்தில் சேர்ந்து அதே சிங்கள சட்டத்தை ஆதரிக்கிறார்கள் என்றால், சிங்கள ஸ்ரீ யை எதிர்த்தவர்கள் இப்போது அதே ஸ்ரீ காரில் இங்கு வருகை தந்திருக்கின்றார்கள் என்றால், ஸ்ரீமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தை அன்று எதிர்த்தவர்கள் இப்போது அந்த ஒப்பந்தத்தை அமுலாக்க மசோதாவை டட்டியுடன் சேர்ந்து ஆதரிக்கின்றார்கள் என்றால் தண்டனைக்குரியவர்கள் இவர்களா? தமிழ்வாணனா? என்று கேட்க விரும்புகின்றேன்.

“இலங்கைவாழ் தமிழர்களை சிங்களம் படிக்க வேண்டாம் என்று கூறிவிட்டு தம்பிள்ளைகளுக்கு சிங்கள டியூசன் வைக்கின்ற தலைவர்கள் இந்த மேடையில் இருக்கின்றார்கள். இவர்களுக்கு யார் தண்டனை வழங்குவது. இங்கே பல எழுத்தாளர்கள் தமிழ்வாணனையும், பகீரதனையும் ‘இந்தியாகார நாய்’ என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களே பாரதியார், பாரதிதாசன் பெயர்களை இங்கு உச்சரித்தார்கள். அப்படியானால் பாரதிதாசன் இந்தியாகார நாய் அல்லவா? பாரதியார் இந்தியாகாரநாய் அல்லவா? என வினாக்களை எழுப்பினார்.

இடைத்தேர்தலும் அரசியல் நிலைப்பாடும்

கல்முனைத் தொகுதி இடைத்தேர்தலில் போட்டியிடும் நான்கு அபேட்சகர்களில் இ.தி.மு.க. எந்த வேட்பாளரை ஆதரிப்பது என்ற விடயம் 29 - 1 - 1968 அன்று நடந்த பொதுக்குழு கூட்டத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இ.தி.மு.க.வின் துணைச்செயலாளர் வழக்கறிஞர் பெரி.சுந்தரலிங்கம் இவ்விடயம் தொடர்பில் தன் அபிப்பிராயத்தைக் கூறும் பொழுது, “வடகிழக்கு தமிழ் மக்களும், மலையகத்தமிழ் மக்களும் காட்டிக் கொடுக்கப்படுவதை வெறுத்துத் தனது கொள்கையில் உறுதியாக நிற்பவர் செனட்டர் மாணிக்கம் ஆவார். இந்தப் பெருநோக்கில் தன் செனட்டர் பதவியையும் அவர் துறந்தார். கொள்கை ரீதியாக அவர் இ.தி.மு.க வை ஆதரிப்பவராவார். நம்மைப்போல் மலைநாட்டு மக்களின் குடியுரிமைச்சட்டம், பிரஜாவுரிமை சட்டங்களுக்காக பாடுபடுவார். இத்தகைய ஒருவரை ஆதரிப்பது அரசியல் வாழ்வில் கண்ணியம்

உள்ளவர்களையும் நம் உரிமைகளை நிலைநாட்ட பதவி துறக்கத் தயாராக இருப்பவர்களையும் ஊக்குவிப்பதாக அமையும்” எனக்குறிப்பிட்டார்.

தோழர் இளஞ்செழியன் இவ்விடயம் குறித்த தனது கருத்துரையில் “செனட்டர் மாணிக்கம் நாட்டுப் பிரிவினையை கேட்கும் கட்சியை சார்ந்தவர். அத்தோடு சுதந்திர தினத்தை துக்கதினமாக கொண்டாடுபவர். இப்போக்கு கழக கொள்கைகளுக்கு அப்பாற்பட்டது. ஒரு சில உடன்பாடுகளுக்காக நாம் அவரை ஆதரித்தோமானால் அவரது ஏனைய கொள்கைகளையும் நாம் ஆதரிப்பதாக பொதுமக்களும் அரசாங்கமும் முடிவு செய்ய வேண்டிய நிலை உருவாகும். ஆகவே இவ்விடயத்தை குறித்து நமது செயற்குழு விரைவில் கூடி முடிவெடுக்கும்” எனக்குறிப்பிட்டார். துணைச் செயலாளர் தோழர் எ.உ. தேவராசன் “இதுவரை காலமும் தமிழினத்தை வழி நடத்தி வந்த தலைவர்கள் அனைவரும் பிரபுத்துவ பரம்பரையினராவர். பொதுமக்களுக்கும் இவர்களுக்கும் எதுவித தொடர்புகளும் இருக்கவில்லை. மக்களின் பிரச்சினைகளையும், அபிலாசைகளையும் உணராத, விளங்காத நிலையிலேயே இவர்கள் இருந்து வந்துள்ளனர்.” என்று தனது கருத்தினை முன்வைத்தார்.

இ.தி.மு.க. வின் தன்னை ஒரு அரசியல் இயக்கமாக பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டதை தமிழ் நாளேடுகள் வரவேற்றன. தமிழ் தேசிய பத்திரிகையான ‘வீரகேசரி’ இ.தி.மு.க. வின் அரசியல் பிரவேசம் தொடர்பில் கருத்துமேடை எனும் பகுதியை உருவாக்கி மக்களின் கருத்து வெளிப்பாடுகளுக்கு முன்னுரிமை அளித்து வந்தது. ‘மித்திரன்’ இதழ் தனது ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் இ.தி.மு.க வின் அரசியல் ஈடுபாடு குறித்து, பின்வரும் விளக்கத்தினை அளித்தது. “இ.தி.மு.க பல ஆண்டுகள் வரை சமூக சீர்திருத்த அமைப்பாக பணியாற்றிவிட்டு இப்பொழுது ஒரு அரசியல் கட்சியாக தன்னை பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. தி.மு.க என்றால் சிங்கள மக்கள் பீதியடைந்த காலம் ஒன்றுண்டு. இலங்கையை இந்தியாவுடன் இணைக்கப் பாடுபடும் கட்சியென தி.மு.கவைப் பற்றி செய்திகள் பரப்பப்பட்டதையும் நாமறிவோம். சென்னை மாநிலத்தில் தி.மு.க ஆட்சி ஏற்பட்டு அங்கு நிர்வாகம் சீராக நடப்பதும் அறிஞர் அண்ணா அன்புக்கரம் நீட்டியிருப்பதும் இங்கு தவறாக நிலவியதும் எண்ணங்களைச் சிறிது சிறிதாக மாற்றியிருக்கின்றது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் தன்னை ஒரு அரசியல் கட்சியாக பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் இ.தி.மு.க விற்கு ஒரு முக்கிய பொறுப்பும் கடமையும் உண்டு, அதுதான் பெரும்பான்மையோர்களான சிங்கள மக்களின் மனதில் நம்பிக்கையும், நல்லெண்ணத்தையும் வளர்க்க முற்பட வேண்டும். இ.தி.மு.கவின் பொதுச் செயலாளராக தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் திரு.இளஞ்செழியனின் உரையைப் படிக்கும் பொழுது இந்தவகையில் அவருடைய கட்சி சிறப்பாக பணிபுரியுமென்ற நம்பிக்கை ஏற்படுகின்றது.

இ.தி.மு.க வின் அரசியல் நடவடிக்கைகள்

தன்னை ஒரு அரசியல் கட்சியாக இ.தி.மு.க பிரகடனப்படுத்தியதன் பின்னர், தனது முதல் அரசியல் நடவடிக்கையாக, 1968ம் ஆண்டு கல்முனை பகுதியில் நடத்தப்பட்ட இடைத்தேர்தலில் தமிழரசு கட்சியில் இருந்து விலகி, தமிழ் ஈழவிடுதலை முன்னணி என்ற புதிய கட்சியினை உருவாக்கி போட்டியிட்ட திரு.எம்.மாணிக்கத்தை ஆதரித்து தேர்தல் பிரசாரத்தை மேற்கொண்டது.

இ.தி.மு.க தனது அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு நான்கு மாதங்களில் பின்னர் பாராளுமன்றத்தில் அடையாள அட்டை மசோதாவும் மாவட்ட சபை மசோதாவும் கொண்டுவரப்பட்டது. அடையாள அட்டை மசோதா பாசிச நடவடிக்கை என கண்டித்த இ.தி.மு.க அம்மசோதாவினை பகிஷ்கரிக்கும்படி தமிழ் மக்களை கேட்டுக் கொண்டதுடன் மாவட்ட சபை மசோதா குறித்து தமிழ் மக்கள் உறுதியான முடிவினை மேற்கொள்ள போதிய அவகாசம் அளிக்குமாறு அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொண்டது.

அரசாங்கத்துடன் இணைந்திருந்த தமிழரசு கட்சியினர் இவ்விருமசோதாக்களையும் ஆதரித்தனர், எனினும் அரசாங்கம் துறைமுகங்களை குறிப்பாக திருகோணமலை உட்பட அரசாங்கத்துடன் முரண்பட்ட தமிழரசு கட்சியினர் அரசாங்கத்திற்கான தனது ஆதரவினை விலக்கிக் கொண்டதோடு, அந்நடவடிக்கையினை வன்மையாகக் கண்டித்தனர்.

தமிழரசு கட்சியின் வெளியேற்றத்தினை ஓர் அரசியல் நாடகமென இ.தி.மு.க வர்ணித்தது. தமிழ் மக்களது நலன்களில் தமிழரசு கட்சிக்கு உண்மையான அக்கறை இருந்திருப்பின் மாவட்ட சபை மசோதா கைவிடப்பட்ட போதும் இந்திய வம்சாவளி தமிழ்மக்களை நாடுகடத்தும். ஸ்ரீமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் அமுல் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட போதும் சிங்கள மொழி தேர்ச்சியின்மையால் பொது அரசாங்க ஊழியர்கள் தமது தொழில்களை இழந்த போதும் எதிர்ப்பு காட்டி வெளியேறி இருக்க வேண்டும். ஏன் அவ்வாறு வெளியேறவில்லை? என இ.தி.மு.க கேள்வி எழுப்பியதன் செய்தி 18.09.1968 அன்று ‘சன்’ பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டது. அத்துடன் அடுத்த தேர்தலில் தமிழ் மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்று பாராளுமன்றம் செல்வதற்காகவே இந்த நாடகத்தை ஆடியிருக்கின்றார்கள் என்றும் இ.தி.மு.க பொதுச் செயலாளர் தோழர் இளஞ்செழியன் கருத்து தெரிவித்தார்

14.10.1968 அன்று அறிஞர் அண்ணாவின் பிறந்த நாள் விழாவினை கொழும்பு மாவட்ட இ.தி.மு.க கிளை கொழும்பு விவேகானந்தா வித்தியாலயத்தில் நடத்தியது. இவ்விழாவில் தமிழக தி.மு.க பிரமுகரும் தி.மு.க மாணவர் கழக தலைவருமான இரா.ஜனார்த்தனன் சிறப்பு அதிதியாக கலந்து கொண்டு உரை நிகழ்த்தினார். ஸ்ரீமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தை கண்டிப்பதையும் மலைநாட்டில் வாழும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு

மலைநாடு சொத்து என்ற தொனிப் பொருளில் மீதே தனது உரையினை நிகழ்த்தினார். அவ்வுரைகள் சிங்கள பத்திரிகைகளில் திரிபுபடுத்தப்பட்டு பிரசுரிக்கப்பட்டன. இ.தி.மு.க ஒரு இனவாத அமைப்பு என்ற நிலைப்பாட்டினை கொண்டிருந்த கம்யூனிஸ்ட் (மாஸ்கோ பிரிவு) கட்சியின் நாளேடான ‘அத்த’ பத்திரிகையில் அண்ணாவின் பிறந்த நாள் விழா தொடர்பான செய்தி பின்வருமாறு வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

“இங்கிருந்தே நாட்டைப்பிடிப்போம் இலங்கை இந்தியர்களுக்கு கழகத் தலைவர் கூறுகின்றார்.” என்று தலைப்பிட்டு ‘அத்த’ பத்திரிகையில் உண்மைக்குப் புறம்பாக, ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் கீழ் திருப்பி அனுப்ப வேண்டியுள்ள இந்தியர்களைத்தடுத்து, இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கட்சியை வளர்த்து தென்னிந்தியாவையும், வடஇலங்கையையும் ஒன்றிணைத்துத் ‘திராவிடர் இராஜ்ஜியம்’ உருவாக்குவதற்கு மேற்கொள்ளப்படவிருக்கும் சதி அம்பலமாகியுள்ளது.” “இந்திய திராவிட முன்னேற்றக் கழககட்சியின் தலைவர் - சென்னை முதலமைச்சர் சி.என். அண்ணாதுரை அவர்களது 60வது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடும் தோரணையில் இலங்கை வந்துள்ள அண்ணாதுரைக் குழுவின் இதற்கான அமைப்பு வேலைகளை நடாத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“அண்மையில் நடந்த கூட்டமொன்றில் உரையாற்றிய இந்திய திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்கட்சியின் இளைஞர் அமைப்புத்தலைவரான ஜனார்த்தனன் என்பவர் இவ்வாறு கூறியுள்ளார். “ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தினைப் போன்ற ஒப்பந்தம் ஒன்றின் கீழ் குடியரிமை வழங்கப்பட்டு, பர்மாவிலிருந்து தமிழ் மக்கள் இன்று இந்தியாவிற்கு வந்து, பல்வேறு துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றனர். இந்தியாவின் கிழக்கு கரையோரங்களில் இவர்கள் குடியமர்த்தப்பட்டதுடன் வாழ்வதற்குப் பதில் மடிகின்றனர். இந்தியாவிற்கு சென்று இந்திய குடியரிமை பெற்ற பர்மா தமிழ்மக்கள் படும் துன்பங்களை சொந்தக் கண்ணால் பார்த்து அதன் பின் தீர்மானிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.” “திராவிட நாட்டிற்காக போராடும் எம்மை இந்தியாவில் பத்திரிகைகள் தாக்குவது போல் இலங்கையின் ‘அத்த’ எனும் பத்திரிகையும் செயல்படுகின்றது. இதனை விளங்கிக் கொண்டு அதற்கு பதிலளிக்க தயாராக வேண்டும் எனவும் அவர் அங்கு கூறினார்.”

‘தமிழ் உலகம்’ ஆசிரியர் நடராஜா அவர்கள் உரையாற்றுகையில் இலங்கையின் தமிழ் அரசியல் தலைவர்களுக்கு தமிழ் மக்களின் உரிமையை பாதுகாக்க சக்தி இல்லையெனவும் தேவைப்படுவது அண்ணாதுரை போன்ற தலைவரே யாகும் எனவும் கூறினார்.” ஏ. இளஞ்செழியனும் உரையாற்றிய இக்கூட்டம் கொழும்பு விவேகானந்த வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்றது. என திரிபுபடுத்தப்பட்ட செய்தி வெளியிடப்பட்டது. அண்ணாதுரையின் பிறந்த நாள் விழாவினைத் தொடர்ந்து, இனவாத அமைப்புகள் அனைத்தும் இ.தி.மு.க வை உடனடியாக தடைசெய்யும் படி அரசை வற்புறுத்தின. திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்காவின் தலைமையில் இயங்கிய சிங்கள மஹா ஜனக் கட்சியினர்

தென்னிலங்கை முழுவதும் இ.தி.மு.க விற்கு எதிரான இனவாதப் பிரசாரங்களை மிகத்தீவிரமாக முன்னெடுத்தனர். இனவாத அமைப்புகளை தடைசெய்யுமாறு கோரி பிரசாரங்களை மேற்கொண்டிருந்த அரசியல் நெருக்கடி மிக்க சூழ்நிலையில், எதிர்வரும் தேர்தலில் இ.தி.மு.க 20 தொகுதிகளில் போட்டியிடப் போவதாக அறிவித்தமையானது சிங்கள இனவாத அமைப்புகளை மாத்திரமல்ல, தமிழ் தலைமைகளுக்கும் பெரும் நெருக்கடியை உண்டுபண்ணியது. இ.தி.மு.க. வின் இந்த அறிக்கை சம்பந்தமாக, ‘டைம்ஸ் ஒப் சிலோன்’ என்ற ஆங்கில பத்திரிகை பின்வருமாறு செய்தியொன்றினை வெளியிட்டது. “ஐக்கிய தேசிய கட்சி, தமிழரசு கட்சி, தமிழ் காங்கிரஸ் மற்றும் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் போன்ற கட்சியினர், இ.தி.மு.க 20 ஆசனங்களுக்கு எதிர்வரும் பொதுத்தேர்தலில் போட்டியிடுவதால் விழிப்படைந்துள்ளனர்.” “இ.தி.மு.க வின் அரசியல் பிரவேசம் தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியில் பெரும் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதால் தமிழரசு கட்சி, தமிழ் காங்கிரஸ், இ.தொ.கா போன்ற அமைப்புகளுக்கு பெரும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. தமிழரசு கட்சியோ, தமிழ் காங்கிரசோ, இ.தி.மு.க வுடன் ஓர் உடன்பாட்டுக்கு வரக்கூடும். ஆனால் இ.தி.மு.கவுக்கு 90 சதவிகித ஆதரவாளர்கள் வட, கிழக்கிலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாவார்கள். அவர்கள் இ.தி.மு.கவையே ஆதரிக்கின்றார்கள். பெருந்தோட்ட துறையில் வாழும் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களில் பெரும்பாலானோர் இ.தி.மு.க ஆதரவாளர்களாவர்.

மலைநாட்டு தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மத்தியில் இ.தொ.கா சக்திமிக்க தொழிற்சங்கம் என்றாலும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்கள் அரசியல் ரீதியாக இ.தி.மு.கவையே தீவிரமாக ஆதரிக்கத் தொடங்கி விட்டனர். இ.தொ.கா தன்செல்வாக்கை இழக்குமாயின் 15க்கும் மேற்பட்ட தொகுதிகளில் தோல்வியைச் சந்திக்கலாம். ஐக்கிய தேசிய கட்சி கூட இப்பகுதியில் அதிருப்தியான நிலையிலேயே உள்ளது. என்று இ.தி.மு.க தேர்தலில் போட்டியிடுவது தொடர்பான அதன் அறிக்கையைப் பற்றிய அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டது. இ.தி.மு.கவின் தேர்தலில் போட்டியிடுவது பற்றிய அறிக்கை வெளியிடப்பட்ட பின் அதனை தடை செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்துக்களும் முனைப்படைந்தன. இ.தி.மு.க தனது தேர்தல் தொடர்பான அறிக்கையை விடுத்த அடுத்த வேளை, யாழ்ப்பாணம் மாவட்டபுரம் கந்தசாமி கோவிலுக்குள், தாழ்த்தப்பட்டோர் எனக்கருதப்பட்ட தமிழ் மக்களும், உட்செல்வதற்கான அனுமதியினை வழங்க வேண்டும் என, இ.தி.மு.க. கோரிக்கை விடுத்தது. இக்கோரிக்கை அம்மக்கள் மத்தியில் பெரும்பரபரப்பினை ஏற்படுத்தியது. அதுகாலம் வரையும் தாழ்த்தப்பட்டோர் எனக் கருதப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் கிராமசபை தேர்தல்களில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தனர். முதன் முறையாக அராலி கிராமசபை தேர்தலில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எனக்கருதப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் நால்வர் இக்காலகட்டத்தில் கிராமசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டனர். இ.தி.மு.க. வினை தடைசெய்யும் படியான கோரிக்கைகள் தென்னிலங்கையில் மிக முனைப்படைந்ததைத் தொடர்ந்து, இ.தி.மு.கவின் அரசியல் வேலைத்திட்டங்கள், அதனை தடைசெய்வதற்கான சட்டபூர்வ காரணங்கள் ஆதாரங்கள் என்பனவற்றை ஆராயும் படியான பொறுப்பை

அரசாங்கம் குற்றப் புலனாய்வுத்துறைக்கு வழங்கியது. குற்றப்புலனாய்வு துறையினர் நீண்ட அறிக்கையொன்றில், இ.தி.மு.க வை தடைசெய்வதற்கான சட்டப்பூர்வமான காரணங்கள் எதுவும் இல்லையென குறிப்பிட்டிருந்தது. இவ்வறிக்கை தொடர்பான செய்திகள் இந்நாட்டின் பல பத்திரிகைகளிலும் முக்கியமான செய்தியாக பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தன.

குற்றப் புலனாய்வுத்துறையின் அறிக்கை இ.தி.மு.கவை தடை செய்வதற்கான காரணங்கள் எதுவுமில்லை என்று கூறிய போதிலும், பேரினவாத சக்திகள் தமது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை. அவை தொடர்ந்தும் இ.தி.மு.க வை தடைசெய்யும் படி அரசை வலியுறுத்தி வந்தன. எனவே இ.தி.மு.க அமைப்பு தொடர்பில் அரசுக்கெதிரான பேரினவாத சக்திகளின் நடவடிக்கைகளை, சிங்கள மக்களுக்கு தெளிவுபடுத்தும் விதத்திலும், அரசுக்கு ஆதரவான விதத்திலும் 'லேக் ஹவுஸ்' பத்திரிகை நிறுவனம், தோழர் இளஞ்செழியனிடம் இ.தி.மு.க வின் அரசியல் நிலைப்பாடு தொடர்பான நீண்ட பேட்டியொன்றினை எடுத்து, தமது பத்திரிகையில் பிரசுரித்தது. பௌத்த பிக்குகள் பேரினவாதிகளின் பிரதான இயக்க சக்தியாக இருந்தமையினால், நாம் ஏன் இ.தி.மு.கவை தடை செய்ய முடியாது? என்பதை அரசாங்கம் பகிரங்கமாக கூறவேண்டிய நிலையேற்பட்டது.

பண்டாரகமையில் நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டமொன்றில், அப்போதைய பிரதமர் திரு. டட்லி சேனநாயக்க, இ.தி.மு.க மீதான தனது அரசியல் நிலைப்பாட்டினை தெளிவுபடுத்தினார். "இ.தி.மு.கவை தடை செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்க் கட்சியினரும், ஆளும் கட்சியிலுள்ளோரும், பௌத்த ஸ்தாபனங்களும் கிராம சபைகளும், நகர சபைகளும் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுகின்றார்கள். பொதுக் கூட்டங்கள் நடாத்தி கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். சட்டப்படி என்னால் எப்படி இ.தி.மு.க வை தடை செய்ய முடியும். எனக்கு எந்த கட்சியையும் தடைசெய்யும் அதிகாரம் கிடையாது. அப்படி தடைசெய்ய வேண்டுமானால் அவசரகால சட்டத்தின் கீழ்தான் முடியும். அவசரகால சட்டத்தினைப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இப்போதைக்கு இல்லை. இ.தி.மு.க தமிழ் நாட்டின் தொடர்புடைய கட்சியென்று, காரணம் காட்டி தடைசெய்ய வேண்டுமென்றால் சண்முகதாசன் தலைமையிலான சீன சார்பு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும், பீட்டர் கெனமன் தலைமையிலான ரஷ்ய சார்பு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும் இது போன்ற கட்சிகளையும் சேர்த்து தடை செய்ய வேண்டும்? வெறுமனே இனவாதப்போலீஸ் தடைசெய்ய வேண்டுமானால், தமிழரசு கட்சி, தமிழ் காங்கிரஸ், சிங்கள மகாஜன கட்சி, சிங்கள ஜாதிக்க சங்கமய போன்றவற்றையும் தடை செய்ய வேண்டுமா? எனக்குச் சர்வாதிகார போக்கில் அப்படி இ.தி.மு.க வைத் தடைசெய்ய முடியாது". அன்று ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க அரசாங்கம் ஆட்சி நடத்தியது அவசரகால சட்டத்தின் கீழ் இ.தி.மு.க வை தடை செய்ய முடிந்தது. "எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைத்தால், தடையை கொண்டுவர முடியும். ஆனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவி பாராளுமன்றத்தில் அதைப்பற்றி பேசுவதில்லை. நாடு முழுவதும் இ.தி.மு.க தடையைப் பற்றி பேசுகின்றார். இவர் ஏன்

பாராளுமன்றத்தில் இதைப்பற்றி பேசுவதில்லை" என்று பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்கவின் உரை 8 - 6 - 1969 'சிலோன் ஒப்சேவர்' பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது.

இ.தி.மு.க. வின் யாழ்ப்பாண மாநில மாநாடு

இ.தி.மு.க. வின் நான்காவது யாழ்ப்பாண மாநாடு 1969 - செப்டம்பர் 17ம், 18ம் திகதிகளில் யாழ் மாநகர மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. 17 ம் திகதி 'புலவர் கந்த முருகேசனார் அரங்கு' என பெயரிடப்பட்டு நடைபெற்ற, சமூக சீர்திருத்த மாநாட்டினை, தோழர் இரா. ஜெயராமன் தொடக்கி வைத்தார். தோழர் ஏ.உ. நெடுமாறன் (தேவராஜ்) தலைமை தாங்கிய இம்மாநாட்டின் வரவேற்புரையினை தோழர் இரா. முருகையா நிகழ்த்தினார். யாழ் மாநில அரசியல் மாநாடு நடைபெற்ற முற்றவெளி மைதானத்திற்கு 'அறிஞர் அண்ணா நகர்' என பெயரிடுமாறு, தோழர் வேலணை நா.வீரசிங்கம் கொண்டு வந்த தீர்மானம் பொதுக்குழுவில் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது. மாநாட்டின் செயலாளர்களாக யாழ்ப்பாண கரவெட்டியைச் சேர்ந்த தோழர் நா. இராசரட்ணம், திருகோண மலையைச் சேர்ந்த தோழர் இரா. முருகையா ஆகியோர் முக்கிய பங்காற்றினர். நாடு முழுவதிலுமுள்ள இருநூற்றுக்கும் அதிகமான பொதுக்குழு உறுப்பினர்கள் பங்குபற்றிய கூட்டத்திற்கு அனுமதி அட்டை உள்ளவர்கள் மாத்திரமே அனுமதிக்கப்பட்டபோதும், பத்திரிகை நிருபர்கள் என்ற பெயரில் இரண்டு சிலுடி யினர் உள்ளே நுழைய முயன்றனர். சிலுடி என கண்டு பிடிக்கப்பட்ட அவ்விருவரும் உடன் வெளியேற்றப்பட்டனர்.

இ.தி.மு.க பொதுச்செயலாளர் தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன் கழகக் கொடியினை ஏற்றி மாநாட்டை ஆரம்பித்து வைத்தார். தோழர்கள் தென்பலோலி பண்டிதர் பரந்தாமன், அ.பொ. செல்லையா, வித்துவான் சு. கணபதிப்பிள்ளை இரா. முருகையா ஆகியோர் சமூக சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக உரைநிகழ்த்தினர். 'சங்கிலியன்' எனும் நாடகமும் மேடையேற்றப்பட்டது. தோழர் இளஞ்செழியன் இறுதியாக சிறப்பு சொற்பொழிவாற்றினார்.

மாநாட்டின் பின்னர் முற்றவெளி மைதானத்தில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டமொன்றில் தலைமை வகித்துப் பேசிய இ.தி.மு.க பொதுச்செயலாளர் தோழர் ஏ.இளஞ்செழியன் "தமிழ் மக்களது எதிர்காலத்திற்கென இரண்டு கொள்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒன்று, எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் தலைமையிலான தமிழரசுக் கட்சியின் தமிழ் மக்களின் எல்லா பிரச்சினைகளுக்கும் ஒரே தீர்வு சமஷ்டி அரசை அமைப்பது என்பதாகும். இரண்டாவது வி. நவரத்தினம் தலைமையிலான சுயாட்சிக்கழகம் சுயாட்சிக் கொள்கையை அதாவது சுதந்திரத் தமிழ் ஈழ கொள்கையை முன்வைத்துள்ளதாகும். இதே கொள்கையையே சி.சுந்தரலிங்கம் தலைமையிலான அடங்கா தமிழர் முன்னணியும் முன்வைத்துள்ளது." "தமிழரசு கட்சி முன்வைத்துள்ள சமஷ்டி கொள்கையும், சுயாட்சிக் கழகம்

முன்வைத்துள்ள தமிழீழ கொள்கையும் வடகிழக்கு தமிழ் மக்களுக்கு முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அப்படியானால் வட, கிழக்கு தவிர்ந்த பிரதேசங்களில் வாழ்கின்ற 15 இலட்சம் இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களின் நிலை என்ன? எட்டு இலட்சம் இஸ்லாமிய மக்களின் நிலையென்ன?

“இந்நிலையில் இப்போது உங்கள் முன்னிலையில் இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம். விஞ்ஞான பூர்வமான மார்க்ஸிய சிந்தனையின் அடிப்படையிலான புரட்சிகர சோஷலிஸ்ட் கொள்கையை முன்வைக்கிறது. இந்த புரட்சிகர சோஷலிஸ்ட் கொள்கையின் மூலமே அனைத்துத் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு மட்டுமல்ல, சிங்கள மொழி பேசும் விவசாய தொழிலாளர்கள் உட்பட ஒடுக்கப்பட்ட எட்டு இலட்சம் முஸ்லீம் மக்களுக்கும் விடுதலை கிட்டுமென்ற கொள்கையை தேர்ந்தெடுத்துள்ளோம். இந்த மூன்று கொள்கைகளில் தமிழ் மக்களாகிய நீங்கள் எதனைத் தெரிவு செய்யப் போகின்றீர்கள்? , சமஷ்டி அரசொன்றை அமைப்பதென்றால், அதற்கு நீங்கள் தயார் நிலையில் இருக்கிறீர்களா? தமிழரசுக் கட்சி சமஷ்டியைப் பெறுவதற்காக நடத்திய சத்தியாகிரகம் என்ற சப்பாணிப் போராட்டம் தோல்வியில் முடிந்து விட்டதை நீங்கள் அறிவிர்கள். தனியான தமிழ் ஈழம் பெறுவதென்றால் தமிழரசுக் கட்சி காட்டிய சப்பாணி சத்தியாகிரக போராட்டத்தினால் சாத்தியம் என்பது, கற்பனையிலும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாது. தனியான சுதந்திர ஈழம் பெற வேண்டுமானால் தமிழ்மக்கள் ஆயுதப் போராட்டத்துக்குத் தயாராக வேண்டும், தனித் தமிழ் இராணுவம் அமைக்க வேண்டும். தற்கொலைப்படை அமைக்க வேண்டும். கெரில்லா யுத்தம் செய்ய வேண்டும். வட,கிழக்கு பிரதேசங்களில் இருக்கும் பொலிசாரையும் பொலிஸ் நிலையங்களையும் இரவு 12 மணிக்கு முற்றுகையிட்டு ஆயுதங்களை உங்கள் கைவசப்படுத்த வேண்டும். வெளிநாடுகளில் இருந்து ஆயுதங்களை சேகரிக்க வேண்டும் தமிழ் நாட்டில் தளம் அமைக்க வேண்டும். ஒரு பெரிய நாடு உங்கள் பின்னணியில் இருக்க வேண்டும். இவ்வளவையும் செய்த பின்னர் அதிகாரத்தில் இருக்கின்ற சிங்கள பேரினவாத முதலாளித்துவ அரசுக்கு தமிழீழத்தை விட்டு வெளியேறுங்கள் என்று காலக்கெடு கொடுக்க வேண்டும். அக்கால கெடுவிற்குள் வெளியேறத் தவறினால் யுத்தப் பிரகடனம் செய்து விட்டு யுத்தத்தை தொடர வேண்டும். இதற்கெல்லாம் நீங்கள் தயாரா? இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்ற கழகத்தைப் பொறுத்தளவில் இது நடைபெற முடியாத ஒன்றாகும்.” , “வட, கிழக்குப் பிரதேசத்தில் பலமிக்க ஒரு முதலாளிவர்க்கம் இல்லை. முதலாளி வர்க்கம் ஒன்றுக்குத்தான் நாடு தேவை. அதிலும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் உள்ளவர்கள் உழைக்கும் மக்களாவார்கள். பெரும்பகுதியினர் சாதிய ரீதியிலும் சமூக ரீதியிலும் ஒடுக்கியும், ஒதுக்கியும் வைக்கப்பட்டவர்களாவார்கள். அம்மக்கள் பொதுக்கிணறுகளில் தண்ணீர் அள்ள முடியாது. பொது உணவு விடுதிகளில் உணவருந்த முடியாது. பொது மயானங்களில் அவர்களது சடலத்தை அடக்கம் செய்ய முடியாது. கோயில்களில் உள் நுழைய முடியாது. பொது நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ள முடியாது. இந்நிலையில் இவர்கள் தமிழீழ போராட்டத்தில் இணைவார்களா?”

“நாலு லட்சம் ஒடுக்கப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட இம்மக்கள் தமிழ் ஈழம் அமைந்தால் அதிகாரம் யார் கைக்குப் போகும், என்ற பீதியுடனேயே வாழ்கின்றார்கள். அவர்கள் தமிழீழ போராட்டத்தில் இணைய வேண்டுமானால் சாதிக் கொடூரங்கள் அழிக்கப்படல் வேண்டும். சாதி முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அவர்களும் சமமாக மதிக்கப்பட வேண்டும். தமிழீழ கொள்கையை முன்வைத்திருக்கின்ற தலைவர்கள் இதற்குத் தயாரா? முன் வருவார்களா?

“எம்மைப்பொறுத்தவரை தமிழீழம் கேட்கின்ற தலைவர்கள் இதனைப் பற்றியெல்லாம் அக்கறை கொள்வார்கள் என்ற அறிகுறியே இல்லை, அதற்குக் காரணம் அவர்கள் மேல்மட்ட வர்க்கத்தை சார்ந்தவர்களாவர். எனவே தான் இ.தி.மு.க., இப்போது இங்கு முன்வைக்கின்ற விஞ்ஞான பூர்வமான புரட்சிகர சோஷலிச அமைப்பொன்றுக்காக தமிழ்மக்களை அணிதிரளுமாறு அழைப்பு விடுக்கின்றது. அதேவேளை, இ.தி.மு.க வால் சோசலிஸ அரசு ஒன்றை நிறுவ முடியாது என்பது எமக்குத் தெரியும். என்றாலும் தென்பகுதியில் சிங்களம் பேசுகின்ற மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகின்ற புரட்சிகர சோசலிஸ்ட் கொள்கை கொண்ட அரசியல் கட்சிகளுடன் இணைந்து எமது இலட்சியங்களை நிறைவேற்றுவதென்ற இ.தி.மு.க வின் தீர்மானத்தை இங்கு பிரகடனப்படுத்துகின்றோம். இதுவே நடைமுறை சாத்தியமானது” என தமது கட்சியின் அரசியல் வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையை விளக்கிக் கூறினார். யாழ் மாநில மாநாட்டு பொதுக்குழு கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட இ.தி.மு.க வின் தீர்மானங்களை இங்கு குறிப்பிடுவது முக்கியமானது.

தமிழினம் இழந்த உரிமைகளை மீள்பெறவும் நிலைநாட்டவும், முன்னேற்றம் - சமத்துவம் - சமாதானம் என்பவற்றை ஏற்படுத்தவும் வழிவகை செய்யும் ஓர் உண்மையான சமதர்ம குடியாட்சியை உருவாக்கவும் இ.தி.மு.க வின் தலைமையில் திரண்டெழுமாறு ஈழம் வாழ் தமிழ் தேசிய இனத்தை இப்பொதுக்குழு கேட்டுக் கொள்கின்றது.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம் போன்ற நிறைவான ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதேசத்தில் நிறுவ முன்வரவேண்டுமென இ.தி.மு.க ஆட்சியாளரை கோருகிறது. நாட்டில் நாளுக்கு நாள் பெருகி வரும் வேலையில்லா நிலைமையும், வேலையில் பின்தங்கிய நிலைமையும் நாம் அவதானிக்காத ஒன்றல்ல. ஆயிரக் கணக்கான பட்டதாரிகள் குறிப்பாகத் தமிழ் பட்டதாரிகள் வேலை வாய்ப்பின்றி, வேலையில் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளார்கள் என்பதை வேதனையுடன் அவதானிக்கின்றோம். ஆகவே இப்பட்டதாரிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கக் கூடிய தக்க நடவடிக்கைகளை ஆட்சியினர் மேற்கொள்ள வேண்டுமென இ.தி.மு.க. தீர்மானிக்கின்றது.

தோழர் இளஞ்செழியன் இம்மாநாட்டில் ஆற்றிய உரையினை, இந்நாட்டின் சிங்கள, ஆங்கில பத்திரிகைகள் இனவாத கண்ணோட்டத்தில் திரிபுபடுத்தி, கொச்சைப்படுத்தி வெளியிட்டன. இச்செய்தி நாட்டில் அரசியல் ரீதியான பல நெருக்கடிகளையும் குழப்பங்களையும் ஏற்படுத்தியது. தமிழ்

மக்களை சிங்கள மக்களுக்கெதிராக கெரில்லா யுத்தமொன்றுக்கு தயாராகும் படியும், தற்கொலைப் படைகளை அமைத்து பொலிஸ் நிலையங்களை தகர்த்து ஆயுதப் பயிற்சி முகாம்களை அமைக்கும் படியும் திரு. இளஞ்செழியன் உரையாற்றியதாக பத்திரிகைச் செய்திகள் வெளியிட்டன. தமிழ் அமைப்புகளின் மத்தியிலும் இச்செய்தி பலத்த அரசியல் விமர்சனங்களை தூண்டி விட்டது. இச்செய்தி வானொலியிலும் ஒலிபரப்பப்பட்டது. 'ஈழநாடு' பத்திரிகை இக்கூட்டம் தொடர்பாக தேசத்துரோகம் எதுவும் கிடையாது. இ.தி.மு.க அறிவிப்பு எனும் தலைப்பில் பின்வரும் செய்தியை வெளியிட்டது.

“இலங்கையை தமிழகத்தின் ஒரு குடியேற்ற நாடாக்கும் தேசத்துரோகத் திட்டமோ, இலட்சியமோ கொள்கையோ, எண்ணமோ, இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்ற கழகத்துக்குக் கிடையாது. இ.தி.மு.க விற்கும் தமிழக தி.மு.க விற்கும் கலாசார தொடர்பு மட்டுமே உண்டு. வேறு எவ்வித தொடர்பும் இல்லை. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலும் மலைநாட்டிலும் அடுத்த பொதுத் தேர்தலில் இ.தி.மு.க போட்டியிடுமென பொதுக்குழு கூட்டத்தில் சுமார் 3 மணிநேர ஆலோசனையின் பின் தீர்மானிக்கப்பட்டது. தமிழ் காங்கிரஸ் தலைவர் ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் தனது பேட்டியொன்றில் “சிங்கள மக்களுக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கக் கூடிய முறையில் இ.தி.மு.க இந்நாட்டில் தீவிரமாக இயங்கி வருவதாகக் கூறப்படுவது சிறிதும் ஆதாரமற்றது எனவும், தேசிய ஒற்றுமைக்கு என்றுமே பாடுபட்டு வரும் நான் தமிழ், சிங்கள மக்களிடையே பிரிவினையை ஏற்படுத்தி, பரஸ்பர துவேசத்தை கிளப்பிவிட இ.தி.மு.க என்று கூறிக் கொள்பவர்கள் சட்ட விரோதச் செயல்களில் ஈடுபடுவது எனது கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்படுமானால் அவர்களை தண்டனைக்கு உட்படுத்த என்னால் இயன்றதெல்லாம் செய்வேன்.” என தெரிவித்தார். இச்செய்தி 24-5-1969 அன்று வீரகேசரியில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. தமிழ் அமைப்புக்களின் தலைவர்கள் பலர் தோழர் இளஞ்செழியனின் உரையை கண்டித்து, விமர்சனம் செய்து அறிக்கைகளை வெளியிட்டனர். தற்போதைய நிலையில் கெரில்லா யுத்தமானது அவசியமில்லை என்ற இளஞ்செழியனின் உரையை, பத்திரிகைகள் திரிபுபடுத்தி, கெரில்லா யுத்தமொன்றை நடத்தும்படி உரையாற்றியதாக வெளியிட்ட செய்திகளை அடிப்படையாக கொண்டே இ.தி.மு.கவின் மீதான அரசியல் கண்டனங்களை தமிழ்த்தலைவர்கள் முன்வைத்தனர்.

“இ.தி.மு.க குறித்து அரசாங்கம் பயப்படுவது வேடிக்கையானது. இ.தி.மு.க செயலாளர் இளஞ்செழியனை எமக்குத் தெரியும். இவர்களுக்கு ஏது நிதி? எங்கிருந்து ஆயுதங்கள்? தேசிய அரசாங்கத்தின் நற்பெயரை கெடுக்க ஒரு கூட்டத்தினர் எதிர்க்கட்சியினரால் தூண்டப்பட்டிருக்கின்றார்கள். எதிர்க்கட்சியின் கைப்பொம்மையாக இவர்கள் இயங்கியுள்ளார்கள்” என தமிழரசு கட்சித்தலைவர் ஈ.எம்.வி. நாகநாதன் குறிப்பிட்டார். இ.தொ.கா தலைவர் தொண்டமான் தனது அறிக்கையில் “ஜனநாயக அடிப்படையில் சேவையாற்றி, பொதுமக்களின் செல்வாக்கை பெற முனைவது தான் ஓர்

இயக்கத்திற்கு தர்மமும், நியாயமுமாகும். ஏனைய நடவடிக்கைகளின் மூலம் உரிமை பெற போராடப்போவதாக கூறுவது அநாகரிமாகும்.” என குறிப்பிட்டிருந்தார். ஐ.தொ.கா. தலைவர் ஏ.அஸிஸ் சிறுபான்மையோரின் குறைபாடுகளை ஒரு சிலரின் அனுபவமற்ற முடிவுகள் மூலம் தீர்க்க முடியாது. மலைநாட்டுத் தோட்டத்தொழிலாளர்கள் இன்று அரசியலில் நல்ல அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஆதலினால் அவர்கள் இத்தகைய பொறுப்பற்ற பேச்சுக்களில் ஏமாந்து விடமாட்டார்கள்!” என அறிக்கையொன்றின் மூலம் கருத்து தெரிவித்தார். “தாம் ஒரு சிறுபான்மைச்சமூகத்தின் அங்கத்தவரென்ற வகையில் இவ்வகையான பேச்சுக்களையிட்டு மனம் வருந்துகின்றேன். இ.தி.மு.க அங்கத்தவர்களின் பேச்சு இனத்துவேசத்தினை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது. நாட்டின் எதிர்கால ஒற்றுமையினைப் பாதிப்பதாகத் தான் கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இந்த விடயங்களையிட்டு எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்று, இஸ்லாமிய சோசலிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் டாக்டர் பதியூதின் மொஹமட் எச்சரிக்கை விடுத்தார்.

“இ.தி.மு.க தலைவர்களது பேச்சு வகுப்பு வாதம் கொண்டது, அராஜகம் தோன்ற வழி செய்கின்றது. ஆதலினால் நாம் அதனை கண்டிக்கின்றோம்!” என இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (சீன சார்பு) சார்ந்தவரும் இலங்கை தொழிற்சங்க சம்மேளன பொதுச் செயலாளருமான என். சண்முகதாசன் குறிப்பிட்டார். இலங்கை வர்த்தக சிப்பந்திகள் சங்கப் பொதுச்செயலாளர் பாலாதம்பு “இ.தி.மு.க. வினர் பொறுப்பற்ற முறையில் வகுப்புவாத கூச்சலை எழுப்பியிருக்கின்றார்கள் என குறிப்பிட்டார். இச்செய்திகள் 28-09-1996 அன்று வெளியான வீரகேசரி பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. தமிழக தி.மு.க. இதழான முரசொலியில், “இலங்கையில் இருக்கும் தி.மு.க. இரகசியமான சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் எதிலும் ஈடுபடவில்லை யென்று இலங்கை அதிகாரிகள் நடத்திய இரகசிய ஆய்விலிருந்து தெரிய வருகிறது. இலங்கையிலுள்ள தி.மு.க.வில் 60,000 பேர் உறுப்பினர்களாக இருப்பதாக இரகசிய ஆய்வில் இருந்து தெரியவந்துள்ளது” எனும் செய்தி 31-3-1969 அன்று வெளியிடப்பட்டது. 8-10-1969 அன்று வீரகேசரியில் தோழர் இளஞ் செழியனின் உரையினை கண்டிக்கும் தீர்மானமொன்று திருகோணமலை (திருமலை) நகரசபை கழக கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப் பட்ட செய்தி வெளியிடப்பட்டது.

இவ்வாறான அரசியல் நெருக்கடியின் போது அகில இலங்கை பௌத்த சம்மேளனம் இ.தி.மு.க வை உடன் தடைசெய்யுமாறு அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொண்டது.

சிங்கள பேரினவாத முதலாளித்துவ அமைப்புக்கள் இ.தி.மு.க வை தடைசெய்து, அதன் பொதுச் செயலாளர் இளஞ்செழியனை நாடுகடத்தும்படி அரசாங்கத்தை கோரி கிளர்ச்சி செய்தன. முன்னாள் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி ஹேமா பசநாயக்க, சிங்கள மகா சபையின் தலைவர் ஆர்.ஜி. சேனநாயக்க உட்பட பௌத்த பிக்குகளும் இந்நடவடிக்கைகளில் தீவிரமாக

ஈடுபட்டனர். கொழும்பு நகரசபை மண்டபத்தில் ஆர்.ஜி. சேனநாயக்காவின் சிங்கள மகாசபையினர் ஏற்பாடு செய்த பொதுக்கூட்டத்தில் இ.தி.மு.க வை முற்றாக தடை செய்ய வேண்டும் எனக்கூறி, 'சிங்கள மக்கள்' இயக்க மொன்று உருவாக்கப்பட்டது. ஹேமா பஸநாயக்க நாயக்க தலைமையில் நடைபெற்ற இக்கூட்டத்தில் ஆர்.ஜி.சேனநாயக்கா, இ.தி.மு.க ஒழிப்பு நடவடிக்கைக் கென 20,000 ரூபா காசோலையை ஹேமா பஸநாயக்காவிடம் வழங்கினார். பின்வரும் தீர்மானங்களும் இக்கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டன.

- 1 உடனடியாக இ.தி.மு.க வை தடைசெய்யவும்.
- 2 இ.தி.மு.க வின் பிரசாரத்துக்குப் பயன்படும் அனைத்துத் திரைப்படங்கள், புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகளைத் தடைசெய்யவும்.
- 3 தி.மு.க. நடவடிக்கைகளை எல்லா இடங்களிலும் தீவிரமாக கண்காணிப்பதோடு ஆதாரங்களை சேகரிக்கவும்.
- 4 நாட்டிலுள்ள அனைத்து சிங்கள எதிர்ப்பு இயக்கங்களை தடை செய்யவும்.
- 5 சிங்களம் மட்டும் அமுலாக்க சட்ட மசோதாவை நிறைவேற்றுக.
- 6 இந்தியத் தமிழர்களுக்கு மாற்று தேர்தல் இடாப்பினை தயாரிக்குக.
- 7 தி.மு.க போன்ற அமைப்புகளுக்கு உதவும் எந்த இலங்கையரானாலும் தடுப்புக் காவலில் இருக்க.
- 8 தி.மு.க. வின் பிரசாரத்துக்கு பொருளாதார உதவி உட்பட ஏனைய உதவியளிப்பவர்களின் குடியுரிமையை ரத்துச் செய்க.
- 9 கெரில்லா யுத்தம், தற்கொலைப்படை மற்றும் ஆயுதப்பூரட்சி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுமாறு கூறும் தி.மு.க தலைவர்களை தண்டிக்கவும்.
10. தி.மு.க.வின் புரட்சிகர நடவடிக்கைகளிலிருந்து பொலிசாரை காப்பாற்றுவதற்கான அமைப்புகளைத் தோற்றுவிக்கவும்.

நாட்டின் எதிர்கட்சி தலைவியாக இருந்த ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க உட்பட, 120க்கும் மேற்பட்ட நகரசபைகள், கிராமசபைகள் இ.தி.மு.கவை தடைசெய்யும் படியான பிரசாரங்களையும் தீர்மானங்களையும் மேற்கொண்டனர்.

தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன் யாழ்மாநாடு முடிந்து யாழ்தேவி ரயிலில் கொழும்பு திரும்பி, கோட்டை ரயில்வே நிலையத்தில் இறங்கி, இலக்கம் 66 முதலாம் குறுக்குத்தெரு, இ.தி.மு.க., தலைமை அலுவலகம் வரும்போது, ஏற்கனவே வருகையை எதிர்பார்த்துத் தயாராக நின்ற சி.ஐ.டி யினர் கைது செய்து கொள்ளப்பட்டி விஷேட புலனாய்வுப் பிரிவு அலுவலகத்துக்கு அழைத்துச் சென்றனர். விஷேட பிரிவில் 8 மணித்தியாலம் விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்டார். சிஐடி ஏ.எஸ்.பி திரு. கந்தையா வின் விசாரணையின் போது, கெரில்லா யுத்தம், தற்கொலைப்படை, தனி இராணுவம், நாடொன்றின் அனுசரணை, நாடெங்கிலும் உள்ள பொலிஸ் நிலையங்களை

முற்றுகையிட்டு, இரவு 12 மணிக்கு பொலிசாரைக் கட்டி வைத்துவிட்டு துப்பாக்கிகளை பறித்தல், தமிழீழப் பிரிவினைக்கான போர்தொடுத்தல் சம்பந்தப்பட்ட தனது உரையினை சிங்கள, ஆங்கில, தினசரிகள் சிங்கள மக்களுக்கு விரோதமான முறையில் திரிபு படுத்தி பிரசுரித்தன, என தோழர் இளஞ்செழியன் விளங்கப்படுத்தினார். இ.தி.மு.க தோழர் எ.உ.நெடுமாறன் (தேவராசன்) இரண்டு நாள் விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்டார். தவிர வவுனியாவைச் சேர்ந்த, சட்டக்கல்லூரி மாணவர் ஆர். தயாபரன் மற்றும் பலரும் சிஐடி விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்டனர். தோழர் இளஞ்செழியனின் உரை சினமுட்டும் தன்மை கொண்டதெனவும், அதே சமயம் சிறுபான்மையினர் பாகுபாடு காட்டப்பட்டுள்ளனர் எனவும் சிலோன் டெய்லி மிரர் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் D.M.K Doukey என பெயரிட்டு செய்தியினை வெளியிட்டது.

அறிஞர் அண்ணாவின் மறைவும் அஞ்சலியும்

அறிஞர் அண்ணாவின் மறைவையொட்டி இ.தி.மு.க. வின் ஏற்பாட்டில் மௌன ஊர்வலம் ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கொழும்பு செட்டியார் தெருவில் நடைபெற்ற இவ்வூர்வலத்தில் தோழர்கள் ஏ.இளஞ்செழியன், ஏ.எஸ்.மணவைத் தம்பி, இரா. அதிமணி ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். மணவைத்தம்பியின் ஏற்பாட்டில் நடந்த இவ்வூர்வலத்தில் 'நெய்னார் கலைக்குழு' ஏ. நெய்னாரும் பங்கு பற்றினார். 1969 ம் ஆண்டு அடிமைப்பெண் படத்தில் அறிஞர் அண்ணாவின் சிலை தணிக்கை செய்யப்பட்டதைத் எதிர்த்து மருதானை சென்ரல் தியேட்டரில் நெய்னார் தலைமையில் மறியல் போராட்டம் ஒன்று நடத்தப்பட்டது. ஏ. நெய்னார் குருணாகல ஹனிபா உட்பட மேலும் 15 பேர் இப்போராட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டனர், இவர்களை விடுவிக்க டைரக்டர் எம்.வி. பாலன் துணை நின்றார்.

பத்திரிகை செய்திகள்

1969ம் ஆண்டு மார்ச் மாதமளவில், இலங்கையின் அனைத்து அரசியல் கட்சிகளும் இ.தி.மு.க வின் அரசியல் செயல்பாட்டை தமது பிரதான தேர்தல் அரசியல் பிரசாரமாகக் கொள்ள தீர்மானித்ததையடுத்து, இ.தி.மு.க மீதான எதிர்ப்பு பிரசாரங்கள் அனைத்தையும் ஒலிப்பதிவு நாடாவில் பதிவு செய்யும் படி அரசாங்கம் இரகசியப் பொலிசாருக்கு கட்டளையிட்டது. இ.தி.மு.க வினை தனது பிரசார ஆயுதமாக்கி, இனப்பிரச்சினைகளையும், வன்முறைகளையும் தோற்றுவிக்க முயலும் அரசியல் சக்திகளின் மீது சட்டநடவடிக்கை எடுக்க அரசு இந்நடவடிக்கை அவசியம் என பொலிசாருக்கு அறிவுறுத்தியது. சிங்கள மஹாஜன கட்சியின் தலைவரான ஆர்.ஜி. சேனநாயக்காவும் கூட்டாட்சிவாதிகளும் இ.தி.மு.க வை தமது பிரதான பிரசார அம்சமாகக் கொண்டு பிரசாரம் செய்தனர். 1969 - 3 - 29

அன்று 'வீரகேசரி' தனது தலைப்புச் செய்தியில், இ.தி.மு.க தொடர்பாக புலன் விசாரணை நடத்தி அரசுக்கு சமர்ப்பித்த அறிக்கையில், இ.தி.மு.க இலங்கையிலுள்ள தமிழர்களிடம் செல்வாக்கு பெறவில்லை யென்றும் அதே வேளை தமிழக தி.மு.க மீது இங்குள்ளவர்களுக்கு பாசம் ஏற்பட்டுள்ளதாகவும் கூறப்பட்டிருப்பதாக தெரிகின்றது என குறிப்பிட்டிருந்தது.

26 - 4 - 1969 அன்று வீரகேசரி தனது ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் "தி.மு.க. பற்றி கடந்த சில மாதங்களாக நாடெங்கும் நடைபெற்று வரும் பிரசாரத்தைக் கவனித்தால், அடுத்த பொதுத்தேர்தலில் இதை ஒரு பெரிய பூதமாக சித்தரித்துக் காட்டி வாக்காளர்களை பயமுறுத்த சிலர் திட்டமிட்டு வேலை செய்து வருவதைப் போல நமக்குத் தோன்றுகின்றது, இ.தி.மு.க எதிர்ப்புப் பிரசாரம் தி.மு.க கழகத்தை மட்டுமின்றி தமிழ்மொழி, தமிழ் இனம், தமிழ் கலாச்சாரம், ஆகிய எல்லாவற்றையுமே எதிர்க்கும் முறையில் விஸ்வரூபம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. தமிழ் திரைப்படங்கள் மீது இப்பொழுது கட்டுப்பாடாக நடாத்தப்படும் பல முனைத்தாக்குதல்கள் இனவாதத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட தென்று பிரபல சிங்கள திரைப்பட நடிகர் திரு. காமினி பொன்சேகா சுட்டிக்காட்டியதை இப்பத்திரிகையில் நாம் குறிப்பிட்டிருந்தோம். தி.மு.க எதிர்ப்புப் பிரசாரம் இன்று பல முனைகளிலும் அதிதீவிரமாக நடைபெற்று வருவதற்கு இது ஓர் உதாரணம். என்று விமர்சனம் செய்யப்பட்டிருந்தது. தனது நீண்ட ஆசிரியத் தலையங்கத்தில், "தி.மு.க. விடம் அதை எதிர்க்கும் அரசியல் கட்சிகளுக்கு உண்மையாகவே பயன் இருக்கும் என்பதை நம்மால் நம்ப முடிகின்றது. இந்த அரசியல் கட்சிகளுக்கு இருப்பதைப் போல இ.தி.மு.க. விற்கு பண்பலம் கிடையாது. பிரபல தொழில் அதிபர்களும் வர்த்தகர்களினதும், தலைவர்களினதும் ஆதரவு கிடையாது. அகில இலங்கையிலும் நன்கு அறிமுகமான பிரபல தலைவர்கள் இ.தி.மு.க வில் இல்லை. அப்படியிருந்தும் இ.தி.மு.க வை ஒரு பெரிய பூதமாக சிங்கள இனத்தை விழுங்க ஆவென்று வாயைத்திறந்து கொண்டு நிற்கும் இராட்சதனாகச் சில அரசியல்வாதிகள் வர்ணிப்பதென்றால் அதற்குக் காரணம் நிச்சயம் தி.மு.க விடம் கொண்ட பயமாக இருக்க முடியாது., இ.தி.மு.க இந்திய தி.மு.க. வின் கிளையாகவோ அல்லது இந்திய தி.மு.க விற்குக் கட்டுப்பட்டதாகவோ இருப்பின் யாரும் கவலைப் பட வேண்டியதுதான். இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் மாஸ்கோவிற்கும் பீக்கிங்கிற்கும் விசுவாசமுடையவர்கள் என்பது பகிரங்க ரகசியம். இக்கட்சித் தலைவர்கள் உத்தரவுகள் பெறுவதற்காக அடிக்கடி மாஸ்கோவிற்கும், பீக்கிங்கிற்கும் பறந்து போய்விட்டு வருவதை எல்லோரும் அறிவர். பீக்கிங் ஆதரவாளர்கள் பகிரங்கமாகவே மாவோசேதுங் சிந்தனைகள் அடங்கிய பிரசுரங்களை விநியோகிக்கின்றார்கள். அவரது படம் அச்சிட்ட பட்டிகளை மாட்டிக்கொண்டு வலம் வருகின்றார்கள். இந்த கட்சிகளை தேசவிரோத கட்சிகள் என்று யாரும் வர்ணிக்கக் காணோம். கட்டுப்பாடு போடவும் காணோம். உண்மையைச் சொல்லப் போனால் தேசிய கட்சியான ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி மாஸ்கோ சார்பு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் தோழமை கொண்டிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தி.மு.கவை தேசவிரோத கட்சியென்று எப்படி வர்ணிக்க

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

முடியுமென்று நமக்குப் புரியவில்லை. பெரும்பான்மை மக்களின் பல அரசியல் கட்சிகளும் பௌத்த சமயத்தையும், சிங்கள கலாச்சாரத்தையும் சிங்கள மொழியையும் பாதுகாப்பதாக பறைசாற்றுவதைக் கேட்கிறோம். அதில் அவை பெருமையடையவும் செய்கின்றன. இது தவறில்லையென்றால் தமிழ் மொழியையும், தமிழ் கலாச்சாரத்தையும் பண்பாட்டையும் பாதுகாப்பதற்கு செயல்படுவதாக இன்னொரு அரசியல் கட்சி சொல்லிக் கொள்வதில் என்ன தவறு இருக்கின்றது.?

பாராளுமன்ற ஜனநாயக ஆட்சி நடைபெறும் நாட்டில், ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறு அரசியல் கருத்துக்கள் கொண்டிருக்கவும், அந்த கருத்துக்கு மக்களின் ஆதரவு தேடவும் சகல உரிமையும் உண்டு. இந்த அடிப்படையில் கவனிக்கும் பொழுது தி.மு.க. மீது அபாண்டமான பழிகள் சுமத்திப் பிரசாரம் செய்பவர்கள்தான் ஜனநாயகத்தின் விரோதிகளே தவிர தி.மு.க அல்ல ! வகுப்பு வாதம் இரு முனைகளிலும் கூரான கத்தியைப் போன்றது. அது பாவிப்பவர்களையே காலக்கிரமத்தில் பழிவாங்கும் என்பதை வகுப்புவாத பிரசாரத்தில் ஈடுபடும் எல்லோருக்குமே நாம் சொல்லி வைக்க விரும்புகின்றோம்" எனக்குறிப்பிட்டது.

'லங்கா தீப' என்ற சிங்கள பத்திரிகையில் இ.தி.மு.க மீதான அரசியல் விமர்சனம் 20-10-1969 அன்று வெளியிடப்பட்டது. அல்விமர்சனத்தில் "இ.தி.மு.க விற்கு 17 வருடங்களுக்குப் பின் சரியான வழி தென்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்கூறிய விடயமாகும். சில அரசியல்வாதிகள் உட்பட அனேகர், இ.தி.மு.க இந்தியாவிற்கு அடிமைத்தனம் புரிந்தும் இந்நாட்டுக்கு துரோகம் செய்கிற நாட்டை விழுங்க எத்தனித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பிரிவு என்று பட்டைநாமம் சாத்தப்பட்டிருந்தாலும், தன்னுடைய கட்சி அம்மாதிரியான ஒன்றல்ல என்பதோடு, இந்த நாட்டு சிங்கள மக்களோடு தோளோடு தோள் சேர்ந்து சமதர்மத்தை நோக்கி போக உதவியளிக்கும் கட்சி என்று அதன் தலைவர் பத்தொன்பதாவது வருடாந்த விழாவிலே கூறியுள்ளார்.

தி.மு.க இந்நாட்டு மக்களின் கட்சியாக இருந்தால் உண்மையிலேயே, அதன் கொள்கையும் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். நேர்மையாக இதை ஒப்புக் கொள்வதாக இருந்தால் அவர்களுக்கும் நாட்டுக்கும் அது நன்மை பயக்கும். தலைவர் கூறியது போல் இ.தி.மு.க விற்கு இவ்வளவு பயங்கரமான உருவத்தில் பட்டைநாமம் கட்டப்பட்டிருப்பது அதன் கடந்த கால நடவடிக்கைகளின் காரணமாகவே! அப்படியல்லவென்று தலைவர் அவர்கள் கூறியதில்லை, இ.தி.மு.க வுக்கு 19 வருடம் பூர்த்தியாகிவிட்டது, எனக் கூறப்படுகின்றதெனினும் அந்த கட்சியைப்பற்றி நாடறியும். சமஷ்டி கட்சி சிங்களவருக்கு எதிராக வகுப்புவாத இயக்கத்தை ஆரம்பித்ததற்குப் பிறகுதான் அந்த நாசகார இயக்கத்துக்கு தி.மு.க வின் பூரண உதவியும் ஒத்துழைப்பும் கிடைத்ததென்பது ரகசியமல்ல! இந்த கட்சி எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் சபதமேற்றது இலங்கைக்கல்ல, தென்னிந்தியாவிற்கு விசுவாசமாகவே!

“மொழிப்பிரச்சினை இலங்கை - இந்தியர் பிரச்சினை, கள்ளக் குடியேற்றக் காரர்களை கட்டுப்படுத்துவது போன்ற எல்லா தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினைகளிலும் இலங்கைக்கு எதிரான பக்கத்தை எடுக்கும் நிகழ்ச்சிகளினால் தி.மு.க. வின் சரித்திரம் நிரப்பப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படியானதொரு கட்சி அவசரமாக இலங்கைக்கும், சிங்களவர்களுக்கும் விசுவாசமாக சபதமேற்பது ஆராயப்பட வேண்டிய தொன்றாகும், இ.தி.மு.க தென்னிந்தியாவில் அந்தப் பெயருடன் அறிமுகமாகியுள்ள கட்சியுடன் தொடர்புள்ளதென்றொப்புக் கொள்ளக் கூடிய பல காரணங்கள் பல வருடங்களாக கிட்டியுள்ளன. தென்னிந்தியாவில் இந்தக் கட்சியின் கொள்கையாக விருப்பது இலங்கையையும் சேர்த்து வேறொரு தமிழ் இராஜ்ஜியம் அமைப்பதே ! இ.தி.மு.க வும் இயங்கியது அந்த அபிலாசையை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் நோக்கத்துடனேயே ! எனவே தமது கட்சி இந்த நாட்டுச் சிங்கள மக்களுடன் தோளோடு தோள் நின்று சமதர்மத்தை நோக்கிப் போக உதவியளிக்கும் கட்சியென்று அதன் தலைவர் இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பத்தில் கூறுவது ஏதாவது முக்கியமானதொரு காரணம் இருக்க வேண்டும். கூட்டரசாங்கத்தில் இருப்பது, சமசமாய அமைச்சர்கள் மூன்று பேர்தான் எனினும் இப்போது நாட்டையே நிர்வகிப்பது சமசமாயகட்சிதான். அந்தக் கட்சியின் கொள்கைகள் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் கொள்கைகளை விழுங்கியாகி விட்டது. எனவே இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளாக விருப்பது இலங்கை சமசமாய கட்சியின் கொள்கைகளே! மொழிப்பிரச்சினை, இந்தியர் பிரச்சினை ஆகிய பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக சமசமாய கட்சியின் மூலாதாரக் கொள்கைகளுக்கு இ.தி.மு.க வின் நோக்கங்கள் மாறானதல்ல. இந்த அடிப்படையில் தி.மு.க விற்கு சிங்களவர்களுடன் தோளோடு தோள் சேர்ந்து சமதர்மத்தை நோக்கிப்போக எந்தவிதமான முட்டுக்கட்டையும் கிடையாது. அது லங்கா சமசமாயக் கட்சி அரசாங்கத்துடன் கூட்டு சேர்ந்த பின் கழகக் காரர்களுக்கு தனது அபிலாசைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக கைக்கொள்ளக் கூடிய இலகுவான வழியாகும். சமஷ்டி கட்சியுடன் நடத்த உத்தேசித்திருந்த சத்தியாகிரக இயக்கத்தைக் கைவிட்டு இந்த சமரச மார்க்கத்துக்கு இறங்கியது.”

“இதை உணர்ந்த பின்னே இந்த நாட்டை தாயகமாகக் கொண்ட பல பல இனத்தவர்களையும் ஒரே இலங்கையர் இனமாக சமரசப்படுத்தி, அபிவிருத்தியை நோக்கி நடக்க வைப்பது எல்லா தேசாபிமானிகளின் ஒரே சங்கற்பமாக இருக்க வேண்டும். எனினும் இதை வெற்றிக் கொள்வதற்காக நாட்டையும், இன உரிமைகளையும் காட்டிக் கொடுப்பது உகந்ததல்ல! ”

இந்திய தலைவர்களின் பேட்டியும், செய்திகளும்

26 - 10 - 1967 அன்று ‘இ.தி.மு.க பற்றி அச்சம் நீங்கிவிட்டது’ என்ற தலைப்பில் இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அளித்த பேட்டியினை தினகரன் பத்திரிகை பிரசுரித்தது. தி.மு.க. பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன என்று கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு, பிரதமர் இந்திரா காந்தி பதிலளிக்கையில் “தி.மு.க.

பற்றி இலங்கையில் சில அச்சங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. ஆனால் தமிழ்நாடு முதல் மந்திரி இந்த அச்சங்களை எல்லாம் போக்கிவிட்டார். அதிகாரத்தில் இல்லாத போது பலர் பலவிதமாக பேசுகின்றார்கள். ஆனால் பொறுப்பு வந்ததும் அவர்களுடைய கருத்துக்களும் மாறிவிடுகின்றன” எனக் கூறியிருந்தார். தினகரன் பத்திரிகையினர், அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் காமராஜரை பிரத்தியேகமாக பேட்டி கண்ட போது, “சென்னையிலும் பார்க்க சிங்கப்பூர் அந்தமான் தீவுகள் ஆகிய இடங்களிலேயே தி.மு.கவுக்கு ஆதரவு உண்டு. ஆகவே இலங்கையில் இந்திய தி.மு.க வாவை நீட்டக்கூடுமென்று எவரும், எத்தகைய கவலையும் அடையத் தேவையில்லை எனக்குறிப்பிட்டார். (தினகரன் 17 - 11 - 1966)

19 - 3 - 1969 அன்று வெளியான ‘த டைம்ஸ் ஓவ் சிலோன்’ எனும் ஆங்கில பத்திரிகையில் “கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியை (மாஸ்கோ) சார்ந்தவர்கள் இ.தி.மு.கவில் ஊடுருவி உள்ளார்கள். அவர்கள் இ.தி.மு.க வில் பதவி வகித்து, இ.தி.மு.க உறுப்பினர்களை தம் பக்கம் எடுப்பதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள் என்று புலனாய்வு துறை அரசுக்கு தெரிவித்துள்ளது” எனும் செய்தி பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது.

தமிழக முதல்வராக இருந்த அறிஞர் அண்ணாதுரையின் மகனான சி.என்.ஏ இளங்கோவன் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து ‘காஞ்சி’ எனும் வார ஏட்டினை வெளியிட்டார். 1 - 9 - 1968 இல் வெளியிடப்பட்ட ‘காஞ்சி’ இதழின் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் “தமிழகத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், தன் படைபலத்தைப் பயன்படுத்தி, இலங்கையின் மீது படையெடுத்து, தன்னை துரத்திவிட்டு, ஆட்சியில் அமர்ந்திருக்கும் திரு. சேனநாயக்கா அவர்களை, பதவியை விட்டு விரட்டிவிட வேண்டும் என்பதில் தீராத விருப்பம் இருப்பதனை திருமதி பண்டார நாயக்கா அவர்கள் அடிக்கடி வெவ்வேறு விதமான சொற்றொடர்களால் விளக்கிக் கொண்டே வருவது வருந்தத்தக்கதாகும்”

“தீயவை, தீய பயத்தலான் தீயவை தீயிலும் அஞ்சப்படும் என்ற நீதியையே அகிலத்திற்கு அளித்திருப்பது தமிழகம். அவ்வாறிக்கும் போது தீயதான கருத்தை திருமதி பண்டா அவர்களால் எப்படித்தான் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிந்ததோ தெரியவில்லை. திருமதி பண்டாவுக்கு தமிழகத்தின் மீதும் தி.மு.க. கழகத்தின் மீதும் இங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்களை விட அதிகமான காழ்ப்பு இருப்பதற்குக் காரணம் எதுவாய் இருக்கக் கூடும் என்பதனை யூகிக்க கூட முடியவில்லை. இலங்கையில் தமிழகத்துக்கு துளியும் தொடர்பில்லாத வகையில் முழுக்க முழுக்க தனித்தே இயங்கிக்கொண்டு வருகின்ற தி.மு.க கழகத்தைக் காய்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கருதுகிற போதெல்லாம் இலங்கை தி.மு.க வையும் தமிழகத்தினையும் இணைத்து காய்ந்து கொள்ள அவர் மறந்தும் தவறுவதில்லை.”

“இலங்கை கழகத்துக்கும் தமிழகத்துக்கும் துளியும் தொடர்பில்லை யென்று தமிழக தி.மு.க. பொதுச்செயலாளர் என்ற முறையிலும், தமிழக அரசின் முதலமைச்சர் என்ற வகையிலும் அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் மிகத்தெளிவாக விளக்கிச் சொல்லி இருப்பதுடன், கடந்த ஆண்டு இது தொடர்பாக ஒரு அறிக்கையையும் வெளியிட்டிருந்தார்கள். என்றாலும் எங்கோ ஓர் மூலையில் படுத்துறங்கிக் கொண்டிருந்துவிட்டு, கூட்டத்துக்கு அழைப்பு வந்தவுடன் வேக வேகமாக ஓடிச் சென்று மேடையேறி நின்று கழகத்தை தூற்றுவதென்பது அவரது வாடிக்கையாக இருப்பதிலிருந்து உலக அரசியல் நிகழ்ச்சிகளையும் அன்றாட நாட்டு நடப்புக்களையும் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டுதான் அரசியல் மேடை ஏறுகிறார் என்பதை நம்பமுடியாமல் போய்விடுகின்றது. இலங்கை அரசியல் இந்திய துணைக்கண்டத்து அரசியலுக்கு, குறிப்பாக தமிழகத்தின் அரசியலுக்கு மிக அப்பாற்பட்டதொன்று என்பதுடன் தொடர்பே இல்லாத ஒன்று என்பது நடைமுறையாயிருந்தும் தமிழ் நாடு இலங்கை மீது படையெடுக்கும் என்று அவர் திரும்ப திரும்பச் சொல்லி வருவது, படையெடுக்க வேண்டும் என்ற அவரது இதய வேட்கையை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதாகத்தான் பொருள் கொள்ள முடியும்.”

“சென்னை மாநிலம் என்ற பெயரை ‘தமிழ்நாடு’ என்று இங்கு ஆட்சி மாற்றம் செய்ய விரும்புவதற்கும் இலங்கை மீது படையெடுப்பது என்பதற்கும் என்ன தொடர்பு என்பதே புரியவில்லை. தமிழகத்தில் தி.மு.க தமிழர் நலனுக்காக ‘தமிழ்ப்படை’ என்ற பெயரில் இளைஞர் கழகம் ஒன்று அமைந்திருப்பதற்கும் இலங்கை மீது இராணுவ படையெடுப்பிற்கும் என்ன சம்பந்தமிருப்பதாக திருமதி பண்டாவினால் உரையாற்ற முடிகின்றது என்பதும் புரியவில்லை. தமிழகம் இலங்கை மீது படையெடுத்த காலம் ஒன்றுண்டு. அது கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டிலும், கி.பி. இரண்டு அல்லது மூன்றாம் நூற்றாண்டிலும், இறுதியாக பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிலும் நடைபெற்றிருக்கின்றது.”

“முதல் படையெடுப்பின் மூலம்தான் ‘எலார’ என்று இலங்கையின் மகாவம்சம் விளக்கும் எல்லாளர் சோழப் பேரரசன், இலங்கைக்கே வாழ்வளித்து, நாகரிகமுடைய ஒரு ஒழுங்கு, நியதிக்குட்பட்ட அரசியலை வகுத்தளித்திருக்கிறான் என்பதை திருமதி பண்டா புரியாமல் இந்த படையெடுப்புக்கள் பற்றி பேசி இருக்க முடியாது. அடுத்தடுத்த படையெடுப்புகளிலும் இலங்கை புதுவாழ்வும் பொலிவுந்தான் பெற்றிருக்கின்றது. எனவே அவைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி இப்போது மீண்டும் தி.மு.க படையெடுக்கும் என்று கற்பனை செய்வதன் மூலம் வளர்ந்து வந்திருக்கின்ற அகிலத்தின் அரசியலையும், உலகப்போக்கையும் புரிந்து கொள்ள முடியாதவர் திருமதி பண்டா என்றுதான் முடிவு கட்ட வேண்டியிருக்கின்றது. எனவே இலங்கையின் மீது தமிழகம் படையெடுக்கும் என்று சொல்வதெல்லாம் அப்படி எடுத்தாவது இப்போதைய ஆட்சியினை அழிக்காதா என்ற அற்ப ஆசையைக் காட்டிக்கொள்ளவேதான் பயன்பட முடியுமே ஒழிய, உலகை ஏமாற்றித் தான் மீண்டும் பதவியில் அமர, அது வழி ஏற்படுத்தாது என்பதை

உணர்ந்து கொண்டு, ஒழுங்கான நாணயமான உள்நாட்டு அரசியலை அவர் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.” என அதன் அரசியல் விமர்சனம் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தது.

இ.தி.மு.க மீதான இனவாதிகளின் குரல்கள்

இ.தி.மு.கவை தடை செய்யக்கோரும் பிரேரணையினை கெஸ்பாவ எம்.பி. சோமவீர சந்திரசிறி பாராளுமன்றத்தில் முன்னறிவிப்பு செய்தார். இ.தி.மு.க அழிந்து போக வேண்டுமென கதிர்காம கந்தனை கோரி, அறம்பாடும் (வசைபாடும்) ஏற்பாட்டினை ஐக்கிய சிங்கள முன்னணி நுவரெலியாவில் நடத்தியது. மாத்தளையில் சினிமா தியேட்டர் ஒன்றில் எம்.ஜி.ஆரின் படம் காட்டப்படுவதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து ஒரு நபர் 150 அடி உயர தென்னை மரத்தில் ஏறிக்கொண்டு இரு நாட்களாக அங்கேயே இருந்தார் என்ற செய்தி 8 - 6 - 1969 அன்று வெளியாகிய வீரகேசரியில் காணப்பட்டது.

14 - 10 - 1969 அன்று வெளியிடப்பட்ட ‘மித்திரன்’ பத்திரிகையில் “இ.தி.மு.க வை தடைசெய்வதற்குத் தேவையான சட்டங்களை இயற்றிப் பிரதமருக்கு ஆதரவு வழங்குவதாக எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் இணக்கம் தெரிவித்தனர். பாராளுமன்றத்தில் தடைச்சட்ட மசோதா கொண்டுவரப் பிரதமர் முயன்றால் அம்மசோதாவை முன்றில் இரண்டு பங்கு வாக்குகளால் அங்கீகரிக்க தாம் உதவுவதாகவும் அவர்கள் தெரிவித்தனர். புதிதாக கிளம்பியுள்ள இ.தி.மு.க அலைக்கு எதிராக திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டார நாயக்க தலைமையில் அணிதிரளுமாறு கோட்டே எம்.பி ஸ்டேன்லி திலகரத்ன அறைகூவல் விடுத்தார். சிங்கள மஹாஜன கட்சித் தலைவர் ஆர்.ஜி. சேனநாயக்கா, எதிர்கட்சித் தலைவி திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டார நாயக்காவுக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தில் உங்கள் கட்சியில் இ.தி.மு.க இளஞ்செழியனின் நண்பர்கள் உள்ளார்கள் என்றும் இ.தி.மு.க வை தடைசெய்யுமாறு தாம் பாராளுமன்றத்தில் பிரேரணை கொண்டு வரப்போவதாகவும், அதற்கு முழுமையான ஒத்துழைப்பினை வழங்குமாறும் கோரிக்கை விடுத்தார். மேலும் இது ஒரு தேசியப் பிரச்சினை, இப்பிரச்சினையில் உங்கள் கட்சியிலுள்ள இளஞ்செழியனின் நண்பர்கள் சொற்படி நீங்கள் நடக்க வேண்டாம்” என்றும் கேட்டுக் கொண்டார் என இனவாதிகளின் கூச்சல்களை வெளியிட்டது.

இளஞ்செழியனை நாடுகடத்த கோரிக்கை

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மாஸ்கோ பிரிவு பத்திரிகையான ‘அத்த’ தோழர் இளஞ்செழியன் இந்தியப் பிரஜை என்றும், இலங்கையின் வடபகுதியை தமிழ்நாட்டுடன் இணைப்பதற்காக தமிழக ‘நாம் தமிழர்’ இயக்கத்தினால் இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்ட ஒற்றர் என்றும், செய்திகளை வெளியிட்டது.

தோழர் இளஞ்செழியனை நாடு கடத்த வேண்டும் எனும் கோரிக்கை முனைப்படைந்ததைத் தொடர்ந்து, அவரை நாடு கடத்துவதற்கான சட்டரீதியான காரணங்கள் இருக்கின்றனவா என்பதை ஆய்வு செய்வதற்காக, கள்ளக்குடிகள் தொடர்பாக தகவல் கொடுக்கும் பிரிவினைச் சேர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் குடியகல்வு திணைக்களத்திற்கு சென்றனர், அங்கு அவர்களின் சந்தேகப்படி இளஞ்செழியன் இந்தியாவில் இருந்து வந்ததற்கான ஆதாரங்கள், தஸ்தாவேஜைகள் எதுவும் இருக்கவில்லை. இத்தேடுதல் நடவடிக்கையினை அறிந்த 'அத்த' பத்திரிகை 29.9.69 அக்டோபர் கற்பனை செய்து செய்தியை வெளியிட்டது.

“இளஞ்செழியனின் தகவல்கள் மறைக்கப்பட்டுள்ளன” எனத் தலைப்பிட்டு “தமிழ் இனவாதக் கட்சியின் தலைவர் ஏ.இளஞ்செழியன் அவர்களைப்பற்றிய விபரங்கள் அடங்கிய கோவை குடிவரவு குடியகல்வுத் திணைக்களத்தில் மர்மமாக காணாமல் போயுள்ளது. இளஞ்செழியன் அவர்களின் பின்னணியை ஆராய்வதற்காக குடிவரவு, குடியகல்வு திணைக்களத்திற்குச் சென்ற கள்ள பிரஜைகள் தொடர்பாக தகவல் கொடுக்கும் பிரிவின் அதிகாரிகளுக்கு, அத்திணைக்களத்தின் உயரதிகாரி ஒருவரினால் இது பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது. இளஞ்செழியன் என்ற பெயரில் அவர் தற்போது இலங்கையில் இருந்த போதும் அவரது உண்மையான பெயர் ‘குமாரவேல்’ என கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

இளஞ்செழியன் மற்றும் குமாரவேல் என்ற இருபெயரில் குடிவரவு, குடியகல்வு திணைக்களத்திலிருந்த கோவைகள் யாவும் காணாமற் போனமையால் அதிகாரிகள் தமது அதிருப்தியினை தெரிவித்தனர். தற்போது இளஞ்செழியன் என்ற பெயரில் இருக்கும் இவர் 1952 அக்டோபர் 14ம் திகதி வரை குமாரவேல் என்ற பெயரில் இலங்கையில் இருந்ததுடன், அவர் தென்னிந்தியா, இராமநாதபுரம் மாவட்டக் ‘கெமர்’ பிரதேசத்தில் பிறந்தவர் எனவும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. மீண்டும் இலங்கைக்கு வந்த பின்னர் இளஞ்செழியன் என்ற பெயரில் இருப்பது தெரிய வந்துள்ளது. ‘நாம் தமிழர்’ அமைப்பின் பின்னால் இருந்து அவர்களுக்கு உதவியளிக்கும் இனவாத அமைப்புக்கள் மற்றும் தனிநபர்கள் பற்றி ஆராய்வதற்காக இரகசிய பொலிஸ் விசேட குழுவொன்றை நியமித்துள்ளது. கெரில்லா போராட்டமுறை மற்றும் ஆயுதப் பயிற்சி மூலம் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் ஏனைய ‘நாம் தமிழர்’ உறுப்பினர்களுக்கு இலங்கையில் இனவாத புரட்சியை செய்வதற்கு உதவியளிப்போர் பற்றி ஆராய இக்குழு கருதியுள்ளதாக தெரியவருகின்றது. இவ்வியக்கத்தை வழி நடத்தும் நபர்கள் தங்கியிருக்கும் இடம் மற்றும் போக்குவரத்து பற்றி கருத்திற் கொள்வதற்கும், விசாரணை நடத்துவதற்கும் இக் குழுவிற்கு விசேட பொறுப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.”

“இதற்கிடையில் இளஞ்செழியன் என்பவர் கடந்த தினங்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆற்றிய இனவாத உரை குறித்து, இரகசிய பொலிசின் விசேட பிரிவு அதிகாரிகள் நேற்று முன்தினம் அவரை ஐந்து மணித்தியாலங்கள்

விசாரணைக்குட்படுத்தினார்கள். மலையகத் தமிழ் மக்களை இனவாத கலகத்திற்கு தூண்டுவதற்கு திராவிட முன்னேற்ற கழகம் இரகசிய இயக்கத்தை நடத்தி வருவதாக இரகசிய பொலிசுக்கு தகவல் கிடைத்துள்ளதன் பின்னரே அக்கட்சியின் தலைவர்களை இரகசிய பொலிஸ் விசாரிக்க நேர்ந்துள்ளது. இரகசிய பொலிசின் விசேட பிரிவு தி.மு.க வின் ஏனைய தலைவர்களிடமும் இது தொடர்பாக விசாரிக்கும். புறக்கோட்டையில் முதலாம் குறுக்குத்தெருவில் இளஞ்செழியன் தங்கியிருக்கும் இடம் முழுமையாக ‘நாம் தமிழர்’ இயக்கம் வழிநடத்தப்படும் முதன்மை இடமாகவுள்ளது. இரவு பகலாக இவ்விடம் அரசதிணைக்கள, பல்கலைக்கழக, மற்றும் தோட்டங்களில் சேவையாற்றும் பல்வேறு தரத்திலான தமிழ் பிரஜைகளினால் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. அவ்வப் பிரிவுகளிலும் தி.மு.க வியாபித்து தமது பலத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக இத்தனி நபர்களுக்கு ஆலோசனை கிடைப்பதாகத் தெரிய வருகின்றது.”

இதற்கிடையில் நாம் தமிழர் அமைப்பின் அமைப்பு மற்றும் திட்டத்தை முழுமையாக பொறுப்பெடுத்துள்ள, எம்.பி. பாரதி என்பவர் இந்நாட்களில் காரில் அங்கும் இங்கும் சென்று அடிக்கடி இளஞ்செழியன் இருக்கும் இடத்திற்கு பல்வேறு நபர்களை அழைத்து வந்து, மீண்டும் அனுப்பி வைத்து, கடுமையாக வேலை செய்வதாகத் தெரிய வருகின்றது. பாரதி எனும் இவர் ஒரு பிரசித்தமான வியாபாரி ஒருவரின் அந்தரங்கச் செயலாளராகவும் செயற்படுவதுடன் இவர்களின் இவ்வினவாத இயக்கத்திற்கு தோட்டத் தொழிலாளர் சார்பாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள பிரதான தொழிற்சங்கமொன்று பின்னால் உதவியளிப்பதாகவும் தெரியவந்துள்ளது. ‘அத்த’ பத்திரிகையின் இச்செய்தி உண்மைக்குப் புறம்பான, அதே சமயம் பேரினவாத கடைகெட்ட அரசியல் பிழைப்பு நடத்தும் கொள்கையின் குரலாக அமைந்தது.

இளஞ்செழியன் மீதான சி.ஐ.டி.யின் விசாரணை

இ.தி.மு.க சமதர்ம கொள்கையினை பின்பற்றுவவர்களின் உறுதிபுண்டி போதிலும், அது தொடர்ந்தும் ஒரு இனவாத அமைப்பு என்னும் எண்ணக்கரு ஏனைய அரசியல் சக்திகளின் நிலைப்பாடாக இருந்தது. இலங்கையில் சிறுபான்மை இன மக்களின் பிரச்சினை, சிறுபான்மையினரை மட்டும் அணிதிரட்டி போராடுவதில் மட்டும் தீர்ந்து விடாது. இந்நாட்டின் உழைக்கும் சிங்கள விவசாய தொழிலாள மக்களை ஒரு சமதர்ம கொள்கையின் கீழ் அணிதிரட்டுவதன் மூலமே சிறுபான்மை இனமக்களின் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட முடியும் எனும் நிலைப்பாட்டினை கொண்டிருந்த இ.தி.மு.க அதற்கான ஏனைய இடதுசாரி அரசியல் சக்திகளுடன் இணைய விரும்பிய போதும் இலங்கை சமசமூக கட்சியைத் தவிர ஏனைய அனைத்து கட்சிகளும், அரசியல் அமைப்புகளும் இ.தி.மு.க ஒரு இனவாத அமைப்பு என்ற தமது நிலைப்பாட்டினை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை.

‘அத்த’, ‘தவச’, ‘சன்’ போன்ற பத்திரிகைகள் தோழர் இளஞ்செழியன் ஒரு கள்ளத்தோணி என்றும் ‘நாம் தமிழர்’ இயக்கத்தால் இந்நாட்டின் வடபகுதியை தமிழ்நாட்டுடன் இணைக்க வந்த ஒற்றர் என்றும் செய்திகளை வெளியிட்டு வந்தன. இதனைத் தொடர்ந்து இளஞ்செழியன் மீண்டும் கொள்ளுபிட்டியிலுள்ள விசேஷ இரகசிய விசாரணை பிரிவுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டார். விசாரணைகளை மேற்கொண்டவர் ஒரு தமிழ் புலனாய்வுத்துறை உயரதிகாரி என்பதால் அவரின் விசாரணையினை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதென சிங்களப் பத்திரிகைகள் செய்திகளை வெளியிட்டன. இதன் காரணமாக தோழர் இளஞ்செழியன் மேலதிக விசாரணைக்காக, குற்றவியல் புலனாய்வுத் துறை தலைமையாலுவலகமான 4வது மாடிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு ஒரு சிங்கள உயரதிகாரியான செனவிரட்ன முன்னிலையில் விசாரணை செய்யப்பட்டார். யாழ்நாட்டில் தோழர் இளஞ்செழியன் பேசியதாக ஆங்கில, சிங்கள பத்திரிகைகளில் வெளியான தகவல்கள் யாவும் வாசித்துக் காட்டப்பட்ட போது அச்செய்திகள் அனைத்தும் பொய்யானவை என அவர் மறுத்துரைத்தார். தொடர்ந்து தோழர் இளஞ்செழியனின் பிறப்பு, அவர் வளர்ந்த வாழ்ந்த இடங்கள் போன்ற விடயங்கள் மூன்று மாதமளவில் விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்டன.

தோழர் இளஞ்செழியனது பிறப்புச் சான்று தொழில் சான்று மற்றும் இலங்கையில் தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்து வந்ததற்கான வதிவிட ஆதாரம் போன்றவை விசாரணைகளின் போது நிரூபிக்கக் கூடியதாக இருக்கவில்லை. எனவே 1948ம் ஆண்டு முதல் தொடர்ச்சியாக இ.தி.மு.க கூட்டங்களில் தோழர் இளஞ்செழியனோடு பங்கு பற்றிய நாட்டின் முக்கியமான பிரமுகர்களின் பெயர்கள் பத்திரிகைகள் செய்திகள் அச்சிடப்பட்ட அழைப்பிதழ்கள், துண்டுப் பிரசுரங்கள் என்பன ஆதாரமாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டன இந்த ஆவணங்களில் பெரியார் ஏ.எஸ்.ஜோன், அன்பர் பூபதிதாசன், அ.அமிர்தலிங்கம், அகில இலங்கை பௌத்த காங்கிரஸ் தலைவர் டாக்டர் மல்ல சேகர பொலிஸ் மா அதிபர் ஒஸ்மன் டி சில்வா, தொழிலாளர் தேசிய சங்கத் தலைவர் வி.கே. வெள்ளையன் என்போருடன் உரையாற்றிய தகவல்கள் காணப்பட்டன.

பின்வரும் ஆவணங்கள் விசாரணையின் போது கவனமாக பரிசீலிக்கப்பட்டன. 1945 இலிருந்து பெரியார் ஏ.எஸ். ஜோன் அவர்களோடு நீதிக்கட்சி, திராவிடக் கழகம் ஆகிய இயக்கத் தொடர்பான ஆவணங்கள். 1948ம் ஆண்டு தோழர் இளஞ்செழியனும் அமிர்தலிங்கமும் காலி முகத்திலில் பேசிய கூட்டத்திற்காக வெளியிடப்பட்ட துண்டு பிரசுரம். 1949ம் ஆண்டில் தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் தலைவர் தோழர் வி.கே. வெள்ளையனுடன் ஒரு திருமண விழாவில் தோழர் இளஞ்செழியன் பங்கு கொண்ட திருமண அழைப்பிதழ், 1950ம் ஆண்டு அன்பு மார்க்க சங்கத் தலைவர் அன்பர் பூபதிதாசன் அவர்களுடனான தொடர்பினை காட்டும் ஆவணங்கள், அதே ஆண்டில் இலங்கை தமிழ் பௌத்த சங்கம் அமைக்கப்பட்ட போது, இச்சங்கம் தொடர்பாக அகில இலங்கை பௌத்த காங்கிரஸ் தலைவர் டாக்டர் மல்ல

சேகர அவர்களுடனான தொடர்பு. 1951ம் ஆண்டு இலங்கை தமிழ் பௌத்த சங்கத்திற்கு 161, காலி வீதி, கொள்ளுபிட்டி அலுவலகம் பொலிஸ் மா அதிபர் ஒஸ்மன் டி சில்வாவினால் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்ட ஆவணங்கள் என்பன பரிசீலிக்கப்பட்டன.

மேலும் இ.தி.மு.க தலைமைச் செயலகத்தில் இருந்த அனைத்து துண்டு பிரசுரங்களும் அழைப்பிதழ்களும் தஸ்தாவேஜுகள் அடங்கிய ஆவணங்களும் குற்றவியல் புலனாய்வுத்துறை தலைமை அலுவலகத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. விசாரணையினை தீவிரப்படுத்திய புலனாய்வு துறையினர் பெரியார் ஏ.எஸ்.ஜோன் வீட்டிற்கு காலை 5.30 மணியளவில் சென்று விசாரணை நடத்தினர். பின்னர் ஐந்து பேர் கொண்ட குழுவுடன் விமானம் மூலம் உடன் யாழ்ப்பாணம் சென்று, அ.அமிர்தலிங்கத்திடம் 1948 இல் தி.மு.க சார்பில் இலங்கை வந்த டார்பிடோ ஜனார்த்தனன் எம்.ஏ. அவர்களுடன், காலிமுகத்திலில் நடத்தப்பட்ட வரவேற்பு கூட்டத்தில் நீங்கள் இளஞ்செழியனுடன் பங்கு பற்றிபேசினீர்களா? இத்துண்டுப் பிரசுரத்தில் உங்கள் பெயர் இருக்கின்றதே என கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு “ஆம் பங்கு பற்றி பேசினேன்”, என்று அ.அமிர்தலிங்கம் பதிலளித்தார்.

அட்டனில் திரு.வி.கே. வெள்ளையன் தங்கியிருந்த தோட்டங்களுக்கு அதிகாலையில் சென்ற சி.ஐ.டி.யினர் ஒரு திருமண அழைப்பிதழை காட்டி இளஞ்செழியனும் நீங்களும் இந்த திருமண விழாவில் கலந்து கொண்டீர்களா? என விசாரணையை தொடங்கினர். “ஆம் நானும் கலந்து கொண்டேன். திரு.இளஞ்செழியனும் பங்குபற்றினார்”, என திரு. வெள்ளையன் பதிலளித்தார்.

பின்னர் அன்பு மார்க்க சங்கத்தின் தலைவர் அன்பர் பூபதி தாசனுடன் தோழர் இளஞ்செழியன் பேசிய கூட்டங்கள் தொடர்பான துண்டுப்பிரசுரங்களை ஆதாரமாக கொண்டு சிஐடியினர் பூபதிதாசனை நான்காம் மாடிக்கு வரும்படி கூறிக் சென்றனர். நீண்ட தாடியுடன் அப்பழுக்கற்ற முகத் தோற்றத்துடன் துறவி கோலத்தில் வந்திருந்த அன்பர் பூபதி தாசரிடம் சிஐடி யினர் மிக மரியாதையுடன் விசாரணைகளை நடத்தினர். 47ம் ஆண்டில் இருந்து என்னிடம் வந்து போகும் அன்பர்களில் இளஞ்செழியனும் ஒருவர் என அன்பர் பூபதிதாசன் தெரிவித்தார். இலங்கை, இந்திய மக்களின் முத்தத் தலைவர்களில் ஒருவரும் இ.தி.மு.க வின் உந்து சக்தியாகவும் ஈ.வே.ரா பெரியாருடன் நீண்டகால ஈடுபாடுடையவருமான 86 வயதான பெரியார் ஏ.எஸ்.ஜோன் அவர்களின் கொள்ளுபிட்டி முகாந்திரம் வீதியிலுள்ள இல்லத்திற்கு அதிகாலை 5.30 மணிக்கு சென்று “இளஞ்செழியனை உங்களுக்கு எவ்வளவு காலம் தெரியும்”, என சிஐடியினர் விசாரித்தனர். “சிறுவயது முதல் இன்று வரை தெரியும், அவரை சிறுவயதிலிருந்து நான் தான் வளர்த்தேன் என்றும் இலங்கை திராவிடர் இயக்கத்திற்கு பொறுப்புடையவன் அவன்தான்”, எனக் குறிப்பிட்டார். தமிழ் பௌத்த கழகத்தை அமைத்து அதன் துணைச் செயலாளராக தோழர் இளஞ்செழியன் பணிபுரிந்ததையும் இக்கழக திறப்பு

விழாவில் டாக்டர் மல்ல சேகர, டாக்டர் அதிகாரம் ஆகியோர் ஆற்றிய உரை, பல்கலைக்கழக மாணவராக இருந்து வெளியேறிய டாக்டர்-கருணாரத்ன அவர்களின் பங்களிப்பு, என்பன தோழர் இளஞ்செழியனால் சிஜடியினருக்கு தெரிவிக்கப்பட்டன.

இ.தி.மு.க தலைவர்களில் ஒருவரான தோழர் ஏ.இளஞ்செழியன் ஒரு கள்ளக் குடியேற்றகாரர் எனச் செய்யப்பட்ட புகார் விசாரணைக்கு எடுக்கப்பட்டது. 1942ம் ஆண்டு தொடக்கம் தான் இலங்கையில் வசித்து வருவதற்கான ஆதாரங்களை உதவிப் பொலிஸ் சுப்ரின்டன் எஸ். கந்தையாவிடம் தோழர் இளஞ்செழியன் சமர்ப்பித்தார். இளஞ்செழியன் கொடுத்த அத்தாட்சிகளை உண்மையானவையா என பொலிசார் விசாரணை செய்ததாகக் கூறிய கந்தையா, யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற இ.தி.மு.க மாநாடு பற்றிய முழுமையான அறிக்கை துப்பறியும் பொலிஸ் விசாரணைப்பிரிவு சுப்ரின்டன் ஜே.ஏ.செல்வரத்தினத்திடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் இ.தி.மு.க தலைவர்களுக்கு எதிராக சட்ட நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றி ஆராய்வதாகவும் குறிப்பிட்டார்.

5.10.1969 'தினகரன்' பத்திரிகையில் விசாரணைக்கென மலையகம் சென்ற துப்பறியும் பொலிஸ் கோஷ்டியினர் கொழும்பு திரும்பினர். யாழ் மாநாட்டில் பங்கு பற்றிய இரண்டு அரசாங்க ஊழியர்கள் பற்றி விசாரணை செய்யுமாறு தாம் உத்தரவிடப்பட்டிருப்பதாகவும் கந்தையா தெரிவித்தார் எனும் செய்தி வெளியிடப்பட்டது.

1969.10.3 அன்று மலையக கவிஞரும் "தொண்டன்" பத்திரிகை ஆசிரியருமான எஸ்.எஸ். நாதுனுடன் தோழர் இளஞ்செழியன் வவுனியா சென்று அடங்காத தமிழர் முன்னணி தலைவர் சி.சுந்தரலிங்கத்திடம் சிஜடி விசாரணை பற்றி விளக்கிக் கூறினார். திரு.சுந்தரலிங்கம், "தான் இம்மாதிரியான வழக்குகளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் எனக்கு அறிவித்தால் தான் இந்த வழக்கில் ஆஜராகத் தயார்" எனவும் குறிப்பிட்டார்.

28.6.1969 அன்று வெளியிடப்பட்ட 'தினகரன்' பத்திரிகையில் குற்றவியல் புலனாய்வுத்துறை சிரேஷ்ட பொலிஸ் சுப்பிரின்டன் ஆனந்த செனவிரத்ன தலைமையில் விசாரணை நடைபெற்றது. இவ்விசாரணை பற்றிய அறிக்கை பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இவ்வறிக்கையின் அடிப்படையில் இ.தி.மு.க தலைவர்களுக்கு எதிராகச் சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா? என்பது பற்றி சட்டமா அதிபரிடம் ஆலோசனை கோரியுள்ளார். "இ.தி.மு.க பிரமுகர் நெடுமாறனை விசாரணை செய்வதற்கு இன்று அல்லது நாளை அழைக்கப்படவுள்ளாரென தெரிவித்தார். குற்றவியல் புலன் விசாரணைப் பிரிவு சுப்பிரின்டன் ஜே.ஏ. செல்வரத்தினம், இவ்வறிக்கையை சட்டமா அதிபரிடம் சமர்ப்பித்துள்ளார் எனும் செய்தி பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது.

இளஞ்செழியனைப் பற்றி மூன்று மாத காலமாக தொடர்ச்சியாக நடைபெற்ற குற்றப்புவனாய்வு துறையினரின் விசாரணை, அறிக்கை கிடைத்த பின்னர் அவர் ஒரு இலங்கையரும் அல்ல இந்தியரும் அல்ல, இளஞ்செழியன் கள்ளத்தோணியல்ல அவர் நாடற்றவர். அவரை நாடு கடத்த முடியாதென பத்திரிகையாளர் மாநாட்டில் சுட்டிக்காட்டி பொலிஸ் மா அதிபர் அலுவலகார அறிவித்ததையடுத்து கள்ளதோணி பற்றிய பிரச்சினை முடிவுற்றது.

தம்முடைய எதிர்பார்ப்பிற்கு மாறான செய்தி பொலிஸ் மா அதிபரால் வெளியிடப்பட்ட பின்னர் 'சன்' பத்திரிகையினர், "இ.தி.மு.க. தலைவர் இளஞ்செழியன் இலங்கையரும் அல்ல இந்தியரும் அல்ல என்பதால் இவரது பின்னணியைப் பற்றி இலங்கை பொலிசார் இந்திய பொலிசாரின் உதவியை நாட இருப்பதாகவும், இவருக்கு எதிராக சட்ட நடவடிக்கை மேற்கொள்ள இன்னமும் பொலிஸ் அறிக்கை மூலம் ஆலோசனை கிடைக்கவில்லை என சட்டமா அதிபர் கூறினார்." எனும் உண்மைக்கு முரணான திரிபு படுத்தப்பட்ட செய்தியினை வெளியிட்டனர்.

பொதுச்செயலாளர் தெரிவுக்காக 14-2-1970 அன்று கொழும்பு பூபதி வித்தியாலயத்தில் இ.தி.மு.க வின் பொதுக்குழு கூட்டம் நடைபெற்றது. யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, மன்னார், மட்டக்களப்பு, கொழும்பு, இரத்தினபுரி, பதுளை, அட்டன், கண்டி, வட்டவளை பொன்ற கிளைக் கழகங்களில் இருந்து பொதுக்குழு பிரதிநிதிகள் இக்கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர். தமிழ் உலகம் ஆசிரியர் தோழர் ஆ. நடராஜா தேர்தல் அதிகாரியாக தெரிவு செய்யப்பட்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் யாழ்ப்பாணம் தொன்மானாரைச் சேர்ந்த ஆயுர்வேத வைத்தியர் பீ.ஏ. விசாகரத்தினம், பொதுச்செயலாளராகவும் அவைத்தலைவராக தமிழ் உலகம் ஆசிரியர் ஆ. நடராஜாவும் தெரிவாகினர். 26 - 3 - 1970 ஆண்டு இ.தி.மு.க ஓர் அரசியல் கட்சியாக அங்கீகரிக்க வேண்டுமென தேர்தல் ஆணையாளருக்கு அனுப்பப்பட்ட விண்ணப்பம் அரசியல் கட்சியாக அங்கீகாரம் வழங்க முடியாது என தேர்தல் ஆணையாளரால் நிராகரிக்கப்பட்டது.

1970 ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலில் இடதுசாரி அமைப்புகளை ஆதரிக்க வேண்டுமென இ.தி.மு.க தீர்மானித்தது. 1948 ல் ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களின் குடியுரிமை சம்பந்தமான மசோதாவுக்கு சாதகமாக வாக்களித்து குடியுரிமையை இல்லாமலாக்கிய அம்சங்களை காட்டிக் கொடுத்ததைப் போல் தமிழரசு கட்சியும் 5,25,000 இந்திய வம்சாவளி மலையகத் தமிழ் மக்களை ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் கீழ் இந்தியாவுக்கு அனுப்பும் மசோதாவிற்கு வாக்களித்து காட்டிக் கொடுத்ததையும் வட, கிழக்கு மக்களுக்கு அம்பலப்படுத்தும் நோக்கில் இ.தி.மு.க சார்பில் கிழக்கில் தோழர் பிரான்சிஸ் சேவியரையும் வடக்கில் டாக்டர் பூ.அ. விசாகரத்தினத்தையும் வேட்பாளராக நிறுத்தியது. அத்துடன் தேர்தல் அறிக்கையொன்றினையும் வெளியிட்டது.

இவ்வாண்டு இ.தி.மு.க தனது மேதினத்தை பருத்தித்துறை கடற்கரை மைதானத்தில் டாக்டர் பூ. ஆ. விசாகரத்தினம் தலைமையில் நடாத்தியது. தோழர்கள் ஏ. இளஞ்செழியன், இ.தயாபரன், எ.உ. நெடுமாறன் ஆகியோர் உரையாற்றினார்கள்.

பெரியார் மறைவு

இலங்கை திராவிடர் இயக்கங்கள் ஒன்றிணைந்து சுயமரியாதை, பகுத்தறிவாளர் இயக்கம் என்ற பெயரில் பகுத்தறிவு பாசறை ஈ.வெ.ரா. பெரியார் மறைந்ததை குறிப்பிட்டு 29 - 12 - 73 அன்று கொழும்பு நாராயணகுரு மண்டபத்தில் இரங்கல் கூட்டமொன்றை ஏற்பாடு செய்தனர். திரு. வித்தகன் தலைமையில் டாக்டர் ஆபிரகாம் கோவூர், ஏ.இளஞ்செழியன், ஜனாப் எல்.எம்.எஸ்.செய்த் முகமத், கம்பளைதாசன், சி.கா.ஆறுமுகம், அந்தோணிமுத்து, எம்.பி. பாரதி, ஈ.கே. பாரன், திரு பாரதமுத்து, மா. சே. அருள், ஏ.இக்பால், ஹுசைன் பாருக், செல்வி விஜயா ராஜ் கோபால், முத்துக்கிருஷ்ணன், கே.செல்வராஜ், ஜனாப் உஸ்மான் பை லா, எஸ். கே. ராமையா, டி.சச்சிதானந்தன் ஆகியோர் கலந்து இரங்கல் உரை நிகழ்த்தினார்கள். மேலும் 30-12-73 அன்று இ.தி.மு.க அணியொன்றும் பெரியார் மறைவு இரங்கல் கூட்ட மொன்றை நடாத்தியது. இக்கூட்டத்தில் ஏ. இளஞ்செழியன் கலந்து கொண்டு இரங்கலுரை நிகழ்த்தினார். மேலும் 30 - 12 - 73 அன்று இ.தி.மு.க அணியொன்றும் பெரியார் மறைவு இரங்கல் கூட்டமொன்றை நடாத்தியது. இக்கூட்டத்தில் ஏ. இளஞ்செழியன் கலந்து கொண்டு இரங்கலுரை நிகழ்த்தினார்.

இ.தி.மு.க தமது அரசில் பொருளாதார சமூக விடுதலைப் போராட்டங்களை முன்னெடுத்து ஒரு வழியாக கலை இலக்கிய துறையினையும் பயன்படுத்தியது. இதனால் குறிப்பாக மலையகத்தில் பல கலை, இலக்கிய படைப்பாளிகளை உருவாக்கி, ஊக்குவிக்கும் பணியிலும் இ.தி.மு.க தன்னை இணைத்துக் கொண்டுள்ளது.

சமூக சீர்திருத்த, பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளை பிரதான கருத்துக்களாகக் கொண்டு, பெரியார் வெளியிட்ட திராவிட நாடு, நாத்தீகம், குடியரசு, அண்ணா வெளியிட்ட திராவிட நாடு, ஹோம் லேண்ட், காஞ்சி, கலைஞர் கருணாநிதி வெளியிட்ட, முத்தாரம், முரசொலி என்பவற்றோடு மாலைமணி, தீப்பொறி, தென்றல், போர்வாள் போன்ற ஏடுகளை தோழர்களிடையே விநியோகித்து கலை, இலக்கியத்துறையில் அவர்களையும் ஈடுபடுத்தி, எழுத்தத் தூண்டியதில் பெரும்பங்களிப்பு இ.தி.மு.க வினதே பத்திரிகைத் துறை, எழுத்துத் துறை, பேச்சுத்துறை என்பவற்றில் இ.தி.மு.க புதிய பரிணாமத்தை ஏற்படுத்தியது.

‘அக்கிராசனர்’ என்ற சொல்லை தலைவர் என்றும் ‘காரியதரிசி’ என்பதை செயலாளர் என்றும், பொக்கிஷதார என்பதை பொருளாளர் என்றும் “பாஷை” என்பதை மொழி என்றும் புஸ்தகம் என்பதை நூல் என்றும் பிரயோகித்து அச்சொற்களை நடைமுறை பிரயோகத்தால் கூடுதலாக பயன்படுத்துவதில் இ.தி.மு.க கமுக தோழர்கள் முக்கிய பங்காற்றினர். தவிர திராவிடம், தமிழகம் என்ற அடிப்படையில் ‘மலையகம்’ என்ற சொல்லையும் இ.தி.மு.க வே அறிமுகப்படுத்தியதோடு இலங்கை என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக ஈழம் என்ற சொல்லை ஆரம்பத்திலிருந்தே பயன்படுத்தி வந்தது இ.தி.மு.க தோழர்களாலும் பகுத்தறிவு கொள்கையில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களாலும் வெளியிடப்பட்ட சஞ்சிகைகளில் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவது பிரதானமானது.

ஏடுகள்	ஆண்டு	ஆசிரியர்
அறிவுமணி	1950 - 51	தோழர்.ஏ.இளஞ்செழியன்
சேவைமணி	1950	தோழர் எலியாஸ் (கண்ணன்)
நாம்	1954	தோழர்.மு.வே.பெ.சாமி (பதுளை)
திராவிடமணி	1954	தோழர்.ஏ.இளஞ்செழியன்
ஈழமுரசு	1954	தோழர் எ.‘பி.ஜி.ஜெயசிங்கம் (மட்டக்களப்பு)
புதுமை முரசு	1956	தோழர்.அ.தங்கராசன்
போர் முரசு	1956	தோழர்.எ.‘பி.ஜி.ஜெயசிங்கம்
இனமுழக்கம்	1955 - 56	தோழர்.கலைச் செல்வம் (யாழ்ப்பாணம்)
மாணவர் மலர்	1957 - 58	தோழர்.க.மனோகரன்
முத்தமிழ் முழக்கம்	1958 - 59	தோழர்.க.ப.சிவம் (கண்டி)
கதிரவன்	1960	தோழர்.எ.‘பி.ஜி.ஜெயசிங்கம்
அண்ணா	1960	தோழர். கதிரவன் - கலாநேசன்
சங்கம்	1960	தோழர்.மா.சே.அருள்
திரைக்கலை	1960	தோழர்.ஏ.எஸ்.மணவைத் தம்பி
உரிமைக்குரல்	1960	தோழர்.மு.கா.இராசன் - வி.எஸ்.முருகன்
தேசபக்தன்	1960	தோழர்.டி.கலைதாசன் - அந்தனிஜீவா
மலை முழக்கம்	1960	தோழர்.மு.கந்தையா
		தோழர்.இல.நாகலிங்கம்
		தோழர்.கே.ஏ.இராமன்
எரிமலை	1961	தோழர்.திலகம் அப்யுக்கர் (அக்கரைப்பற்று)
தி.மு.க	1962	தோழர்.மு.அ.வேழலகன்
மறுமலர்ச்சி	1962	தோழர். வி.செபஸ்தியான்பிள்ளை (கிளிநொச்சி)
முரசு	1962	தோழர்.இரா.அதிமணி
சங்கு	1962	தோழர்.கே.டி.பிள்ளை
சமூக முன்னேற்றம்	1953	தோழர்.மு.வே.பெ.சாமி

ஈழமணி	1963	தோழர்.ஞானசேகரன் (தமிழ்பித்தன்)
ஈழத் தென்றல்	1965	தோழர். நெ.பி.பழனிவேல்
தீ	1965	தோழர்.கே.சோம சுந்தரம்
		தோழர்.இல.நாகலிங்கம்
போர்வாள்	1966	தோழர்.க.தமிழ்மாறன்
போர்வாள்	1967	தோழர்.ஏ.இளஞ்செழியன்
தாய்நாடு	1967	தோழர்.வேலணை வீரசிங்கம்
எம்.ஜி.ஆர்	1967	தோழர்.பெரி.சுந்தரலிங்கம்
தமிழ் உலகம்	1968 -69	தோழர்.ஆ.நடராஜா(யாழ்ப்பாணம்)
இனமுழக்கம்	1968	தோழர்.மே.ச.எழிலழகன்
துதுவன்	1969	டாக்டர்.பூ.அ.விசாகரட்ணம் (யாழ்ப்பாணம்)
கலைக்குயில்	1969	எம்.எஸ்.நாதன் (பண்டாரவளை)
தமிழோசை	1970	க.நவசோதி
நமது முழக்கம்	1970	கு.யா.திராவிடக்கழல்
முரசொலி	1971	அந்தனி ஜீவா

(நன்றி : எழுத்தாத வரலாறு)

சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களையும், இயக்க கொள்கைகளையும் மையமாகக் கொண்டு இலங்கையில் தமிழ் மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியைத் தூண்டக் கூடிய வகையிலான பல நாடகங்களை இ.தி.மு.க தோழர்கள் மேடையேற்றி நடித்து நாடகத்துறையின் வளர்ச்சிக்கும் பெரும் பங்காற்றினர்.

கல்வித்துறையில் மிகவும் பின்தங்கியிருந்த மலையகத் தொழிலாளர்களிடையே அ.தி.மு.க தோழர்கள் மன்றங்கள், அறிவகங்கள், படிப்பகங்கள், பத்திரிகையாசிரியர்கள், கவிஞர்கள், ஆளுமைமிக்க பேச்சாளர்கள் ஆசிரியர்கள், பட்டதாரிகள், வழக்கறிஞர்கள், கலைஞர்கள், உருவாவதற்கு பலமான தளம் அமைத்தனர். தனிமனித சிந்தனை போக்கில் இருந்து சமூகப் பொதுப்பணிகளில் ஈடுபடக்கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கான தோழர்களை இ.தி.மு.க தன் இயக்க செயற்பாடுகள் மூலம் உருவாக்கும் மிகப்பெரிய சக்தியாக இருந்தது.

இ.தி.மு.க தமிழ் பேசும் மக்களிடையே ஆற்றிய சமூகப்பணிகள் மிகப்பிரதானமானவை. கலை, இலக்கிய பணிகள் வெகுஜன தொடர்பு சாதனங்கள் மூலம் மேற்கொண்ட பகுத்தறிவு பிரசாரங்கள் என்பன முக்கியமானவை. நாடகத்துறையில் 'நடிகவேள்' லடிஸ் வீரமணியைத் தொடர்ந்து கம்பளதாசன், கலைச்செல்வன், கலைதாசன், என்.தாலிப், ஏ.நெய்னார், ஏ.எஸ்.ராஜா, உதயகுரியன், முத்தையா, டின் குமார், எம்.வி.பாலன், எஸ்.வி.ரஞ்சனி, எம்.உதயகுமார், பிச்சைத்தம்பி, முகைதன், குறட் செல்வன் குமாரசாமி, எம்.எம்.ஏ.லத்தீவ், அட்டாம்பிட்டி ஈழத்து சிவாஜி, லெஜர்வத்தை ஈழத்து எஸ்.எஸ்.ஆர்.பழனிவேல், நடிகைகள் ராஜமணி,

ஏ.கௌரி, ரஞ்சன், ஏ.ஜெயந்தி, முத்துலட்சுமி, சந்திரகலா, ஆர்.மணிமேகலை, கே.ஏ.ஜவாகர்(அபுநானா), பி.ஏ. மோகன், வீ.ஏ.புரட்சிமணி, உசைன் பாருக், கேகாலை அன்சார், ஜபார், வெற்றி வேந்தன், வீரமோகன் (பாருக்) பி.ஏ. மாறன் (மீரான்) பி.எம்.சேகர், கலையன்பன் அன்பரசன், மீரா சந்தன் (ரஹுமத் அலி), திருபாளை நாடக மன்றம் அமரிபு, பஷீர், முத்துமணி புகழரசு காதர், என்.எஸ்.கே.நாகையா போன்ற இ.தி.மு.க வினால் உருவாக்கப்பட்ட கலைஞர்களாவர். டி.எம்.பீர்முகமது, மு.அ.வேலழகன் கவிஞர் ஈழவாணன், மக்கள் கவிஞர்கள் மலைத்தம்பி, தமிழோவியன், மல்லிகை சி குமார், பி.எம்.லிங்கம், பலாங்கொடை சந்தானம், ஏ.ரகுமான், க.ப.சிவம், தின்பதி பத்திரிகை செய்தி ஆசிரியராக இருந்த க. தமிழ்மாறன், பண்டிதர் பரந்தாமன், கவிஞர் முத்தழகு, ஜே.பி.ரொபர்ட், மாத்தளை கார்த்திகேசு, செழியன் பேரின்ப நாயகம், மு.நேசமணி, கவிஞர் தென்னவன் ஆகியோர் இ.தி.மு கவின் மிகமுக்கியமான இலக்கிய வாதிகளாவார்கள்.

இலங்கை திராவிட முன்னேற்ற கழகமும், அதன் சார்பு அமைப்புக்களும் ஏற்பாடு செய்த நிகழ்ச்சிகளில் சமூக சீர்திருத்தக் கொள்கைகளையும் கலை இலக்கியங்களைப்பற்றியும் பிரசாரம் செய்வதற்கு 1948ம் ஆண்டு முதல் இலங்கைக்கு வருகை தந்த தமிழக தி.மு.க. பேச்சாளர்களும் அறிஞர்கள் கலைஞர்களின் பெர்கள் :-

கோபிசெட்டிபாளையம் ஜி.என் ராஜ்
அருப்புக் கோட்டை ராமசாமி
டார்பிடோ இரா. ஜனார்த்தனம் எம்.ஏ
பேராசிரியர் க. அன்பழகன் எம்.ஏ
சிந்தனை சிற்பி சி.பி. சிற்றரசு
கீ. வீரமணி (திராவிட கழகம்)
இரா. சு. தங்கப்பழம்
முரசொலி மாறன்
கலைஞர் என்.எஸ். கிருஸ்னன்
வளையாபதி முத்துக்கிருஸ்னன்
டி.கே. சீனிவாசகம்
கவிஞர் கண்ணதாசன்
ஏ.வி.பி. ஆசைத்தம்பி
சென்னை மேயர் மைனர்மோஸஸ்
நாவலர் இரா. நெடுஞ்செழியன்
நாஞ்சில் கி. மனோகரன் எம். ஏ
பன்மொழிப்புவலர் கா. அப்பாத்துரை
ஆறுமுகம் சென்னை நகரசபை உறுப்பினர்
லோகநாதன் சென்னை நகரசபை உறுப்பினர்
துணை மேயர் சென்னை இரா. சடகோபன்
தமிழக சட்டசபை துணை சபாநாயகர் கணபதி
தமிழக மாணவர் மன்ற தலைவர் இரா ஜனார்த்தனன்

**இ.தி.மு.க வின் செயற்பாடுகளுடன் பிணைந்திருந்து
பின்பு தொழிற்சங்க வாதிகளாகவும் அரசியல்
வாதிகளாகவும் திகழ்ந்தவர்கள் :-**

ஓ.ஏ. இராமையா	கே. ராமநாதன் (அம்பாறை)
டி.அய்யாதுறை	சின்னத்தம்பி
வி.எஸ். ராஜா	வேல் முருகு
வீரக்கணபதி	ச. முருகேசு
சீ. வெ. ராமையா	சாமி (சிலாபம்)
மட்டு நகர் கவிஞர் முத்தமிழ்	ஜெகதீஸ்வரன் (நோர்வூட்)
டேவிட் ராசையா	பி.எம். லிங்கம்
செழியன் பேரின்பநாயகம்	கவிஞர் மலைத்தம்பி
டி.வி. சென்னன் (பதுளை)	அ. தங்கராஜன் (பதுளை)
பி. ராமநாதன் (நாவலப்பிட்டி)	

இளம் சோசலிஷ் முன்னணி

மாக்கிஸ் சித்தாந்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சோசலிஷ் அமைப்பொன்றை உருவாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை 1969 செப்டம்பர் 17ம், 18 ம் திகதிகளில் யாழ் இ.தி.மு.க வின் 4வது மாநில மாநாட்டில் பிரகடனப்படுத்தியதற்கமைய 11 - 7 - 1970 அன்று கொம்பனித் தெரு தொழிலாளர் கூட்டுறவு வாசகசாலை நிறுவன மண்டபத்தில் சி.என். இளங்கோ தலைமையில் கூடிய கூட்டத்தில் இளம் சோசலிச முன்னணி என்ற பெயரில் ஒரு அரசியல் இயக்கம் அமைக்கப்பட்டது. இ.தி.மு.க ஒரு சமூக சீர்தந்திருத்த கலாசார இயக்கமாக இயங்குவதென முடிவு செய்யப்பட்டது. இதன்படி இளம் சோசலிஷ் முன்னணியின் பொதுச்செயலாளராக தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன் தெரிவு செய்யப்பட்டார். பொதுக்குழு உறுப்பினரான சி.கா ஆறுமுகம், இ.தி.மு.க வின் பொதுச்செயலாளராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். மேலும் இளம் சோசலிஷ் முன்னணி அமைப்புச் செயலாளராக கருணை வேந்தனும், இணைச் செயலாளராக எஸ்.என்.இளங்கோவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். வட, கிழக்கிலிருந்தும் மலைநாட்டிலிருந்தும் பொதுக்குழு உறுப்பினர்கள் இக்கூட்டத்திற்கு வருகை தந்திருந்தனர். சமதர்ம குடியரசொன்றினை நிறுவுவதை தனது நோக்கமாகக் கொண்ட இளம் சோசலிச முன்னணி, இலங்கையின் இடதுசாரி அமைப்புகளுடன் கூட்டு சேர்ந்து செயல்படுவது தொடர்பான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டது மறுபக்கம் 1964 ஆண்டு வரை ஒரு மாக்கிஸ்வாத தொழிலாளர் வர்க்க அரசியல் கட்சியாக இருந்து வந்த சமசமாஜ கட்சி அக்கொள்கைகளை கைவிட்டு சிங்களம் பேசும் நிலப்பிரபுத்துவ, முதலாளித்துவ ஸ்ரீலங்கா சுதந்திர கட்சியுடன் இணைந்து கூட்டரசாங்கம் ஒன்றை அமைக்க துணைபோனதை எதிர்த்து சமசமாஜ கட்சியிலிருந்து

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

134

விலகி புரட்சிகர சம சமாஜ கட்சியாக இயங்கி வந்த பாலாதம்பு, எட்மன் சமரக்கொடி, பிரின்ஸ் ராஜகுரிய ஆகியோருடனான கூட்டு நடவடிக்கை ஒன்றுக்கான பேச்சுவார்த்தை மேற்கொண்டது.

கீனாக்கலை போராட்டம்

இடதுசாரி கூட்டரசாங்கம் ஆட்சியமைத்ததைத் தொடர்ந்து தோட்டத்தொழிலாளர் சகயினமடைந்தால் அவர்களை வைத்திய சாலைக்கு கொண்டு செல்ல தோட்ட நிர்வாகம் வாகனவசதி வழங்க வேண்டும் எனத் தொழிலாளர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகளை நிர்வாகத்தினர் நிராகரித்தமையால், கீனாக்கலை தோட்டத் தொழிலாளர்கள் 1 - 8 - 1970 அன்று வேலை நிறுத்த போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். மூன்று மாதங்களாக நடைபெற்ற இப்போராட்டத்தினை முறியடிக்க, வன்முறையினை பாவிக்க நினைத்த தோட்ட நிர்வாகம் பொலிசாரை உதவிக்கு அழைத்தது. தோட்டத்திற்குள் புகுந்த அரசு கூலிப்படையினர் மிருகத்தனமாகத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததில் அழகர்சாமி, இராமையா ஆகிய இரு தொழிலாளர்கள் படுகாயமடைந்து நான்கு நாட்களின் பின்னர் மரணமடைந்தனர். இம்மில்ைச்சத்தனமான செயலை எதிர்த்து கண்டன கூட்டமொன்றை இளம் சோசலிஷ் முன்னணி 13.11.1970 அன்று நோர்வூட் நகரில் நடத்தத் தீர்மானித்தது. வலிமை மிக்க ஒரு தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்கு எதிராக குரல் கொடுக்கவும் பொலிசாரின் மிருகத்தனமான தாக்குதலை கண்டிக்கவும் நோர்வூட்டில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட கூட்டத்திற்கு அனைத்து இடதுசாரி அமைப்புகளுக்கும் தொழிற்சங்கங்களுக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. மலையகத்தின் தொழிற்சங்க அமைப்புகள் இவ் வேண்டுகோளினை புறக்கணித்து விட்டன. மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் பொதுச்செயலாளர் ரோஹன விஜேவீரா, புரட்சிகர சமசமாஜ கட்சியின் செயலாளர் தோழர் பாலா தம்பு, இலங்கை வர்த்தக ஊழியர் சங்க தலைவர் ஐவன் மெண்டிஸ் ஆகியோர் இக் கூட்டத்திற்கு விடுக்கப்பட்ட அழைப்பினை ஏற்றுக் கொண்டு பங்கு பற்றினார்கள்.

பொதுமக்களும், தொழிலாளர்களும் ஆயிரக்கணக்கில் திரண்டிருந்த இக்கூட்டத்துக்கு, இளம் சோசலிஷ் முன்னணியின் தொழிற்சங்கமான புரட்சிகர தோட்டத்தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர் சி. மாசிலாமணி தலைமை தாங்கினார். இச்சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் தோழர் எம்.ரி.சுப்பிரமணியமும் பொருளாளர் தோழர் பி.எம். லிங்கமும், என். கருப்பையா இக்கூட்டத்தை ஒழுங்கு செய்தனர். தோழர் ரோஹன விஜேவீர பேச எழுந்த போது, புரட்சிகர கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தைச் சேர்ந்த தோழர் ஒருவர் “நான் கேட்கும் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லிவிட்டுத் தான் பேச்சைத் தொடங்க வேண்டும்” என்று கூறி, “தமிழ் மக்களது பிரச்சினையில் உமது கொள்கை என்ன? இந்திய வம்சாவளி தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக உமது கொள்கை என்ன?” எனக்கேட்டார். ரோஹன விஜேவீர இதற்குப் பதிலளிக்காமையால் கூட்டத்தில் பெரும் சலசலப்புக்கள் ஏற்பட்டன. ரோஹன விஜேவீர பேசுவதற்கு முன்,

135

ஈழத்தில் பெரியார் முதல் அண்ணா வரை

தோழர் இளஞ்செழியன் “உங்கள் கட்சி தமிழ் மக்களுக்கு விரோதமான கொள்கையைக் கொண்டிருப்பதாக அறிகின்றோம். இது உண்மையா? இந்திய மக்கள் பற்றியும் உங்கள் கொள்கை விரோதமாக இருப்பதாக அறிகின்றோம். சோசலிச கொள்கைகளை உங்கள் இயக்கம் வைத்திருப்பதாக சொல்கிறீர்கள். அப்படியானால் மற்றைய மார்க்ஸிய வாதக் கட்சியினரிடமிருந்து நீங்கள் உங்கள் கட்சியை எப்படி வேறாகக் காட்டுவீர்கள்? இக்கேள்விக்கு மக்கள் முன்னால் பதில் சொன்னால் உங்களைப்பற்றி, ஒரு தெளிவான முடிவைப்பெற எங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும்”, எனக் கேட்டுக் கொண்டார். தோழர் விஜேவீர இக்கூட்டத்தில் பேசும் போது “இக்கூட்டத்தில் கலந்து கொள்வதன் மூலம் நான் இனவாதியல்ல என்பது விளங்கும். நான் முன்றாவது வகுப்பு தமிழ் படித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். அடுத்தமுறை வடமாகாணம் செல்லும் போது தமிழிலேயே பேசவிருக்கின்றேன்!”

இக்கூட்டம் ஒரு குறிப்பிட்ட கோரிக்கைக்காவே நடைபெற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிரியான அரசியல் கேள்விகளுக்கு இம்மேடையில் பதில் சொல்ல முடியாது. தோழர் இளஞ்செழியனுடனும், அவர் சார்ந்த கட்சியுடனும் தனிமையாகப் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதன் மூலம் இதைப்பற்றி பேசலாம்! “எனக் கூறி விட்டு கணாக்கலை துப்பாக்கிச் சூட்டு சம்பவத்தினை கண்டித்தார். தமது இயக்கம் இந்திய விஸ்தரிப்பு வாதம் பற்றி கொண்டிருக்கும் நிலைப்பாட்டினை தோழர் விஜேவீர மக்கள் மத்தியில், பகிரங்கமாக தெளிவுபடுத்த மறுத்துவிட்டார். மலையக தோட்டத் தொழிலாளரின் பிரச்சினைகளையும், அதற்கான போராட்ட மார்க்கங்களையும் தனது பேச்சில் தோழர் விஜேவீரா தவிர்த்துக் கொண்டார். இக்கூட்டம் வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட்டது. கூட்ட முடிவில் ஒலிபெருக்கி சொந்தக்காரருக்கு கொடுக்க வேண்டிய பணம் கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்த தோழர்களிடம் இல்லாத போதும், தோழர். இரா. ஜெயராமன் தனது மோதிரத்தை உடனடியாக கொடுத்து, அதனை அடகு வைத்து, ஒலிபெருக்கி சொந்தக்காரருக்கு கொடுக்கும் படி செய்தார். இளம் சோசலிச முன்னணி சந்தாப்பணம் பெற்று பிழைப்பு நடத்தும் அரசியல் கட்சியாக இல்லாத படியால், அதன் தோழர்கள் மிகவும் உறுதியாக கட்சியின் செயற்படுகளில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர்.

இக்கூட்டத்துக்கு தொழிலாளர்கள் பலமாக அணிதிரள்வதைத் தடுக்க, அனைத்து தொழிற்சங்கங்களும் தனித்தனியே கூட்டங்களை நடத்தியும், சில தோட்டங்களில் வேலை வழங்கியும், ஒருபயங்கரமான குழப்பம் ஒன்று ஏற்படப்போகின்றது போன்ற வதந்திகளையும் எழுப்பி கூட்டம் சேருவதை தடுக்க முயற்சித்து தோல்வியையே தழுவின. மலையக மக்களைப் பற்றி விஜேவீரா கொண்டிருந்த தவறான நிலைப்பாட்டினை அறிந்திருந்த இளஞ்செழியன் புரட்சிகர மார்க்ஸிய இயக்கம் என்று வர்ணித்து கொள்கின்ற ஜே.வி.பி யையும், விஜேவீரா வையும் அம்பலப்படுத்துவதற்காகவே அழைக்கப்பட்டிருந்த, தோழர் விஜேவீர தன்னுடைய ‘இந்திய விஸ்தரிப்பு’ வாதம் தொடர்பான நிலைப்பாட்டினை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை என்பதை அவர் உரையாற்றியதிலிருந்து கண்டறிந்த பின் தனது உரையில் தோழர்

விஜேவீரவிற்கு பதிலளிக்கும் வகையில், “இலங்கையில் சோசலிச புரட்சி யொன்று நடாத்த வேண்டுமானால் மலையகத்தின் பத்துலட்சம் தோட்டத் தொழிலாளர்களும் அதில் இணைய வேண்டும் இல்லாவிடின் அப்போராட்டத்தை நடத்த முடியாது. இலங்கையில் சமூக அரசியல் மாற்றத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு தடையாக உள்ளவர்கள் இந்திய சமூகமென்றும், இந்தியாவின் ஆதிக்கம் இவர்கள் மூலமாக திணிக்கப்பட்டுள்ள தென்றும் ஜே.வி.பி யின் சித்தாந்தம் கூறுகிறது. மொத்தமாக எல்லோரையும் இந்தியர்கள் என்று கூறுவது தவறு. இலங்கையை சுரண்டுவதற்காக வந்தவர்கள் மிகச் சிறு கூட்டமே! அக்கூட்டம் உங்கள் மொழியில் முகர்ஜிகளாகவும், பிள்ளைகளாகவும் இருப்பதாக குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். அச்சிறு கூட்டத்துடன் பத்து லட்சம் இந்திய வம்சாவளி தோட்டத் தொழிலாளர்களையும் உள்ளடக்கி நாடு கடத்த வேண்டும். அல்லது முற்றாக நாசமாக்க வேண்டும் எனக்கூறுவது முற்றிலும் பிழையாகும். இந்தச் சிறு இந்திய முதலாளி கூட்டத்தை நாளைக்கே நாடுகடத்த வேண்டுமென நீங்கள் கூறினால் நான் சொல்லுகின்றேன், அது காலங்கடந்த வேலையாகும். அச்சிறு கூட்டத்தை இன்றிரவு பன்னிரண்டு மணிக்கே நாடு கடத்த வேண்டுமென நான் கூறுகின்றேன். அந்த வேளையில் நாங்கள் உங்களோடு, இணைகின்றோம். ஆனால் பத்து லட்சம் இந்தியத் தொழிலாளர்களை நாடு கடத்த தயாரானால் அத்தொழிலாள வர்க்கம் உங்களை எதிர்த்துப் போராடும், உங்களை அந்த யுத்தக்களத்தில் சந்திக்கும், அதற்கு நான் தலைமை தாங்குவேன். யுத்தத்தில் நீங்கள் தோற்பீர்கள். இந்தியத் தொழிலாளர்கள் வெற்றி பெறுவார்கள்”

“நீங்கள் நவீன போல்ஸ்விக்குகள் என்றும் உங்களை அறிமுகப்படுத்துகிறீர்கள். அப்படியானால் டட்லியினால் பல கட்சிகள் உள்ளடக்கிய ஒரு தேசிய அரசாங்கத்தை உருவாக்க முடியுமானால், ஸ்ரீமாவோ பண்டார நாயக்கா தலைமையில் சீர்திருத்த சீரழிந்த வாதத்தைக் கொண்ட லங்கா சம சாமாஜ கட்சியும், இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் உள்ளடக்கிய ஒரு கூட்டரசாங்கம் அமைக்க முடியுமானால் நகரத் தொழிலாளர்களை அணிதிரட்டியுள்ள இலங்கை வர்த்தக ஊழியர் சங்கத்திற்கு தலைமை தாங்கும் புரட்சிகர சமசாஜ கட்சியும், நாட்டில் விவசாய மக்களை பிரதி நிதித்துவப்படுத்தும் மக்கள் விடுதலை முன்னணியும் (ஜே.வி.பி) மலையக இந்திய வம்சாவளி தொழிலாள வர்க்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இளம் சோசலிச முன்னணியும் கூட்டு சேர்ந்து ஒரு புரட்சிகர சோசலிச அரசொன்றை நிறுவிட தோழர் விஜேவீரவும் மக்கள் விடுதலை முன்னணியும் தயாரா?”

“டட்லி சேனநாயக்கா தலைமையில் 1965 ம் ஆண்டு ஏழு கட்சிகளைக் கொண்ட யு.என்.பி கூட்டரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டது. இப்போது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தலைமையில் லங்கா சமசாமாஜ கட்சியும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் இணைந்து கூட்டரசாங்கம் நடக்கிறது. இரண்டுமே சிங்களம் பேசும் முதலாளித்துவ அரசுகளே என்பதில் ஐயமில்லை. சமசாமாஜ கட்சியும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் சேர்ந்து அரசாங்கம் அமைத்திருப்பதனால் இது சோசலிச

முற்போக்கு அரசாங்கம் என்று கூறுவதை நாம் அங்கீகரிக்கவில்லை என்பதுடன் இளம் சோசலிச முன்னணி மலைநாட்டில் பத்து லட்சம் தொழிலாளர்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகின்றது என்பதை தெளிவுபடுத்துகின்றேன். புரட்சிகர சமசமாஜ கட்சி, இலங்கை வர்த்தகர் ஊழியர் சங்கம் என்பன துறைமுகத் தொழிலாளர்களை பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகின்றது. ஒரு சோசலிசப் புரட்சிக்கான வேலை திட்டத்தை முன்வைத்து விவசாய தொழிலாளர்களுக்கான போராட்டத்தை நாம் ஏன் முன்னெடுக்கக் கூடாது? அதற்கு புரட்சிகர சமசமாஜ கட்சிக்கும், இளம் சோசலிச முன்னணிக்கும் கொள்கை ரீதியாக உடன்பாடு உள்ளது. நான் தோழர் விஜேயவீராவை ஜே.வி.பி. யின் வேலைத்திட்டத்தையும், கொள்கை விளக்கத்தையும் இக்கூட்டத்தில் பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்துமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றேன். அப்படி வெளியிட்டால் ஒரு புரட்சிகரமான கூட்டணி அமைப்பதற்கு உதவியாக அமையும்.

மலைநாட்டிலுள்ள இந்திய வம்சாவளி மக்களை நாடுகடத்தும் வகையில் சிங்கள பேரினவாத தலைவர்களும் இந்தியர்களை நாடு கடத்துவதற்கு சபதம் எடுத்த அனைத்து பேரினவாத அரசியல்வாதிகளும் சுவடு தெரியாமல் மறைந்து போய் விட்டனர். ஆனால் பத்து லட்சம் இந்திய வம்சாவளி தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இந்நாட்டின் பொருளாதாரத்தை காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். 65 % அந்நிய செலவாணியைச் சம்பளம் ஒய்வு ஒழிச்சலற்ற உடலுழைப்பினால் ஈட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். காலை 6 மணி முதல் மாலை 6 மணிவரை கவ்வாத்துக் கத்தியுடன் தேயிலையுடனும், இறப்பருடனும் போராடிய வண்ணம் உள்ளனர்.

ஒன்றை இங்கு அழுத்தமாகக் கூறி வைக்க விரும்புகின்றேன். ஆயுதங்களை விட சக்திவாய்ந்தது உழைக்கும் தொழிலாளர் வர்க்கமாகும். இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் ஏனைய எல்லா தொழிலாளர்களையும் விட மிகவும் பலம் பொருந்தியவர்கள் மலையகத் தொழிலாளர் வர்க்கமே, ஆகவே பலம் கொண்டவர்களான இத்தொழிலாளர் வர்க்கத்தை நாடு கடத்தவோ இல்லாமலாக்கவோ முடியாது.” என்று இளஞ்செழியன் தனது கட்சியின் நிலைப்பாட்டினை முன்வைத்து ஆற்றிய உரையினை மறைந்த தோழர் திரு.எஸ். அமிர்தம் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்த்து இடையில் நிறுத்தியதால் புரட்சிகர சமசமாஜ கட்சியைச் சார்ந்த தோழர் எம். மாணிக்கம் தொடர்ந்து தமிழ் உரையினை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்தார்.

இளம் சோசலிச முன்னணியின் அரசியல் நிலைப்பாட்டை அவதானித்த தோழர் விஜேவீர இது குறித்து தனியாக பேசுவோம் என்று மட்டுமே கூறினார். லண்டனில் தலைமையகத்தைக் கொண்ட ட்ரொஸ்கிய அமைப்பான இலங்கை புரட்சிகர கம்யூனிஸ்ட் கழக ஏடான தொழிலாளர் செய்தி 18.12.1970 அன்று வெளியிட்ட இதழில் பாலா தம்புவும் இளஞ்செழியனும் விஜே வீரவும் பூண்ட சந்தர்ப்பவாத ஐக்கியம் என்ற

தலைப்பில் நவம்பர் மாதம் 13ந் திகதி நோர்வூட்டில் பாலாதம்புவும், இளஞ்செழியனும், ரோஹண விஜே வீரவும் பொது மேடையில் ஏறினார்கள். அவர்கள் கீனாகலையில் பொலிஸ் படையினரின் செயலை கண்டித்தார்கள். பொலிசார் துப்பாக்கியுடனோ அல்லது துப்பாக்கி இல்லாமலோ வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெறும் இடங்களில் தலையிடுவதை தடுக்க, அரசாங்கத்தை சட்டம் இயற்றும்படி நிர்ப்பந்திக்க வேண்டுமென மேடையிலிருந்து பெரும் முழக்கம் செய்தார்கள் என செய்தி வெளியிட்டது.

அமெரிக்காவில் தலைமையகத்தைக் கொண்ட ட்ரொஸ்கிய நான்காம் அகில அமைப்பின் இலங்கைக் கிளையான புரட்சிகர மார்க்ஸிய இயக்கச் செயலாளர் எட்மன்ட் சமரக் கொடி வெளியிட்ட அறிக்கையொன்றில் ஜனதா விமுக்தி பெரமுன ரோஹண விஜேயவீர, இளம் சோசலிச முன்னணி இளஞ்செழியன், புரட்சிகர சமசமாஜ கட்சி பாலாதம்பு ஆகிய மூவரும் சேர்ந்து “புரட்சிகர ஐக்கிய முன்னணி ஒன்றை ஆரம்பிக்க இருந்ததை அவதானித்த ஸ்ரீமா பண்டராநாயக்கா தலைமையில் சமசமாஜ கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி ஆகிய மூன்று கட்சிகளும் அமைந்திருந்த கூட்டரசாங்கம் இப்புரட்சி முன்னணியை நசுக்கி விட்டதென்று பாலாதம்பு தலைமையிலான இலங்கை வர்த்தக ஊழியர்சங்க மாநாட்டில் சமர்ப்பித்த அறிக்கை மூலம் வெளியிட்டதனை, அப்படியே நான்காவது அகிலத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு சர்வதேசரீதியாக முன்வைத்ததை எட்மன்ட் சமரக்கொடி நிராகரித்தார். புரட்சிகர மார்க்ஸிய இயக்கத்தின் சார்பில் 32 பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையில், எட்மன்ட் சமரக்கொடி, “விஜேவீர மார்க்ஸியவாதி அல்ல. மக்கள் விடுதலை முன்னணி ஒரு மார்க்ஸிய வாதக் கட்சியுமல்ல. இவரும் பாலாதம்புவும், இளஞ்செழியனும் கீனாக்கொல்லை தோட்டத்தில் நடைபெற்ற பொலிசாரின் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தையும் அதனால் தொழிலாளர்கள் இரண்டு பேர் மரணமடைந்ததையும் கண்டிக்கும் முகமாக நோர்வூட் மைதானத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில், இம்மூவரும் ஒரே மேடையில் ஏறியதை வைத்து, நான்காவது அகிலத்தின் தலைமை இவர்களை புரட்சிவாதிகள் என்றும், ஒரு புதிய புரட்சிகர ஐக்கிய முன்னணி அமைத்து புரட்சிக்கு தயார்படுத்தியவர்கள் என்றும் வர்ணித்ததை ஒரு மார்க்ஸிய வாதி என்று எப்படி அங்கீகாரம் கொடுப்பது? அப்படியானால் நான்காவது அகிலத்தின் தலைமையை ஏற்றுக்கொள்வது பிழையானது” என சர்வதேச ரீதியான தனது விமர்சனத்தை முன்வைத்தார்.

நா. சண்முகதாசனின் தலைமையிலான இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (சீனசார்பு) மாவோ சேதுங்கின் சித்தாந்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ‘செஞ்சேனை’ என்ற ஏட்டில் “பாலாதம்பு, இளஞ்செழியன், விஜேவீர ஆகிய மூவரும் நோர்வூட் கூட்டத்தில் ஒன்றிணைந்த ஓர் அரசியல் மோசடி நிகழ்ச்சியாகும். விஜேவீர ஒரு சிங்கள இனவாதி. தமிழ் விரோதி! இந்திய விரோதி! தொழிலாள வர்க்க விரோதி!

இளஞ்செழியன் ஓர் இனவாதி, திராவிட இயக்கவாதி! ஒரு குட்டி முதலாளித்துவ வாதி! இவர்கள் இருவருடனும் இணைந்து மார்க்ஸியத்தையும், தொழிலாளர் வர்க்கப்புரட்சியையும் ட்ரோஸ்க்கிஸ வாதியென தன்னைக் கூறிக்கொள்ளும் பாலா தம்புவின் உண்மையான மார்க்ஸிய லெனினிச கோட்பாடுகள் என்ன? ” என்ற வினா எழுப்பப்பட்டது. இக்கட்சியின் சிங்களப்பத்திரிகையான ‘கம்கறுவா’ வில் இந்திய வம்சாவளி தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கும், பிரதானமாக தி.மு.கவுக்கு எதிராக ரத்தம் உறைந்து போக கூடிய விதமாக பிரசாரம் நடத்திய உள்ளூர் சேகுவேரா கும்பல் தி.மு.க தலைவருடன் ஒரே மேடையில் பேசியதைப்பற்றி என்ன விளக்கம் தரப்போகின்றார்கள். சேகுவேரா கும்பல் தமது அரசியல் வகுப்புகளில் இந்திய வம்சாவளி தோட்டத்தொழிலாளர்களை இந்திய விஸ்தரிப்பாளர்களின் பகடைக் காய்கள் என வருணிக்க வில்லையா? சிங்கள மக்களை காப்பாற்றுவதற்காக தமிழர் இரத்தத்தில் நீந்தப் போவதாக அவர்கள் கூறவில்லையா? இப்படி இருந்தும் உள்ளூர் தி.மு.க தலைவர்களுடன் ஒரே மேடையில் ஏற ஜனதா விழுக்கி பெரமுன தலைவருக்கு எப்படி முடிந்தது” என கேள்வி எழுப்பப்பட்டிருந்தது. நோர்வுட் கூட்டத்தின் பின்னர் தனது நேசசக்தியாக, இளம் சோசலிச முன்னணி, புரட்சிகர சமசமாஜகட்சியை ஏற்றுக் கொண்டதனால், மலையகத்தில் மார்க்ஸிய ட்ரோஸ்கிய அரசியல் வகுப்புகளை நடத்துவதற்காக தோழர் பாலாதம்பு, பிரின்ஸ் ராஜ சூரிய ஆகியோரை மலையகத்துக்கு அழைத்து வந்ததும் சேகுவேரா (ஜே.வி.பி) தலைவர் விஜேவீர என்பவரும் இ.தி.மு.க தலைவர் இளஞ்செழியன் என்பவரும் ஒரே மேடையில் பேசியது ஒரு புதுமையான செய்தி” எனக் கம்கறுவா பத்திரிகை குறிப்பிட்டது.

ஜே.வி.பி யும் இந்திய விஸ்தரிப்பு வாதமும்

தென்னிலங்கை இளைஞர்களிடையே, தன்னை ஒரு மார்க்ஸிய இயக்கமாக பிரசாரப்படுத்திக் கொண்டு செயல்பட்ட மக்கள் விடுதலை முன்னணி, வேகமாக வளர்ச்சியடைந்தது. சண்முகதாசன் தலைமையிலான சீனசார்பு இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருந்து பிரிந்து சென்ற விஜேவீர இவ்வியக்கத்திற்கு தலைமை தாங்கினார். தமது கட்சியின் அங்கத்தவர்களுக்கு தமது அரசியல் கொள்கைகளை விளக்கும் முகமாக 5 வகுப்புகள் ஜே.வி.பி யினரால் நடத்தப்பட்டன. மார்க்ஸிய தத்துவத்தினை தமக்கேற்றாற் போல் திரிப்படுத்திக் கொண்ட அவர்களின் ஐந்து அரசியல் வகுப்புகளில் ‘இந்திய விஸ்தரிப்பு வாதம்’ என்பதும் இந்திய ஆதிக்க விஸ்தரிப்பு வாதத்தின் இறுதி அங்கமே இந்திய வம்சாவளி தோட்டத்தொழிலாளர்கள் என்றும் அதன் பிரதிநிதியாகவே இ.தி.மு.க செயற்படுகின்றது என்ற கருத்தை ஜே.பி.வி.யினர் கொண்டிருந்தனர்.

இந்திய ஆதிக்க விஸ்தரிப்பு வாதத்தின் தமிழாக்கம் பின்பக்கம் முழுமையாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

1971ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 17 ம் திகதியளவில் ஜே.வி.பி யின் தலைவர் தோழர் ரோஹன விஜேவீர, இலங்கை அரசாங்கத்திற்கெதிராக ஆயுதப்புரட்சியொன்றை தயார் செய்தார் என்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டு, யாழ்ப்பாண சிறையில் தடுத்து வைக்கப்பட்டார். தன்னை சந்திக்க வந்த தாயாரின் மூலம், வழக்கு நடவடிக்கைகளில் தன் சார்பில் சட்டத்தரணி எட்மன் சமரக்கொடியை ஆஜராகும்படியான ஏற்பாட்டை செய்த போதும், அவருக்குத் தெரியாமலே ஜே.வி.பி யினர் சட்டத்தரணி பாலாதம்புவை ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். இந்நிலையில் இத்தகவலை யாழ்ப்பாண சிறையில் இருக்கும் ரோஹன விஜேவீரவிற்கு அனுப்புவதற்காக, ஜே.வி.பி அரசியல் குழு முக்கியஸ்தர்கள் லொக்கு அத்துல, கமநாயக்க இன்னும் ஐந்து உறுப்பினர்களும் தோழர் இளஞ்செழியன் தங்கியிருந்த தோழர் ஏ.எப்.செல்வராஜின் வெள்ளவத்தை வீட்டிற்கு வந்து இந்த தகவலை அனுப்புவதற்கு உதவமுடியுமா எனக் கேட்டனர். ‘முடியும்’ எனக் கூறிய தோழர் இளஞ்செழியன் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாகவும் சில விடயங்களை அவரிடம் கலந்துரையாடினார். தோழர் விஜேவீர வந்த பின்னர் நாங்கள் எங்களுடைய கொள்கைகள் பற்றி கருத்துப்பரிமாறலாம் எங்களது இயக்கத் தோழர்கள் 16,000 க்கு மேற்பட்டவர்கள் பொலிசாரால் கைது செய்யப்பட்டு சிறையிலும், ஆயிரக்கணக்கான தோழர்கள் காடுகளிலும் சிக்குண்டு இருப்பதால் அவர்களை மீட்பதற்கான போராட்டம் ஒன்றினை நடாத்த போகின்றோம். அவ்வாறு ஒரு போராட்டம் ஆரம்பித்தால் நீங்கள் பங்களிப்பு தருவீர்களா? என ஜே.வி.பி யினர் கேட்டனர். “பொலிஸ், அரசு, அடக்கு முறைகளை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நாங்கள் புரட்சிகர சமசமாஜ கட்சியுடன் கூட்டு சேர்ந்திருப்பதால் அக்கட்சியினரோடும் கலந்து பேசி முடிவெடுக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, இந்த முதலாளித்துவ அரசாங்கத்துக்கு எதிராக ஒரு கூட்டு நடவடிக்கை எடுத்திட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடினை நீங்கள் செய்வீர்களா அல்லது நாங்கள் செய்யட்டுமா? ” என்ற இளஞ்செழியனின் கேள்விக்கு, நாங்களே அந்த ஏற்பாட்டை செய்து கொண்டிருக்கின்றோம் என கூறிய அவர்கள், “உங்கள் தோழர்கள் ஆயுதப் பயிற்சியினை பெற்றுள்ளனரா?” என வினாவினார்கள், அதற்கு “எமது இயக்க தோழர்கள் 10,000 பேர்வரை ஆயுதப்பயிற்சி பெற்று இருக்கின்றார்கள், இப்போராட்டத்தை தொடருமுன்னர் தோழர் பாலாதம்பு, எட்மன் சமரக்கொடி ஆகியோரை சந்தித்து முடிவெடுக்கும் படி தோழர் இளஞ்செழியன் கூறினார். தோழர்கள் எட்மன் சமரக்கொடி, பாலாதம்பு ஆகியோரை சந்தித்து விட்டதாக கூறிய ஜே.வி.பி யினர் மார்ச் 31 ம் திகதி மீண்டும் தோழர் இளஞ்செழியனை சந்திப்பதாகவும் தனது அபிப்பிராயத்தை கூறும் படியும் கூறினர். பத்து நாட்கள் அவகாசம் பெற்றுக்கொண்ட தோழர் இளஞ்செழியன் இது பற்றி தீர்மானிப்பதாக கூறி அவர்களை அனுப்பினார்.

தோழர் ரோஹண விஜேவீரவின் விடுதலைக்காக, சட்டத்தரணி பாலாதம்பு, ஜே.வி.பி யினரால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கும் தகவலை, ரோஹண விஜேவீரவிடம் அறிவிக்கும் படி இளம் சோசலிச முன்னணியின் கீழ் இயங்கும் புரட்சிகர தோட்டத்தொழிலாளர் சங்கத்தின் பொதுச்செயலாளர் தோழர் டி. சுப்பிரமணியத்தை இளம் சோசலிச முன்னணி கேட்டுக்கொண்டது. தோழர் சுப்பிரமணியம் இலங்கை கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியில் (மொஸ்கோ சார்பு) இருந்த காலத்தில் ரஷ்யா லுமும்பா பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயின்றவர் தோழர் ரோஹண விஜேவீரவும் இப்பல்கலைக் கழகத்திலேயே உயர்கல்வியை கற்றவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தோழர் இளஞ்செழியன் தோழர் சுப்பிரமணியத்தை யாழ்ப்பாணம் அனுப்பிய போதும் விஜேவீரவை சந்திக்க சிறைச்சாலையில் அனுமதிக்கவில்லை. அதனால் தகவலை வழங்க முடியாமல் போய்விட்டது.

இளம் சோசலிச முன்னணி தோழர்கள் கைது செய்யப்பட்டமையும் விசாரணைகளும்

மார்ச் 31ம் திகதி மீண்டும் வருவதாக கூறிச் சென்றார் ஜே.வி.பின். ஏப்ரல் 2 ம் திகதி யும் கமனாயக்க என்றவர் தோழர் மட்டும் இளஞ்செழியனை சந்தித்து, தமது தோழர்கள் அனைவரும் களத்திற்கு சென்றுள்ளதாகவும், அதனால் கலந்து பேசி தீர்மானிக்கமுடியாமல் போய்விட்டதெனவும் கூறினார். தோழர்கள் அதன் பின் தோழர் இளஞ்செழியனை சந்திக்க வரவில்லை. ஏப்ரல் 5ம் திகதி நாடெங்கும் பொலிஸ் நிலையங்கள் மீது ஆயுதத் தாக்குதல்கள் நடத்தப்பட்டன.. ஜே.வி.பி யினர் ஆயுதப்புரட்சி ஒன்றின் மூலம் அரசைக் கைப்பற்ற நினைத்து அரசுக்கு எதிராக ஏப்ரல் கிளர்ச்சிகளை செய்த போதிலும், 1970 ம் ஆண்டு நவம்பர் 13ம் திகதி நோர்வூட் நகரில் பொலிஸ் அடக்குமுறைக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட கண்டனக் கூட்டத்தில் தோழர் ரோஹண விஜேவீரவை பங்கு பற்ற வைத்ததன் காரணமாக அக் கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்த இளம் சோசலிச முன்னணியினதும், புரட்சிகர தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்தினதும் முக்கிய உறுப்பினர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். இதனையறிந்த பல இளம் சோசலிச முன்னணியின் தோழர்கள் தலைமறைவாகினர்.

ஏப்ரல் 10 ம் திகதி புரட்சிகர தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் பொருளாளர் தோழர் பி.எம். லிங்கம் நிர்வாகச் செயலாளர் தோழர் என். கருப்பையா என்போர் கைது செய்யப்பட்டதுடன் ஏப்ரல் 11ம் திகதி பதுளை மாவட்ட இளம் சோசலிச முன்னணித் தலைவர் எம். வீ. கந்தசாமி ஊவா மாவட்டச் செயலாளர் தோழர் என். பி பழனிவேல் சங்கத்தலைவர் தோழர் கே.மாசிலாமணி ஆகியோர் கைது செய்யப்பட்டனர். மே 25ம் திகதி புரட்சிகர தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் தோழர் டி. சுப்பிரமணியத்தை யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு உட்பட மலையகமெங்கும் பொலிசார் தேடினர். தலைமறைவாகியிருந்த தோழர் டி.சுப்பிரமணியம்

தோழர் இளஞ்செழியனின் ஆலோசனைப்படி அட்டன் பொலிசில் ஆஜரானதைத் தொடர்ந்து அவரும் கைது செய்யப்பட்டார். அத்தோடு அட்டனில் எங்கள் தங்கம் எம்.ஜி.ஆர் ரசிகர் மற்றும் அமைத்துச் செயல்பட்ட மற்றச் செயலாளர், தோழர்கள் எஸ். கே. இராமலிங்கம், ஜேசுதாசன், பாலகிருஷ்ணன் ஆகியோர் கைது செய்யப்பட்டு மூன்று வருடங்கள் பள்ளேகலை திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலையில் தடுத்து வைக்கப்பட்டனர்.

ஜே.வி.பி யினர் 1971 ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 5 ம் திகதி தமது கிளர்ச்சியினை தொடங்கியதையடுத்து, வெளிநாட்டு ஆயுத உதவியுடன் திருமதி பண்டாரநாயக்கா ஆட்சியில், 20,000 க்கும் மேற்பட்ட இளைஞர்கள் யுவதிகள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். விசாரணை என்ற பெயரில் அழைத்துச் செல்லப்பட்டவர்கள் பிணமாக ஆறுகளிலும், மயானங்களிலும், வீதிகளிலும் கிடந்தனர். இரானுவ அடக்கு முறையின் இக்கோர வடிவத்தை, இலங்கை தன்னுடைய வரலாற்றில் மறக்கமுடியாது. ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களின் இரத்தத்தில் இரானுவ ஓடுக்குமுறை வெற்றி நீச்சல் போட்டது. இந்நிலையில் தோழர் இளஞ்செழியன் தலைமறைவாகி இருந்தார். இந்நிலையில் பெரும்பான்மை சிங்கள மக்களிடம் இருந்து இளைய தலைமுறை இத்தோடு அழிய போகிறது என பீதிக்கொண்டு எதிர்ப்புலை அரசுக்கு எதிராக தோன்றியமையால் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா கைது செய்யப்படுபவர்களை உயிர்சேதம் செய்யாமல் பொலிஸ் காவல் நிலையங்களில் சிறைப்படுத்தி வைக்குமாறு வானொலி மூலமும் செய்தி பத்திரிகை மூலமும் ராணுவத்திற்கும் பொலிசாருக்கும் அறிவித்தார். திம்பிரிகஸ்யாய் வி.பி. ஜெயசீலன் (சின்னையா) வீட்டில் மறைந்திருந்த இளஞ்செழியன் இத்தகவலை யறிந்து தான் தங்கியிருந்த இ.தி.மு.க வின் பிரமுகரான ஏ.எஸ். செல்வராசனின் வீட்டில் வந்து தங்க ஆரம்பித்தார். எப்படியோ தகவலையறிந்து 1971 - 6 - 27 அன்று அதிகாலை 5 மணிக்கு வெள்ளவத்தைப்பகுதியை பொலிசார் சுற்றி வளைத்து தேடுதல் நடத்தினர். தோழர் இளஞ்செழியனை சுற்றி வளைத்து அடையாளங்கண்டு கொண்ட பொலிசார் கைது செய்து கொழும்பு கோட்டை குற்றவியல் புலனாய்வு துறையின் தலைமை அலுவலகத்திற்கு (4 வது மாடி) கொண்டு சென்றனர். அன்று மாலை மருதாணை பொலிஸ் நிலையத்தில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்து. இளஞ்செழியன் அடுத்த நாள் விசாரணைக்காக 4ம் மாடிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். ரோஹண விஜேவீர மற்றும் ஜே.வி.பி உறுப்பினரை விசாரித்த உயர் அதிகாரிகள் ஒளிக்கதிர்களையும், உடம்பில் மின்சாரமும் பாய்ச்சி விசாரணையை நடத்தினர். கேகாலை மாவட்ட போராட்டத்தை தலைமை தாங்கி நடத்திய லொக்கு அத்துலையின் முன்னிலையில் தோழர் இளஞ்செழியன் விசாரிக்கப்பட்டபோது, “உம்முடைய இயக்கத்தில் 10,000 பேர் ஆயுதபாணியாக இருப்பதாகவும், இவர்களுடைய போராட்டத்தில் அவர்களைப்பங்கு பற்ற வைப்பேன் என வாக்குறுதி கொடுத்தீர்”, என கேட்கப்பட்டபோது. தோழர் இளஞ்செழியன் “ஆம்” என்றே பதிலளித்தார். “10,000 பேரையும், ஆயுதங்களையும் உம்மால் ஒப்படைக்க முடியுமா? என்ற கேள்விக்கு தோழர் இளஞ்செழியன் பின்வருமாறு விளக்கமளித்தார்

“என்னிடம் 10,000 பேரும் இல்லை 10,000 பேருக்கு ஆயுதப்பயிற்சி கொடுக்கவும் இல்லை. நான் இப்படி கூறியதற்கு காரணம் ஜே.வி.பி யினர் வைத்துள்ள ஐந்து வகுப்புக்களில் இரண்டாவது வகுப்பு இந்திய ஆதிக்க விஸ்தரிப்புவாதமாகும். 10 லட்சம் இந்திய வம்சாவளிகளின் ஊடாகத்தான் இந்திய ஆதிக்கம் நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது. மலைநாட்டிலுள்ள 10 இலட்சம் மக்களையும் நாடு கடத்த வேண்டும். அல்லது நிர்மூலமாக்க வேண்டுமென்பதே இக்கொள்கையாகும். எனவே இவர்களுக்கு எங்களால் பதிலடி கொடுக்க முடியும் என்ற அச்சத்தை ஏற்படுத்தவே ஆயுதத்தைப் பற்றியும் 10,000 பேரை பற்றி கூறினேன். தனிநபர் பயங்கரவாதத்திலே ஒரு குழுவினர் ஆயுதம் ஏந்தி தமது லட்சியத்தை அடைய முடியாது என்பதில் உறுதியாக நம்பிக்கை கொண்டது எமது இயக்கம். எம்முடைய இயக்கத்தவர்கள் ஆயுதத்தின் மூலம் பலாத்காரத்தையோ, ஒரு சம்பவத்தையோ நடத்தியிருக்கின்றார்களா? இல்லையா? என்பதை பொலிஸ் புலனாய்வு அறிக்கை மூலமே நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம். நான் இப்போது தி.மு.க கொள்கைகளை கைவிட்டு, ஒரு ட்ரொஸ்கியவாதியாக மாறியுள்ளேன். ஜே.வி.பி யினர் மாவோ வாதிகள். மாவோ வாதக் கட்சியில் இருந்து வந்துதான் ஜே.வி.பி யை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். மாவோவாதத்தின் போராட்டம்தான் ஆயுத போராட்டமாகும். தொழிலாளர் வர்க்க அதிகாரத்துக்கான போராட்டம் தெருவிலே நடக்கும்.

மாவோவாதிகளின் போராட்டம் காடுகளிலும், கிராமங்களிலும் ஆரம்பமாகி நகரத்தை நோக்கி விரைந்து அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவது என்பதே. இதைத்தான் ட்ரொஸ்க்கி, "Working class battle in not int the jungle, it is on the street" "வேக்கிங் கிளாஸ் பெட்டல் இஸ் நொட் இன்ட் ஜங்கிள், இட் இஸ் ஒன்ட் ஸ்ட்ரீட்" என்று கூறியுள்ளார். என இளஞ்செழியன் விசாரணையின் போது தம் இயக்க நிலைப்பாட்டைக் கூறினார். இளஞ்செழியன் கூறியதை அதிகாரிகள் தங்கள் டயரிகளில் குறித்துக்கொண்டனர். 14 நாட்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்ற விசாரணையின் பின்னர் பிணைக்கான பத்திரத்தில் கையொப்பம் பெற்றுக் கொண்டு, ஒவ்வொரு திங்கட்கிழமையும் 4 வது மாடிக்கு வரவேண்டும் எனும் நிபந்தனையின் பேரில் தோழர் இளஞ்செழியன் விடுவிக்கப்பட்டார். இந்நிலை தொடர்ந்து 3 வருடங்கள் நீடித்தது. தோழர் இளஞ்செழியனை கைது செய்வதற்கான காரணங்கள் :

(அ) ஜே.பி.வி யைச் சேர்ந்த சிலர் தோழர் இளஞ்செழியனிடம் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியமை

(ஆ) நோர்வூட் மைதானத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் 13-11-1970ம் ஆண்டு இளம் சோசலிச முன்னணி கூட்டத்தில் ரோஹன விஜேவீரவை பேச ஏற்பாடு செய்தமை

ஜே.வி.பி தொடர்பான விசேட ஆணைக்குழுவின் முன் தோழர் இளஞ்செழியனை அரசதர்ப்பு சாட்சியாக, சாட்சியமளிக்கும் படி விசாரணையின்

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

போது கேட்கப்பட்டபோதும், தோழர் இளஞ்செழியன் மறுத்து விட்டார். தோழர் நெடுமாறன், ஏ.உ. தேவராசா (இன்றைய சட்டத்தரணியும் பதில் நீதவானும்), வவுனியா சட்டக் கல்லூரி மாணவர் இரா. தயாபரன் ஆகியோரும் விசாரணைக்கு 4ம் மாடிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அங்கு அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட எவ்வித உணவையும் அவர்கள் உண்ண வில்லை, சுய உணர்வை இழக்கச் செய்யும் மருந்துகள் உணவில் கலந்து தமக்கு வழங்கப்படலாம் என அவர்கள் கருதியதே இதற்கு காரணம். வெள்ளவத்தை பொலிசுக்கு, அட்டன் பொலிசார் அறிவித்ததைத் தொடர்ந்து தோழர் இளஞ்செழியன் ஆகஸ்ட் 1971 - 8 17,18,19,20,27,28 ஆகிய திகதிகளில் விசாரணைகள் நடைபெற்றன. மலையகத்தில் ஒரு பலம் வாய்ந்த அமைப்பாக இ.தி.மு.க செயற்பட்டதால் அதனுடைய விபரங்களை பெற்றுக்கொள்ளவே தாம் விசாரணை நடத்துவதாக பொலிஸ் காரணம் காட்டினார்கள்.

தோழர் இளஞ்செழியனை விசாரணை செய்வதற்கு முன்னர், இளம் சோசலிச முன்னணியின் பிரதான உறுப்பினர்களான தோழர்கள் இரா. ஜெயராமன், பி.எம்.கிருஷ்ணசாமி, ஜெகதீஸ்வரன் ஆகிய மூவரையும் பொலிஸ் தீவிரமாக தேடித்திரிந்தனர். தோழர் இளஞ்செழியனின் ஆலோசனைக்கிணங்க, அம்மூரும் பொலிசில் சரணடைய முடிவு செய்து பொலிசில் சரணடைந்தனர். 22ம் திகதி முதல் 27 ம் திகதிவரை தோழர் இரா. ஜெயராமன் விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்டார். 27 முதல் 31 ம் திகதிவரை நிர்வாக செயலாளர் கிருஷ்ணசாமி விசாரணை செய்யப்பட்டார். 21முதல் 31ம் திகதி வரையும் தோழர், நோர்வூட் ஜெகதீஸ்வரன் விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்டார். அட்டன் பொலிஸ் நிலையத்தில் தோழர் இளஞ்செழியனிடம் தீவிரமான விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பொலிசார் கேட்ட கேள்விகளையும் அதற்கு தோழர் இளஞ்செழியன் அளித்த பதில்களையும் இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமானது.

கேள்வி : உமது இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது எப்போது?
பதில் : 1945 ம் ஆண்டு திராவிடர் கழகம் என்றபெயரில்

கேள்வி : ஆரம்பித்தவர் யார்?
பதில் : வீட்டு வேலைகளிலும், தோட்ட வேலைகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளவர்களோடு, பெருந்தோட்டங்களில் தொழில் புரிந்து வரும், சாதாரண தொழிலாளர்களுமே இதை ஆரம்பித்தனர்.

கேள்வி : ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது அவ்வியக்கத்தின் நோக்கம் என்ன?
பதில் : தமிழ் மக்களிடம் மண்டிக் கிடந்த சாதி நம்பிக்கை, மத நம்பிக்கை, பல கடவுள் கொள்கை, மூடநம்பிக்கை இவைகளுக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்வதும். விஞ்ஞான பூர்வமான பகுத்தறிவை வளர்ப்பதும், சமத்துவ சமதர்ம சிந்தனையை பெருக்குவதும், சமுதாய அமைப்பை முழுமையாக மாற்றி புதிய வாழ்வு காண்பதுமாகும்.

கேள்வி : எப்போது இ.தி.மு.க என்று பெயர் மாற்றம் பெற்றது?
பதில் : 1949 ம் ஆண்டு

கேள்வி : உமது இயக்கத்துக்கும், தமிழ் நாட்டு தி.மு.கவுக்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன?

பதில் : எமது இயக்கத்துக்கும், தமிழ் நாட்டு தி.மு.க வுக்கும் எவ்வித தொடர்பும் கிடையாது. 1956 ம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டு தி.மு.க. ஓர் அரசியல் இயக்கமாக பிரகடனப் படுத்தப்படுவதற்கு முன்பு, அது ஒரு கலாசாரப் புரட்சி இயக்கமாக இருந்தது. அவ்விதக் கத்தவர்கள் பிரசார வேலைகளுக்காக சீர்திருத்தக்கருத்துக்களைப் பரப்புவதற்காக இலங்கை வந்து போனார்கள். அப்போது கூட இயக்க ரீதியான எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை. அக்காலத்தில் அவ்விதக்கத்தவர்கள் சாதி நம்பிக்கைக்கு, மூட நம்பிக்கைக்கு, மத நம்பிக்கைக்கு கடவுள் நம்பிக்கைக்கு விரோதமாக தீவிரமாகச் செயலாற்றி வந்தனர், 1926 ம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் பெரியார் ஈ.வெ.ரா அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட கலாசாரப் புரட்சிக் கருத்து, உலகெங்கனும் பரந்து வாழும் தமிழ் மக்களிடையே பரவியது. பெரியார் ஈ.வெ.ரா திராவிடர் இயக்கத்தின் மூலம் சமதர்ம பிரசாரத்தையும் செய்து வந்தார். 1932 ம் ஆண்டு பெரியார் சோவியத் ரஷ்யா சென்று வந்த பின்னர் முன்னரைவிட இலங்கையிலும் அப்பிரசாரம் அழுத்தம் பெற்றது.

கேள்வி : இலங்கைத்திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தின் முதல் மாநாடு எங்கே நடைபெற்றது?

பதில் : பண்டாரவளை சீவலி வித்தியாலய மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

கேள்வி : இரண்டாவது, மூன்றாவது, நான்காவது மாநாடுகள் எங்கெங்கே நடைபெற்றன?

பதில் : இரண்டாவது மாநாடு அட்டன் டன்பார் மைதானத்தில் நடைபெற்றது. மூன்றாவது மாநாடு மட்டக்களப்பு மாநகர மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. நான்காவது மாநாடு யாழ்ப்பாண மாநகர மண்டபத்திலும் பொதுக்கூட்டம் யாழ்ப்பாணம் முற்றவெளி மைதானத்திலும் நடைபெற்றன.

கேள்வி : இலங்கை தமிழரசுக் கட்சியுடன் தொடர்பு கொண்டது எப்போது? அதற்கு முன்னர் எக்கட்சிகளுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தீர்கள்?

பதில் : தமிழ் மொழிக்கு சம அந்தஸ்து கோரியும் மலைநாட்டு இந்திய வம்சாவளி மக்களுக்கு குடியுரிமையும், பிரதேச சுயநிர்ணய உரிமை கோரியும் 1961ம் ஆண்டு இலங்கை தமிழரசு கட்சியினர் சத்தியாகிரகப் போராட்டம் நடத்திய போது, எமது இயக்கத் தோழர்கள் தமிழ் மொழிக்கு சம அந்தஸ்து, மலைநாட்டு இந்திய வம்சாவளி மக்களுக்கு குடியுரிமை ஆகிய கோரிக்கைகளை ஏற்று போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். அதற்கு முன்னர் இக்கோரிக்கைகளுக்காக நீண்ட நெடுங்காலமாக போராடிய லங்கா சமசமாஜக் கட்சியை ஆதரித்து வந்துள்ளோம். 1960 ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தல்வரை இக்கோரிக்கைகளை விடாப்பிடியாகப் பின்பற்றி வந்த லங்கா சமசமாஜக் கட்சி 1960 ஜூலை பொதுத் தேர்தலின் போது, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் தேர்தல் உடன்பாட்டுக்கு வந்த போதும் தமிழுக்கு சம அந்தஸ்து, இந்திய வம்சாவளி மக்களுக்கு குடியுரிமை ஆகிய கோரிக்கைகளுக்கான தலைமையைக் கைவிட்ட போது, அக்கோரிக்கைகளை முன்வைத்து போராட்டத்தை ஆரம்பித்த இலங்கை தமிழரசுக் கட்சியின் சத்தியாகிரகத்தில் பங்குபற்ற வேண்டிய கட்டாயம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டது. இதன் தொடர்பாக 1962 ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் அட்டன், டன்பார் மைதானத்தில் எனது தலைமையில் நடைபெற்ற இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தின் இரண்டாவது மாநாட்டுக்கு, அனைத்துத் தமிழரசுக் கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் அழைக்கப்பட்டனர். ஓரிருவர் தவிர அனைவரும் இம்மாநாட்டில் பங்குபற்றி உரையாற்றினார்கள். மாநாட்டில் 10,000 க்கும் அதிகமான மக்கள் பங்கு கொண்டனர். இம்மாநாடு நாட்டில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. இதனைப் பயன்படுத்தி 1962ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் இ.தி.மு.க தடைசெய்யப்பட்டது. அவசரகாலச்சட்டம் நீக்கப்பட்டதும் ஓராண்டின் பின்னர் தடை நீங்கியது.

கேள்வி : பண்டாரவளையில் என்ன மாநாடு நடைபெற்றது?

பதில் : நாடற்றவர் மறுப்பு மாநாடு

கேள்வி : அந்த மாநாட்டில் எந்தெந்த கட்சிகள் பங்குபற்றின?

பதில் : எக்கட்சியும் பங்குபற்றவில்லை. எல்லா கட்சிகளும் அழைக்கப்பட்டன.

கேள்வி : அன்று நடந்த குழப்பம் என்ன ?

பதில் : எமது மாநாட்டை சில வகுப்புவாத நோக்கம் கொண்டோர் குழப்பிட முயன்றனர். ஆயினும் மாநாட்டைக் குழப்ப முடியவில்லை. மாநாடு முடிந்து, இரவு 7 மணிக்கு வீடுகளுக்கு திரும்பிக்கொண்டிருந்தோரை நோக்கி வகுப்புவாதிகள் குழப்பம் செய்தனர். இருதரப்பிலும் பலருக்கு காயம் ஏற்பட்டது.

கேள்வி : 1965ம் ஆண்டு தேர்தலில் தமிழரசு கட்சியினை ஆதரித்தீர்களா?

பதில் : ஆம்! மொழிக்கொள்கை, குடியுரிமைக் கொள்கைக்காக ஆதரித்தது மட்டுமல்ல, தீவிரமாக தேர்தல் பிரசாரமும் செய்தோம். தேர்தல் முடிந்ததும் இலங்கை தமிழரசு கட்சியும் மந்திரிப் பதவியை ஏற்று, தமிழ் மக்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதிகளை மீறியது. அது மட்டுமல்ல, ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தை ஆதரித்ததன் மூலம் துரோகமிழைத்தனர். இதனால் தமிழரசு கட்சியின் தொடர்பை நாம் கைவிட்டதோடு, அக்கட்சியை எதிர்ப்பதெனவும் தீர்மானித்தோம். இலங்கை சமசமாஜ கட்சி நீண்ட காலமாக கடைபிடித்து வந்த மொழிக்கான, குடியுரிமைக்கான கொள்கைகளை விடாமல் தமது கோரிக்கையில் இணைந்து கொண்டுள்ள இலங்கை புரட்சிவாத சமசமாஜக் கட்சியின் பொதுச்செயலாளருடன் தொடர்பு கொண்டோம். இ.தி.மு.க நேரடியாக அரசியலில் ஈடுபடுவதென 1968ம் ஆண்டு கழகப் பொதுக்குழு தீர்மானித்தது. 1969 ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 17 ம் திகதிகளில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற இ.தி.மு.க 4வது மாநாட்டில் எமது கோரிக்கைகளுடன் இணக்கமான சோசலிசச் சக்திகளுடன் இணைந்து செயற்படுவதென தீர்மானிக்கப்பட்டது. எமது இயக்க கொள்கைகளுக்கு இணக்கமான கொள்கையுடைய இலங்கை புரட்சிகர சமசமாஜக் கட்சியுடன் மீண்டும் தொடர்பு கொண்டோம். அதன் பொதுச் செயலாளர் தோழர் பாலாதம்பு தோழர் பிரின்ஸ் இராஜகுரிய ஆகிய இருவரையும் அரசியல் வகுப்புக்காக நோர்வூட் நகருக்கு அழைத்தோம்.

கேள்வி : 1970 ம் ஆண்டு நோர்வூட் பாடசாலையில் நடைபெற்ற அரசியல் வகுப்புக்கு வந்த ஆங்கிலேயர் யார்? தோழர்கள் பாலாதம்பு, இராஜகுரிய ஆகியோருடன் ஆங்கிலேயர் என்ன பேசினார்கள்?

பதில் : தோழர் பிரின்ஸ் இராஜகுரிய இலங்கை புரட்சிகர சமசமாஜக் கட்சியின் துணைச்செயலாளர் ஆவார். அவர் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தோற்றுவாய், அதன் வரலாறு பற்றி சுமார் 1 1/2 மணிநேரம் பேசினார். தோழர் பாலாதம்பு இன்றைய அரசியலும், தொழிற்சங்கங்களின் நிலையும் என்பது பற்றி பேசினார். இடதுசாரி இயக்கங்களின் நீண்ட வரலாறு பற்றி பேசிய தோழர் பாலாதம்பு, சமீப காலத்தில் எப்படி தீவிர இடதுசாரிவாதம் பேசிய தலைவர்கள் மாறியுள்ளனர் என்பது பற்றி விளக்கினார். மேலும் அவர் "மலைநாட்டுத் தொழிலாளர்களின் இன்றைய படுமோசமான நிலைக்கு காரணம் அரசியல் சிந்தனை இல்லாமையே ஆகும். மலையகத் தொழிலாளர்களுக்கு மத்தியிலுள்ள தொழிற்சங்கங்கள் எல்லாம் மருத்துவ மனைகள் போல் உள்ளன. தொண்டமான்,

அஸீஸ் வெள்ளையன் போன்றவர்களெல்லாம் டாக்டர்கள் அவர்கள் கொடுக்கும் மருந்தே இன்றைய தோட்ட மக்களின் படுமோசமான வியாதிக்குக் காரணமாகும். அரசியலுக்கும் மலையகத் தொழிலாளர்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமலே இருக்கின்றது.!" எனக் குறிப்பிட்டார்.

நாடெங்கிலுமுள்ள சுமார் 400 க்கும் மேற்பட்ட இ.தி.மு.க தோழர்கள் பொலிஸ் விசாரணைக்குப்படுத்தப்பட்டனர். கைது செய்யப்பட்ட இளம் சோசலிச முன்னணியின் தொழிற்சங்க உறுப்பினர்கள் முன்று ஆண்டுகள் சிறைவைக்கப்பட்ட பின்னரே விடுதலை செய்யப்பட்டனர். ஜே.வி.பி. யினர் ஏப்ரல் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்ட போது இளம் சோசலிச முன்னணியினர் பெரும் நெருக்கடிகளுக்கும், அரசியல் விமர்சனங்களுக்கும் உட்பட்டனர். இந்நிலையில் புரட்சிகர சமசமாஜ கட்சியின் சந்தர்ப்பவாத நமுவல் போக்கு அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது. மார்க்ஸ் வாதிகள் என தம்மைக் கூறிக்கொண்ட அக்கட்சியினர், இளம் சோசலிச முன்னணி நெருக்கடிக்குட்பட்ட போது, பு.ச.ச.கட்சியின் மேல்மட்ட உறுப்பினர்கள், தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டும், தலைமறைவாகியும் அடைபட்ட இளம் சோசலிச முன்னணித் தோழர்களை சந்திப்பதை குற்றமென அக்கட்சியின் அரசியல் பீடம் தீர்மானித்தது. சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த இ.சோ.மு உறுப்பினர் ஒருவரை பார்க்கச் சென்றமைக்காக பு.ச.ச கட்சி உறுப்பினரும் வர்த்தக ஊழியர் சங்க முழு நேர ஊழியருமான எம். மாணிக்கத்தை அக்கட்சி ஒருங்கு நடவடிக்கை என்ற பேரால் விலக்கிவிட்டது. அடன், நாவலப்பிடி, புல்லாவை, அப்பத்தளை இ.தி.மு.க செயலகங்களில் இருந்த, அனைத்து ஆவணங்களும் உட்கரணங்களும் பொலிசாரால் கைப்பற்றப்பட்டு விசாரணைக்கென எடுத்துச் செல்லப்பட்டதோடு 412 க்கும் மேற்பட்ட தொழிற்சங்க உறுப்பினர்களும் எமது இயக்கத்தவர்களும் விசாரிக்கப்பட்டனர்.

ஏப்ரல் கிளர்ச்சியின் பின் இளம் சோசலிச முன்னணி தோழர்கள் ஏ. இளஞ்செழியன், இரா. ஜெயராமன், எம். மணிக்கம், எம். வடிவேல் ஆகிய நால்வரைக் கொண்ட தற்காலிக நிர்வாகக் குழு 16 - 11 - 1971 அன்று கூடி இளம் சோசலிச முன்னணி, புரட்சிகர தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம் என்பவற்றை மீண்டும் செயற்படுத்துவதென்று தீர்மானித்தனர். இக் குழுவின் மாதம் இரு முறை கூடி வேலைத் திட்டங்களை வகுப்பதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இளம் சோசலிச முன்னணியின் தொழிற்சங்க உறுப்பினர்கள் நாடளாவிய ரீதியில் கைது செய்யப்பட்டு, விசாரிக்கப்பட்டும், தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டும் இருந்தனர். தன்மீதான விசாரணைகள் முடிவற்றதும் சங்கத்தின் ஏனைய தோழர்களை விடுவிப்பதற்கு, ஏனைய தோழர்களுடன் சேர்ந்து தோழர் இளஞ்செழியன் முயற்சி செய்தார். தேசிய முதலாளித்துவ அரசாங்கமும், தரகர்களாக இருந்த அனைத்து மலையகத் தொழிற்சங்கங்களும் ஒரு புரட்சிகர சக்தியை அழிப்பதற்கு இச்சந்தர்ப்பத்தை பயன் படுத்திக் கொண்டனர். பொலிசாரின் கெடுபிடி நடவடிக்கைகளினால் சங்கத்துடனான தொடர்புகளை பல தோழர்கள் குறைத்துக் கொண்டனர்.

இ.சோ.மு.யின் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் தவிர்க்கமுடியாத வகையில் பெரும் தாக்கத்திற்குள்ளானது. தமிழ் தேசியவாதத்தினால் இ.தி.மு.க வின் செயற்பாடுகளில் தீவிரமாக பங்கெடுத்துக் கொண்டதோழர்கள், இளம் சோசலிச முன்னணி அமைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அதிலும் பங்களிப்புச் செய்தனர். எனினும் ஒரு சோசலிச சித்தாந்த தெளிவு பெற்றவர்களாக அவர்கள் வளர்ச்சியடைவதற்கு முன் 1971ம் ஆண்டு நடைபெற்ற கிளர்ச்சி அவர்களுடைய செயற்பாடுகளையும் பங்களிப்புக்களையும் பெரிதும் பாதித்தன. 1972 ம் ஆண்டளவில் நாட்டின் அரசியல் நிலை சீரடைந்த போது, இந்நாட்டில் ஒரு சோசலிச புரட்சியொன்றினை நடாத்துவதற்கு, தீர்மானகரமான பல செயற்றிட்டங்களை வகுக்க வேண்டியிருப்பதை அவதானித்த, இளம் சோசலிச முன்னணி, தமிழ் தேசியவாதத்தை மட்டும் தமது ஒரே அரசியல் குறிக்கோளாக, கொண்டிருந்த பல தோழர்களை இழக்க நேரிட்டது. எனினும் தமிழ் தேசிய வாத அரசியல் நடவடிக்கைகளை கைவிட்டு சோசலிச புரட்சி ஒன்றினையே நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்படுவதென்ற இ.சோ.மு. யின் அரசியல் தீர்மானம் மேலும் உறுதி செய்யப்பட்டது.

தமிழ் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை பாதிக்கும் அரசியலமைப்பையும், பல்கலைக் கழகத் தரப்படுத்தலையும் கூட்டரசாங்கம் இக்காலகட்டத்திலேயே அறிமுகப்படுத்தியது, தமிழ்க் கட்சிகள் ஒன்றிணைந்து தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி ஒன்று அமைக்கப்பட்டதைத்தொடர்ந்து அதில் இணைந்து கொள்ளும்படி தோழர் இளஞ்செழியனை கிழக்கு மாநில இ.தி.மு.க தோழர்கள் மு.கி.வேலழகன் பழகாமம் சாந்த குணம், மட்டக்களப்பு வீரசிங்கம் ஆகியோர் முன்னின்று 100 க்கும் மேற்பட்டோர்களின் கையொப்பம் பெற்று ஒன்றினை அனுப்பி வைத்தனர். இளஞ்செழியன் அவ்வேண்டுகோளை நிராகரித்தார். தமிழ் தேசியவாத அரசியல் அனுகுமுறையினை கடைபிடிக்கும் முன்னாள் இ.தி.மு.க உறுப்பினர்கள் தொடர்ந்தும் அதனை பின்பற்ற விரும்புவதால் இ.தி.மு.க தோழர்களின் கூட்டமொன்றினை 24-12-72ல் கோட்டை வை.சி.டபிள்யூ மண்டபத்தில் சி.கா.ஆறுமுகம் கூட்டினார். புதிய பொதுக்குழு தெரிவில் கழகத்தின் புதிய பொதுச் செயலாளராக சி.கா.ஆறுமுகம் தெரிவு செய்யப்பட்டார். தமிழ் தேசிய சுயநிர்ணய உரிமை போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும்படியும் புரட்சிகர இ.சோ.மு. உங்களுக்கு தொடர்ந்து வழி காட்டும் எனவும் இ.ச.ச. கட்சி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, விட்ட தவறினை இ.சோ.மு விடாது என தோழர் இளஞ்செழியன் கூறினார். இ.தி.மு.க அரசியல் இயக்கமாகப் பிரகடனப்படுத்திய பின் இந்நாட்டின் பிற்போக்கு இனவாத வகுப்புவாத முதலாளித்துவ சக்திகள் இ.தி.மு.க வை தமிழகத் தி.மு.கவுடன் தொடர்புபடுத்தித் தமது அரசியல் இலாபத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டன.

தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு எதிராக எழுந்த நெருக்கடியிலிருந்து மீட்பதற்கு, அரசியல் இயக்கமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட இ.தி.மு.க கழகத்தில் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு எதிர்பார்த்த எந்தவொரு பலனையும் பெற்றுக் கொடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது. அதே வேளையில் கழகத்தை எதிர்ச்சக்திகள் சுலபமாக தங்களது ஆயுதமாக பயன்படுத்திக் கொண்டன

என்பது மறுக்க முடியாததாகும். விஞ்ஞான பூர்வமான சோசலிச ஆட்சி முறையில் மட்டுமே பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கும் சிங்களம் பேசும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வுகாண முடியுமென்ற இலட்சியத்தையும், இ.தி.மு.க மூலம் அடைய முடியாதென்ற பாடத்தையும் அனுபவ ரீதியாகப் பெற்றுள்ளதால் கழகம் அரசியல் ரீதியாக செய்படுவதை கைவிடுவதெனவும், சமூக சீர்திருத்த இயக்கமாக செயல்படுவதெனவும், எல்லாத்துறைகளிலும் சமவாய்ப்பு, சமசந்தர்ப்பம், சமத்துவம் வழங்கும் அறிவியல் பூர்வமான சோசலிச இலட்சியத்தைக் கொண்ட இ.சோ.மு. வழிகாட்டுதலை அங்கீகரிப்பது எனவும் இக்குழு தீர்மானிக்கிறது.

இப்பொதுக்குழு கூட்டத்துக்கு பொதுச்செயலாளர் தோழர் சி.கா.ஆறுமுகம் தலைமை தாங்க, இ.தி.மு.க இலங்கையின், குறிப்பாக தமிழ் மக்களின் சமூக பொருளாதார அரசியல் வரலாற்றில் பதித்துச் சென்ற சுவடுகளையும் ஆளுமைகளையும் சமகாலத்தமிழ்ச் சமூகம் எதிர்நோக்கும் அரசியல், சமூகப், பொருளாதார பிரச்சினைகள் தொடர்பானதுமான உரையொன்றினை தோழர் இளஞ்செழியன் நிகழ்த்தினார். தோழர் இளஞ்செழியன் தனது உரையில், “தமிழ் மக்கள் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து ஆலோசித்து, முடிவெடுக்கும் உரிமை தமிழ்மக்களையே சாரும். ஏனையோர் அவர்களுக்கு ஆணையிட வேண்டிய அவசியமில்லை. யாருக்கும் அஞ்ச வேண்டியதில்லை, நாம் பலவீனப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலேயே இன்று பயப்படுகின்றோம். தமிழ் மக்களது அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளுக்காக குரல் எழுப்புவதில் தவறேதும் இல்லை. அதே வேளை இன்னும் ஒன்றையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டியது அவசியமாகின்றது. தமிழகத் தலைவர்களோடு நாம் தொடர்பு கொண்டு பேசலாம். ஆனால் அவர்களுடன் பேசுவதால் எமது பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகாண முடியுமா நாம் இங்குதான் தீர்வுகாண வேண்டும் இதில்தான் எமக்கு நம்பிக்கையுண்டு!” என்று கூறினார்.

ஹபராதுவ பாராளுமன்ற உறுப்பினர் (சுயேச்சைக் குழு) பிரின்ஸ் குணசேகர, நோர்வுட் இளம் சோசலிச முன்னணி கூட்டத்தைத் தொடர்ந்து, கைது செய்யப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்ட தோழர்களின் விபரங்களைக் கேட்டு தோழர் இளஞ்செழியனுக்கு கடிதம் ஒன்றை அனுப்பினார். இ.தி.மு.க. தடை செய்யப்பட்டதன் பின்னர் பெரும்பான்மை இனத்தை சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இ.சோ.மு க்கு எழுதிய கடிதமாகும் அந்த கடிதத்தின் தமிழாக்கம் இடம்பெறுகின்றது.

பிரதி அமைச்சரவை,
கொழும்பு,
1971 - 9 - 15

அவசரகால சட்டத்தின் கீழ்
மனிதாபிமானமற்ற துன்புறுத்தலும்
கைது செய்யப்பட்டமையும்

ஐயா,

மார்ச் மாதத்தில் அமுலுக்கு வந்த அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் மனிதாபிமானமற்ற துன்புறுத்தலுக்கு இலக்கான, சிறையில் அடைக்கப்பட்டவர்கள் சம்பந்தமான விபரங்களை உங்களிடமிருந்து எதிர்பார்த்து இக்கடித்தை எழுதுகின்றேன். இத்தகைய மிலேச்சத்தமான நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக, சர்வதேச மனித உரிமை ஆணைக்குழு முன்னிலையில் விசாரிப்பதற்கான விபரங்களை முன்வைப்பதற்கு தங்களது ஒத்துழைப்பு அவசியம்.

உங்கள் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் சம்பந்தமாகவோ அல்லது உங்களுக்கு தெரிந்தவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகள் பற்றியோ விபரங்கள், பெயர்கள் தாமதமின்றி எமக்கு கிடைக்கச் செய்யின் மிக, நன்றியுடையவனாவேன்.

இவ்வண்ணம்,
பிரின்ஸ் குணசேகர
ஹபராதுவ பாராளுமன்ற உறுப்பினர்.

தோழர்கள் கைது செய்யப்பட்டது தொடர்பான சகல விபரங்களும் திரு பிரின்ஸ் குணசேகராவிற்கு பதில் கடிதம் மூலம் இ.சோ.மு. தெரிவித்தது.

குற்றவியல் நீதிக்கமிஷன் முன் சாட்சியமளித்த லொக்கு அத்துல

நோர்வூட் பகுதியில் நடைபெற்ற திராவிட இளைஞர் சோசலிச முன்னணியின் கூட்டம் ஒன்றில் திரு. விஜேவீரவும் கலந்து கொண்டு பேசினார். நாங்கள் இனத்துவேசிகள் என்ற கருத்தை மாற்றவே அந்தக் கூட்டத்தில் அவர் கலந்து கொண்டார். நான் நோர்வூட் கூட்டத்தில் பங்கு பற்றவில்லை. இந்த இயக்கத்தின் அழைப்பை ஏற்றே விஜேவீர அங்கு சென்றார். இந்த இயக்கத்தின் தலைவர் யாரென்று எனக்கு தெரியாது. இளஞ்செழியன் என்பவரும், பாலாதம்பு என்பவரும் பேசினார்கள். நாங்கள் இனத்துவேசிகள்

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

என்ற கருத்து அப்போது நிலவியது. இந்த கருத்தை மாற்ற நாம் நினைத்தோம் இப்படியான கூட்டங்களில் பங்கு பற்றுவதால் இப்படியான கருத்துக்களை மாற்ற முடியும் என விஜேவீர கூறினார். பொடி லக்கியுடன், சசில் சிரிவர்தனவும், விராஜ் பெர்னாண்டோவும் கலந்து கொண்ட கூட்டத்தில் சசில் சிரிவர்த்தன போன்றோர் தோட்ட தொழிலாளர்களையும் எமது இயக்கத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என கோரினர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அனுதாபிகளே இங்குள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்கள். இலங்கையை விட இந்தியாவையே அதிகம் நேசிக்கின்றனர். இந்தியாவிலிருந்து ஆக்கிரமிப்பு ஏதும் நடைபெற்றால் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இந்தியாவையே ஆதரிப்பர் என விஜேவீரவிடம் அச்சம் இருந்தது. எனினும் தோட்டத்தொழிலாளர்களை எமது இயக்கத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள விஜேவீர இணங்கினார் என லொக்கு அத்துல தெரிவித்துள்ளார். (16 - 11 - 1972, தினபதி)

தோட்டத் தொழிலாளர்களை நம்பக்கத்தில் சேர்ப்பதற்கு இளஞ்செழியன் ஆதரவை நாடினோம். எமது இயக்கத்துக்கு ஆதரவு அளிப்பதாக அவர் வாக்குறுதி அளித்தார். கமநாயக்காதான் அவரது இருப்பிடத்தை காட்டி தந்தார். தம்மிடம் ஆயுதங்கள் வெடிமருந்துகள் இருப்பதாகவும், அவற்றை தந்து எமது இயக்கத்துக்கு ஆதரவு அளிப்பதாகவும் தெரிவித்தார். இலங்கை திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் தலைவர்தான் இளஞ்செழியன். அவருக்கு சிங்களம் தெரியும் இவர் போன்றவர்கள் மூலமாக தோட்டத்தொழிலாளர்களுக்கும் யாழ்ப்பாணத்தவருக்கும் தமிழில் வகுப்புகள் நடத்த எண்ணினோம். சமஸ்திவாதிகள் பற்றி நாம் அக்கறை கொள்ளவில்லை, இலங்கைக்கு விசுவாசமாக இருந்தால் இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களை இங்கேயே இருக்க அனுமதிப்ப தெனவும் தீர்மானித்தோம் என குற்றவியல் நீதிக்கமிஷன் விசாரணையின் போது 6வது சந்தேக நபரான லொக்கு அத்துல தெரிவித்தார். (18 - 11 - 72, தினகரன் - தினபதி)

நோர்வூட்டில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் தோழர் விஜேவீர, திரு. பாலாதம்பு, திரு. இளஞ்செழியன் ஆகியோர் உரை நிகழ்த்தினர், இளஞ்செழியன் ஜனதா விழுக்கி பெரமுனவுடன் அரசியல் ரீதியில் தொடர்பு கொண்டிருந்தாரா என்பது எனக்கு தெரியாது இளஞ்செழியனுடன் எனக்கு எத்தகைய தொடர்பும் இல்லை என லயனல் போப்பே கூறினார்.

பொடி அத்துல :- இனத் துவேஷியான இளஞ்செழியனைக் கைது செய்யாமல் தேசாபிமானியான விஜேவீரவைக் கைது செய்தது ஏன்? என்ற சுலோகம் ஜனதா விழுக்கி பெரமுனையால் எழுதப்பட்டது தெரியுமா?

லயனல் :- ஆம் தெரியும். அந்த சுலோகத்தை பொடி அத்துலதான் எழுதினார் என அறிந்தேன்.

பொடி அத்துல :- இளஞ்செழியன் ஒரு மாக்ஸியவாதியா ?

லயனல் :- அவர் ஒரு ட்ரொஸ்கியவாதி என்று கேள்விப்பட்டுள்ளேன். என்று

குற்றவியல் நீதிக்கமிஷன் முன் லயனல் போப்பகே 7வது சந்தேக நபரான பொடி அத்துல குறுக்கு விசாரணை செய்த போது தெரிவித்தார்.
(17 - 7 - 1973 தின்பதி)

ஜனதா விழுக்கி பெரமுனயின் புரட்சி இயக்கத்தை இந்தியத் தொழிலாளர்கள் ஆதரிக்காவிட்டால் பர்மாவில் இந்தியர் விரட்டி அடிக்கப்பட்டது போல் இலங்கையில் இருந்தும் அவர்கள் விரட்டி அடிக்கப்பட வேண்டும் என விஜேவீர அடிக்கடி கூறுவார் என குற்றவியல் நீதிக்கமிஷன் முன்னிலையில் 6 வது சந்தேகநபரான லொக்கு அத்துல கூறினார். விஜேவீரா சார்பாக ஆஜரான சட்டத்தரணி திரு. பாலாதம்பு கேட்ட கேள்விகளுக்கு லொக்கு அத்துல தெரிவித்த பதில்கள்

தம்பு :- நோர்வூட் கூட்டத்திற்கு இளம் பிக்குகள் உட்பட பலர் சென்றீர்களா?

சாட்சி :- ஆம்

நீதியரசர் :- அக்கூட்டத்திற்கு தலைமை வகித்த இளஞ்செழியன் சிங்களத்தில் பேசினாரா?

சாட்சி :- எனக்கு தெரியாது. நான் அக்கூட்டத்திற்கு போகவில்லை.

தம்பு :- தமிழில் பேச முடியாமலிருப்பதையிட்டு விஜேவீரா அக்கூட்டத்தில் மன்னிப்புக் கேட்டாரா?

சாட்சி :- இருக்கலாம், கூட்டத்திற்குப் போகுமுன் ஓரிரண்டு தமிழ் சொற்கள் தெரியும் என்று விஜேவீரா கூறினார். முடியுமானால் வணக்கம் என்று தமிழில் சொன்னால் போதும் என்று நான் அவருக்குக் கூறினேன்.

(தினகரன் 10 - 1 - 1973)

பொடி அத்துல, குருகுல சூரிய, லயனல் போப்பகே, உயன் கொட வசந்த 12 சில்வா, ஹேவா விதாரண, சுனந்த தேசப்பிரிய, குலர்தன பண்டா ஆகியோரும் குற்றவியல் நீதிக்கமிஷன் முன் இளஞ்செழியனை பிரஸ்தாபித்தனர். 1972 ம் ஆண்டு தமிழ் மக்களின் அரசியல் நலன்களுக்கு எதிரான பாகுபாடான அரசியலமைப்பை இடதுசாரி கூட்டரசாங்கம் அறிமுகப்படுத்தியது. இலங்கைக் குடியரசின் அரசியலமைப்பு இலங்கைக் குடியரசின் அரசியலமைப்பு அமைச்சராக விருந்த இலங்கை சமசமாஜ கட்சியின் தலைவரான டாக்டர் கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வா இவ் அரசியலமைப்பை தயாரித்தார். அதில் சிங்கள மொழியை அரசு கரும மொழியாகவும் பௌத்த சமயத்தை அரசு சமயமாகவும் பாதுகாப்பு சட்டத்தை நிரந்தர மாக்கியதோடு தொழிலாள, விவசாய மக்களுக்கு எவ்வித சாதகமான விதிகள் ஒன்றை ஏற்படுத்தாமல் இருந்ததை கருத்தில் கொண்டு அவ்வரசியல் அமைப்பை இ.சோ.மு, புரட்சிகர தோட்ட தொழிலாளர் சங்கம் ஆகியவை கடுமையாக விமர்சனம் நடத்தியதோடு அரசியலமைப்பையும் நிராகரித்தது.

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

154

14, 15-10-1972 அன்று இ.சோ.மு கூடி தேசிய சிறுபான்மை இனமும் அரசியலமைப்பும் என்ற அறிக்கையை வெளியிடுவதென தீர்மானித்து, 73 ஆம் ஆண்டு, தமிழிலும் சிங்களத்திலும் நூலாக வெளியிட்டது. பிரபல பத்திரிகை நிருபராகவும் பின்னர் 'செய்தி' பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும், எம்.ஜி.ஆர் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் விளங்கிய தோழர் பெரி. சுந்தரலிங்கம் சட்டத்தரணியானதை முன்னிட்டு, அவரின் நண்பர்களாலும் கழகத் தோழர்களாலும் 11 - 10 - 1973 ம் ஆண்டு மாலை 6 மணிக்கு வெள்ளவத்தையில் பாராட்டு விழா நடத்தப்பட்டது. இவ்விழாவிற்கு தோழர் - நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன் தலைமைவகித்தார். அவர் உரையாற்றுகையில்,

“மலையக மக்களுக்கு மத்தியில் தோழர் சுந்தரலிங்கம் போன்ற வழக்கறிஞர்கள் இப்போதுதான் தோற்றம் எடுத்துள்ளார்கள். இது மலையக மக்கள் மத்தியில் ஏற்படும் மாற்றத்தின் வெளிப்பாடாகும். மலையக மக்களின் வழித்தோன்றல் என்பதற்காக எல்லோரையும் நாம் எம்மவர்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. மலையக மக்களின் விடுதலையை நேசிப்பவர்களையே நாமும் நேசிப்போம். மலையக மக்களின் விடிவையும், நாட்டின் விடிவையும் நேசிப்பவர் தோழர் சுந்தரலிங்கம் என்பதாலேயே பெருந்திரளான நண்பர்களும், தோழர்களும் இங்கே கூடியிருக்கின்றார்கள் அத்தோடு தோழர் சுந்தரலிங்கம் முற்போக்கு சிந்தனையாளரும், எழுத்தாளருமாவார்!” என்று குறிப்பிட்டார்.

இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த சுபைர் ஜே.பி. எஸ். விஸ்வரத்தினம், தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் ஆர். சிவகுருநாதன் ஆகியோரும் உரையாற்றினர். தோழர் பெரி. சுந்தரலிங்கம் 1968ம் ஆண்டு முதல் இ.தி.மு.கவில் அங்கம் வகித்ததோடு, கழகத்தின் இணைச் செயலாளராகவும் கடமையாற்றினார். 1973, 74ம் ஆண்டு காலப் பகுதிகளில் நாட்டில் வரலாறு காணாத அளவினான பஞ்சமும் பட்டினியும் தொடர்ந்த போது மலையக தோட்டப்பகுதி மிகவும் பாதிப்படைந்தது. தேசிய முதலாளித்துவத்தின் நெருக்கடி, நாட்டின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் நிலைகளை கருத்தில் கொள்ளாத பொருளாதார கொள்கை என்பன மலையக மக்களின் வாழ்வில் மறக்க முடியாத வடுக்களை ஏற்படுத்தியது. குறைந்த நாள் வேலை, வேலைக்கான ஊதியம் கொடுக்கப்படாமை என்பவற்றினால் மலையகமெங்கும் பட்டினிசாவு சாதாரண நிகழ்வாகியது. சேமன் கிழங்குகளையும், கீரைகளையும் பசியின் கொடுமையால் சாப்பிட்ட மக்கள் துடிதுடித்து இறந்தனர். பாதையோரங்களில் பிணங்கள் கிடக்கும் நிலை தோன்றியது.

இவ்வேளையில் இ.சோ.மு. மற்றைய மலையக இளைஞர் அமைப்புகளையும் இணைத்துக் கொண்டு பஞ்சப் பட்டினி கொடுமைக்கு எதிராக கொழும்பிலும் மலைநாட்டிலும் கூட்டங்களை நடத்தியது. டி.சந்திரமோகன், எம்.ஜி. சிவராஜா ஆகியோர் ஹட்டன் லிபர்ட்டி தியேட்டர் மண்டபத்தில் 13 - 4 - 1974 அன்று கா. கணபதி நாதன் தலைமையில் பிரமாண்டமான கூட்டமொன்றை ஏற்பாடு செய்தனர். இக்கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட தோழர் இளஞ்செழியன் பேசும் போது, பல தோட்டங்களில்

155

சுழத்தில் பெரியார் முதல் அண்ணா வரை

துரைமார்கள் அரிசி, மா, சீனி ஆகியவற்றை விநியோகிக்காமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி விநியோகிக்காமல் இருக்கும் தோட்டங்களில் அவைகளை பலாத்காரமாக பறித்து மக்களுக்கு விநியோகிக்கும்படி கூறினார். இக்கூட்டத்தில் செ.வி.நாதன், க. செல்வராஜ் ஆகியோர் உரையாற்றினார்கள். இ.சோ.மு உறுப்பினர்கள் தோட்டங்களில் களஞ்சிய சாலைகளில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் உணவு பொருட்களை தோட்ட நிர்வாகத்திடம் கேட்பது அல்லது களஞ்சிய சாலைகளை உடைத்து உணவு பொருட்களை மக்களுக்கு பகிர்வதென்பது என்ற தீர்மானம் கூட்டத்தில் நிறைவேறியது. இத்தீர்மானத்தின் முதற்கட்டமாக இ.சோ.மு யை சேர்ந்தவரும் புரட்சிகர தோட்ட தொழிலாளர் சங்க முன்னணி தோழர் ஜி. ஆறுமுகம் தலைமையில் அட்டன், கேலியக்கரை தோட்ட களஞ்சியசாலை உடைக்கப்பட்டு உணவு பொருட்களை எடுத்து மக்களுக்கு விநியோகித்தனர். இப்போராட்டத்தை முன்னின்று நடத்திய 21 பேரை கைது செய்து ரிமாண்டில் வைத்தனர். 14 நாட்களில் பிணையில் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். முதன் முறையாக ஏற்பட்ட இவ்வாறான போராட்டத்தினால் பொலிசார் விழிப்படைந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் காரணமாக மலையகமெங்கும் இப்போராட்டம் பரவாமல் தடை செய்யப்பட்டது.

காலி எம்.பி. டாக்டர் தஹாநாயக்க ரொப்பிங் பிலோக் பேர்ன் என்ற லன்டன் ஆங்கில எழுத்தாளர் எழுதிய உப கண்டத்தில் புகம்பம் என்ற நூலை பாரளுமன்றத்தில் வாசித்தார். இந்நூலில் லங்கா சமசமாஜ கட்சியின் தலைமையிலான அரசாங்கம் இளைஞர்களின் கிளர்ச்சியை ஒடுக்கும் பொருட்டு எதிர்புரட்சி என்ற போர்வைக்குள் அடக்கு முறைகளை கையாண்ட காரணத்தால் 1972ம் ஆண்டில் இளைஞர்களின் எழுச்சி ஏற்பட்டிருந்தது. இந்த அரசாங்கத்தில் பதவி வகிக்கும் என். எம். பெரோக்களும், கொல்வின் ஆர். டி சில்வாக்களும், லெஸ்லி குணவர்தனாக்களும் பீட்டர் கெனமன்களும் அவர்களை நம்பியவர்களுக்குத் துரோகம் இழைக்கும் வகையில் அதிகார வெறி பிடித்து, தான் தோன்றித்தனமாக நடக்கின்றார்கள் எனவும் இப்போது தான் மலையக இந்திய தொழிலாளர்கள் மத்தியில் இளஞ்செழியன் தலைமையில் இளம் சோஷலிச முன்னணி அமைக்கப்பட்டு மக்கள் விடுதலை முன்னணியுடனும், பாலாதம்புவின் புரட்சிகர சமசமாஜ கட்சியுடனும் இணைத்து புரட்சிகரமான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது என இப்புத்தகத்தில் இருக்கிறது என முன்னாள் பிரதமர் காலி எம்.பி தஹாநாயக்கா வாசித்துக்கொண்டிருக்கும் போது திரு.வாசுதேவ நாணயக்காரவும், கொலன்னை எம்.பி. திரு.விமலநாயக்கவும் தமது ஆசனங்களை விட்டெழுந்து தஹாநாயக்காவை நோக்கி ஓடி வந்தனர்.

அப்போது கொழும்பு மத்திய தொகுதி முதலாவது அங்கத்தவர் ஆர் பிரேமதாச டாக்டர் தஹாநாயக்காவுக்கும் திரு.வாசுதேவ நாணயக்காரவுக்கும் இடையில் குறிக்கிட்டார். அதைத் தொடர்ந்து சபையில் பெரும் அமளிதுமளி ஏற்பட்டது. டாக்டர் கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா, டாக்டர்.என்.எம்.பெரொரா, எதிர்க்கட்சி தலைவர் திரு.ஜே.ஆர் ஐயவர்தனா ஆகியோர் தஹாநாயக்காவை

சூழ்ந்து கொண்டு அமைதியை ஏற்படுத்த முனைந்தனர். அப்போது டாக்டர் தஹாநாயக்கா தமது ஆசனத்தில் எழுந்து நின்று கொண்டு கையில் புத்தகத்தை தூக்கியபடி திரு.வாசுதேவ நாணயக்காரவை பார்த்து முடியுமானால் என்னை வந்து அடியுங்கள் என சவால் விட்டார்.

நிலைமை கட்டுக்கடங்காமல் போகவே உபசபாநாயகர் பேரவையை ஒத்தி வைத்தார். பேரவை மீண்டும் கூடிய போது சபையில் புத்தகத்தில் எஞ்சிய ஏழுவரிசைகளையும் வாசிக்க அனுமதிக்கப்பட்டது. பின்பு கிரியல்லை எம்.பி. வாசுதேவ நாணயக்கார தாம் சிரேஸ்ட அரசியல்வாதி என்ற முறையில் டாக்டர் தஹாநாயக்காவை கனம் பண்ணுவதாகவும் அவர் பேசிக் கொண்டிருந்த புத்தகத்தை பறிப்பதற்காகவே தான் அவருகில் சென்றதாகவும் அவரை தாக்க முற்படவில்லை என்றும் கூறினார். (வீரகேசரி 10,10.75)

இச்சம்பவத்திற்குப் பின் ஓஸ்மன்ட் ஐயவர்தனாவை பிரதம ஆசிரியராகவும் ஹெக்டர் அபயவர்தனா அனில் முனிசிங்க, வீ.காராளசிங்கம், டி.விதாரண, எஸ். நாகேந்திரா ஆகியோரை ஆசிரியராக கொண்ட லங்கா சமசமாஜ கட்சியின் (State 1975) ஸ்டேட் என்ற ஆங்கில சஞ்சிகையில் ரோஹன் விஜேவீர தலைமையிலுள்ள கட்சியைப்பற்றியும் புரட்சிகர சமசமாஜ கட்சியைப் பற்றியும், இளஞ்செழியன் தலைமையிலுள்ள இளம் சோஷலிச முன்னணியை பற்றியும் சரியாக தகவல்களை புரிந்து கொள்ளாமல் ரொப்பிங் பிளேக் பேர்ன் உபகண்டத்தில் புகம்பம் என்ற நூலில் எழுதியுள்ளார் என ஒரு மலுப்பல் அறிக்கையை வெளியிட்டது. இந்நூல் சம்பந்தமாக பத்திரிகையில் செய்தி வெளிவந்த பின்பு இப்புத்தகத்தை எங்கு வாங்குவதென்று தெரியாமல் திரு. தஹாநாயக்காவுக்கே இளஞ்செழியன் ஒரு கடிதம் அனுப்பினார். அக்கடிதத்தின் பின்புறத்திலேயே எம்.டி. குணசேனவில் வாங்க முடியும் என தஹாநாயக்கா எழுதியனுப்பினார்.

தமிழக சட்ட சபையை பிரதமர் இந்திரா காந்தி கலைத்ததை ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கை என கண்டித்து பம்பலபிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் 7-3-76 அன்று கண்டனக் கூட்டம் ஒன்றை இ.தி.மு.க நடாத்தியது. 24-3-1974 அன்று கொழும்பு நாராயணகுரு மண்டபத்தில் பி.கே. பாலசுப்பிரமணியம் (லெனின்) ஏற்பாட்டில் இலங்கை இளம் திராவிடர் முன்னேற்ற கழகம் அமைக்கப்பட்டதுடன். அதன் பொதுச்செயலாளராக இவர் செயல்பட்டதோடு சமந்தி என்ற பத்திரிகை ஒன்றையும் வெளியிட்டார். இ.சோ.மு ஒறுப்பினர்களின் கூட்டம் 18 - 5 -75 அன்று கூடிய போது புதிய நிர்வாகக் குழுவிற்கு செயலாளராக தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன், துணை செயலாளராக தோழர் ஏ.உ.தேவராசன், நிதிச் செயலாளராக தோழர் இரா.ராஜகுமார் ஆகியோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். 1976 புரட்சிகர தோட்ட தொழிலாளர் சங்கத்தின் முக்கிய உறுப்பினர்கள் சிறையிலிருந்து விடுதலையானார்கள், மீண்டும் தொழிற்சங்கத்தை இயக்க தொடங்கிய போதும் காரியாலய தஸ்தாவேஜுகள் அனைத்தும் பொலிசாரினால் கொண்டு

போகப்பட்டதாலும் மக்கள் மத்தியில் தவறான (சேகுவேரா கும்பல்) பிரசாரம் செய்யப்பட்டதினாலும் அதன் பெயர் இலங்கை தொழிலாளர் முன்னணி என மாற்றப்பட்டது. மீண்டும் ஈ. சுப்பிரமணியம் பொதுச்செயலாளராக தெரிவு செய்யப்பட்டு தொழிற்சங்கம் இயக்கப்பட்டது. பின்பு இ.சோ.மு யும், இலங்கை தொழிலாளர் முன்னணியும் ஹட்டன் நகர மண்டபத்தில் மாநாடு ஒன்றினை நடாத்தியது. 1971 ம் ஆண்டுக்கு பின் ஜே.வி.பி என பிரச்சாரம் செய்யப்பட்ட இளஞ்செழியனின் முதல் பகிரங்க கூட்டம் இதுவானதால் ஹட்டன் நகரெங்கும் ஆயுதந்தாங்கிய பொலிசார் குவிக்கப்பட்டிருந்தனர். இப்பொலிசாரை கண்ட தொழிலாளர்கள் மாநாட்டுக்கு வருகை தராமல் நகரில் ஆங்காங்கே பயத்தில் நின்று கொண்டிருந்தனர். இக்காலத்தில் தான் ஜே.வி.பி யை பற்றிய விசாரணையை குற்றவியல் நீதிக்கமிஷன் மேற்கொண்டிருந்ததால் ஜே.வி.பி யினர் இளஞ்செழியனைப் பற்றி அளிக்கப்பட்ட சாட்சியங்கள் பத்திரிகைகளில் முன்பக்கம் வெளிவந்து பரபரப்படைந்திருந்ததால் தோழர்கள் கூட்டத்திற்கு வர பயத்தினால் ஆங்காங்கே நின்றனர். தோழர் இளஞ்செழியன் நகரில் இறங்கி வரக் கூறிய பின்தான் அனைவரும் கூட்டத்திற்கு வந்தனர். அதன் பின்பு இதே ஆண்டு மே தினத்தை செஞ்சிலுவை சங்க மண்டபத்தில் ஒழுங்கு செய்திருந்த போது மண்டபத்தின் முன்னால் ஆயுதம் தாங்கிய பொலிசார் பலத்த பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளுடன் நின்றனர். அதைக் கண்டு மக்கள் மேதின கூட்டத்திற்கு வர அஞ்சினார்கள். புரட்சிகர சமசமாஜ கட்சியில் இருந்து விலகி புதிய அணிகளை உருவாக்கி இருந்த எட்மண்ட் சமரக்கொடி பின்னல் ராஜகூரிய ஆகியோர்களுடன் இ.சோ.மு. யும் இணைந்து கூட்டரசாங்கத்திற்கு எதிராக செயற்பட்டது.

1976 ம் ஆண்டு தமிழகத்தில் கலைஞர் கருணாநிதி கைது செய்யப்பட்டதை எதிர்த்து ஏ.எஸ் அபுல் ஹசன், எஸ்.பி. பாண்டியன், முகவை சர்த்தார், பாரத முத்து, கம்பளை தாசன் ஆகியோர் கருணாநிதி பொதுப்பணி மன்ற தலைவர் நவஜோதி தலைமையில் 100 க்கு மேற்பட்டவர்கள் கொழும்பு இந்திய தூதரகம் முன்னால் ஆர்ப்பாட்டம் நடாத்தி ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கை என கண்டித்து மகஜர் ஒன்றினை தூதரக அதிகாரிகளிடம் கையளித்தனர். அரசு தோட்டங்களை சுலீகரித்து தொழிலாளர்களை அப்புறப்படுத்தி கிராம மக்களை குடியேற்ற நடவடிக்கையை மேற்கொண்டபோது போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட சிவனுலட்சுமன் சுட்டு கொலை செய்யப்பட்டதை கண்டித்தும் அரசின் அடக்கு முறையை எதிர்த்தும் இளம் சோசலிச முன்னணியின் தொழிற்சங்கமான இலங்கை தொழிலாளர் முன்னணியும் மலையக இளைஞர் பேரவையும் இணைந்து மாபெரும் கண்டன கூட்டமொன்றை 29-5-1977 ம் அன்று சீவலி மண்டபத்தில் தோழர் ஏ.இளஞ்செழியன் தலைமையில் நடாத்தியது. இக்கூட்டத்தில் தோழர்கள் எட்மன் சமரக்கொடி (பு.தொ.க) வாசுதேவ நாணயக்கார (ஐ.கா.பொ.ச) வேணன் விஜய சிங்க, (இ.வ.ஊ.ச) மல்லவராச்சி (ஐ.தொ.ச) சீ. துரைசாமி (அ.பி.பொ.ச) எச்.எம். பெர்ணாண்டோ (அ.ஆ.ச) உபதிஸ்ஸ கமநாயக்க (ம.வி.மு) துல்சிநி அந்தராதி (பு.தொ.க) சந்திரபாலா (பே.மா.ச) பின்னல் ராஜகூரிய (மார்க்ஸிச குழு) சோமபால தென்ன கோன் (சி.தொ.ச)

1.உ தேவராசன் (இ.சோ.மு) சே.வி நாதன் வீ.எல் பெரைரா (ம.இ.பே) 1.எம் குணபால (மா.வா.மு) பி. ஜெயரட்ன (இ.சோ.மு) ஆகியோர் அடக்கு முறைக்கெதிராக உரையாற்றினார்கள்.

இக் கூட்டத்தில் தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன் பேசும் போது :- “ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி 1970 ல் கீனாகொலை துப்பாக்கி சூட்டு சம்பவத்துடன்தான் ஆட்சி அமைத்தது. டெவன் தோட்ட துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சம்பவத்துடன் அதே ஆட்சி முடிவுற்றது. கீனாக்கொலை தோட்டத்தில் நடந்த துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு கண்டனம் தெரிவித்து கூட்டம் நடத்த முற்பட்ட போது என்னைக் கைது செய்தார்கள். தம்மைத் தொழிலாளர் தலைவர்கள் என்று கூறித்திரியும் கம்யூனிஸ்ட், சமசமாஜக் கட்சி தலைவர்கள் கூட டெல்டா தோட்டப் படுகொலை குறித்து நாம் நடத்திய ஊர்வலத்தில் பங்கு கொள்ளவில்லை, பிரதிநிதிகளை மட்டுமே அனுப்பி வைத்தனர், புரட்சிகர இயக்கங்கள் என்று கூறும் எம்நாட்டு இயக்கங்களைச் சார்ந்தவர்கள் இந்தோனேசியாவிலும், பங்களாதேசிலும், பாலஸ்தீனத்திலும் நடைபெற்று வந்த சம்பவங்களுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து ஆர்ப்பாட்டம் நடத்துகின்றனர். டெல்டா சம்பவம் குறித்து வெறும் அறிக்கைகளுடன் மட்டும் நிற்பது கவலைக்குரியதாகும் என்று குறிப்பிட்டார். (தினபதி 1 - 6 - 1977)

1976 ம் ஆண்டு தமிழ்க்கட்சிகள் ஒன்றிணைந்து தமிழர் விடுதலை கூட்டணியை அமைத்து முழுத்தமிழ் பேசும் மக்களின் விடுதலையும் தமிழீழம் அமைப்பதின் மூலமே தீர்க்க முடியுமென்று தீர்மானித்து தமிழீழ கொள்கையை பிரகடனப்படுத்தியது. அதன் எதிரொலியாக பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரின் தூண்டுதலினாலும், உதவியினாலும் சங்குவாரி தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தி அச்சுமுட்டி வெளியேறச் செய்தனர். தமிழ் மக்களின் அரசியல் பிரச்சினைகளுக்கான ஒரே தீர்வு தமிழ் ஈழம் பெறுவதே என்ற கோரிக்கையினை முன்வைத்து தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி 1977ம் ஆண்டு தேர்தலில் வெற்றி பெற்று பாராளுமன்றம் சென்றதும் எதிர்க்கட்சியானது. இதேயாண்டு ஜூலையில் தமிழ் மக்களுக்கெதிராக கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட வன்முறையுடன் தோன்றிய புதிய தமிழ் தேசியவாத அலை இளம் சோசலிச முன்னணியின் செயற்பாடுகளை ஸ்தம்பிதமடையச் செய்தது.

1978 ம் ஆண்டு பெரியார் நூற்றாண்டு விழாவை 24 - 9 - 78 பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் கலைஞர் கருணாநிதி பொதுப்பணி மன்றம் ஏற்பாடு செய்திருந்தது. இக்கூட்டத்தில் உரையாற்றிய தோழர் இளஞ்செழியன், இலங்கை சமசமாஜக் கட்சியும் தொழிற்சங்கங்களும் சேர்ந்து பெரிய வேலைநிறுத்தம் ஒன்றுக்கு தயாராக வருகின்றது. இலங்கையின் இடியமீன் என வர்ணிக்கப்படுகின்ற ஜே.ஆர் தன்னுடைய முழு சக்தியையும் பாவித்து தொழிலாள வர்க்க போராட்டத்தை முறியடிப்பேன் என சபதம் எடுத்திருக்கிறார். இந்த நேரத்தில் தான் பெரியார் நூற்றாண்டு விழா நடைபெறுகின்றது. பெரியார் சுயமரியாதை இயக்கத்தை ஆரம்பித்த காலத்தில் முதலாளித்துவத்துக்கு எதிராகவும் ஒடுக்கு வோருக்கு எதிராகவும் ஒரு சமதர்ம கொள்கையை வெளியிட்டார். ஆனால் முழு சமூக

நெருக்கடிகளுக்கும் பார்ப்பண சமூகத்தை மட்டுமே எதிரியாக காண்பித்தார். ஆனால் சரியான எதிரியை காட்ட தவறிவிட்டார். முழு சமூக நெருக்கடிகளுக்கும் காரணம் பார்ப்பனரும் பார்ப்பனியமும் என்பதை விஞ்ஞான பூர்வமான சோஷலிச சித்தாந்த அடிப்படையில் நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவனாய் இன்று இருக்கிறேன். மக்களின் முழு நெருக்கடிகளுக்கும் இன்றைய முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பே காரணமாகும். முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பை உடைத்தெரிவதற்கும் பொதுவுடைமை தத்துவத்தை நிலைநாட்டுவதற்கும் உள்ள ஒரே சக்தி தொழிலாள வர்க்கமே, அத்தொழிலாள வர்க்கம் நாளை முதலாளித்துவ அரசுக்கு எதிராக போராட்ட களத்துக்கு இறங்குகிறது என தோழர் இளஞ்செழியன் உரையாற்றிய போது கூட்டத்தில் நிரம்பி இருந்த மக்களின் பெரும் பான்மையானோர் திராவிட இயக்க சார்புடையவர்களாகவும் கூட்டத்தை ஒழுங்கு செய்தவர்களும் திராவிட இயக்கத்தவர்களாக இருந்தமையால் பெரும் சலசலப்பு ஏற்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கூட்டத்தில் தமிழக திராவிட கழக பொதுச் செயலாளரான திரு.கி.வீரமணி, திரு.மு.சிவசிதம்பரம் எம்.பி, திரு வண்ணை ஆனந்தன், திரு.அ.பொ.செல்லையா பி.எஸ்.சி, திரு.எம்.எஸ்.செல்லசாமி (இ.தொ.கா.பொதுச் செயலாளர்) திரு.க. நவசோதி எம்.ஏ, மற்ற தலைவர் ஆகியோர்கள் பங்கு பற்றினார்கள்.

எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம், ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம், எஸ் தொண்டமான் ஆகியோர் இணைந்து தமிழர் கூட்டணி உருவாக்கியிருந்தனர். இக்கூட்டணியில் திரு. தொண்டமானும், தலைவர்களில் ஒருவரான போது சிங்கள இனவாத இயக்கங்கள் தலைதாக்கி தீவிரமடைந்தன. 76 ம் ஆண்டு தமிழர்கூட்டணி, தமிழர் விடுதலை கூட்டணி என்ற பெயரை வட்டுக்கோட்டை மாநாட்டில் பிரகடனப்படுத்தியது, இம்மாநாட்டில் தான் தமிழீழ கொள்கையை பிரகடனப்படுத்தியது. தமிழர் கூட்டணி முன்று தலைவர்களில் ஒருவராக இணைந்திருந்த தொண்டமான், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியாகவும் தமிழ் ஈழ கொள்கையை பிரகடனம் செய்த போதும் அக்கூட்டணியிலிருந்து விலகியதாகவோ அல்லது த.வி.கூட்டணியினால் விலக்கப்பட்டதாகவோ இன்று வரை அறிவிக்கப்படவில்லை. ஆனால் தமிழ் ஈழ கொள்கை இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களுக்கு பொருத்தமில்லை என்றும் அதை தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றும் அறிவித்தார். தமிழர் விடுதலை கூட்டணி தமிழீழ கொள்கையை 1977ம் ஆண்டு தேர்தல் விஞ்ஞானத்தில் முன்வைத்து வட,கிழக்கில் தேர்தலில் நின்று. இந்த தேர்தலின் பின்பு தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக அரசின் பின்னணியில் நடந்த கலவரம் 58ம் ஆண்டு நடந்த கலவரத்தைவிட பன்மடங்கு மேலோங்கியிருந்தது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமதியான சொத்துக்கள் அழிக்கப்பட்டன. ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் மானபங்கப் படுத்தப்பட்டனர். இவ்இனவெறி தாக்குதலின் போது ஆகக்கூடுதலாக பாதிக்கப்பட்டது இந்திய வம்சாவளி மக்களே. இதனால் இனி இங்கு எமக்கு பாதுகாப்பில்லை என்றும் இந்தியாவுக்கு போவதைத் தவிர ஒரு வழியுமே இல்லை என இந்திய வம்சாவளி மக்கள் அனைவருக்குமே உணர்ச்சி மேலோங்கியது.

இதே வேளை மலையக மக்கள் மத்தியில் இந்தியா செல்வோரின் பெயர் புள்ளிவிபரம் சேகரிக்கப்பட்டது. அதோடு திரு.தொண்டமான் இம்மக்கள் அந்தமானுக்கு போவதுதான் பாதுகாப்பு என்றார். இவ்வேளை தொண்டமானே அந்தமானுக்கு போ என்ற கோஷமும் மக்களால் முன் வைக்கப்பட்டது. சகல தொழிற்சங்கங்களும் இந்தியா செல்வதே சரியென்னும் கருத்தையே முன் வைத்தன. தமிழர் விடுதலை கூட்டணி இம்மக்களை வட,கிழக்கு மாகாணத்தில் வந்து குடியேறும்படி அழைப்பு விடுத்தது. இளம் சோசலிச முன்னணியும், நவசமசமாஜ கட்சியும் ஒரு கூட்டு முன்னணியை அமைப்பது சம்பந்தமாக 25.10.1980 அன்று பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டது . இப்பேச்சு வார்த்தையில் நவசமசமாஜ கட்சி சார்பில் Dr. சாந்த டி அல்லீஸ், (பிராசிரியர், கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்) சிரிதுங்க ஜயகுரிய (நவ சமசமாஜ கட்சி இணைச் செயலாளர்) ஆகியோரும், இளம் சோசலிச முன்னணி சார்பில் தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன், நாதன், பி. சந்தானம், பி. செல்வராஜ், குறிஞ்சி பாலகிருஷ்ணன், எஸ். சந்திர மோகன் ஆகியோரும் பங்கு பற்றினர். இப்பேச்சு வார்த்தையில் இணக்கப்பாடு காணப்படாததால் கைவிடப்பட்டது.

இ.சோ.மு யும், இலங்கை தொழிலாளர் முன்னணியும் 12 லட்சம் இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்கள் வடகிழக்கில் குடியேறும் வாய்ப்பில்லை. குடியேற்றும் அதிகாரம் தமிழர் விடுதலை கூட்டணிக்கு இல்லை சிங்களம் பேசும் மக்களிடம் உள்ள புரட்சிகர சக்திகளுடனும் தொழிலாள வர்க்க அணிகளுடனும் ஒன்றிணைந்தே தற்காப்பு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அறை கூவியதோடு 12 லட்சம் இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களை இந்தியா ஒரு போதும் பொறுப்பேற்காது. அதோடு வட,கிழக்கு மாகாண மக்களுக்கு ஒரு பாரம்பரிய பிரதேசம் இருக்கின்றது, நிலம் இருக்கின்றது அவர்களை சுயநிர்ணய உரிமை பெற உரிமையுள்ளவர்கள் என இ.சோ.மு எச்சரித்தது. 1981 ஆம் ஆண்டு இரத்தினபுரி காவத்தை நகரில் தோட்டப்பகுதியிலிருந்து வந்த 8 தமிழர்களை சிங்கள இனவாதிகள் பட்டப்பகலில் 11 மணியளவில் பகிரங்கமாக மக்கள் முன்னிலையில் பெற்றோல் ஊற்றி உயிருடன் தீமுட்டி கொலை செய்தனர். இச்சம்பவம் நடைபெற்றதுடன் நகரை சுற்றியிருந்த தோட்டங்களிலுள்ள தொழிலாளர்கள் 40,000 பேர் லயங்களிலிருந்து வீடுகளை கைவிட்டு பொகவந்தலாவ நகரை நோக்கி 40 மைல்களுக்கு மேற்பட்ட தூரம் காடு வழியாக உயிர்தப்பி சென்றனர். தெற்காசியாவிலே உயிருடன் தீமுட்டி கொலை செய்த முதலாவது சம்பவம் இதுவே ஆகும்.

பலாங்கொடை, காவத்தை பகுதியில் இடம் பெற்ற வன்செயல்களால் குயினா, சின்ன போம்பு கலை, தெனியாய, பலாங்கொடை குருப், பின்னவல, புதுக்காடு, இட்டுவல, பெரிய போம்புகல, மாரத்தன்னை, முருக வத்தை, பசுமலை, ராசக்கலை, பெத்தியாகலை ஆகிய 13 தோட்டங்களைச் சேர்ந்த இந்தியத் தமிழர்கள் தாக்கப்பட்டு அகதிகளாக்கப்பட்டு அடன் பொகவந்தலாவ போன்ற இடங்களில் இருந்த கோயில்களில் அடைக்கலம் தேடும் நிலை தோற்றுவிக்கப்பட்டது. (அதன் பின்பு திரு. இளஞ்செழியனின் முதலாம் குறுக்குத்

தெரு அலுவலகத்தில் இருந்த 23 தஸ்தா வேஜுகள் புத்தகங்கள் அனைத்தும் புலனாய்வு பிரிவு தலைமையலுவலகமான 4 வது மாடிக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது.) அங்கு பொகவந்தலாவ நோக்கி சென்ற காவத்தை மக்களை காடு வழியே செல்லும் போது வெறுமனே செல்லாமல் தென்படும் சிங்கள கிராமங்களையும் மக்களையும் தாக்கி அழித்து விட்டு செல்லுமாறு இளஞ்செழியன் தகவல் அனுப்பியதாக ஒருவர் கொடுத்த தகவலை யடுத்து இவர் மீது விசாரணை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இளஞ்செழியன் எழுதி அனுப்பிய துண்டு என்று ஒரு கடிதத்தை காட்டி இதை மக்களுக்கு வாசித்து காட்டுமாறு அனுப்பியதாக கூறினார்கள். அதற்கு இளஞ்செழியன் மறுத்தார். தகவலனுப்பிய வரை முன்னால் கொண்டு வந்தால் ஒத்துக் கொள்வீரா என கேட்கப்பட்டது. ஒத்துக் கொள்ளமாட்டேன் என்றார், அப்பொழுது 3 வது அறையிலிருந்து ஒரு நபரை கூட்டி வந்து இவரிடம் தான் நீர் தகவல் அனுப்பினீர் என்றனர்.

இளஞ்செழியன் அதை மறுத்து இது என்னுடைய கையெழுத்துமல்ல, எனது தமிழ் நடையுமல்ல என்றார். பின்பு 2 நாட்களுக்கு ஒரு முறை வரச் சொல்லி விசாரணைகளை தொடர்ந்தனர். ஒரு வாரத்துக்குள் விசாரணைகள் முடித்து விடுவித்தனர், சம்பவம் நடந்த இரத்தினபுரி, நிவித்திகலை, ரக்வான, பெல்மதுளை, காவத்தை, பலாங்கொடை பிரதேசங்களுக்கு ஜனாதிபதி ஜே. ஆரும் சில அமைச்சர்களும் சென்றனர், அங்குள்ள மக்களிடம் ஈழம் வேணுமா என கேட்டார். மக்கள் எங்களுக்கு தமிழ் ஈழம் வேண்டாம் என்றனர். பின்பு கோழி வேணுமா முட்டை வேணுமா என தமிழில் கேட்டார். இந்த நேரம்தான் தமிழகத்தில் பத்திரிகைகள் கொட்டை எழுத்தில் தமிழ் பெண்களின், ஆண்களின் உடல்கள் தெருவெங்கும் கிடக்கின்றன. அவைகளை கழுகுகள் கொத்தி திரிகின்றன என செய்தி வெளியிட்டன. தமிழ்நாடு சென்ற திரு. தொண்டமான் தமிழக பத்திரிகைகள் சொல்லும் அளவு பெருந்தொகையானோர் மரணமடைய வில்லை என்றும் சம்பவம் நடபெற்றது உண்மை எனக்கூறிய தமிழ் நாட்டு மக்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்து பிரயோசனப்படாது என்றும் இறந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கும் பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்களுக்கும் உதவும்படியாக தமிழ்நாட்டு மக்கள் ஆளுக்கு 25 சதம் கொடுங்கள் என கேட்டார்.

திரு.தொண்டமான் இவ்வாறு பத்திரிகைகளுக்கு பேட்டியளித்தது குறித்து தமிழக முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர்., இலங்கையில் பொறுப்பு வாய்ந்த அமைச்சராக இருக்கும் திரு. தொண்டமான் இது போன்ற ஆலோசனையை தனது அரசாங்கத்திடம் தெரிவிக்க முடியவில்லையா அவர் இங்கு வந்து அப்படி கூறிப்பிரகடனம் கூடாது. இலங்கை வாழ் தமிழ் தோட்ட தொழிலாளரின் தலைவராக இருக்கும் அவர் தமிழ் தோட்ட தொழிலாளர்களை பாதுகாக்க என்ன செய்தார் என தெரிந்து கொள்ள நான் விரும்புகின்றேன் என கருத்து வெளியிட்டார். திரு. கருணாநிதி அமைச்சர் திரு தொண்டமான் இப்படியான நிதியுதவியை பகிரங்கமாக கோருவாரானால் இந்தியாவில் வாழும் தமிழர்கள் நிச்சயம் அதற்கு செவிசாய்த்து, உதவி வழங்க தயங்கமாட்டார்கள். இலங்கையில் அண்மையில் ஏற்பட்ட வன்செயல்களினால் பாதிக்கப்பட்ட

தமிழர்களுக்கு உதவ முடியாத நிலையில் இலங்கை அரசு இருப்பதையே அமைச்சர் திரு. தொண்டமான் கூற்று புலப்படுத்துகின்றது, எனத் தனது பேட்டியில் குறிப்பிட்டார். (வீரகேசரி 7 - 9 - 1981)

இளம் சோசலிஷ் முன்னணி திரு. தொண்டமானின் நடவடிக்கை குறித்து இலங்கையில் நடந்த சம்பவங்களுக்கு இந்நாட்டு அரசிடம் நஷ்டசட்டுக்களை பெற்றுக் கொடுக்காமல் தமிழ் நாட்டில் தலைக்கு 25சதம் கேட்டது இழிவுத்தனமானது எனக் கண்டனம் தெரிவித்தது. 1976 முதல் படிப்படியாக 77, 78 களில் தொடர்ந்து நடைபெற்ற கலவரங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக 81ம் ஆண்டு காவத்தையில் இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக நடத்திய வன்முறைத் தாக்குதல் படு பயங்கரமான இனவெறி தாக்குதலாகும், தமிழர் விடுதலை கூட்டணி தமிழீழ கொள்கையை பிரகடனப்படுத்திய பின் வட,கிழக்கு பிரதேசத்தில் இளைஞர்கள் ஆயுதக்கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்ததும் தமிழீழவாதம் மேலோங்கியது. அதேபோல் சிங்கள மக்களிடம் இனவாதம் மேலோங்கியது. தமிழீழ பிரச்சினையில் எவ்விதத்திலும் சம்பந்தப்படாத 12 லட்சம் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் பிரச்சினையை இணைக்கக் கூடாது. இம்மக்கள் வாழும் பிரதேசம் வேறு இம்மக்களின் பிரச்சினைகள் வேறு, இப்பிரச்சினைகளுக்கு சிங்களம் பேசும் தொழிலாள, விவசாய மக்களுடன் இணைந்த தீர்வுகாண வேண்டும் என்பதை வெளிக்கொண்டு வருவதற்காகவும், தமிழர் விடுதலை கூட்டணி இலங்கையிலுள்ள 40லட்சம் தமிழ் மக்களையும் நேரடியாக பிரதிநிதித்துவப் படுத்தவில்லை என்பதையும் 12 லட்சம் இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களை பிரதிநிதித்துவப் படுத்தவில்லை என்பதை நிலைநாட்டவும் இலங்கை, இந்திய வம்சாவளி மக்கள் கூட்டணி என்ற ஒரு மக்கள் இயக்கத்தை அமைப்பது என இ.சோ.முன்னணி தீர்மானித்தது. இ.சோ.மு.பொதுச்செயலாளரும், இலங்கை தொழிலாளர் முன்னணி செயலாளருமான தோழர் ஏ.இளஞ்செழியன், செங்கொடி சங்க பொதுச்செயலாளர் தோழர் ஓ.ஏ.இராமையாவை இணைத்துக் கொண்டு இலங்கை இந்திய வம்சாவளி மக்கள் கூட்டணி தொடங்கப்பட்டு 1982 ஜனவரி 3ந் திகதி ஹோட்டல் தப்ரபேனில் இக்கூட்டணியின் பேராளர் மாநாட்டை நடாத்தினார். இக்கூட்டணியில் பல இந்திய வம்சாவளி அமைப்புகள் இணைந்து செயல்பட்டன.

இவ்வமைப்புகளில் இளம் சோசலிச முன்னணி, இலங்கை தொழிலாளர் முன்னணி இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்ற கழகம், இலங்கை தோட்ட தொழிலாளர் (செங்கொடி) சங்கம் இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ், மலையக மக்கள் மன்றம், இலங்கை நாடற்றோர் முன்னணி, மலையாள கலாலயம், இலங்கை வாழ் இஸ்லாமிய ஐக்கிய முன்னணி ஆகியன பிரதான அமைப்புகளாகும். இந்திய வம்சாவளி மக்கள் கூட்டணி யின் தலைவராக ஓ.ஏ.இராமையா, பொதுச் செயலாளராக ஏ.இளஞ்செழியன், பொருளாளராக எஸ்.பி பாண்டியன் ஆகியோர் செயல்பட்டனர். இந்திய வம்சாவளி மக்கள் கூட்டணி பல்வேறு அமைப்புகளை ஒன்று கூட்டி இந்திய

வம்சாவளி மக்கள் தங்களை தாங்களே பாதுகாத்துக் கொள்ள கூடிய தேவையொன்று ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை பிரகடனப்படுத்தி இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களை எச்சரிக்கை செய்தது.

1982ம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஜனாதிபதி தேர்தலில் குமார் பொன்னம்பலம் போட்டியிட்ட போது தோழர் டாக்டர் சுந்தரத்தோடு காலை 7.30 இ.சோ.மு. அலுவலகம் வந்து தோழர்.இளஞ்செழியனிடம் தனக்கு ஆதரவளிக்கும்படி கோரினார். அவர் தமிழீழ கோரிக்கையை முன்வைத்து போட்டியிடுவதாலும் இதனால் 12 லட்சம் இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையை தீர்க்க முடியாது எனவும் தோழர் இளஞ்செழியன் கூறியதோடு. அவரின் கொள்கை பிரகடனத்தில் இந்திய வம்சாவளி மக்களுக்கு ஒரு கொள்கையை முன்வைக்கவில்லை. இம்மக்களை தமிழ் தேசிய சிறுபான்மை மக்களாக ஒரு கொள்கையை முன்வைக்காமல் அவர்கள் உங்களை ஆதரிப்பார்களா? அதனால் அம்மக்களுக்கு ஒரு கொள்கையை முன் வைக்குமாறு கூறினார். அதற்கு குமார் பொன்னம்பலம் நான் இந்த கருத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் ஆனால் கொள்கை பிரகடனம் அனைத்தும் வெளியிடப்பட்டு விட்டன. இனிமேல் அதை மாற்ற முடியாது எனக்கூறினார். அப்படியானால் தோழர் இளஞ்செழியன் ஆதரவு நல்க முடியாது எனக்கூறினார். இந்த ஜனாதிபதி தேர்தலில் ஜே.ஆர்.ஜயவர்தனா ஹெக்டர் கொப்பேகடுவ, குமார் பொன்னம்பலம், ரோகன விஜயவீரா, கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா ஆகியோர் போட்டியிட்டனர். ஐக்கிய சோஷலிச முன்னணி வேட்பாளரான கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வாவை இந்திய வம்சாவளி மக்கள் கூட்டணி ஆதரித்து.

83ம் ஆண்டு ஜூலை கலவரம்

1983 ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 24 ம் திகதி ஆரம்பித்த தமிழர்களுக்கு எதிரான பேரினவாத சக்திகளின் கொடூரதாக்குதல்கள் இருவாரங்களாக தொடர்ந்து நடைபெற்றன. இவ்வன்முறைத் தாக்குதல்கள் வடகிழக்கு பிரதேசம் தவிர்ந்த நாட்டின் ஏனைய அனைத்து பிரதேசங்களிலும் ஒரே விதமான முறையில் திட்டமிட்டு ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டு சங்கிலி தொடர்போல் இடம் பெற்றது. முன்கூட்டியே தமிழ் மக்களது தொழில் நிறுவனங்கள், குடியிருப்புகள் ஆகியவற்றின் விபரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு தாக்குதல் நடைபெற்றுள்ளது என வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இப்பேரினவாத தாக்குதல்களினால் ஏற்பட்டுள்ள அழிவுகள் கணக்கில் அடங்கா, பல நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர், பல பெண்கள் பலாத்காரமாக கற்பழிக்கப்பட்டனர். 400 கோடி ரூபாவுக்கு மேற்பட்ட சொத்துக்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. சிறு சிறு வெற்றிலை பாக்கு கடைகள் கூட தப்பவில்லை.

இவ்வன்முறைத் தாக்குதல் தேயிலை, இறப்பர் தொழில்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள இந்திய வம்சாவளி தமிழ்த் தொழிலாளர்களையும் விட்டு வைக்கவில்லை. இவ்வன்செயலுக்கு ஒரு நீண்ட வரலாறு உண்டு முதலில் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் உரிமைகள் பறிப்போடு தொடங்கி இன்று வடகிழக்கு இலங்கை தமிழ் மக்கள் மீது வரை திட்டமிட்ட சக்திகளினதும் அவ்வப்போது ஆளும் அரசு பின்னணியிலிருந்து திட்டமிட்டு இவ்வன்செயல்களை நடாத்தி வந்துள்ளது என இ.சோ.மு பொதுச் செயலாளர் தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் கூட்டணியின் 22-10-83 ஹட்டன் செட்டிக் மண்டபத்தில் நடாத்திய வன்செயல் தொடர்பான பேராளர் மாநாட்டில் தெரிவித்தார். மேலும் ஒரு நீண்ட வரலாற்று அறிக்கையையும் சமர்ப்பித்தார். இவ்வறிக்கை 83 இரத்த ஜூலை எனும் நூலுருவில் வெளியிடப்பட்டது. இனிமேல் இலங்கையில் தங்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை என இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்கள் இந்தியாவுக்கு செல்வதைத் தவிர வேறுவழி இல்லை என்றும் இந்தியா செல்வதற்கு தயாராகுமாறு சகல தொழிற்சங்க தலைமைகள் மக்களுக்கு கூறிவந்ததோடு இ.தொ.கா. உட்பட சகல தொழிற்சங்கங்களும் 5 ரூபா பெற்றுக்கொண்டு விண்ணப்பம் பூர்த்தி செய்து கொடுத்தனர்.

இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் சம்பந்தமாக இனவாதிகளால் நாடெங்கும் எதிர்ப்பு பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்த வேளையில் இ.சோ.மு அலுவலகத்தை இ.தி.மு.க நாம் தமிழர் இயக்க அலுவல் நடைபெறுவதாக இனவாதிகளால் பொலிசாருக்கு தகவல் கொடுக்கப்பட்டதன் பேரில் இளம் சோசலிச முன்னணி தலைமை அலுவலகத்தை (66, முதலாம் குறுக்குத்தெரு, கொழும்பு) 24-6-1986 அன்று புறக்கோட்டை பொலிஸ் நிலைய பொறுப்பதிகாரி தலைமையில் வந்த பொலிஸ் கோஷ்டியினர் முற்றுகையிட்டனர், சுமார் 3 மணிநேரம் இளஞ்செழியனை விசாரித்ததோடு, அலுவலகத்தில் இருந்த சகல ஆவணங்களையும் பரிசோதித்தனர், பின்னர் லங்கா சமசமாஜ கட்சி தலைவர்களின் கடிதங்களை பார்த்த பின்பு தாங்கள் எதிர்பார்த்தவாறு எதுவும் இல்லை, பழைய தஸ்தா வேஜுகளை அப்புறப்படுத்தி விடுங்கள் என கூறி விட்டு சென்றனர். தேசிய முதலாளித்துவ கட்சியான ஐ.தே.க. இனவாதத்தை தூண்டி தமக்கு எதிராக இடதுசாரி அரசியல் கட்சிகளை ஒடுக்குவதற்கான நடவடிக்கையை நீடித்தமையால் இ.சோ.மு யின் செயல்பாடுகள் 1977 ம் ஆண்டுக்குடன் ஸ்தம்பிதமடைந்தது. 18-1-1987 அன்று கொழும்பு, மெயின் வீதி, அகில இலங்கை முஸ்லீம் லீக் வாலிப முன்னணி மண்டபத்தில் தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன் தலைமையில் கூடிய கூட்டத்தில் இளம் சோசலிச முன்னணி மண்டபத்தில் கூடிய கூட்டத்தில் இளம் சோசலிச முன்னணியை இளைஞர் அமைப்பாக செயல்படுத்துவதென தீர்மானிக்கப்பட்டது. புதிய ஜனநாயக முன்னணி என்ற அரசியல் கட்சி அமைக்கப்பட்டது. இதுவரையில் இயங்கிவந்த இ.சோ.முயை புதிய ஜனநாயக முன்னணியின் இளைஞர் அணியாக அங்கீகரிப்பதெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதேவேளை புதிய வர்த்தக கைத்தொழில் ஊழியர் முன்னணி என்ற தொழிற் சங்கமொன்றை ஆரம்பித்து இம்முன்னணியின் பொதுச்செயலாளராக அ.சாந்தகுமார் தெரிவு

செய்யப்பட்டார். இவர் 83ம் ஆண்டு கைது செய்யப்பட்டு. பல்வேறு ராணுவ முகாம்களில் வைக்கப்பட்டு இறுதியாக 1 1/2 வருடங்கள் புசா முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டு 87 ல் விடுதலை செய்யப்பட்டார். 89 லும் கைது செய்யப்பட்டு 4 நாட்களுக்குப் பின் கைது செய்யப்பட்டு விடுதலையானார், 10 - 12 - 94 இலிருந்து 20 - 7 - 96 வரை கருத்துரை சிறையிலும் பல்வேறு பொலிஸ் நிலையங்களிலும் தடுத்து வைக்கப்பட்டார்.

தோழர் ஏ.சாந்தகுமார் பல்வேறு பயங்கரவாத தடை சட்டத்தின் கீழ் அரசியல் பழிவாங்கலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு முன்றுமுறை கைது செய்யப்பட்டு அரசியல் கைதியாக ஏறக்குறைய 5 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சிறைகளில் தடுத்து வைக்கப்பட்டார். புதிய ஜனநாயக முன்னணியின் செயல்பாடுகளை அதிதீவிரமாக முன்னெடுத்த போது வட, கிழக்கு தீவரவாத இயக்கங்கள் மலையகத்துக்குள் ஊடுருவி மலையகத்தில் கிளர்ச்சி ஒன்றுக்கு தயாராவதாக பல பத்திரிகைகளும், இனவாத சக்திகளும் பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்ட வேளையில் மலையகத்தில் பெருந் தொகையான இளைஞர்கள் கைது செய்யப்பட்ட வேளையில் டாக்டர் ஏ.சாந்தகுமாரும் கைது செய்யப்பட்டார்.

மேலும் 26.10.1989 அன்று அதிகாலை ஆயுதம் தாங்கிய இனம் தெரியாத இளைஞர் கோஷ்டி ஒன்றினால் கடத்தப்பட்டு கண்களும் கைகளும் கட்டப்பட்ட நிலையில் கித்துல்கலைக்கு அண்மையிலுள்ள நவட்ட எனும் இடத்தில் 28.10.89 அன்று வீசப்பட்டார். மலையக மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி சார்பில் ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பப்பட்ட 17 அம்ச கோரிக்கை பற்றி இணைச் செயலாளரான அவரிடம் விளக்கம் கேட்டனர். இக்குழுஅவர்களை விடுதலை செய்ய கோரி பல கூட்டங்களை புதிய ஜனநாயக முன்னணி நடத்தியது. மலையக அரசியல் கைதிகளை விடுவிப்பதற்கான மக்கள் இயக்கத்தின் இறுதி கூட்டம் தலவாக்கெல்லை நகர மண்டபத்தில் 9.10.88 அன்று நடந்தது. மட்டக்களப்பை சார்ந்த தோழர் பிரான்சிஸ் சேவியர் தலைமையில் நடைபெற்ற இக்கூட்டத்தில் தோழர். இளஞ்செழியன், திரு.வாகதேவ நாணயக்கார, தோழர் ஓ.ஏ.இராமையா, டாக்டர்.அ.சாந்தகுமார், மோகன் சுப்ரமணியம், முத்துராமன் ஆகியோர் உரையாற்றினார்கள்.

1988ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதி தேர்தலைபற்றி அறிவிக்கப்பட்ட போது புதிய ஜனநாயக முன்னணி, நவசமசமாஜ கட்சி, ஐக்கிய சோசலிச கட்சி ஸ்ரீலங்கா மக்கள் கட்சி ஆகிய 4 அரசியல் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஸ்ரீலங்கா மக்கள் கட்சியை சார்ந்த ஒசி அபேகுண சேகரா பொது வேட்பாளராக அங்கீகரிக்கப்பட்டு சோஷலிச முன்னணி என்ற அமைப்பையும் உருவாக்கி ஜனாதிபதி தேர்தலில் போட்டியிட்டது.

புதிய ஜனநாயக முன்னணியின் 14-08-1988 அன்று நடைபெற்ற பேராளர் மாநாட்டின் தீர்மானப்படி முதல் கட்ட நடவடிக்கையாக 1988-09-03ம் திகதியன்று புதிய ஜனநாயக முன்னணியினதும் அதன் தொழிற் சங்கப்பிரிவான புதிய வர்த்தக கைத்தொழில் ஊழியர் முன்னணியினதும்

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

அங்கத்தவர்கள் அதன் தலைமைக் காரியாலயத்தில் டாக்டர் அ.சாந்தகுமார் தலைமையில் கூடிய கூட்டத்தில் அரசியல் கைதிகளின் விடுதலையும், இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தமும், தற்போது புலா முகாமில் அரசியல் கைதிகள் தம்மை விடுதலை செய்யக் கோரி நடாத்தி வரும் சாகும் வரை உண்ணாவிரத போராட்டம் தொடர்பாகவும் ஆராயப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட அறிக்கை :-

இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டு ஓராண்டு பூர்த்தியாகிவிட்ட போதிலும் தமிழ் பேசும் மக்களை பொறுத்தமட்டில் நிலைமைகளில் எந்த மாற்றமும் நிகழவில்லை. பழைய நிகழ்வுகள் புதிய வடிவில் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளன. அமைதியான சூழ்நிலைதோன்றாமல் இருப்பதற்கு காரணம் இலங்கை இந்திய அரசுகள் இரண்டுமே தத்தமது வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை பின்போட்டு வெறும் அறிக்கைகளையும் அச்சுறுத்தல்களையும் முன் வைத்த வண்ணமே உள்ளமையே.

இந்திய அரசை பொறுத்தவரையில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளிடமிருந்து ஆயுதங்களைப் பறித்தெடுக்கும் ஒருதலைப்பட்ச நடவடிக்கையில் காட்டும் தீவிரம் இலங்கை அரசால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய வடக்கு கிழக்கு ஒன்றிணைந்த மாகாண ஆட்சி அமைப்புக்கான பிரகடனம், மாகாண ஆட்சிக்கு தமிழ் பேசும் மக்களின் பூரண அங்கீகாரத்தை பெறும் வகையிலான மாகாண ஆட்சிக்கான அதிகார பிரகடனம், சட்டமூலம் ஆட்சி மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட தமிழ், ஆங்கில மொழிகளின் அமுலாக்கம் இலங்கை பல இனங்கள் வாழும் நாடு என ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டவாக்கத்திற்கு ஏற்ப, இன்று அமுலிலுள்ள பெருந்தேசிய இனவாத ஆயுதப்படை பொலீஸ் படை பிரிவுகளில் தமிழ் பேசும் மக்கள் பகுதியினருக்கு கிடைக்க வேண்டிய உரிய பங்கை இணைப்பதன் மூலம் தேசிய இராணுவப் பொலீஸ் படையாக மாற்றியமைத்தல் நாட்டை மத சார்பற்ற நாடாக அமுலாக்குதல் போன்றவற்றை செயலாக்கத்திற்கு கொண்டு வர இந்தியா தீவிரம் காட்டாததும் ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் சகல அரசியல் கைதிகளையும் பொது மன்னிப்பு என்ற பிரகடனத்தால் விடுதலை செய்ய இலங்கை அரசை நிர்ப்பந்திக்காததும், இந்திய அரசு இவை தொடர்பாக மௌனம் சாதிப்பதும் இந்தியாவின் ஒரு தலைப்பட்சமான போக்கை மேலும் அம்பலப்படுத்துகிறது.

அதே வேளை தமிழ் போராளி குழுக்கள் தத்தமது கருத்து வேறுபாடுகளை முன் வைத்து தங்களுக்குள்ளே மோதல்களையும் பெரும் அழிவுகளையும் ஏற்படுத்திக்கொண்டுள்ள படுமோசமான நிலை வடக்கு தமிழ் பேசும் மக்களை, மக்கள் போராட்ட இயக்கத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்தியுள்ளதோடு இலங்கை இந்திய அரசாங்கங்களின் இன்றைய போக்குகளுக்கு பலமுட்டி தமிழ்பேசும் மக்களை பேரழிவுக்கு இட்டுச் செல்ல வழி அமைக்கின்றன என்பதையும் இன்று வடக்கு கிழக்கு தமிழ் பேசும் மக்களுக்குள்ள ஆகப்பெரிய நெருக்கடி அரசியல் தலைமை நெருக்கடியே,

ஈழத்தில் பெரியார் முதல் அண்ணா வரை

இந்த நெருக்கடியைத் தீர்க்க சகல போராளி குழுக்களும் தங்கள் தங்கள் குழுக்களின் தனித்துவத்தை பேணிக் கொண்டு வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை பொதுவான கோரிக்கையாக முன்வைத்து, பழைய பகைமைகளை மறந்து, பழிவாங்க துடிக்கும் போக்கை தவிர்த்து ஐக்கிய முன்னணி ஒன்றை அமைத்து நாட்டின் ஏனைய சோஷலிச சக்திகளோடு இணைந்து மக்கள் பேரியக்கத்தை நடத்த முன்வருவதே தீர்வுக்கு வழியாகும் என்பதையும் தமிழ் போராளிக் குழுக்கள் உணர மறுப்பது தமிழ் மக்களின் விடுதலையை பின்தள்ளுகின்றது.

இன்றைய யூ. என். பி முதலாளித்துவ அரசாங்கம் பயங்கரவாத சட்டங்கள் மூலமும், ஆயுத பலத்தின் மூலமும் நாட்டின் சகல மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளையும் பறித்து ஜனநாயகத்தின் பேரால் சர்வாதிகார ஆட்சி நடத்துகின்ற இவ்வரசிடமிருந்து எவ்வித உரிமைகளையும் தமிழ் பேசும் மக்கள் மட்டுமல்ல நாட்டின் எந்த மக்கள் பிரிவினரும் போராட்டமின்றி பெறமுடியாத நிலை உருவாகியுள்ளது. இன்று தமிழ் பேசும் மக்களைப் போலவே சிங்களம் பேசும் தொழிலாள விவசாய மக்கள் அரசு பயங்கரவாதத்திற்கும் அதன் ஒடுக்கு முறைக்கும், நெருக்கடிக்கும் உட்பட்டு தம்மை அரசியல் சமூக பொருளாதார நெருக்கடிகளில் இருந்து விடுவித்துக்கொள்ள போராட வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளன. நேற்று வடக்கு கிழக்கில் இருந்த நிலை இன்று தெற்கில் தோன்றிவிட்டது இவ்விரு பிரிவினரின் போராட்டத்தையும் ஒன்றிணைத்து பொது எதிர்க்கு எதிராக ஒருமுகப்படுத்த வேண்டிய காலகட்டத்தில் நாம் இருக்கின்றோம். எந்தப்போராட்டத்திலும் மக்கள் நேரடியாக பங்கு பெறாவிட்டால் அப்போராட்டத்தில் வெற்றி பெற்ற வரலாறு இல்லை. இது வரலாறு காட்டும் உண்மை. இன்று வடக்கு கிழக்கில் மக்கள் தமிழ் தேசியப் போராட்டத்தில் நேரடியாக பங்குபற்றவில்லை. இந்த நிலையால் போராட்டம் பின்னடைவுக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. தமிழ் போராளி குழுக்கள் தங்களுக்குள்ளே நடத்தும் போராட்டங்கள் மூலம் மக்கள் ஈடுபாட்டை தடுத்து வைத்துள்ளதோடு மக்கள் அதிகாரத்துடன் கூடிய அரசியல் தலைமைக்கு பதிலாக ஆயுதங்களில் நம்பிக்கை வைப்பதே தலைமை என்கின்ற போக்கால் மக்கள் குழப்பத்தில் வைக்கப்பட்டு செய்வதறியாது மக்கள் சொந்த பிரதேசத்தை விட்டு தென் பிரதேசத்துக்கும் வெளிநாடுகளுக்கும் வெளியேறிய வண்ணம் உள்ளனர். இந்நிலை தொடர்ந்தால் சுதந்திரம் யாருக்கு? இந்த அரசாங்கம் எப்படி மக்களை ஆயுத பலத்தால் அச்சுறுத்தி வைத்துள்ளதோ அதே நிலை வடக்கு கிழக்கு மக்களுக்கும் நேர்ந்துள்ள நிலையில் சமாதானம் எங்கிருந்து வரும்?

இந்நிலையை முற்றிலும் மாற்றி, வடக்கு கிழக்கில் சமாதானம் நிலவ வைக்க மக்கள் சக்தியால் மட்டுமே முடியும், முதலில் பூரணமான அதிகாரம் கொண்ட மாகாண ஆட்சி அமைப்பை ஏற்று வடக்கு கிழக்கில் நிலை கொண்டுள்ள இந்திய இராணுவம் வெளியேற வழி செய்ய வேண்டும். இந்திய இராணுவத்தை தமிழ் பேசும் மக்களை விட இன்றைய யூ. என். பி

அரசு தன் தேவைக்கு வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறது என்பதே உண்மை. அதனாலேயே ஒப்பந்த அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொண்டவைகளை நிறைவேற்றாது பின்னிற்கிறது. தென்பகுதியில் வெவ்வேறு சக்திகள் இந்திய இராணுவமே வெளியேறு என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து கிளர்ச்சியை நடத்துகின்றன. அக்கிளர்ச்சிக்கான கோரிக்கைகளில் வடக்கு கிழக்கு தமிழ் பேசும் மக்களின் சுயாட்சிக்கான கோரிக்கையை நிராகரிப்பதோடு வடக்கு கிழக்கு பிரதேசங்களில் இருந்து இந்திய இராணுவத்தை வெளியேற்றி அங்கு சிங்கள பெருந்தேசிய இனவாத இராணுவம் நிலைகொள்ள வேண்டும் என்கின்றன. சிங்கள பெருந்தேசிய இனவாத இராணுவப் பொலீஸ் பிரிவை மாற்றி தமிழ் பேசும் மக்கள் பிரிவை உரிய வகையில் இணைத்து தேசிய ரீதியிலான இராணுவப் பொலீஸ் பிரிவை அமைக்க வேண்டிய, தமிழ் பேசும் மக்களின் நியாயமான கோரிக்கையையும் நிராகரிக்கின்றன. இந்நிலையில் வடக்கு கிழக்கு தமிழ் பேசும் மக்கள் இந்திய இராணுவமே வெளியேறு என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்துள்ள தென்னிலங்கை சக்திகளோடு இணைய முடியாத நிலையை உருவாக்கியுள்ளனர். அந்நிய நாட்டு இராணுவமொன்று இலங்கையில் நிலைகொள்வதை இலங்கையின் எவரும் அனுமதிக்க முடியாது. அந்நிய நாட்டு இராணுவத்தை வெளியேற்ற வேண்டிய கடமை முழு மக்களுக்கும் உரியதாகும். இந்திய இராணுவம் இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. ஒப்பந்தத்தின் ஓர் அம்சம் தமிழ் பேசும் மக்களின் சுயாட்சிக்கு மாகாணசபை மூலம் தீர்வு காண்பது

எனவே, மாகாண சபையை தமிழ் பேசும் மக்கள் அங்கீகரிக்கும் வகையில் பூரண சுயாட்சி கொண்டதாக அமைய வழி செய்து ஏற்பதே இந்திய இராணுவம் வெளியேற முதல்படியாகும்.

அமுலுள்ள சிங்கள பெருந்தேசிய இனவாத ஆயுதப்படை, பொலீஸ் படை பிரிவுகள் மாற்றி தமிழ் பேசும் மக்கள் பிரிவை இணைப்பதன் மூலம் தேசிய ரீதியான இராணுவமாக மாற்றி அமைத்தலும், மலையக இளைஞர்கள் உட்பட அனைத்து அரசியல் கைதிகளையும் விடுதலை செய்தலும், இலங்கை மதசார்பற்ற நாடு என்பதை நிலைநாட்டலும், 1948 ம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட இலங்கை குடியுரிமை சட்டத்தை நீக்கி மலையகத்தில் வாழும் இந்திய வம்சாவளி மக்களை இலங்கையராக பிரகடனப்படுத்தலுமே நிலைமையை சுமுகமாக்கும் இரண்டாவது படியாகும்.

எனவே இவைகளை நடைமுறைக்கு கொண்டுவர மக்கள் இயக்கத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல பொதுவான தொழிலாள வர்க்க, மாணவர்களின் கோரிக்கையுடன் மேற்குறிப்பிட்டவையையும் கோரிக்கைகளாக முன் வைத்து சகல இடதுசாரி கட்சிகளும் புரட்சிகர குழுக்களும் சோஷலிச ஜனநாயக அமைப்புகளும், தொழிற் சங்கங்களும் இடதுசாரி மாணவர் அமைப்புகளும் ஒன்றிணைய வேண்டும். இல்லையேல் சோஷலிச அரசு அமைப்புக்கான நிலை இன்னும் பல ஆண்டுகளுக்கு பின் தள்ளப்படுவதோடு நாடும் மக்களும்

பெரும் சீரழிவுகளுக்கு உள்ளாவதை தவிர்க்கவும், தடுக்கவும் முடியாததாகிவிடுவதோடு நாட்டில் இராணுவ ஆட்சியொன்றுக்கு வரி அமைக்கும் என எச்சரிக்கின்றோம்.

டாக்டர் அ.சாந்தகுமார்
பொதுச் செயலாளர்
புதிய வர்த்தக கைத்தொழில்
ஊழியர் முன்னணி

ஏ.இளஞ்செழியன்
பொதுச் செயலாளர்
புதிய ஜனநாயக முன்னணி
03.09.1988

கொத்தனியை எதிர்த்தமை

1989ம் ஆண்டு தோட்டத்துறை அபிவிருத்தி அமைச்சராகயிருந்த திரு ரஞ்சன் விஜேயரத்ன தோட்ட கிராம மக்கள் ஒருங்கிணைப்பு திட்டமொன்றை அறிமுகப்படுத்தினார். ஜனதா தோட்ட அபிவிருத்தி சபையினதும், ஸ்ரீலங்கா அரசு பெருந்தோட்ட கூட்டுதாபனத்தினதும் நிர்வாக சீராக்கல் என்று விரிவாகவும் கொத்தணி முறை என்று சுருக்கமாகவும் சொல்லப்பட்ட போதிலும் இது மலையக தமிழ் தோட்ட தொழிலாளர்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளிலிருந்து அம்மக்களை அப்புறப்படுத்தி சின்னாப்பின்னப்படுத்தி சிங்கள கிராம மக்களை திட்டமிட்டு குடியேற்ற செய்யும் நோக்கமாகும்.

புதிய ஜனநாயக முன்னணி இக்கொத்தணி முறை திட்டத்தை எதிர்த்தது. தோட்ட அமைப்புகளில் 150 ஆண்டுகளாக உழைக்கும், இன்னும் தமது வாழ்க்கையின் சமூக பொருளாதார, கலாசார அடிப்படை தேவைகள் தானும் நிறைவேற்றப்படாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தோட்ட மலையக மக்களைப் பற்றி இங்கு கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. அவர்களது சமூக நலவுரிமைகளை பொறுத்த வரையில் முன்னேற்றகரமான சீர்திருத்தங்கள் எதையும் இந்த புதியமுறை சிபாரிசு செய்யவில்லை. புதிய ஜனநாயக முன்னணி, மலையகத்திலுள்ள பல அமைப்புகளை ஒன்றிணைத்து மலையக மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி என்ற அமைப்பை உருவாக்கியது. இவ்வமைப்பில் புதிய ஜனநாயக முன்னணி, மலையக மக்கள் முன்னணி, ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ், விவசாய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம், தோட்டத் தொழிலாளர் செங்கொடி சங்கம் ஆகிய அமைப்புகள் ஐக்கிய முன்னணியில் இடம் பெற்றன. தோழர் பெ.முத்துலிங்கம், தோழர் டாக்டர்.ஏ.சாந்தகுமார் இருவரும் இணைச்செயலாளர்களாக தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

மலையக தமிழ் பேசும் மக்களின் தனித்துவம் அங்கீகரிக்கப்படாமல், குடியிருப்புக்கள் சொந்தமாக்கப்படாமல், குடியிருப்புகளை கிராமங்களாக அங்கீகரிக்காமல் தோட்ட மக்களின் தேசிய அந்தஸ்த்து உயராது எனவே, இந்த தேசிய அந்தஸ்த்து உயர்த்தப்படாத சமத்துவமற்ற மற்றும் சமனற்ற வளர்ச்சி நிலை கொண்ட சூழ்நிலையில் உத்தேச கிராம, தோட்ட

ஒருங்கிணைப்பு நடைபெறுமானால் அது திட்டவட்டமாக இன ஒழிப்பு நடவடிக்கைதான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஏற்கனவே மேற்கொள்ளப்பட்ட கிராம விஸ்தரிப்பு, நகர விஸ்தரிப்பு, நட்சா என்ற மாற்று பயிர்ச் செய்கை திட்டங்கள் எந்தவித பலனையும் அளிக்காமல் மலையக மக்கள் நிரந்தரமாகவும் செரிவாகவும் வாழ்ந்ததை சிதறடித்து சின்னா பின்னப்படுத்தியுள்ளமையும், வாழ்ந்த இடங்களை விட்டு அப்புறப்படுத்திய சம்பவங்களும் போதிய ஆதாரங்களாக அமைந்துள்ளன, என மலையக மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி தீர்மானித்து அறிக்கை ஒன்றை தமிழ், சிங்கள, ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளில் வெளியிட்டது.

இவ்வறிக்கையில்

01. குடியிருப்புகளை மலையக தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கே சொந்தமாக்கி தேசிய வீடமைப்பு திட்டத்தின் கீழ்க்கொண்டு வருக.
02. தோட்டங்களில் தரிசு நிலங்கள் என அடையாளம் காணப்பட்டுள்ள இடங்களில் தோட்ட மக்களுக்கு வீடுகட்ட காணி வழங்க தேசிய வீடமைப்பு திட்டத்தை அமுல் செய்க.
03. மேற்படி குடியிருப்புகளை குடிபரம்பலின் அடிப்படையில் தனித்தனி கிராமங்களாக அங்கீகரித்து கிராம நிர்வாக முறையை அமுல் செய்க.

மேலும் 5 கோரிக்கைகளுடன் வெளியிடப்பட்ட இவ்வறிக்கை டாக்டர் ஏ.சாந்தகுமார், தோழர்.பெ.முத்துலிங்கம் இருவரினால் கையெழுத்திட்டு வெளியிடப்பட்டது. மலையகமெங்கும் பிரச்சார கூட்டங்களையும் நடாத்தி அரசுக்கு பெரும் நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியது. பின்னர் தோட்டத்துறை அமைச்சரை தோழர். பெ.முத்துலிங்கமும் தோழர் ஏ.சாந்தகுமாரும் சந்தித்து மலையக மக்கள் ஐக்கிய முன்னணியின் கொத்தணி எதிர்ப்பு அறிக்கையை சமர்ப்பித்து விளக்கமளித்தனர். பின்னர் இத்திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

இனப்பிரச்சினை உக்கிரமடைந்த வேளையில் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் மத்தியில் நிலவிய ஜாதிய அமைப்புக்களை உள்ளடக்கி இந்திய சமுதாய பேரவையை திரு.தொண்டமான் தலைமையில் உருவாக்கியதன் மூலம் இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களிடம் மீண்டும் ஜாதிய அமைப்புகளும், பிளவுகளும் தோன்ற வழிசமைத்தது. இவ்வமைப்புக்குள் சாராத மாற்று சாதியனர் மேலும் ஜாதிய அமைப்புகளை தோற்றுவிக்க முயன்ற வேளையில் ஜாதிய அமைப்புகளுக்கு எதிராக ஜாதிய அமைப்பு அமைப்பது பதிலல்ல, மாறாக சாதிய அமைப்புகள் பிரிவுகளையும் பேதங்களையும் உருவாக்குமே தவிர ஐக்கியத்தையும் ஒருமைப்பாட்டையும் உருவாக்காது என்பதால், சகல துறைகளிலும் ஒடுக்குதலிலிருந்து விடுபடுவதற்கு மக்களை அணி திரட்டுவதற்கு ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பேரவை என்ற பெயரில் அமைப்பொன்றை உருவாக்கி தோழர் ஏ.இளஞ்செழியன் வழி காட்டினார். அப்பேரவையின்

தலைவராக பாடசாலை அதிபரான தோழர்.மு.நேசமணியும் தொழிற்சங்க வாதியான கண்டி திரு.எம்.பி.சிவபிரகாசம் பொதுச்செயலாளராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இம்மக்கள் இயக்கத்தின் செயற்பாடுகள் மேலோங்கிய போது இந்திய சமுதாய பேரவையின் நடவடிக்கை பின் வாங்கியது. தலைநகரை மையமாக கொண்டு செயல்பட்ட இலங்கை இந்திய சமுதாய பேரவை மலையக பகுதிகளில் இயங்க ஆரம்பித்ததுமே 1990ம் ஆண்டளவில் இந்திய வம்சாவளி ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பேரவை தனது செயற்பாடுகளை விரிவாக மேற்கொண்டது.

1992ம் ஆண்டு அனில் முனசிங்க தலைமையில் இயங்கிய அரசியல் தீர்வுக்கான பாராளுமன்ற தெரிவுக் குழுவிற்கு புதிய ஜனநாயக முன்னணி தீர்வுக்கான திட்டத்தை அனுப்பியது. (7.1.1992) 1948 சோல்பரி அரசியலமைப்பு. 1972 ஆண்டு கலாநிதி கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வாவின் அரசியலமைப்பு 1978ம் ஆண்டு ஜே.ஆர் ஜயவர்தனாவின் அரசியலமைப்பு அனைத்தும் தீர்க்கவில்லை. முழுமையாக தோல்வியில் முடிந்தது.

மக்களிடையே ஐக்கியத்தையோ சமாதானத்தையோ சம அந்தஸ்தையோ மக்களின் முன்னேற்றம் நிலவும் முரண்பாடுகளை தீர்த்து தேசிய ஐக்கியத்தை நிலைநிறுத்தவில்லை. மொத்தத்தில் சொல்வதென்றால் மேற்கத்திய பாராளுமன்ற அரசியல் முறை தேவையான நிறந்தர சமாதான நிலையை உருவாக்கத் தவறிவிட்டது. இறுதியாக ஜே. ஆர்.ஜெயவர்தனா கொண்டு வந்த அரசியலமைப்பு தனி மனித சர்வாதிகாரத்தையே நிலைநாட்டியுள்ளது. 87ம் ஆண்டு கொண்டு வந்த ஆட்சிமுறை மூலமும் தேசிய இனங்களுக்கு இடையிலுள்ள முரண்பாடுகள் தீர்க்க முடியாமல் மக்கள் நிதியை விரயமாக்கப்பட்டதே கண்ட பலன்! புதிய ஜனநாயக முன்னணி சகல மக்களும் சமநிலையில் சம அந்தஸ்துடன் கூடி வாழும் நிறைவான வாழ்வு முறைக்கான வேலை திட்டத்தை முன்வைக்கிறது. ஸ்ரீலங்கா என்று அழைக்கப்படுகின்ற இன்றைய இலங்கையின் பெயரை மாநிலங்களின் ஒன்றியம் என்று அழைக்கப்பட வேண்டும். இன்று இருக்கின்ற தேசிய கொடியை கைவிட்டு மஞ்சல் நிறத்தை சிங்கள தேசிய இனத்தைக் குறிக்கவும் தமிழ் தேசிய இனத்திற்கு ரோஜா நிறத்தையும் பச்சை நிறத்தை இஸ்லாமிய சமூகத்துக்கும் சிகப்பு நிறத்தை மலையக இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களுக்குமாக உருவாக்க வேண்டும்.

மாநிலங்களின் ஒன்றியம் மதச்சார்பற்றதாக இருக்க வேண்டும். 48ம் ஆண்டு குடியுரிமை சட்டத்தில் காணப்படும் 18ம் சரத்தை நீக்கிவிட்டு இந்திய வம்சாவளி மலையக மக்கள் அனைவரும் இலங்கையர்களே என பிரகடன படுத்த வேண்டும். வட, கிழக்கு மாநிலங்கள் இலங்கை தமிழ்மக்களின் தாயாகம் என அங்கீகரித்து சுயநிர்ணய அடிப்படையில் உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும். முஸ்லிம் மக்கள் இந்த நாட்டின் அரசியலமைப்பு ரீதியாக ஒரு தேசிய சிறுபான்மை இனமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அதே நிலையில் மலையக இந்திய வம்சாவளி

மக்கள் ஒரு தேசிய சிறுபான்மை இனமாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.

நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஆட்சி முறையை நீக்க வேண்டும். தேசிய சிறுபான்மை இனங்களின் இரண்டாவது சபை ஒன்றை அமைக்க வேண்டும். இச்சபை தேசிய சிறுபான்மை இனங்காலன் நிரப்பப்பட வேண்டும். இச்சபைக்கு நான்கு இனங்களைச் சார்ந்தவர்கள் சமநிலையில் தெரிவு செய்யப்படல் வேண்டும். மேலும் 5 பக்கங்களை கொண்ட தீர்வு திட்ட பிரதான அம்சங்களை உள்ளடக்கிய தீர்வு திட்ட அறிக்கையை பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழுவிற்கு அனுப்பியது.

நவசமசமாஜ கட்சியின் தலைமையகத்தில் 23 - 3 - 1993 அன்று புதிய ஜனநாயக முன்னணியும் மேலும் 9 அமைப்புகளும் கூடி மக்கள் விடுதலை அமைப்பு என்ற பெயரில் ஐக்கிய அமைப்பாகி செயல்படுவதென தீர்மானிக்கப்பட்டது.

1. உலக வங்கியினதும் சர்வதேச நாணய நிதியத்தினதும் நிபந்தனைகளை நிராகரித்தல், தனியார் மயப்படுத்தலை இரத்துச் செய்தல்.
2. தமிழ் பேசும் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையையும் தமிழ் கட்சிகள் முன்வைத்த 4 அம்ச திட்டத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளல்.
3. உழுபவனுக்கு நிலம், நீர்வாரி மற்றும் விவசாய மானிய வெட்டை எதிர்த்தல்.
4. சர்வாதிகார யாப்பமைப்பை தூக்கி எறிந்து வேலைத்தள குழுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஜனநாயக அமைப்பை உருவாக்கல்.

மேற்படி விடயங்களில் அனைத்து அமைப்புகளும் இணக்கம் காணப்பட்டு, எதிர்வரும் மாகாணசபைத் தேர்தலில் நவ குடியேற்றவாத முதலாளித்துவ ஆட்சியை தூக்கி எறிய வெகுஜன அமைப்பை கட்டி வளர்க்க ஒரு ஐக்கிய அமைப்பாகவும் போட்டியிடுவதெனவும் இணக்கம் காணப்பட்டது. மக்கள் விடுதலை இயக்கம் உருவாகிய போது ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட பத்திரம்.

1993 ம் ஆண்டு மாகாணசபை தேர்தலில் புதிய ஜனநாயக முன்னணி தனது 10 வேட்பாளர்களை மக்கள் விடுதலை இயக்கத்தில் போட்டியிட வைத்தது. கொழும்பு மாவட்டத்தில் பலாங்கொடை பி. சந்தானம், திராவிடகழல் இளஞ்செழியன் ஆகியோரும் மலையக மத்திய மாகாணத்தில் நுவரெலியாவில் டாக்டர் ஏ. சாந்தகுமார் தலைமையில் ஆர். பரமேஸ்வரன், எஸ். சாந்தகுமார், ஏ.குபேந்திரன், கே.எஸ். சுப்பிரமணியம், எம். ராஜகோபால், க.சந்திர சேகர், கண்டி மாவட்டத்தில் எம்.பி. சிவபிரகாசம் ஆகியோரும், போட்டியிட்டனர்.

1994 ம் ஆண்டு பொதுஜன முன்னணி புதிய அரசை அமைத்த போது மீண்டும் அரசியல் தீர்வுக்கான பாராளுமன்ற தெரிவு குழுவை நியமித்தது. புதிய ஜனநாயக முன்னணி மீண்டும் தனது தீர்வு திட்ட அறிக்கையை பாராளுமன்ற தெரிவுக் குழுவிற்கு அனுப்பியது.

புதிய ஜனநாயக முன்னணி அரசியல் கட்சியாக அங்கீகரிக்க கோரி தேர்தல் ஆணையாளருக்கு கடிதம் ஒன்றினை அனுப்பியது 28 - 12 - 94 அன்று தேர்தல் அலுவலகத்தில் விசாரணைக்கான அனுமதியை வழங்கினார். ஆவணங்களை தயார் படுத்த கால அவகாசம் கேட்டு கடிதம் ஒன்றை தேர்தல் ஆணையாளருக்கு அனுப்பியபோது அவகாசம் வழங்க மறுத்தமையினால் பதிவு செய்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தை புதிய ஜனநாயக முன்னணி இழந்தது.

மக்கள் விடுதலை முன்னணியினரின் இந்திய ஆதிக்க விஸ்தரிப்புக் கொள்கை

மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் (ஜே.பி.வி) அரசியல் சித்தாந்தத்தை அவர்களது 5 வகுப்பு துலாம்பரமாக்குகின்றன. அவற்றுள் 2 வது வகுப்பு இந்திய ஆதிக்க விஸ்தரிப்பு என்ற தலைப்பினைக் கொண்டதாகும் இந்த இரண்டாம் வகுப்பு தொடர்பாக அவர்கள் வழங்கியுள்ள விளக்கம் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் முழுமையாக இங்கு தரப்படுகின்றது:-

“மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் அரசியல் சித்தாந்தத்தினை விளக்கும் அடுத்த வகுப்பு இந்திய விஸ்தரிப்புக் கொள்கையாகும் இன்று, பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் நம் நாட்டில் இயங்குகின்றன. பல்வேறு புரட்சிகர கட்சிகளும் இயங்குகின்றன. இவ் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் இந்திய பிரச்சினை குறித்த ஒப்பந்தத்தை மட்டுமே அவதானிக்கின்றன. அவர்கள் பொதுப்படையாக தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பற்றியும் சட்ட விரோத குடியேற்றம் பற்றியுமே கதைக்கின்றார்கள் ஆனால் அதைவிட அதிகம் இருப்பது தெளிவாகின்றது. தன்னாதிக்கத்தை குறிக்கோளாகக் கொண்ட உலக மட்டத்திலான ஒரு குறுகிய ஆதிக்க வெறித்திட்டம் இந்தியாவிடம் இருக்கின்றது. அது ஒரு குறிப்பிட்ட நடைமுறை நடவடிக்கையாகும். உண்மையை கூறப்போனால் அரசியல் கட்சிகள் முன்னர் இந்தியப் பிரச்சினை என்றால் தோட்டத்தொழிலாளர்கள், கள்ளக்குடியேற்றங்கள் மட்டம்தான் என்று காட்ட முயன்றுள்ளன. ஆனால் எங்கள் நிலைப்பாட்டில் பலகைக்காக மரத்தை எம்மால் காட்ட முடியாது, ஏனெனில் பலகை என்பது ஒரு மரத்தைச் சார்ந்ததல்ல ஏனைய மரங்களும் இயல்பாக இருக்கின்றன. இந்திய

ஆக்கிரமிப்பு என்பது பலகையைப் போன்ற முழு காட்டை உள்ளடக்கியதாகும். இதனை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் இப்பிரச்சினையை அவதானிக்கு போது குறுக்கீடுகள் என்பவற்றிக்கு எதிர்நிற்க வேண்டும். புராதன காலந்தொட்டு இந்நாடு இந்திய ஆக்கிரமிப்புக்கு உட்பட்டிருந்ததை நாம் அறிவோம். ஒரு காலகட்டத்தில் இந்நாடு இந்தியாவால் ஆளப்பட்டிருக்கிறது. இலங்கை இந்தியாவின் முக்கிய விமானத்தளமாகவும் இருக்கின்றது. இந்தியாவின் நிலைப்பாட்டையும் அவதானிக்க வேண்டும். இன்று அது அமெரிக்காவின் காலனித்துவத்தின் கீழ் உள்ளது. ஜெர்மன், ஆங்கிலேயர், அமெரிக்கர்கள் மற்றும் ஏனைய முதலாளித்துவ வாதிகள் இந்தியாவுக்கு வந்து கூட்டு நிறுவனங்களை ஆரம்பிப்பதோடு, கூட்டாக அந்நாட்டை நாசமாக்குகிறார்கள். ஜெர்மனைச் சேர்ந்த பென்ஸ் கம்பனியும், இந்தியாவைச் சேர்ந்த டாட்டா கம்பனியும் கூட்டாக இணைந்து டாட்டா - பென்ஸ் வாகனங்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். பொதுவாக பிரிட்டிஷ் லேலன்ட் கம்பனியும் இந்திய அசோக் கம்பனியும் இணைந்து அசோக் - லேலன்ட் வாகனங்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இவ்வழியில் கூட்டு மொத்த கம்பனிகள் ஒருங்கிணைந்து இந்தியாவில் நானாவித இந்திய ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்கு குறைந்த கூலியில் அதிகப்படியான வருமானத்தைப் பெற்று அவர்களது ஐரோப்பாவை அபிவிருத்தியடையச் செய்வதற்கே இந்திய தொழிலாளர்களை இங்கு கொண்டுவந்தனர். அதுதான் கொள்கையாக இருந்தது. தோட்ட உரிமையாளர்கள் திரும்பிச்செல்லும் போது இந்திய தொழிலாளர்களை இங்கேயே வைத்து விட்டு போயினர். எனவே தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தாங்களாகவே இந்நாட்டில் பெருந் தொகையினராக தங்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டனர். இலங்கையில் பல இலட்சக்கணக்கான தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இருக்கின்றார்கள். இந்நாட்டு மக்களைவிட பெரும் வசதிகளை அவர்கள் அநுபவித்து வருகின்றார்கள். அவர்கள் அநுபவிக்கும் வசதிகளை இந்நாட்டிலுள்ள சாதாரண குடிமகன் கூட அநுபவிப்பதில்லையென கூறப்படுகின்றது. இந்நாட்டின் பொது மனிதர்கள் தகுதியற்ற இடங்களிலும் குடிசைகளிலும், ஆறுகளிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு தோட்டத்தொழிலாளிக்கும் ஒரு வீடு இருக்கின்றது. தோட்டத்திலே கல்வி அளிக்கப்படுகின்றது. தொழிலாளிக்கு தேவையான எல்லாவற்றையும் தோட்டம் வழங்குகின்றது. வாழ்க்கை அவர்களுக்கு கஷ்டமாக இல்லை, இத்தகைய கள்ளக்குடியேற்றக் காரர்கள் வரண்ட பிரதேசத்தில் சிங்கள சேனப்பயிர்ச்செய்கைகளுடன் சேனைகளில் வேலை செய்யப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. கொழும்பிலும் ஏனைய இடங்களிலும் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கடைகளிலும், தொழிற்சாலைகளிலும் தொழில் செய்து கொண்டிருப்பதாக கூறப்படுகின்றது. அண்மைக் காலமாக பத்திரிகைச் செய்திகளின் படி கள்ளக் குடியேற்றக்காரர்களுக்கென்று வெல்லவாயா, பதுளை போன்ற வரண்ட பிரதேசங்களில் குடியேற்றத்திட்டங்கள் நிறுவப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரியவருகின்றது. கள்ளக்குடியேற்ற வாசிகளது பிரச்சினையானது உண்மையாகவே ஓர் எதிர்பாராத பிரச்சினையாகிவிட்டது.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினையானது நம் கவனத்துக்குரிய அடுத்த பிரச்சினையாகும். இந்திய தொழிலாளர்கள் இந்த நாட்டின் மீது கொண்ட எந்த அன்பின் நிமித்தமும் இங்கு கூட்டி வரப்படவில்லை. அவர்கள் நம் நாட்டை அபிவிருத்தி செய்யவோ, நம் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்யவோ இங்கு வரவில்லை. இந்திய ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்கு குறைந்த கூலியில் அவர்களது தேயிலை தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கு தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்டதாலேயே அவர்கள் கூட்டிவரப்பட்டார்களா என நமக்குள் நாமே கேட்டுக்கொள்வோம். அவர்களுக்கு அங்கே உணவில்லாமல் இங்கு வருவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. அத்தோடு உடுத்த உடை இல்லை என்பதுடன் பொருள்களின் விலைவாசி அதிகரிப்பால் வாழ்வதற்கு அங்கு வழியில்லை யென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. அவர்கள் எப்படி வருகின்றார்கள், அவர்களை அனுப்பி வைத்திட அங்கு ஒரு குழுவினரும், அவர்களை வரவேற்பதற்கு இங்கு ஒரு குழுவினரும் தயாராக இருக்கின்றனர். நமது ஆட்சியாளர்களில் சிலர் வகுப்பு வாதிகள் அவர்கள் இங்கு வருவது நல்ல தென்றும், அவர்கள் வரட்டும் எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நிச்சயமாக அது இப்போது நம்நாட்டுக்கு ஒரு பிரச்சினையாக உருவெடுத்துள்ளது. சட்டவிரோத சந்தர்ப்பவாதிகள் இங்கு அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான வசதிகளையும் ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கிறார்கள். தேவையானால் பிரஜாவுரிமையும் பெற்றுக்கொடுக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு அரிசிப்பங்கீட்டுப் புத்தகம் வழங்கப்பட்டு, சிங்களப் பிள்ளைகளின் பிறப்பத்தாட்சிப்பத்திரத்தை திருத்தி இனம் என்பதை தமிழ் என்று எழுதி வழங்கப்படுவதாக பத்திரிகையில் படித்தோம். எனவே இது எமக்கு பாரதூரமான பிரச்சினையாக உருவெடுத்திருக்கின்றது.

நமது வெளிநாட்டுச் செலாவணி மூலமும் இறக்குமதி செய்கின்றோம். நமது வெளிநாட்டுச் செலாவணி இவ்வாறு இந்தியாவுக்குச் செல்கின்றது. மறுபுறம் பார்த்தால் இந்நாட்டுக்கு கொண்டுவரப்படும் பொருள்கள் வடக்கைச் சுற்றிலும் மிகுந்து இந்தியாவுக்குச் செல்லுகின்றது. நமது மக்களுக்கான பாவனைப் பொருட்கள் நமது நாட்டுப்பணத்தால் வாங்கப்பட்டு இந்தியாவுக்கு கடத்தப்படுகின்றது. அரிசியும், டிராக்டர்களும் அண்மையில் தெரிந்து கொண்டபடி ஏனைய பொருள்களோடு கடத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறே பெறுமதிக்க பொருள்கள் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு சாரிகளும், கைக்கடிகாரங்களும் இங்கு கொண்டுவரப்படுகின்றன. கடத்தல் மூலமாக இத்தகைய இந்திய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் இந்நாட்டுப் பொதுமக்கள் வாழ்வில் குறுக்கீடு செய்து வருகின்றார்கள். இந்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் இத்தகைய கடத்தல் நடவடிக்கைகளில் பின்னணி வகிக்கின்றார்கள். முன்னர் இவ்விடயங்கள் தொடர்பாக பத்திரிகைகளை வாசிக்கும் போது இந்த ஊழல் நிர்வாகத்தின் கீழுள்ள அதிகாரிகள் இந்த வர்த்தக நிறுவனங்களின் கையாட்களாக இருப்பது தெரியவருகின்றது. திரும்பவும் நாம் சட்ட விரோத குடியேற்றம் பற்றிய ஐயப்பாடுகளை தெளிவுபடுத்திக் கொண்டு, இச்சட்ட விரோத குடியேற்றவாசிகள் ஏன் இங்கு வருகின்றார்கள் என்பதை சிந்திக்க வேண்டும் பெரும்பாலான வர்த்தக நிலையங்கள் ஜெகநாதன், ஜபர்ஜி

பிரதர்ஸ், முசாஜீஸ், ஹைதராமணி போன்ற இந்திய முதலாளிமார்களின் கைகளிலேயே இருக்கின்றன. இந்திய முதலாளி வர்க்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இலங்கையின் கைத்தொழில்கள் இருக்கின்றன. ஏக்கலை தொழில் பேட்டை இன்னும் ஓர் உதாரணம். அங்கு பெரும் பகுதி இந்திய முதலாளிகளுக்கு சொந்தமாக இருக்கின்றன. ஹொரணைப் பகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலையை நிறுவிட இவர்கள் செல்வாக்கு பெற்றிருக்கிறார்கள். இவ்விதமாகதான் இந்திய முதலாளித்துவ வர்க்கம் இலங்கையில் கைத்தொழில்களையும் கூட்டுமுயற்சிகளையும் நிறுவனங்களையும் ஆரம்பித்தனர். அவர்கள் இலங்கைப் பொருளாதாரத்தில் செல்வாக்கடைந்திடும் வல்லமை பெற்றார்கள் இவ்விதம் முதலாளித்துவ வர்க்கம் ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சிகளின் பின்னாலும் இந்நாட்டு தேர்தலில் போட்டியிடுகின்ற அளவிற்குச் சக்தி படைத்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இக்கம்பனிகள் அரசியல் கட்சிகளுக்கு உதவி வருகின்றன. அடுத்த படியாக இலங்கையில் போரக்கள் குறித்த சந்தேகத்தை நோக்குவோம். இலங்கையில் 53 கம்பனிகள் இறக்குமதி வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. இந்த 53 கம்பனிகளில் 52 போரா வர்த்தகர்களின் கைகளில் இருக்கின்றன. இவ்வழியாக பார்க்கும் போது இதன் அர்த்தம் தெளிவாகின்றது. உண்மையைச் சொல்லப்போனால் இவர்களின் கைகளிலேயே தங்க, வெள்ளி, நகை வர்த்தகம் முழுவதும் இருக்கின்றது. இன்று ஹக்கோட்டையை அண்மித்த பகுதி குட்டி 'மெட்ராஸ்' ஆக விளங்குகின்றது.

காவூர், நேபாளம், மேற்கு பாகிஸ்தான், சீனா அல்லது இலங்கை கூட சில பிரச்சினைக்குட்பட்டுள்ள அல்லது எல்லைப் பிரச்சினை அல்லது ஏனைய பிரச்சினைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளதை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இவ்விடயம் சம்பந்தமான கணிப்பீடு இதன் உள்ளடக்கத்தை நிரூபிக்கின்றது. இனி இவர்கள் தங்கள் அரசியலை அமுல்படுத்திட எவ்வாறு முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்ப்போம். நமது நாட்டை உதாரணத்துக்கு எடுத்துக்கொண்டால் இந்திய பிரச்சினை பல்வேறு வடிவங்களில் உருவெடுத்துள்ளன. இந்திய முதலாளித்துவ வாதிகள், போரா வியாபாரிகள், கொள்கையடித்தல், சட்டவிரோத குடியேற்றம், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் போன்ற பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கின்றோம். கலாச்சாரத்துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட இந்தியா ஆதிக்க விஸ்தரிப்பதால் நம் நாடு கூடுதலாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருப்பதை சினிமா மூலமும் கலைகளின் மூலமும் ஏனையவற்றின் மூலமும் காணலாம். இப்பிரச்சினைகளை நாம் சிந்தனைக்கு விடுகின்றோம். நமது ஆளும் வர்க்கம் இப்பிரச்சினைகள் பற்றியெல்லாம் கவனத்துக்கு எடுப்பதில்லை.

ஆனால் இந்நாட்டின் நேர்மையான மக்களுக்கும், அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் தொழில் இல்லை, நிரந்தரமான வேலை இல்லை, உத்தியோகம் இல்லை, நிரந்தரமாக எதுவுமே இல்லை. இதுதான் கேள்விக்குரியது. நமது மக்களுக்கு இந்திய பிரச்சினை ஒரு பாரதூரமான பிரச்சினையாக உருவெடுத்திருக்கின்றது. இப்பிரச்சினை மேலாந்த மட்டத்தில் பார்க்கக் கூடிய ஒன்றல்ல அடிமட்டத்தில் தந்திரோபாயமாகவும்,

நுணுக்கமாகவும் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு பிரச்சினையாகும். திராவிட முன்னேற்ற கழகம் என்ற ஓர் இயக்கத்தைப் பற்றி நமக்கு தெரியும். இது 'நாம் தமிழர்' இயக்கத்தால் நடத்தப்படுவதாகும். இளஞ்செழியன் இலங்கைக்கு வருகை தந்து இந்நாட்டிலுள்ள தோட்டத்தொழிலாளர்களை அணிதிரட்டி இந்நாட்டின் அதிகாரத்தை கைப்பற்றுவதற்காக போராடுமாறு அழைப்பு விடுத்திருக்கின்றார். 1969 ம் ஆண்டு குன்றக்குடி அடிகளார் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு தமிழ் பூசாரி இலங்கைக்கு வந்து, இலங்கை ஒரு காலத்தில் தமிழ் இராச்சியமாக இருந்தது. திரும்பவும் போராடி அதனை வெற்றி கொள்ளவேண்டும் என கூறியுள்ளார். எம்.ஜி.ஆர் என்ற நடிகர் தான் இலங்கைக்கு வந்து ஒரு இலங்கைப் பெண்ணை மணந்து இலங்கைக்கு அரசனாகி ஒரு வெண்குதிரைமேல் கொழும்பை சுற்றி வரும்வரை எனக்கு தூக்கம் வராது என்று கூறியுள்ளார்.

இவைதான் தமிழ் ஆதிக்கவாதிகள் முன்னெடுத்துச் செல்லும் உபாயமாகும். இந்திய ஆதிக்கவாதிகள் இலங்கையை அடிமைப்படுத்தி இங்குள்ள இந்தியர்கள் மூலமாக எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் இதன் மூலம் தெளிவாகிறது. மேலும் பத்திரிகைச் செய்திகளின் மறுபிரசுரங்களின் படியும் ஏனைய விபரங்களின் படியும் தோட்ட 'நாம் தமிழர்' இயக்கம் தாக்குதலும்பயிற்சியளித்து வருவதாகத் தெரிகின்றது. அவர்கள் கட்டாயப் பயிற்சி பெறுகின்றார்கள். இளஞ்செழியன் என்ற நபர் அவரே பேசியதை இது நிரூபிக்கின்றது. எனவே இந்தியாவிலிருந்து தோட்டத் தொழிலாளர்களால் இப்பிரச்சினை கொண்டு வரப்பட்ட தென்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளுகின்றோம். இப்பிரச்சினைகள் எம்மைப் பரிதிக்கின்றன என்பதை அடுத்தபடியாக நோக்குவோம். நேரடியுத்தத்தின் மூலம் நேரடியான பாதிப்பு எமக்கு ஏற்படாது. தந்திரோபாயமான சாமர்த்தியமான யுத்தத்தில் நம் நாட்டை அது பாதிக்கும். இவற்றின் முடிவில் நாம் உள்ளூர் ஏகாதிபத்திய ஆளும் வர்க்கத்தால் அல்லது சந்தர்ப்பவாதிகளால் சினிமா, கலைச்சாதனங்களால் ஆளப்படுவதற்கு வழி வகுக்கும். சினிமாவை உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் இந்நாட்டில் சினிமா கம்பனிகள், சிலோன் தியேட்டர், சினிமாஸ் லிமிட்டட், சிலோன் என்றெயின்மெண்ட் என்பவற்றின் சொந்தக்காரர்கள் தமிழர்களேயாவர். அவர்களது தொழில் இந்தியாவிலிருந்து தமிழ்திரைப்படங்களை இறக்குமதி செய்வதாகும். அதாவது தமிழ்நாட்டிலிருந்து அவற்றை இலங்கைக்கு மாற்றி (DUB) தென்னிந்தியர்களின் கலாச்சாரத்தை அவர்கள் மீது திணிப்பதே உபாயமாகும். இலங்கையர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட நல்ல திரைப்படங்களை திரையிட அவர்கள் தியேட்டர்களில் களம் கொடுப்பதில்லை. அவைகள் உடனடியாகவே அகற்றப்படும். இந்த வழியாக சினிமாவை அவர்கள் தம் ஏகாதிபத்தியத்துக்கான பிரச்சார கருவியாகவே இங்குள்ள மக்களுக்கு மத்தியில் பயன்படுத்தினர். இதனிமித்தமாக அவர்கள் வெளி நாட்டிலிருந்து படங்களை தருவிப்பது அவற்றால் அதிகமானவை தமிழ்ப்படங்களாக இருப்பது இதனால்தான். அவர் எம்.ஜி.ஆர் இப்படங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் எம்.ஜி.ஆர் நடிக்கிறார். ஒவ்வொரு சண்டையிலும் எம்.ஜி.ஆரே வெற்றி பெறுகின்றார். எம்.ஜி.ஆர் அவர்களின் ஓரே தலைவர் ஆகிறார். நீங்கள் இலங்கையில்

நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன்

பின் தங்கிய கிராமப்பகுதிகளுக்கு சென்றால் சிங்கள இளைஞர்கள் எம்.ஜி.ஆரின் பெயரைக் காட்டும் போதே ஆரவாரம் செய்வதைக் காணலாம். எம்.ஜி.ஆர் நமது பிரபல தலைவர்களான பண்டாரநாயக்க, டட்டி சேனநாயக்க போன்றவர்களை விட பெரும் ஆதரவைப் பெறுவதை காணமுடிகின்றது.

இத்தகைய தந்திரோபாய முறைகளின் மூலம் நமது மக்களைத் தூண்டுவதற்கும், பின்பற்றுவதற்கும் இச்சக்திகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் வெறிபிடித்த அரசியல் தலைவர்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் வழியேற்படுகிறது. சினிமாவைப்பற்றி இன்னும் ஒன்றையும் கூற வேண்டியுள்ளது. தோட்டத்தொழிலாளர்களுக்கு காட்டப்படும் தமிழ்ப்படங்கள் சண்டைக்காட்சிகள் நிறைந்ததும் சண்டையிடும் காட்சிகள் கொண்டனவாகவும் விளங்குகின்றன. சிங்கள இளைஞர்களுக்கு இத்தகைய படங்கள் சினிமாஸ் லிமிட்டட் போன்ற கம்பனியால் காட்டப்படுகின்றன. சிலோன் தியேட்டர்ஸ் காதல் படங்களைத் திரையிடுகின்றன. காதல் போன்ற இந்திய சம்பவங்களைக் கொண்ட படங்களை நம் மக்களுக்கு காட்டப்படுவதன் மூலம் தோல்வியுற்று சமூகத்தில் வெறுக்கப்படும் நிலையை உருவாக்குகின்றது. இதன் பிரதிபலிப்பு நமது மக்களது கலாச்சாரத்தை பலவீனப்படுத்தி அவர்களது நாட்டவராக மாற்றி எமக்கு கட்டளையிட வைப்பதாகும். இப்பொழுது நாம் நம் சொந்த நாட்டில் பருத்தி உள்சட்டை, கலண்டர்கள் பைசுக்கள் போன்ற அவர்களது பொருளை கொண்டிருக்கின்றோம். பைசுக்களை எடுத்துக்கொண்டால் பைசுக்களின் பார் பகுதியிலே ஒரு துண்டு 'Keep Rest' என்ற வாசகத் தோடு தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். அதில் எம்.ஜி.ஆர் படம் இருக்கும் அவர் ஓர் இந்திய நடிகர். நம் நாட்டில் நல்ல தலைவர்கள் இருப்பினும் ஏன் எம்.ஜி.ஆர். இவற்றிலெல்லாம் பிரபல்யம் பெற வேண்டும் அவரது படம் அச்சாகி எப்போதும் தயாராகவே இருக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் தந்திரோபாய திட்டத்துக்கான சங்கிலி தொடர்பாக உள்ளது. இதில் என்ன வெளிப்படையானது. இத்தந்திரோபாய முறைகளால் நமது மக்களின் வாழ்க்கையில் குறுக்கீடு செய்து நமது நாட்டில் ஏகாதிபத்திய அதிகாரத்தை விரிவடையச் செய்தலே உள்நோக்கமாகும். 'அரசுக்கட்டளை' என்ற படத்தைப் பற்றி நாமறிவோம். அது எம்.ஜி.ஆர் எவ்வாறு ஒரு நாட்டை ஆக்கிரமித்ததை விவரிக்கிறது. அடிமைப்பெண் என்ற ஒரு படமும் இருக்கின்றது. அரசு கட்டளையில் எம்.ஜி.ஆர் சில நாடுகளுக்கு போகிறார். அந்நாட்டில் ஒரு பெண்ணுடன் எப்படி நட்புறவு கொள்கின்றார் அவர் மூலம் எப்படி நாட்டைப் பிடிக்கிறார் என்பவையெல்லாம் அப்படம் விளக்குகிறது.

'அடிமைப் பெண்' ஒரு அடிமையாகத் தொடர்ந்திருப்பதை காட்டுகிறது. இப்படம் எம்.ஜி.ஆர் ஒரு பெண் ஆட்சி செய்யும் நாட்டில் எப்படி உள்நுழைகின்றார். பின்னர் எப்படி சுகநாட்டை வசப்படுத்துகின்றார். என்பதை விவரிக்கிறது. இப்படம் நம் நாட்டை இலக்காக கொண்டே திரையிடப்பட்டது என்பதை உணரலாம். இக்காட்சியெல்லாம் எப்படி இந்தியர்கள் நம் ஆக்கிரமிப்பினை நடத்துகிறார்கள் ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பு எப்படியானது என்பதை விவரிக்கின்றது. உபாயங்களையும், யுத்தத்தையும் இங்கே

நடைமுறைப் படுத்துவதற்கே இப்படங்கள் உதவுகின்றன. இது தோட்டத் தொழிலாளர்கள், சட்டவிரோத குடியேற்றம் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு பிரச்சினையல்ல. ஒருமுறை வரலாற்றை உற்று நோக்கினால் அதன் குறுக்கீடும், தலையீடும் ஆணிவேறினையே அகற்றி அவர்களின் முடிவுகளை முன் வைப்பதக்காவே தெரிகின்றது. இந்நாட்டில் குறிப்பிட்ட சில புரட்சிகர குழுக்களிடம் தோட்டத் தொழிலாளர் புரட்சியாளர்கள் என்பதற்காக புரட்சியை எதிர்பார்க்கின்றார்கள் என்பதற்கான விபரங்கள் கிடையாது. சட்ட விரோத குடியேற்றவாசிகள் சந்தர்ப்பவாதிகளின் பிடியில் இருக்கின்றார்கள். என்று இன்னொரு குழு கூறுகின்றது. அவர்கள் இலங்கையில் இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகின்றது. இவர்கள் தங்கள் சிந்தனையில் எதைக் கொண்டுள்ளார்கள் என்பது கேள்விக்குறி. தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இந்நாட்டைப் பற்றிய எண்ணபாங்கு உடையவர் அல்லர். தலைவர்கள் இந்தியாவின் எம்.ஜி.ஆர் பற்றியும், இந்திய தலைவர்களைப் பற்றியுமே கவனத்தில் கொண்டுள்ளார்கள். புரட்சியின் மூலம் இந்நாட்டில் அவர்கள் ஒரு சோஷலிச அரசாங்கத்தை நிறுவுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. அவர்களது புரட்சியானது அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய பின்பு இந்தியாவுக்கு அதை ஒப்படைப்பது தான். அது தெளிவானதும், வெட்டவெளிச்சமானதுமாகும். அவர்கள் இந்நாட்டை இந்தியாவிற்கு, திராவிட முன்னேற்ற கழகத்திற்கு அல்லது எம்.ஜி.ஆர்க்கு ஒப்படைக்க அவர் இலங்கையை ஆட்சி செய்வார். ஆகையினால் தெளிவானதும் அச்சமற்றதுமான தீர்வொன்றை சட்ட விரோத குடியேற்றம், தோட்ட தொழிலாளர்களது பிரச்சினையின் மீது ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். போரா காரர்களின் பிரச்சினை மீதும், இந்திய முதலாளித்துவ வாதிகளின் பிரச்சினை மீதும் தெளிவானதும். அச்சமற்றதுமான தீர்வினை ஏற்படுத்திடல் வேண்டும். ஒரு உறுதியான தீர்வு சட்ட விரோத குடியேற்றத்துக்கும் கடத்தலுக்கும் ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும். கடல்வழியாக வெளிநாட்டவர்கள் கள்ளத்தனமாக உள் நுழைய முடியாது. அவர்கள் கடப்படுவார்கள். நம் நாட்டில் சட்டவிரோதமாக குடியேற்றக் காரர்கள் நமது படைவீரர்களை கொல்லுவதற்கு வல்லமை பெற்றுள்ளார்கள். சட்டவிரோத குடியேற்றக் காரர்களின் நுழைவாயிலான வட பகுதி கடல் முன் பாதுகாக்கப் படுகின்றார்கள். அவர்கள் இந்நாட்டு முதலாளித்துவ வர்க்க சக்திகளால் உட்சாகப் படுத்தப்படுவார்கள். முற்காலத்தில் நாம் நமது ஆயுத படைகளை வடக்குகரையை கண்காணிப்பதற்காக வைத்திருந்தோம். ஆனால் இப்பிரட்டலை முழுமையாக கட்டுப்படுத்தி முடியவில்லை. பத்திரிகை செய்திப் படி இத்திரோகச் செயலுக்கு சில சந்தர்ப்பவாதிகள் ஒத்துழைப்பு நல்குவதாக தெரிகிறது. அவற்றில் சிலவற்றை பற்றி நாமே எண்ணிப் பார்ப்பது அவசியமாகின்றது.

எப்படியோ தற்போதைய அரசாங்கத்திற்கு பிரச்சினையை தீர்க்க முடியாது என்பதை அறிய முடிகின்றது. நமது தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினையை போன்று பர்மா தீவுக்கு இருந்தது. பர்மாவில் தேக்குத் தோட்டங்கள் இருந்தன. இந்தியா தொழிலாளர்கள் இத்தோட்டங்களில் வேலை செய்தனர். அங்கு அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது? அவர்களை 24

மணிநேரத்தில் எல்லாவற்றையும் வையத்து விட்டு வெளியேறுமாறு உத்தரவிடப்பட்டது. நம்மில் ஒருவர் இதைப் போன்ற ஒரு தீர்வே நம்நாட்டு பிரச்சினைக்கும் ஏற்ப வேண்டும் என்று சிந்தித்தாலாம். பொதுவாக அவர்களில் சிறு பிரிவினரை இவர்கள் தங்களது வகுப்பு வாதத்தை விட்டு இலங்கை மக்களுடன் இணைவதாக அங்கீகரித்ததால் நாம் அவர்களை ஏற்றுக் கொள்வோம். தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு தாய்நாட்டு - இந்தியா இந்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் அவர்கள் தம் சொந்த நாட்டில் வாழ வசதியற்றிருப்பதால் அந்நாட்டுக்குச் சென்று அங்குள்ள முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினருக்கும், அமெரிக்க ஆதிக்கவாதிகளிடமிருந்து காப்பாற்ற வேண்டுமென தூண்டப்பட்டனர். மக்கள் விடுதலை முன்னணி அவர்கள் இங்கு இருப்பதையும் இந்நாட்டைச் சொந்தமாக்க நினைப்பதையும் நிச்சயமாக எதிர்க்கின்றது.

இவற்றிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்வது யாதெனில் இந்திய ஆதிக்க விஸ்தரிப்பு என்பது சட்டவிரோத குடியேற்றம், தோட்டத் தொழிலாளர்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு பிரச்சினையல்ல. அது அதற்கு காப்பாற்றப்பட்டதும், அச்சமற்ற உறுதியான தீர்வொன்று காணப்படவில்லையானால் நமது மக்களது விலைமதிப்பற்ற உயிர்கள் நமது நாடு கலாசார ஆக்கிரமிப்பின் வாயிலாக அழிந்துவிடும் - தன்னாதிக்கத்தை இழந்து விடும். இப்போதிருக்கின்ற பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறையால் இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகான முடியாது. இந்த பாராளுமன்ற ஆட்சி முறையானது 1947 இல் இருந்து 25 வருட காலமாக இந்நாட்டிலிருக்கின்றது. இப்பிரச்சினையின் நுனியைக்கூட இவர்களால் தொடமுடியவில்லை. ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இப்பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கான முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் அதனை அமுல்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு இப்போது இல்லை அவர்களால் ஊழல் நிருவாகத்திற்கு மத்தியில் சரியான தகுதியானவர்களை அதற்கெனப் பயன்படுத்த முடிய வில்லை. எனவே தான் இந்திய ஆதிக்க விஸ்தரிப்புக்கு சரியான பதில் கொடுப்பது நமக்கு அவசியமாகின்றது. இந்திய ஆதிக்கத்திடமிருந்து நமது நாட்டைக்காப்பாற்றி ஒரு சோசலிஷ் குடியரசை நிர்மாணிப்பது அவசியமாகின்றது. இந்நாட்டில் வெளிநாட்டு முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பு மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று நாம் சொல்லுகின்றோம். 'இந்திய ஆக்கிரமிப்பு' என்ற தலைப்பிலான எமது கட்சியின் எமது சித்தாந்தத்தை (மக்கள் விடுதலை முன்னணியானது) விளக்குகின்றது.

INDIAN EXPANSIONISM

The next class that explains the political philosophy of the Janatha Vimukthi Peramuna is on Indian Expansionism. Today are several revolutionary parties too. All these political parties look at only one aspect of this Indian problem. They merely talk about the estate workers and illicit immigrants. But there is something clearly more to it. There is a shrewd plan to bring imperialist India to the status of a World-Wide Empire. It is a certain course of action. As a matter of fact, the political parties referred to earlier have tried to show us that the Indian problem was only the problem of state labour and illicit immigrants. But we on our part cannot show the tree for the wood, because the wood does not mean just one tree. There are other trees as well. This subject of Indian Expansionism or the Indian problem is like that wood-a whole forest - which we should try to understand. Further when we look at this problem we should also take a look at its ramifications and involvements.

We know that from ancient times this country has had to face Indian invasions. There have been times when this country had even been ruled by India. Ceylon had been an important naval centre for India. We should also look at India's position. Today it has become an American neo-colony.

German, English American and such other capitalists have come to India and opened up joint enterprises and are now jointly exploiting that country. The Benz Company of Germany and the Tata Company of India are now, through a combined nature, manufacturing the 'Tata-Benz' vehicles. Similarly the British Leyland Company and the Indian Ashok Company have combined for the 'Ashok-Leyland' products. In this way Joint stock Companies have been set up in India in alliance with imperialists. But these countries "Tata-Benz" cannot be exported to Germany, America, Russia, England or Japan. That is because these countries also produce them. There should be a market for these capitalist Companies where they could sell these products. It is to find this market that India is trying to exert its imperialist influence on neighbouring countries.

In the past, Empires were built by mobilising armies and waging war. That cannot be done today, for International Law could provoke other countries to interfere and therefore efforts are being

made through subtle methods to expand its Empire. This can be seen and read from books written by these Indian capitalist political leaders like the Nehrus and Gandhis and these Indian pundits like the pannikkars. It is the same theory plainly seen in Nehru's 'Discovery of India'. There are also other books, for example India and the neighbouring countries. This shows clearly that not only Nehru but even other politicians of India have been thinking in terms of an empire covering the surrounding areas. Their intentions about Ceylon are also evident from these books. The doctrine or theory of the ruling class of these people makes one thing amply clear to us. An investigation into this matter showed that Indian expansionism is being increasingly felt throughout the world. Even China's Mao Se Tung has referred to it. It is also clear when we consider matters affecting our own country. India is opposed to all its neighbours. Take east Pakistan, Kashmir, Nepal, West Pakistan, China or even Ceylon and we find that there has been some conflict or other over some boundary issue or other. A probe into this subject will prove this contention.

We should next see how these people have attempted to implement their politics. If our country is taken as an example we find that the Indian problem which our country is facing has grown out of a number of issues such as Indian capitalists, Borax merchants, smuggling, illicit immigrants, estate labour etc. Even in the cultural sphere we find that our country has been invaded to a vast extent by the Indian expansionists, through the cinema and art etc. These are matters we should give thought to. Our ruling class however does not pay attention to these matters. They only talk about estate labour and illicit immigrants. Let us see how the Indian capitalist class has come here and captured our country. We know why distinguished citizenship have been given in Ceylon. Indian capitalists have come here and established companies. These company owners are the people who have received distinguished citizenship by bringing certain present rules of our country. A person should be given distinguished citizenship for establishing companies in this country and transferring the wealth earned through the sweat and toil of our people to their own country. Let us take our industries. Apart from the industries that are in the control of government corporations the rest are mostly in the hands of Indian capitalists the Jaganathans, Jafferie Brothers Moosajees and Hidramanis. It is the Indian capitalist class which largely controls Ceylon's Industries. The Ekala Industrial

Estate is another example where a large part is owned by Indian Capitalists wield immense influence in Horana too these people wanted set up a new factory. In this way the Indian capitalist class has started Industries in Ceylon joint enterprises in Ceylon. And, they have become able to exert an immense influence on Ceylon's economy. This Indian Capitalist class has today become a force behind every political party contesting a general election in this country. These companies have been helping political parties. We should next look at the question of Borahs in Ceylon. These are 53 companies are in the hands of Borah merchants. Its meaning becomes clear when we look at it this way. It becomes clear the extent to which these Borah merchants can influence the very life of our people. In fact the entire gold and silver jewellery business is in their hands. This is why the Pettah is today referred to as little Madras. To be brief, all this shows clearly the existence of a really subtle strategy. In fact it has become possible for these people today to apply for even injunctions against the ruling class of this country. Some days the visa issued to a Borah merchant who was in Ceylon on a temporary.

Residence permit was cancelled by our Ministry of defence. The cancellation was made before the normal expiration of the permit. What did the borah man then do? There was an occasion when he went to Court saying that the Government of this country had no authority to cancel his temporary residence permit. This happened quite recently. This shows that these Indian Borah merchants had even the strength to bring pressure to bear on our politicians as well that they had the capacity to do it. Let us not take the question of Estate Labour or of illicit immigrants, or even of smuggling. On the one hand we import goods for the consumption of our people by spending our country's money - our country's foreign exchange. Our foreign exchange thus goes to India. On the other hand, the goods brought into this country go to India from points right around the North. In other words, the goods bought with our country's money for the consumption of our own people are smuggled into India. Rice and even tractors, it was heard recently, had been among the goods so smuggled. Valuable goods are sent to abroad in this manner and goods like sarees and wrist watches are brought here. So, even through smuggling these Indian Imperialists are interfering with the public life of this country. The Indian capitalist class in Ceylon assist in the smuggling business. The Indian capitalist class is in fact behind all these ventures. The other day these matters were even seen published in the press. Similarly, in

this country, we have bureaucratic administration. We have read in the papers that as a result of this bureaucratic administration the officials themselves have had a hand in these enterprises.

Let us go back to the question of illicit immigration and ask ourselves why these illicit immigrants come here. It is said that they come here because they have no food there, no clothing there, the price of goods is too high and they have no means of livelihood there. How do they come? There is a group there waiting to send them and a group here waiting to receive them. Some of our rulers - communalist rulers have stated that it is a good thing that they come here that they should come here. What ultimately has happened is that it has now become a problem to our country. Illicit immigrants come here. Our bureaucrats here have made arrangements to provide them with all facilities including facilities to obtain citizenship if necessary. We recently read in the papers that they had even been issued with rice ration books and that Birth Certificates of Sinhalese children had been altered to give the race as Tamil. So this has grown into a great danger to us. It is said that illicit immigrants are now working in chenas in the dry zone with the Sinhalese chena cultivators. In Colombo and other places they are said to be found in thousands working in boutiques and factories. It was also read in the papers recently that illicit immigrant colonies have been established in the dry zone, in places like Wellawaya and Badulla. In this light the problem of illicit immigration has become really acute problem for this country.

The problem of estate labour is another that needs our attention. Indian labourers were not brought here with any love for our country. They were not brought here to develop our country or to grow the food of our people or to develop our economy. They were brought because the Indian imperialist wanted cheap labour for their tea estate. The Indian Imperialist wanted to earn more profits with cheap labour, and develop their Empire. That was the motive. When the estate owners.....

left, they left behind these labourers and the problem they created. They left behind a problem for us. So much so that they estate workers themselves could influence the life of the larger population of this country. There are several lakhs of Estate workers in Ceylon. They enjoy greater privileges than the people of this country. In fact one could say that they enjoy privileges that the

ordinar-y people of this country do not enjoy. The common people of this country live in utter destitution, in sulms, or on rivers and even in river mouths, having no proper place to live in. But every estates workers has ahouse the estate and receives an education and even his food from the estate. Infact the estate supplies him with all his needs of life. Life is not difficult for him. But the genuine people of this country and their children have no employment, no fixed employment, no job, whatsoever, no permanent abode. That is the question. The question. The Indian problem has become a serious problem for our people. This problem is not what seen on the surface. Underneath it more subtle and tactical operation are taking place. We know of a movement called the Dravida Munnetra Kalagam. This is directed by the Tamil Movement Illanchellian have come to Ceylon and called upon the estate workers in this country to fight to capture political power. Recently in 1969, ATamil Pusari called Kundakudi Adikalar had come to Ceylon and stated that Ceylon had once been a Tamil Kingdom and that they should fight to win it back. The M.G.R./actor, has stated that he will never sleep in peace until he comes to Ceylon, marries a Ceylonese girl, become King of Ceylon and rides round Colombo on the back of a white horse. These are the views that these Tamil imperialists have put forward. These Indian Imperialists are therefore clearly attempting to subjugate Ceylon through these devices and through the Indians here. It was also learnt from the reprint in the newspapers and other means that the estate. We Tamil Movement was being trained to fight. They are certainly training to fight. This is evidence from what that person called Illanchellian himself has stated. So, let us understand that the problem brought by the Estate workers from India are these. We must next see how these problems effect here. There will be no direct effect on us as by a direct war. It takes effect in our country in subtle and tactical ways. For these ends it largely makes us of the pro-imperialist ruling class or the bureaucratic rulers of this country on the one hand and the medium of the cinema and art of this country on the other. Take the cine for example; the cinema companies in this country - Ceylon Theatres, Cinemas Ltd., Ceylon Entertainments are all owned by Tamils. Their effort is to import Tamil films from India, that is South India, and dub them in Sinhala with all the South Indian culture portrayed in them left in tact and screen then for our people. Good films produced by Ceylonese are not given screening time, in their theatres. They are just elbowed out. In this way they have made the cinema their medium of propagating their imperialistic ideas among the peo-

ple. It is for this purpose that they bring films from abroad, most of them Tamil films. It is MGR M.G.R. plays in everyone of these films. It is M.G.R. who win every battle. It is MGR who becomes their one and only leader. Even if you go to remote in villages in ceylon you will find our sinhalese youth applauding whenever the name of MGR is mentioned. MGR receives greater addulation than our own popullar leaders like Bandranayake and Dudley Senanaike. So, through these subtle methods attempts are being made to inveigle or persuade our people to follow or to accept these power-hungry political leaders. There is another thing in regart to the cinema. The Tamil films showse to estate workers are tamil film containing battle scenes, scenes of fighting. But the films show to our sinhalese youth by these films companies likes cinemas Ltd. and Ceylon Theatres are films on love. By showing to our people these films on India subjects like love, the intend to make our people, a people with defeatise views unable to face society. There afford is to weaken our people's culture and make there own countrymem here militant so that they could order us about. Now we have in our country these simple things like cotton vest, calendars, bicycle. Take the bicycle for instanced. There is a thing called the "Keep rest" the slip-over covers use on the bar of a cycle. You will see a picture of MGR on it. MGR is an Indian actor. We have good actors in our country. We have good leaders in our country. But why is aiways MGR portrayed in all this things? It is picture that is aiways printed. As a matter of fact this is one link in whole chain to subtle tactical scheming. That is what is obvious. It is quite clear that through these subtle ways they are trying to infiltrat into the life of our people and spread theire imperialist authority with in our country too. We know of the film Arasa Kattalai. It depicts how MGR conquers a cocountrys. There is also the Adimai Penn. Arasa Kattalai showad how MGR goes to somecountries, befriend girl from that country and through subjugates thst country. Adimai Penn depicts a woman who continues to slave. This film shows how MGR goes in to a country ruled by a woman and tactically subjugate that country. In fact the story contained in this film almost appears to have been devised to be screened with our country in view all this shows how the influence these indian expansionists this tactical process of inperial expansionism, is being subtly and strategically in implemented here. This is not a problem that is limited to the questions labour and illicit immigratid one as to look at its history, its ramifications it involvements in one is to pull out roots and all and field its solutions. In fact certain revolutionary cliques in this countrys, ceratain revolu-

tionary groups who have no philosophy state that the state workers in our country are revolutionaries, that is to say you should launch the revolution. There is another group that says that illicit immigrants belong to the proletariat, that they should remain in Ceylon. What do these people really have in their minds? These estate workers are not people who give through to this country whom do they care India's MGR and India's readers. We cannot expect them to set up a socialist government in this country after a revolution. No, their revolution will be to capture power and then to hand it over to India. That is clear, a daylight. They will hand over this country to India, to the Dravida Munnetra Kalagam or even to MGR, so that he may rule Ceylon. There for it is obvious that a clear and fearless solution must be found for the problem of illicit immigrants and estate labor. A similar clear and fearless solution must be found for the problem of the Borahs, and also decisive solution for these Indian capitalists. A decisive solution is necessary to meet these various problems of illicit immigration and smuggling too, no foreigners can illicitly enter India over the sea. He would be shot. In our country the illicit immigrants have become capable of killing over soldiers who are guarding northern sea front to prevent the entry of these wary same illicit immigrants they are encouraged by the capitalist class forces in this country. In the past we have had our Armed forces to watch the northern coast, but they could not fully control this menace. I is stated in the press that high bureaucrats have been assisting these culprits with advice. That is something that we can imagine for ourselves. However, we note that the present government can never solve this problem. Burma's Ne Win had problem similar to our Estate Labor problem. There were teak plantations in Burma. Indian workers were there in these plantations what did NE Win do? He ordered them to leave within 24 hours and all of them left. That is the type of solution that one could think of for our country's problem too. Similarly we can accept some sections of them if they agree to join our own people and give up their communalism. These estate workers have a motherland-India. The Indian capitalists class in exploiting them if these workers are really the proletariat in their own country they should go back to that country and save that country from being exploited by their own capitalist class and the American imperialists. The Janatha Vimukthy Peramuna is definite opposed to and will definitely the contention and policy that they are here and therefore belong here. All these facts show that the question of Indian expansionism is not a matter limited to the influ-

ence of illicit immigration or estate labor. It is and influence that is far more serious. If a really fearless decisive solution is not found it will have and immense bearing on the life of the people of our country and, through, cultural invasion, our country can even be swallowed up their empire. The Parliamentary system of Government that we have today has not been able to find a solution for this problem. That system of Parliamentary Government has provided in this country for 25 long years since 1947. They have not been able to touch even the fringe of this problem. An effort was made to solve this problem through facilities to implement it. They did not get the capital to do it for the workers. It will therefore become necessary for us to say that if we are to give a real reply to Indian expansionism stand save the country from Indian expansionist and a socialist republic should be established in the country for that purpose the existing capitalist social system should be changed that is what we have to say. This ends the class on 'Indian expansionism' which illustrates the political philosophy of our party. The Janatha Vimukthy Peramuna.

ஐம்பதுகளிலேயே திரு. இளஞ்செழியன் பெரியாரின் சுயமரியாதை கொள்கையை மலையகத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் முன்னெடுக்கும் தலைமைமினை பொறுப்பேற்றதுடன் நாளடைவில் அதனை நாடுதழுவிய இயக்கமாக பரிணமிக்கச் செய்தார்.

திரு. இளஞ்செழியன் பெரியாரின் சுயமரியாதைக் கொள்கையை இலங்கை தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பரப்பும் முயற்சியில் ஈடுபட்டபோதிலும் அதனை இலங்கைக்குரியவாறு முன்னெடுத்துள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது. பெரியாரினால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட திராவிட இயக்கம் தமிழக மக்கள் குடியேற்றப்பட்ட பெரும்பாலான நாடுகளுக்குப் பரவியதுடன் குறிப்பிட்ட நாடுகளின் அமைப்பாளர்கள் தமிழக தி.க. மற்றும் தி. மு. க தலைமைகளையே தமது தலைமைகளாகக் கருதிச் செயற்பட்டனர். ஆனால் திரு. இளஞ்செழியன் அவ்வாறு செய்யாது பெரியாரின் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொண்ட போதிலும், தமிழக தலைமைகளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. எவ்வாறு மார்க்ஸியவாதிகள் மார்க்ஸிய சித்தாந்தத்தை ஏற்று தமது நாடுகளில் காணப்படும் சூழலுக்கேற்ப அமுல்படுத்த முனைந்தனரோ அவ்வாறான முயற்சிகளிலேயே திரு. இளஞ்செழியன் ஈடுபட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மலையக மக்கள் யாரைத் தம்மைவிட உயர்வானவர்களாக கருதினரோ அவர்களைத் தமது மேடைக்கழைத்து அவர்களுடன் ஒப்பிட்டு பேசுவதன் மூலம் மலையக மக்கள் மத்தியில் நிலவிய தாழ்வுச்சிக்கலை திரு. இளஞ்செழியன் களைய முனைந்துள்ளார்.

பெ. முத்துலிங்கம்

நூல் - எழுதாத வரலாறு